

அக அமைதி முதல்

உலக அமைதி வரை

அமைதி யாத்திரி

ஓக ஓமைதி முகல்

உலக ஓமைதி வரை

அகிம்சை பெண்ணிய பெட்சி நிறுவனம் (BINOWS)

அகிம்சை பெண்ணிய பெட்சி நிறுவனம் (Betsy Institute of Nonviolence & Women Studies - BINOWS) 2000 ஜனவரியில் இலாப நோக்கற்ற தன்னார்வத் தொண்டு அறக்கட்டளையாக நிறுவப்பட்டது. அமைதி-அகிம்சை, பெண் விடுதலை, சமூக முன்னேற்றம் ஆகியவற்றுக்குப் பாடுபட்ட அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் கொலரடா பல்கலைக்கழக (பெளல்டர்) சமுதாயவியல் பேராசிரியை அமரர் டாக்டர் எலிசபத் (மொயன்) மாத்தியட் ("பெட்சி" என அன்புடன் அவர் அழைக்கப்பட்டார்) அவர்களின் பெயரால் அவரது நெருங்கிய நண்பர்களால் இவ்வறக்கட்டளை நிறுவப்பட்டு நடத்தப் படுகிறது. அகிம்சை, பெண்ணியம், முழுமை நலம், அறவியல், முழுமை ஞானம், அமைதி ஆக்கம் மற்றும் சிகிச்சை, காந்திய சிந்தனை ஆகிய துறைகளில் கல்வி, பயிற்சி, விரிவாக்கப்பணி மற்றும் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவதும், நூல்கள், இதழ்கள் உள்ளிட்ட ஊடக வளங்களை உருவாக்குவதும் இந் நிறுவனத்தின் நோக்கங்களாகும்.

பினொளஸ் செந்நூல் வரிசை

1. வியோ டால்ஸ்டாய்:

ஞானக் களஞ்சியம்: வாழும் வழி ரூ.150/-
தமிழில் : டாக்டர் பா. ஆனந்தி &
பேரா. டாக்டர் ச. செயப்பிரகாசம்

2. திச் நாட் ஹஞ்சு:

முழுமை விழிப்புணர்வை நோக்கி: ஒரு புத்தராக உயர்... ரூ.120/-
தமிழில் : டாக்டர் பா. ஆனந்தி &
பேரா. டாக்டர் ச. செயப்பிரகாசம்

3. ஆச்சார்ய மகாபிரக்ய அடிகள் & முனி கிஷன் லால்:

முழுமை நலவாழ்வுக்கு எனிய யோகப் பயிற்சிகள் ரூ.120/-
தமிழில் : டாக்டர் மோகன்லால் ஜெயின், மானகசுந்த் ரங்கா
& டாக்டர் பா. ஆனந்தி

அமைதி யாத்திரி

அக அமைதி முதல்

உலக அமைதி வரை

ஆங்கில மூலம்:

அமைதி யாத்திரியின் நண்பர்களால் தொகுக்கப்பட்டது

தமிழில்

டாக்டர் பா. ஆனந்தி

பேரா. டாக்டர் ச. செயப்பிரகாசம்

மினௌஸ் பூக்ஸ்

BINOWS, அகிம்சை பெண்ணிய பெட்சி நிறுவனம்

2/18A மாடி, B.B. ரோடு 2வது தெரு, பங்கஜம் காலனி,

மதுரை - 625 009.

அக்டோபர் 2015

திருத்திய நான்காவது பதிப்பு: அக்டோபர் 2015

Copy right © : Friends of Peace Pilgrim

friends@peace pilgrim.org

bruce@peacepilgrim.org

விதிகளின்படி இந்நூல் காப்புரிமை பெற்றுள்ள பொழுதிலும் அமைதி, அகிம்சை, மானிட நலம், வளர்ச்சி மற்றும் மேன்மை, அற மற்றும் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபவர்கள் இந்நூலிலிருந்து எப்பகுதியையும் முன் அனுமதியின்றி தாராளமாகப் பயன்படுத்தலாம். அருள்சூர்ந்து இந்நூல் பற்றிய விவரங்களை அதில் தருக.

இந்நூலை பெருமளவு அச்சிட்டு, விநியோகிக்க அன்பர்களின் தாராளமான நிதி மற்றும் பிற உதவிகளைக் கோருகிறோம். எல்லாக் கடிதத் தொடர்புகளுக்கும் “இயக்குநர், அகிம்சை பெண்ணிய பெட்சி நிறுவனம் (BINOWS), 2/18A மாடி, B.B.ரோடு 2வது தெரு, பங்கஜம் காலனி, மதுரை-625009” என்னும் முகவரியைப் பயன்படுத்துங்கள். ① 98942 49630; 98430 40226

விலை: ரூ.125/-

அச்சிட்டோர் : A. ஜோதி, ஸ்ரீகுரு கிராமிக்ஸ், மதுரை - 625 014

① 94438 29285

கணினியாக்கம் : M. முத்துவேல்ராணி

வெளியிட்டோர் : அகிம்சை பெண்ணிய பெட்சி நிறுவனம் (BINOWS)

2/18A மாடி, B.B ரோடு, 2வது தெரு, பங்கஜம் காலனி,

மதுரை-625009. ① 0452-4210258

டாக்டர் பா. ஆனந்தி ① 9894249630

email : ananthibetsy@rediffmail.com

பேரா. டாக்டர் ச. செயப்பிரகாசம் ① 9843040226

email : majabetsy@gmail.com

ஓர் அழைப்பு

நீங்கள் இந்தப் புத்தகத்தை வாங்கியிருக்கலாம்...

உங்களுக்கு யாராவது இப்புத்தகத்தை

அன்பளிப்பாக வழங்கியிருக்கலாம்...

நீங்கள் இந்நூலை நூலகத்திலோ அல்லது

வேறுவழியிலோ படிக்க நேர்ந்திருக்கலாம்...

உங்களது கரங்களில் இந்த நூல் இப்பொழுது உள்ளது. இறையருளால், நல்லதொரு வாய்ப்பால், அமைதியை நோக்கிய அருட்பயணத்தில் நாம் ஒன்றுபடுகிறோம். அமைதி என்பது அன்பு, கருணை, பரிவு, நட்பு, உண்மை, மன்னித்தல், நன்மை, பகிர்தல், கொல்லாமை, நல்வழி, அறவாழ்வு, எளிமை... முதலியவற்றால் விளைகிறது. பகை, வெறுப்பு, வஞ்சகம், வன்முறை, தீமை, பொய்மை முதலியவற்றை விலக்கிடுவது இதற்கு அடிப்படையாகும். ஒவ்வொரு மானிடரும் மேன்மை பெற்றாலே நாம் அனைவரும் இன்புற்று வாழ முடியும். இதற்கு வேறு ஒரு குறுக்கு வழியும் இல்லை. எங்கும் தலை விரித்தாடும் நேர்முக, மறைமுக மற்றும் அமைப்பியல் வன்முறைச் செயல்கள், இன்றைய உலகின் குறைகள், குற்றங்கள், பாவங்கள், தவறுகள், அநீதி, ஆதிக்கம், தன்னலவெறி திரிபுகள், பகை, பழி வாங்கல்... முதலியவற்றையே உணர்த்துகின்றன. இவற்றை மாற்றியாக வேண்டும். தீமையிலிருந்து நன்மைக்கு, அறியாமையிலிருந்து அறிவுக்கு, பொய்மையிலிருந்து உண்மைக்கு, வன்முறையிலிருந்து அகிம்சைக்கு, பகையிலிருந்து நட்புக்கு, வெறுப்பிலிருந்து அன்புக்கு, வஞ்சகத்திலிருந்து மன்னித்தலுக்கு, ஒரு சிலரின் நலவாழ்வி லிருந்து அனைவரின் நலவாழ்வுக்கு, கடையவர் நசுக்கப்படு வதிலிருந்து கடையவர் நலனுக்கு... நாம் அனைவரும் பயணம் செய்தாலே நாமும் உலகமும் இன்புற்று வாழ முடியும். இந்நூலை ஊன்றிப் படித்து அருட்பயணத்தை மேற்கொள்வதுடன் பிறரிடமும் இது பற்றிக் கூறுங்கள்; அவர்களுக்கும் இந்நூலைக் கொடுங்கள்...

“நண்பர்களில் மிகச் சிறந்தது ஒரு நல்ல நூலாகும்.

அது இன்று மட்டுமல்ல; என்றும் நல்ல நண்பர்”.

“இந்நூல் ஒரு குரு; ஒரு வழிகாட்டி...”

அமைதி யாத்திரி ஓர் அழிமுகம்

நமது காலத்தில் வாழ்ந்த மகோன்னதமான கிரிஸ்து-புனிதர் போதிசத்துவர், ரிஷி, ஸ்திதப் பிரக்ஞர்—ஒருவரின் அருள் வாழ்வும் அற்புதப் பணியும் பற்றி அவரது சொற்களாலேயே—அவரிடம் அளவிலா ஈடுபாடு கொண்டிருந்த ஐவரால்—பாங்குற தொடுக்கப்பட்ட மாலையாகும் இது. அக அமைதியை அடைந்து நிறைவாக வாழ்ந்த ஓர் அமெரிக்கப் பெண் 1953 ஜனவரி 1ஆம் நாள் “அமைதி யாத்திரி” எனப் புதுப்பெயரும், பிறப்பும் எடுத்து, மானிடத்தை அமைதி வழியில் நடைபோடச் செய்ய அருந்தவம் மேற்கொண்டார். ஏறக்குயை 29 ஆண்டுகள் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலும், கனடாவிலும், மெக்ஸிக்கோவிலும் அமைதிச் செய்தியை முன் உதாரணம் மூலமாகவும் தெய்வீகச் சொற்களாலும் தனித்து நடந்தே அவர் 25,000 மைல்கள் வரை கணக்கிட்டவாறு நடந்தார். பின்னர் கணக்கிடுவதை நிறுத்தி விட்டார். யாராவது உணவு வழங்கினால் உட்கொண்டார்; இல்லையெனில் உண்ணாது தொடர்ந்து நடந்தார். தங்க இடமளித்தால் தங்கினார்; இல்லையெனில் இடைவிடாது நடந்தார். கடவுளின் அருள் எங்கும் பொழிவதை அவர் நிதர்சனமாகக் கண்டார். உலகம் அமைதி வழியைக் கற்றுக் கொள்ளும் வரை நான் நடந்து கொண்டே இருப்பேன் என அவர் கூறினார்.

இருளில் மூழ்கிக் கிடக்கும் உலகிற்குத் தீபமாக அவர் சுடர் விட்டார். இருளை இருளால் வெல்ல முயல்வது இருளை இரு மடங்காகப் பெருக்கும் என அவர் விளக்கினார். தீமையை நன்மையால் வெல்லலாம்; பொய்மையை உண்மையால் வெல்லலாம். வெறுப்பை அன்பால் வெல்லலாம் என்ற தெய்வீக அமைதி வழியை அவர் சங்கநாதமிட்டார். ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருந்து மானிடத்தை விழித்தெழச் செய்ய அவர் முயன்றார். அவர் இடைவிடாது சங்கொலியை எழுப்பினார். விடியும் வரை கூவுவது என முடிவின்றி அவர் கூவினார்.

1981 ஜூலை 7ஆம் நாள் உடம்பை விடுத்து திடீரென அவர் விடைபெற்றாலும், அவரது அருட்செய்தியை இந்நூலின் மூலம் உலகெங்கும் கொண்டு செல்ல “அமைதி யாத்திரியின் நண்பர்கள்” முயன்று வருகின்றனர். அதில் ஒரு பகுதியாக புதிய

கல்விப் பணித் திட்டங்களை தொடங்கியுள்ள அகிம்சை பெண்ணிய பெட்சி நிறுவனம் (BINOWS) இந்நூலைத் தமிழில் வெளியிடுகிறது. தமிழ்கூறும் நல் உலகெங்கும் இந்நூலை விநியோகிக்க அன்பர்களின் ஆதரவினைக் கோருகிறோம். இது திருத்தப்பட்ட நான்காவது பதிப்பாகும். பிளெளஸ் செந்நூல் வரிசையில் நான்காவது நூலாக இது வருகிறது.

இந்நூலைப் படிக்கும் பொழுது 1953க்கும் 1981க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் உலக மற்றும் வட அமெரிக்க கண்டத்து, குறிப்பாக அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின், சூழலை நன்கு மனதில் கொள்ள வேண்டும். அமைதி யாத்திரியின் அமைதிச் செய்தியும் அமைதி பொங்கித் ததும்பும் அவரின் பெரு வாழ்வும் நம்மையும் நமது உலகையும் இருளிலிருந்து ஒளிக்கு உந்தித் தள்ளும் என்பதில் ஐயமில்லை. வாருங்கள்! அமைதி யாத்திரியுடன் நாமும் புனிதப் பயணம் புறப்படுவோம். இம்மொழிபெயர்ப்பில் இடம் பெறும் அடிக்குறிப்புகள் பேராசிரியர் டாக்டர் ச.செயப்பிரகாசம் அவர்களுடையதாகும்.

இந்நூலை தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட அனுமதி வழங்கிய அமைதி யாத்திரியின் நண்பர்களுக்கும் இந்நூலை மலிவு விலையில் வெளியிட நன்கொடைகள் வழங்கிய உலக சமூக சேவா சங்கத் தலைவர் திருமிகு A/N S.K.M.மயிலானந்தம் அவர்களுக்கும், பேராசிரியர் டாக்டர் மங்களவதி கேப்ரியல் அவர்களுக்கும், சாஸ்திரா பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சி விஞ்ஞானி டாக்டர் செ. மீனா தேவி அவர்களுக்கும், இப்பதிப்பு வெளிவரத் தூண்டுதலாக இருந்த திருமிகு A/NN.ஸ்ரீதர் அவர்களுக்கும் நன்றி.

02/10/2015
மதுரை

டாக்டர் பா. ஆனந்தி
இயக்குநர்
BINOWS

பொருளடக்கம்

1.	வளரும் காலம்	11
2.	ஆன்மீக வளர்ச்சி: அக அமைதியை நோக்கிய எனது அடிகள்	17
	முன்னேற்பாடுகள் 21	
	தூய்மையாக்கங்கள் 27	
	துறத்தல்கள் 35	
	அக அமைதி அடைதல் 40	
3.	புனிதப் பயணம்	45
4.	புனிதப் பயணச் சிந்தனை	73
5.	எளிய வாழ்க்கை வாழ்தல்	85
6.	வாழ்க்கைச் சிக்கல்களைத் தீர்த்தல்	96
	கவலைப்படும் பழக்கம் 103	
	கோபப்படும் பழக்கம் 104	
	அஞ்சும் பழக்கம் 107	
	தெய்வீகப் பாதுகாப்பு 111	
7.	ஆத்மீக வாழ்க்கை வாழ்தல்	116
	பிரார்த்தனை வழிகள் 117	
	உண்ணாவிரதம் 123	
	குணமாக்குதல் 124	
	சிந்தனையின் ஆற்றல் 126	
	மரணம் என்றழைக்கப்படும் மாற்றம் 128	
	சமயம் 133	
	அன்பின் வழி 135	
8.	சிந்தனைக்குச் சில...	138

9.	அமைதிக்கான வழி	141
	அகிம்சையைப் பற்றிய கதைகள் 152	
	ஒரு பழைய கோட்டை பேசுகிறது 152	
	மானிடர் என்னும் விந்தையான படைப்பு 153	
	அமைதிக்கான நம்பிக்கைப் பற்றிய ஒரு காட்சி 155	
	அமைதி, ஆயுதக் கலைப்புச் சிந்தனைகள் 155	
	அமைதியின் விளைவு 159	
10.	அமைதிக்கோட்பாட்டின் விரிவுகள்	160
11.	குழந்தைகளும் அமைதிக்கான வழியும்	166
12.	நமது சமுதாயத்தை மாற்றுதல்	169
	மக்களாட்சியும் சமூகமும் 169	
	சமூக அமைதிச் செயல் 174	
13.	ஓர் அமைதி புனிதப் பயணியின் வழி	177
14.	வாழ்க்கை வழிகாட்டி	188
15.	அமைதியை நோக்கி	226
	பின் இணைப்புகள்	
	I அமைதி யாத்திரியின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு	231
	II அமைதி யாத்திரியின் ஆன்மீக வளர்ச்சி அட்டவணை	232

படையல்

அமைதி யாத்திரியை தமிழ் கூறும்
நல்லுலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்திய
பேராசிரியர் டாக்டர் கீ தமல்லை
பேராசிரியர் டாக்டர் க.அருணாசலம்
ஆகியோரின் திருவடிகளில்
இந்நூல் படைக்கப்படுகிறது.

1. வளரும் காலம்

உங்களில் பலர் நினைக்காத அளவுக்கு எனக்கு மிகவும் சாதகமான தொடக்கம் இருந்தது. நான் ஒரு சிறிய நகரின் வெளியே உள்ள ஒரு சிறிய பண்ணையில் ஏழையாகப் பிறந்தேன். அதற்கு நான் நன்றி உடையவளாக உள்ளேன். எனது குழந்தைப் பருவத்தில் நான் மகிழ்ச்சியாக இருந்தேன். எனக்கு விளையாடுவதற்குக் கார்டும், நீந்துவதற்கு ஓடையும், வளர்வதற்கு இடமும் (space) இருந்தன. ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் வளர்வதற்கு இடம் இருக்க வேண்டும் என நான் விரும்புகிறேன். ஏனெனில் குழந்தைகள் ஓரளவு தாவரங்களைப் போன்றவர்கள் என நான் நினைக்கிறேன். அவை சேர்ந்து மிக நெருக்கமாக வளர்ந்தால், அவை மெலிந்து நலிந்து போய் அதிகபட்ச வளர்ச்சியை ஒரு போதும் அடையாது. நாம் வளர்வதற்கு இடம் வேண்டும்.

நாம் செய்ய வேண்டிய வேலைக்கு நாம் தயாராகத் தொடங்குகிறோம். எதற்காக நாம் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றிய எண்ணம் பொதுவாக நமக்கு இருப்பதில்லை. நான் குழந்தையாக இருந்தபோது, எதற்கு நான் தயாராகிக் கொண்டிருந்தேன் என எனக்குத் தெரியவில்லை. எனினும் நிச்சயமாகப் பல வழிகளில் நான் தயாராகிக் கொண்டிருந்தேன். “முதலிடம் தரவேண்டியதற்கு முதலிடம் (first things first)” என்ற எனது விதிமுறையைத் தேர்ந்தெடுத்து, எனது வாழ்க்கையில் எவற்றுக்கு முதலிடங்களைத் தருவது என நான் தீர்மானிக்கத் தொடங்கிய போது நான் அமைதி யாத்திரைக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தேன். இது மிகவும் ஒழுங்கான வாழ்க்கைக்கு வழிவகுத்தது. இது தன்னடக்கத்தை (self discipline)-பெரிதும் விலைமதிப்பிட முடியாத பாடத்தை-எனக்குக் கற்றுக் கொடுத்தது. இந்த தன்னடக்கமின்றி நான் ஒரு போதும் அமைதி யாத்திரையில் நடந்திருக்க முடியாது. இத்தன்னடக்கத்தை இறுதி வரை நான் தொடர்ந்தேன்.

குழந்தையாக இருந்த பொழுது முறையான சமயப் பயிற்சி எதுவும் நான் பெறவில்லை. (இதன் விளைவாகப் பின்னர் நான் எனது மனதிலிருந்து நீக்க வேண்டியது குறைவாக இருந்தது). கிறித்துவத் தேவாலயத்திற்குள் எனது முதல் பார்வை பட்டபோது எனக்கு வயது பனிரெண்டு. கத்தோலிக்கத் தேவாலய கதவு ஒன்றின் வழியாக தேவாலயம் வாயிற்காவலர்களால் சுத்தம்

செய்யப்படுவதை நான் பார்த்தேன். எனக்கு பதினாறு வயதான போது ஒரு திருமணத்தில் கலந்து கொள்வதற்காக முதல் தடவையாக ஒரு கிறித்துவத் தேவாலயத்திற்குள் நுழைந்தேன்.

நான் உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவியாக இருந்தபோது கடவுள் பற்றிய எனது தேடலைத் தொடங்கினேன். ஆனால் எனது எல்லா முயற்சிகளும் புறத்தேடல்களாக அமைந்தன. “கடவுள் என்பது என்ன? கடவுள் என்பது என்ன?” என நான் கேட்கலானேன். நான் தீவிரத் தேடலில் இருந்தேன். முன்னரே பலர் எழுப்பிய பல கேள்விகளை நான் கேட்டேன். ஆனால் எனக்குப் பதில் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. எனினும் இத்தேடலை நான் கைவிடுவதாக இல்லை. அறிவுநிலையில், கடவுளைப் புறத்தில் என்னால் பார்க்க முடியவில்லை. எனவே மற்றொரு அணுகல் முறையில் நான் முயன்றேன். எனது நாயோடு நான் ஒரு நீண்ட நடைப்பயணம் மேற்கொண்டு அக்கேள்வியினை ஆழமாக அகத்தே தியானித்தேன். பின்பு படுக்கைக்குச் சென்று தியானித்தவாறு படுத்தி உறங்கினேன். காலையில், ஓர் அமைதியான சிறிய குரல் மூலம் எனது அகத்திலிருந்து எனக்குப் பதில் கிடைத்தது.

எனது உயர்நிலைப்பள்ளிப் பருவத்தில் நான் கண்டது ஒரு மிக எளிமையான பதிலாகும். மானிடர்களாகிய நாம், நம் எல்லோருடைய சக்திக்கும் அப்பாற்பட்டவைகளாக பிரபஞ்சத்தில் உள்ள ஒவ்வொன்றையும் அப்படியே ஒன்று கூட்டுகிறோம். அவை எல்லாவற்றையும் ஒன்று சேர்த்து நம்மில் சிலர் கடவுள் என அதற்குப் பெயரிடுகின்றோம். நல்லது, அது என்னை ஒரு தேடலில் ஈடுபடுத்தியது. நான் செய்த முதல் காரியம் ஒரு மரத்தை உற்று நோக்கியதாகும். **நமது சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்று இது**, என நான் கூறிக் கொண்டேன். நாம் அனைவரும் ஒன்று கூடி வேலை செய்து அம்மரத்தை உண்டாக்க முடியாது. அப்படி உண்டாக்கினால் அது பார்ப்பதற்கு ஒரு மரம் போலத் தெரிந்தாலும் கூட அதற்கு வளர்ச்சி இருக்காது. நமக்கு அப்பால் ஓர் ஆக்க சக்தி (creative force) இருக்கிறது. பின்பு இரவில் நான் எனது பிரியமான விண்மீன்களை உற்றுநோக்கினேன். **நமது சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட மற்றொன்று இது**. கோள்களை அவை களின் பாதைகளில் வைத்திருக்கும் ஆதார சக்தி ஒன்று இருக்கிறது.

பிரபஞ்சத்தில் உண்டாகும் மாறுதல்களை நான் கூர்ந்து கவனித்தேன். அவ்வமயம் அவர்கள் கடலுக்குள் அடித்துச்

செல்லாதவாறு கலங்கரை விளக்கம் ஒன்றைக் காப்பதற்கு முயன்று கொண்டிருந்தனர். இறுதியில், அவர்கள் அதனை நிலப்பகுதிக்குள் நகர்த்திவிட்டு, அதனைக் காப்பாற்றி விட்டோம் என்றார்கள். ஆனால், நான் இம்மாறுதல்கள் அனைத்தையும் கவனித்து, நமது சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட மற்றொன்று இருக்கிறது எனக் கூறினேன். பிரபஞ்சத்தில் தொடர்ந்து விடாமல் மாற்றத்தை நோக்கி ஏதோ ஒன்று தூண்டிக் கொண்டு இருக்கிறது.

நான் அகத்திலிருந்தே கடவுள் இருக்கிறார் என்பதை உறுதி செய்து கொண்ட பொழுது எந்தவித ஐயத்திற்கிடமில்லாமல் நான் எனது மிக உயர்ந்த ஒளியைத் தொட்டு விட்டேன்.

அறிவுப்பூர்வமாக (intellectually), நான் பலமுறைகள் கடவுளை உண்மை என உணர்ந்தேன். உணர்ச்சிப்பூர்வமான (emotionally) நிலையில் நான் கடவுளை அன்பு என உணர்ந்தேன். கடவுளை நான் நன்மையாக உணர்ந்தேன். நான் கடவுளைக் கருணையாக உணர்ந்தேன். கடவுள் ஓர் ஆக்க சக்தி; ஓர் உந்து சக்தி; முழுமையான அறிவு; எப்பொழுதும் இருக்கும், எங்கும் ஊடுருவிப் பரந்திருக்கும் ஆத்ம சக்தி என எனக்குத் தோன்றியது. அது பிரபஞ்சத்திலுள்ள ஒவ்வொன்றையும் ஒன்று சேர்த்து ஒவ்வொன்றிற்கும் உயிர் கொடுக்கிறது. அது கடவுளை நெருக்கத்தில் கொணர்ந்தது. கடவுள் இல்லாத இடத்தில் நான் இருக்க முடியாது. நீங்கள் கடவுளுக்குள் இருக்கிறீர்கள். கடவுள் உங்களுக்குள் இருக்கிறார்.

உயர்நிலைப்பள்ளியில் எனது இளநிலைப் படிப்புக்கும், முதுநிலைப் படிப்புக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஐந்து சென்ட் மற்றும் பத்து சென்ட் பொருட்களை விற்கும் ஓர் அங்காடியில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தேன். குறிப்பாக, தொழில், விற்பனைக்கூட முகப்புகளை ஒப்பனை செய்யும் பணியில் நான் நாட்டங்கொண்டேன். அவற்றை எழிலூட்டும் முறையில் அமைத்தேன். சன்னல்களை ஒப்பனை செய்யும் பணியினை நான் விரும்பியதால், அதையும் செய்வதற்கு என்னை அனுமதித்தார்கள். நல்லது, உங்களுக்குத் தெரியும், நான் சன்னல் அலங்காரம் செய்பவரைக் காட்டிலும் அப்பணிக்கு நான் குறைந்த ஊதியம் பெறுபவள்!

எனது இடத்தில் இரண்டு பதிவேடுகள் இருந்தன. ஒருநாள், ஒரு பதிவேட்டில் எனக்கு சரியான சில்லறை இல்லை, அதனால் வழக்கப்படி மற்றொரு பிரிவுக்குச் சென்றேன். “விற்பனை

இல்லை” என்ற அறிவிப்பை அழுத்தி, சில்லறையை எடுத்தேன். பின்பு நான் ஒரு மகாபாவம் செய்திருப்பதைக் கண்டுணர்ந்தேன். அவர்கள் முணுமுணுப்பதை நான் கேட்டேன். “‘விற்பனை இல்லை’ என அவள் அறிவித்தாள்”. ஆண் நடத்துனர் வந்து கூறினார், “என்னுடன் வாருங்கள்” ஒரு மூலையில் ஒப்பனை செய்ய வேண்டிய பகுதியில் அவர் என்னைப் போட்டார். அவர் என்னை அங்கே விட்டுச் சென்றார். பின்னர் திரும்பி வந்து கேட்டார். “நீ ஏன் அங்கு வரவில்லை?” நான் பதிலளித்தேன், “நான் என்ன செய்தேன் என்று இன்னமும் எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் பதிவேட்டிலிருந்து வெறும் சில்லறையைத் தான் எடுத்தேன். நான் பணம் எதுவும் திருடவில்லை”. அவர் கூறினார், “விற்பனை இல்லை” என்ற அறிவிப்பை ஒருபோதும் அழுத்தக் கூடாது என உங்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. “எனக்கு அங்கு வரவில்லை” என நான் பதிலளித்தேன்.

பின்பு அவர், எனக்கு அறிவுறுத்த வேண்டிய பெண் நடத்துனரிடம் சென்றார். மீண்டும் பழைய இடத்திற்கு நான் அனுப்பப்பட்டேன். ஆனால், இச்சம்பவத்திற்குப் பின்னர் அப்பெண் நடத்துனர் என்னை வெறுத்தார். இதற்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் அறிந்தேன். பின்பு நான் அவரது மேசையைக் கடந்துசெல்ல அங்கே சில வாடிய மலர்களைக் கண்டேன். மறுநாள் காலை நான் அவருக்கு எனது தோட்டத்திலிருந்து ஓர் அழகான மலர்கொத்து கொண்டு வந்தேன். நான் கூறினேன், “அந்த வாடிய மலர்களை நான் கவனித்தேன். உங்களுக்குப் பூக்கள் பிடிக்கும் என நான் அறிந்தேன். எனது தோட்டத்து மலர்கள் சில இங்கே இருக்கின்றன”. அவரால் அதை நிராகரிக்க முடியவில்லை. அவ்வாறாக கடைசியில் நாங்கள் அங்கிருந்து வெளியே கைகொடுத்து நடந்தோம்.

“உனக்குப் பிறர் எதைச் செய்யவேண்டும் என நீ விரும்புகிறாயோ, அதையே நீ பிறருக்குச் செய்வாயாக” என்ற பொன்விதியை (Golden Rule) வரலாற்றில் படித்த பொழுது புனித யாத்திரைக்கு நான் தயாராக்கப்படுகிறேன் என்பதை உணர்ந்தேன். இவ்விதி பல மாறுபட்ட வழிகளில் சொல்லப்பட்டுள்ளது; ஒவ்வொரு பண்பாடும், இதுபோன்ற ஒன்றைப் பெற்றுள்ளது என்பதை அது காட்டுகிறது. எனது அகத்திலிருந்து இதனை வலியுறுத்தும் சாட்சியம் (உறுதிப்பாடு-inner confirmation) கிடைத்தது. இது எனது வாழ்வு முழுவதையும் பாதித்தது. இந்தப்

பொன்விதியின் சில கிளைகள் எனது புனித யாத்திரையிலும் இடம்பெற்றன. நான் உயர்நிலைப்பள்ளியில் படித்த போது என்னிடம் ஒரு சிறிய பழமொழி இருந்தது; “நீங்கள் நண்பர்களைப் பெற விரும்பினால், நீங்கள் நட்புடன் இருக்க வேண்டும்”, நீங்கள் இதனை ஆராய்ந்தால், அது பொன் விதியின் ஒரு பக்கக் கிளையாகும். தம்மீது எத்தகு தாக்கங்கள் ஏற்படுகிறதோ அதற்கேற்ப மக்கள் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை இது அங்கீகரிப்பதாகும். அமைதியை உருவாக்க நீங்கள் விரும்பினால் நீங்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்னும் சிறிய வாசகத்துடன் இன்று என் வாழ்க்கையில் இதனை வைத்துள்ளேன்.

எனது மாணவப் பருவத்திற்குப் பின்னாலும் நான் இப் பொன்விதியை நடைமுறைப்படுத்தினேன். எனது தோழிகளுள் ஒருத்தி விரும்பிய வேலை ஒன்று எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அவளும் விரும்பிய சமூக மன்றத்தின் (Community Club) ஒரு பதவிக்கு நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன். அவள் என்னை வெறுப்பதாக நினைத்தாள். அவள் என்னைப் பற்றி இழிவான வைகளைப் பேசினாள். இது ஒரு மிகவும் ஆரோக்கியமற்ற நிலை என நான் அறிந்தேன். எனவே நான் பொன்விதியைப் பிடித்துக் கொண்டேன். உண்மையாக, அவளைப் பற்றிச் சொல்லக்கூடிய ஒவ்வொரு நல்லதையும் முடிந்த அளவு நினைக்கவும், சொல்லவும் செய்தேன். அவளுக்குச் சாதகங்கள் செய்ய நான் முயன்றேன். அவளுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நன்மை செய்யும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. நீண்ட கதையைச் சுருங்கக் கூறுவதாயின், ஒரு வருடங்கழித்து அவளுக்குத் திருமணமான போது நான் அவளது திருமணத்தில் மணப்பெண் தோழியாக இருந்தேன். ஒரு சின்னஞ்சிறிய ஆன்மீகப் பயிற்சி எவ்வளவு நீண்டதூரம் இட்டுச் செல்கிறது பாருங்கள்?

எதை ஏற்பது, எதை விட்டு விடுவது எனச் சில முடிவுகளை நான் எடுத்த பொழுது புனித யாத்திரைக்கு நான் தயாராக்கப்பட்டதை நான் அறிகிறேன். சான்றாக, நான் இலக்கண வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்த பொழுது, ஒரு பாக்கெட்டிலிருந்து சிகரெட்டுக்களை எனது நண்பர்கள் எடுத்துக் கொடுத்தார்கள்; நான் புகைக்கவில்லை; ஆனால் எனது நண்பர்கள் புகைத்தனர். உயர்நிலைப்பள்ளியில் பலவகையான மதுபானங்களை எனக்கு வழங்கினார்கள்; நான் குடிக்கவில்லை; ஆனால் எனது நண்பர்கள் குடித்தார்கள். எனது மாணவப் பருவத்திற்குப் பின்னாலும்

இம்மாதிரி சோதனையை நான் எதிர்நோக்கினேன். ஏனெனில் அவ்வமயம் எனது நண்பர்கள் அனைவரும் மதுபானம், புகையிலை இரண்டையும் பயன்படுத்தினர். அந்நாட்களில் எல்லோரும் ஒருமித்து ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான ஓர் உந்துதல் இருந்தது; அதனை இன்று சமவயதினர் நெருக்குதல் (peer pressure) என்கிறார்கள்; நான் இவற்றையெல்லாம் செய்யாததால் அவர்கள் என்னை இழிவாக நோக்கினர். அனைவரும் ஒருவரது வீட்டில் ஒன்றாகக் கூடிய பொழுது நான் அவர்களிடம் சொன்னேன், “பாருங்கள், வாழ்க்கை என்பது தொடர்ச்சியான தேர்ந்தெடுத்தல்களாகும்; யாரும் நீங்கள் தேர்ந்தெடுப்பதிலிருந்து உங்களை நிறுத்தி விட முடியாது. ஆனால் நான் விரும்பியதைத் தேர்ந்தெடுக்க எனக்கு உரிமை உண்டு. நான் சுதந்திரத்தைத் (புகையிலை, மதுவுக்கு அடிமையாவதை அன்று) தேர்ந்தெடுத்துள்ளேன்”

காலம் செல்லச் செல்ல நானும் இரண்டு முக்கிய கண்டுபிடிப்புகளைச் செய்தேன். முதலில், பணம் சம்பாதிப்பது எளிது என நான் கண்டுபிடித்தேன். பணமும், உடைமைகளும் எனக்கு ஓர் இன்பமான வாழ்க்கையையும், அமைதியான மனதையும் உறுதிப்படுத்தும் என நான் நம்பும்படி வழிநடத்தப்பட்டிருந்தேன். எனவே அது நான் பின்பற்றிய பாதையாக இருந்தது. இரண்டாவது, பணத்தைச் சம்பாதித்து அதை முட்டாள்தனமாக செலவழிப்பது முற்றிலும் அர்த்தமற்றது என நான் கண்டுபிடித்தேன். நான் எதற்காக இங்கே இருக்கிறேன் என்றால், இதற்காக இல்லை என்பது எனக்குத் தெரிந்தது. ஆனால், எதற்காக இங்கே இருக்கிறேன் என்பது அப்பொழுது எனக்குச் சரியாகத் தெரியவில்லை.

பணமும், பொருட்களும் எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்காது என நான் உணர்ந்ததே உண்மையில் புனித யாத்திரைக்காக நான் தயாராவதற்கு என்னை உந்தித் தள்ளியது. முதலில் பணம், பொருட்களில் நான் எவ்வாறு ஈடுபாடு கொண்டேன் என்பது உங்களுக்கு வியப்பாக இருக்கலாம். ஆனால், பாருங்கள் நம்மைப் பெரிதும் குழப்பிவிடும் இத்தகு எதிர்ப்பண்புகள் நமக்குக் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றன.

இந்த எதிர்ப்பண்புகளுள் ஒன்றினால் மட்டுமே நான் குழம்பினேன் என்றால் நான் பெரும்பாக்கியவான் ஆவேன். பெரும்பாலான மக்கள் இரண்டினாலும் குழம்பி விடுகின்றனர்.

நான் அன்பாகவும், கருணையாகவும் இருக்க வேண்டும்; எவருக்கும் ஒருபோதும் துன்பம் செய்யாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் நம்பிக்கை வைப்பதற்கு எனக்கு ஒருபுறம் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இது மிகவும் நல்லது. ஆணையிடப்பட்டால் போரில் மக்களை வதைப்பதும், கொல்லுவதும் கௌரவமானது என நம்பும்படியும் எனக்குப் பிறிதொருபுறம் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. அங்ஙனம் செய்வதற்குப் பதக்கங்களும் கூட வழங்கினர். இப்போது இது என்னைக் குழப்பவில்லை. எவரோ ஒருவருக்கு ஏதோ ஒரு சூழ்நிலையில் எப்பொழுதோ ஒரு நேரத்தில் துன்பம் செய்வது சரியென்று நான் ஒரு பொழுதும் நம்பவில்லை. ஆனால் பிற எதிர்மறைகள் தொகுதி என்னைச் சிறிது காலத்திற்குக் குழப்பியது.

பெருந்தன்மையுடனும் தன்னலமற்றும் இருப்பதற்கு எனக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. வெற்றி பெற விரும்பினால் நான் இவ்வலக உடைமைகளில் எனக்குரிய பங்கைக் காட்டிலும் மிகுதியானதை விரைந்து கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற கருத்தில் நம்பிக்கை வைப்பதற்கும் அதே சமயத்தில் பயிற்சி தரப்பட்டது. எனது இளமைக்காலச் சூழ்நிலையிலிருந்து நான் பெற்ற இம்முரணான தத்துவங்கள் சில காலத்திற்கு என்னைக் குழப்பின. ஆனால் இறுதியில் நான் இந்த பொய்மையான பயிற்சியை அடியோடு களைந்தேன்.

2. ஆத்மீக வளர்ச்சி:

அக அமைதியை நோக்கிய எனது அடிகள்

நான் உலகத்தைக் கூர்ந்து பார்க்கும் பொழுது, அதில் பெரும்பகுதி வறுமையில் வாடியது. என்னுடைய சகோதர, சகோதரிகள் பட்டினி கிடக்கும் பொழுது, நான் அதிகம் வைத்திருப்பது என்னை அதிகமாக உறுத்தலாயிற்று. முடிவாக, நான் வேறொரு வழி காண வேண்டியிருந்தது. வேறுவழியின்றி, அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கை வழியை மிக ஆழமாகத் தேடி ஓரிரவு முழுவதும் காட்டில் நடந்தேன். நிலவொளி சிந்தும் காட்டு வெளியொன்றில் வழிபாடு செய்தேன். அப்பொழுது என் வாழ்வில் திருப்பம் உண்டாயிற்று.

எவ்விதத் தயக்கமுமின்றி, தொண்டிற்கு எனது வாழ்க்கையைக் கொடுப்பதற்கான—எனது வாழ்க்கையை அரிப்பணிப்பதற்கான—ஒரு முழு ஆர்வத்தை நான் உணர்ந்தேன். “தயவு செய்து என்னைப் பயன்படுத்திக் கொள்” என நான் கடவுளிடம் வேண்டினேன். மகத்தான அமைதி எனக்குக் கிடைத்தது.

“இனி திரும்பிச் செல்ல முடியாத ஒரு நிலை இது” என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்லுவேன். இதற்குப் பிறகு முற்றிலும் தன்னை மையமாகக் கொண்ட (சுயநல) வாழ்விற்கு (self-centred living) உங்களால் ஒரு பொழுதும் திரும்பிச் செல்ல முடியாது.

இவ்வாறு எனது வாழ்வின் இரண்டாவது கட்டத்திற்குள் நுழைந்தேன். என்னால் முடிந்ததைப் பிறரிடமிருந்து பெறுவதற்குப் பதிலாக, என்னால் முடிந்ததைப் பிறருக்குக் கொடுக்கும் வாழ்க்கையை நான் தொடங்கினேன்; புதிய, அற்புதமான உலகம் ஒன்றில் நுழைந்தேன். எனது வாழ்க்கை பொருள் மிகுந்ததாக ஆகத் தொடங்கியது. நல்ல ஆரோக்கியம் (உடல்நலம்-health) என்னும் மாபெரும் அருளை நான் அடைந்தேன்; அன்றிலிருந்து எனக்கு வலியோ, உபாதையோ, ஜலதோஷமோ, தலைவலியோ, ஏற்படவில்லை. (மிகப் பெரும்பாலான நோய்கள், உளவியல் அடிப்படையில் ஏற்படுகின்றன.) அன்றிலிருந்து எனது வாழ்க்கை அமைதிக்காக இருக்கும் என்பதை நான் அறிந்திருந்தேன். அது, நாடு களுக்கிடையில் அமைதி, குழுக்களுக்கிடையில் அமைதி, தனிநபர்களுக்கிடையில் அமைதி, மிகமிக முக்கியமான அக அமைதி என முழு அமைதியின் பகுதிகளை உள்ளடக்கி இருக்கும். எனினும் உங்களது வாழ்க்கையைக் கொடுக்க விரும்பும் ஆர்வத்திற்கும் உண்மையாகவே உங்களது வாழ்க்கையைக் கொடுப்பதற்கும் இடையே அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் பதினைந்து வருடத் தயாரிப்பும் அகத் தேடலும் இவை இரண்டுக்குமிடையே உள்ளது.

நான் என்னும் தன்முனைப்பு (ego), மனச்சான்று (conscience) ஆகிய இரண்டையும் உளவியலார் வேறுபடுத்துகின்றனர்; நான் அவற்றை “தாழ்ந்த நான்” (lower self), “உயர்ந்த நான்” (higher self) அல்லது “சுயநலம்” (தன்னை மையமாகக் கொண்ட பண்பு), “பொதுநலம்” (கடவுளை மையமாகக் கொண்ட பண்பு) என்று அழைக்கின்றேன்; இவற்றை நான் அறிந்த பொழுது ஆன்மீகப் பாதையிலிருந்து நான் அதிகம் விலகி இருக்கவில்லை.

உங்களது “தாழ்ந்த நான்” உடல் நலத்தை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு விசயங்களைப் பார்க்கிறது - உங்களது “உயர்ந்த நான்” உளவியல் அல்லது ஆத்மீக நலத்தைக் கருத்தில் கொள்கிறது. உங்களது “தாழ்ந்த நான்” பிரபஞ்சத்தின் மையமாக உங்களைப் பார்க்கிறது. உங்களது “உயர்ந்த நான்” மானிடத்தின் ஒரு சிறிய துளியாக உங்களைப் பார்க்கிறது. “தாழ்ந்த நான்” உங்களை ஆட்சி செய்யும் போது நீங்கள் சுயநலமாகவும், பொருள் சார்ந்தும் இருக்கிறீர்கள். ஆனால் உங்களது “உயர்ந்த நானின்” தூண்டுதல் களை நீங்கள் கடைப்பிடிக்கும் வரையில் விசயங்களை உண்மையாகக் காண்பீர்கள். உங்களுக்கும் பிறரிடமும் இயைபைக் (harmony) காண்பீர்கள்.

உடல், மனம், உணர்ச்சிகள் ஆகியன “தன்னை மையமாகக் கொண்ட இயல்பு” அல்லது “கடவுளை மையமாகக் கொண்ட இயல்பு” பயன்படுத்தும் கருவிகளாகும். “தன்னை மையமாகக் கொண்ட இயல்பு” இக்கருவிகளைப் பயன்படுத்துகின்றது; எனினும் அவற்றை அதனால் முழுவதும் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவர முடியாது எனவே இடைவிடாத போராட்டம் நிகழும். அவற்றை “கடவுள் மைய இயல்பாலேயே” முழுமையாக அடக்க முடியும்.

கடவுள் இயல்பு மேலோங்கும் பொழுது, நீங்கள் அக அமைதியை அடைந்து விடுவீர்கள். அக்காலம் வரும் வரை ஓரளவு கட்டுப்பாட்டினை ஒழுங்குமுறை வாயிலாகப் பெறலாம். இவ்வொழுங்குமுறை ஒருவரின் “தான் மைய இயல்பின்” அடிமனதின் ஒரு பகுதியாக ஆகலாம். தன்னார்வத்துடன் மேற்கொள்ளப்படும் ஒழுங்குக் கட்டுப்பாடாக இருக்கலாம்; நீங்கள் செய்யக்கூடாதது என அறியும் காரியங்களை, நீங்கள் உண்மையில் செய்ய விரும்பாத காரியங்களை, நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தால், உங்களுக்கு நிச்சயம் ஒழுங்குக் கட்டுப்பாடு தேவை. நான் ஆத்மீக வளர்ச்சியைப் (spiritual growing) பரிந்துரைக்கிறேன் அதற்கிடையில் சுயஒழுங்குக் கட்டுப்பாட்டையும் (self-discipline) பரிந்துரைக்கிறேன்.

ஆத்மீக வளர்ச்சிக் காலத்தின் பொழுது அகப்போராட்டம் ஏறத்தாழ கொந்தளிப்பு நிலையில் இருக்கலாம். எனது அகப் போராட்டம் சராசரி அளவில் இருந்தது. தன்னை மையமாகக் கொண்ட இயல்பானது மிகவும் வலுவான ஓர் எதிரியாகும். அது தனது தனித்துவத்தை விடாது வைத்திருக்கத் தீவிரமாகப்

போராடுகிறது. அது தன்னை ஒரு தந்திரமான முறையில் தற்காத்துக் கொள்கிறது. அதனை எளிதானதாகக் கருதிவிடக் கூடாது. அது உங்களது கவசத்தின் மிகப்பலவீனமான இடங்களை நன்கு அறிந்துள்ளது. இதை ஒருவர் அறியாது இருக்கும் பொழுது அது எதிர்த்துப் போராட முயற்சிக்கிறது. இத்தகு தாக்குதல் காலங்களில், பணிவினைக் காக்க வேண்டும்; யாருடனும் நெருக்கம் வேண்டாம்; உங்களது “உயர்ந்த நானின்” வழிகாட்டும் மெல்லிய குரலோசையுடன் நெருங்கி இருங்கள்.

சமயத்தலைவர்களால் “உயர்ந்த நானுக்கு” பல அழகிய பெயர்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. சிலர் மேலான ஆளும் சக்தியை உள்ளொளி (inner light) அல்லது உள்ளுறை கிறிஸ்து (the indwelling Christ) என அழைக்கின்றனர். “கடவுளின் இராச்சியம்” (Kingdom of God) உங்களுக்குள் இருக்கிறது என இயேசு சொல்லும் போது, அவர் தெளிவாக “உயர்ந்த நாளைக்” குறிப்பிட்டார். இன்னொரு இடத்தில், உங்களில் கிறிஸ்து (Christ in You), மகிமைக்கான உங்களது நம்பிக்கை (Your hope of glory), உள்ளுறை கிறிஸ்து எனச் சொல்லப்படுகிறது. இயேசுநாதர் கிறிஸ்து என அழைக்கப்பட்டார். ஏனெனில் அவரது வாழ்க்கை இந்த மேலான ஆளும் சக்தியால் ஆளப்பட்டது.

அக அமைதியை நோக்கிய எனது படிகளைப் (steps toward inner peace) பற்றி நான் பேசும் போது அவைகளை ஒரு வரைச் சட்டத்தில் வைத்துப் பேசுகிறேன். ஆனால் படிகளின் எண்ணிக்கை பற்றித் தன்னிச்சையானது எதுவுமில்லை; அவைகளை விரிவாக்கலாம்; அவைகளைச் சுருக்கலாம். இது, இப்பொருளைப் பற்றிப் பேசுவதற்கான ஒரு முறையே ஆகும். அகஅமைதிக்கான படிகள் எந்தவொரு குறிப்பிட்ட வரிசையிலும் மேற்கொள்ளப் படுவதில்லை என்பது முக்கியமானதாகும். ஒருவருக்கு முதற்படி இன்னொருவருக்குக் கடைசிப்படியாக இருக்கலாம். எனவே உங்களுக்குச் சலபமாகத் தெரிகின்ற படிகள் எதுவாக இருந்தாலும் அவற்றை உடனே மேற்கொள்ளுங்கள். ஒரு சில படிகளை நீங்கள் மேற்கொள்ளுகையில் இன்னும் சில படிகளை மேற்கொள்வது உங்களுக்கு எளிதாகும். இத்துறையில் நாம் உண்மையில் நமது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம். உங்களுள் எவருக்கும் புனித யாத்திரைத் தொடங்க வழிகாட்டல் வரவில்லை என நீங்கள் உணரலாம்; அங்ஙனம் நீங்கள் செய்யுமாறு நான் உங்களைத் தூண்ட முயலவில்லை. ஆனால்

நம் சொந்த வாழ்க்கையில் இயைபைக் காணும் அனுபவங்களை நாம் பகிர்ந்து கொள்ளலாம். அக அமைதிக்கான சில வழிமுறைகளை நான் தருவதை நீங்கள் கேட்கும் பொழுது, நீங்கள் மேற்கொண்டுள்ள படிகளாக அவைகளை நீங்கள் இனம் கண்டு கொள்வீர்கள் என நான் நினைக்கிறேன்.

முன்னேற்பாடுகள்

எனக்குத் தேவைப்பட்ட சில முன்னேற்பாடுகளைத் தெரிவிக்க நான் விரும்புகிறேன். முதல் முன்னேற்பாடானது வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஒரு சரியான மனப்பான்மையைக்/ மனப்போக்கைக் கொள்வதாகும் (right attitude toward life). இதன் பொருள் உண்மை வாழ்க்கையிலிருந்து நழுவி ஓடுவதை நிறுத்துதல் என்பதாகும். மேல் விளிம்பில் நின்று மேற்போக்காக வாழ்பவராக இருப்பதை நிறுத்துங்கள். இங்ஙனம் வாழ்பவர் கோடான கோடிப்பேர் உள்ளனர். அவர்கள் உண்மையில் உருப்படியானது எதையும் ஒரு போதும் காண்பதில்லை. வாழ்க்கையை நேரடியாக எதிர்கொள்ளுங்கள். வாழ்வின் விளிம்பிலிருந்து அடிமட்டத்திற்குச் செல்லுங்கள்; அங்குதான் மெய்மைகளும், மூலப்பண்புகளும் காணக்கிடக்கின்றன. அதைத்தான் நாம் இங்கே இப்பொழுது செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

வாழ்க்கை தரும் பிரச்சினைகளைப் பொருள் பொதிந்த அணுகல் முறையில் நோக்க வேண்டும். உங்களால் முழுச் சித்திரத்தையும் காண முடியுமானால், முழுக்கதையும் உங்களுக்குத் தெரியுமானால், உங்களது வாழ்விற்கு பயன் தராத பிரச்சினைகள் எதுவும்—உங்களது அக வளர்ச்சிக்கு உதவாத பிரச்சினைகள் எதுவும்—உங்களுக்கு வருவதில்லை என்பதை நீங்கள் உணர்வீர்கள். நீங்கள் இதனைக் காணும் பொழுது, சிக்கல்கள் மாறு வேடத்தில் வரும் வாய்ப்புக்களே என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள். பிரச்சினைகளை நீங்கள் எதிர்கொள்ளவில்லையாயின் வாழ்வில் நீங்கள் அலைக்கழிக்கப்படுவீர்கள். உயர்ந்த ஒளியினுக்கேற்ப பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதால் அக வளர்ச்சி ஏற்படுகிறது. பொதுப் பிரச்சினைகளுக்கு நாம் ஒருங்கிணைந்து தீர்வு காண வேண்டும். உலக ஆயுதக் கலைப்பு, உலக அமைதி போன்ற பொதுப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு தனது பங்களிப்பைத் தவிர்க்கும் எவரும் அக அமைதி காண்பதில்லை. எனவே நாம் எப்பொழுதும் ஒன்று சேர்ந்து இப்பிரச்சினைகளைப் பற்றிச்

சிந்திப்போம். அவைகளைப் பற்றிச் சேர்ந்து பேசுவோம். தீர்வுகளுக்காக ஒருங்கிணைந்து வேலை செய்வோம்.

இப்பிரபஞ்சத்தை ஆளும் சட்டங்களோடு (Laws that govern the universe) நமது வாழ்வை இயைபுடையதாக (harmony) ஆக்குவதுடன் தொடர்புடையது இரண்டாவது முன்னேற்பாடாகும். படைக்கப்பட்டன உலகங்களும், ஜீவராசிகளும் மட்டுமில்லை; அவைகளை ஆளும் சட்டங்களுந்தான். புறத்திலும், அகத்திலும் இச்சட்டங்களைப் பயன்படுத்த அவை மானிட நடத்தையை ஆளுகின்றன. இதை நாம் புரிந்து கொண்டு இச்சட்டங்களோடு நமது வாழ்வினை இயைபுபடுத்த முடியுமளவுக்கு நமது வாழ்க்கை இயைபுடையதாக அமையும். இச்சட்டங்களுக்கு நாம் கீழ்ப்படியாத அளவில் நமது கீழ்ப்படியாமையால் நமக்கு நாமே சிரமங்களை ஏற்படுத்துகிறோம். நாமே நமது மிக மோசமான எதிரிகளாகிறோம். அறியாமையினால் நாம் இயைபின்றி இருக்கும் போது நாம் ஓரளவு துன்பப்படுகிறோம். ஆனால் நாம் நன்கு தெரிந்தே இயைபின்றி இருக்கும் போது நாம் அதிகம் துன்பப்படுகிறோம். துன்பப்படுதல் நம்மை கீழ்ப்படியாததை நோக்கித் தள்ளுகிறது.

அகத்திலோ, புறத்திலோ அமைதியைக் காண வேண்டுமென்றால், சில நன்கு அறியப்பட்ட, சிறிதளவே புரிந்து கொள்ளப்பட்ட, அரிதாகவே பயன்படுத்தப்படும் சட்டங்களின்படி நாம் வாழ வேண்டும் என்பதை நான் தெரிந்து கொண்டேன். தீமையை நன்மையாலேயே வெல்ல முடியும்; நல்ல வழிமுறைகள் மூலம் நல்ல முடிவினை (இலக்கினை) அடைய முடியும்; அன்பற்ற செயல்களைப் புரிபவர்கள் தங்களுையே ஆத்மீக ரீதியில் ஊறுபடுத்திக் கொள்கிறார்கள் முதலிய சட்டங்கள் அவற்றில் அடங்கும்.

இச்சட்டங்கள் அனைத்து மானிடருக்கும் ஒன்றேயாகும். இயைபு (ஒருமைப்பாடு-harmony) நிலவ வேண்டுமென்றால் அவற்றுக்கு நாம் முதலில் கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

எனவே நான் மிகவும் பரவசம் தரும் திட்டமொன்றில் ஆழ்ந்து ஈடுபட்டேன். நான் நம்பும் அனைத்து நல்ல விசயங்களையும் வாழ்வது இத்திட்டமாகும். அவை அனைத்தையும் ஒரே நேரத்தில் செய்ய முயன்று, நான் என்னைக் குழப்பிக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் செய்யக்கூடாதது என அறிந்ததை

நான் செய்து கொண்டிருந்தால், அதனைச் செய்வதை நிறுத்தி விடுவேன். எப்பொழுதும் நான் விரைந்து கைவிடுதலைச் செய்தேன். இதுவே எளிய வழியாகும். மெல்ல, மெல்லக் கைவிடல் என்பது நெடிய, கடின வழியாகும். செய்ய வேண்டும் என்பதை நாம் செய்யாமலிருப்பதை அறிந்தால், நான் அதில் மும்முரமாக ஈடுபடுவேன். நம்புவதை வாழ்வதற்குச் சிறிது காலம் பிடித்தது; ஆனால் நிச்சயமாக அது முடியும். இப்பொழுது நான் எதையாவது நம்பினால் அதனை நான் வாழ்கிறேன். இல்லை யெனில் அது முற்றிலும் பொருள்ற்றதாகி விடும். என்னுள் இருக்கும் உயர்ந்த ஒளிக்கு (highest light) ஏற்ப நான் வாழ்ந்த தால் பிற ஒளி எனக்குத் தரப்படுவதைக் கண்டுபிடித்தேன்; என்னுள் இருக்கும் ஒளியின்படி நான் வாழ்ந்திட, புதிய ஒளியினைப் பெற நான் திறக்கப்பட்டேன்.

ஒவ்வொரு மானிட வாழ்வின் தனித்தன்மை பற்றியது மூன்றாவது முன்னேற்பாடாகும் (தயாரிப்பாகும்); ஏனெனில் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் வாழ்க்கைத் திட்டத்தில் சிறப்பான ஓர் இடம் உண்டு (Special place in the life pattern). கடவுளின் திட்டத்தில் எந்த இருவருக்கும் முற்றிலும் ஒரே மாதிரியான இடம் இல்லை. கேட்கும் எவருக்கும் உள்ளிருந்து வழிகாட்டுதல் கிடைக்கிறது; இவ்வழிகாட்டுதலின் வழியே நாம் ஒவ்வொருவரும் கடவுளின் திட்டத்தில் ஏதோ ஒரு பகுதியை நோக்கி நாம் இழுக்கப்படுவதை உணர்வோம்.

அகத்திலிருந்து கடவுளது சட்டங்களை அறியலாம். ஆனால் அவைகளைப் புறத்திலிருந்தும் கற்கலாம். ஏனெனில் அவைகள் எல்லாப் பெரிய சமய ஆசிரியர்களாலும் பேசப்படுகின்றன. கடவுளின் வழிகாட்டுதலை (God's guidance) அகத்திலிருந்து மட்டுமே அறிய முடியும்.

கடவுளின் வழிகாட்டுதலுக்காக நாம் திறந்த மனத்தவராக இருக்க வேண்டும். தெய்வீகச் சட்டத்தை (divine law) உடைக்க கடவுள் ஒரு போதும் நமக்கு வழிகாட்டுவதில்லை அத்தகு எதிர்மறை வழிகாட்டுதல் நமக்குக் கிடைக்குமானால் அது கடவுளிடமிருந்து வரவில்லை என்பதில் நாம் உறுதியாக இருக்கலாம். நாம் அனைவருக்கும் ஒன்றான தெய்வீகச் சட்டத்தோடு இயைபுடையதாக தொடர்ந்து நமது வாழ்க்கையை வைத்திருப்பது நம்மைப் பொறுத்தது. தெய்வீகச் சட்டத்தோடு இயைந்து நாம் இருக்கும் வரையில் மட்டுமே நமக்கு நல்லவைகள் நிகழும்.

இவ்வுலகத்திற்கு நீங்கள் வரும்போது அங்கு கடவுள் திட்டத்தில் உங்களுக்குரிய வேலைகள் உண்டு. அவைகளை உணர்ந்து வாழ வேண்டியது அவசியமாகும். நீங்கள் எங்கு பொருத்தமாக இருக்கிறீர்கள் என்பதை இன்னமும் நீங்கள் அறியாமல் இருந்தால், ஏற்றுக்கொள்ளும் உணர்வுடன் மௌனமாக அதைத் தேடுவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். இயற்கையின் எழிலுக்கிடையில் நான் மௌனமாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளும் உணர்வுடனும் நடப்பது வழக்கம். அப்பொழுது அற்புதமான அகக்காட்சிகள் எனக்குக் கிட்டும்.

நீங்கள் எந்த நற்காரியங்களைச் செய்யும்படி உந்தப் படுவதாக உணர்கிறீர்களோ—அவை சிறிய நற்செயல்களாக இருப்பினும் சரி—முதலில் அவற்றைச் செய்வதன் மூலம் கடவுளின் வாழ்க்கைத் திட்டத்தில் உங்களது பங்கைச் செய்யத் தொடங்குகிறீர்கள். வழக்கமாக மானிட வாழ்வைக் குழப்பும் மேற்போக்கான விசயங்களுக்கு மேலாக இவைகளுக்கு உங்களது வாழ்க்கையில் முக்கியத்துவம் கொடுங்கள்.

ஒவ்வொரு காலையிலும் நான் கடவுளை நினைத்தேன். கடவுளின் குழந்தைகளுக்குத் தொண்டாக அன்று நான் செய்யக்கூடிய காரியங்களைப் பற்றி யோசித்தேன். அங்கு நான் தொண்டாக செய்யக்கூடிய காரியம் இருக்கிறதா என நான் எதிர் கொண்ட ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் பார்த்தேன். ஓர் இனிய சொல்லின், ஒரு மகிழ்வான புன்னகையின் முக்கியத்துவத்தை மறவாமல் ஒவ்வொரு நாளும் என்னால் முடிந்த பல நல்ல காரியங்களை நான் செய்தேன். என்னால் கையாள முடியாத அளவு மிகப்பெரியதான விசயங்களைப் பற்றி நான் பிரார்த்தித்தேன் — சரியான பிரார்த்தனை சரியான செயலை உந்துகிறது.

பிறருக்கு உதவி செய்வதற்கான பேரார்வம் எனக்குள் நிரம்பி இருந்தது. நான் பிறருடைய பல பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்கும் பொழுது நான் அவர்களின் 'தாமே தமது பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் ஆத்ம வளர்ச்சியைத்' தடுக்கிறேன் என ஒருவர் வாதிடலாம். பிறர் செய்வதற்கு சில நல்ல காரியங்களை நான் விட்டுச் செல்ல வேண்டியிருப்பதையும் அதனால் அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் நான் விரைவில் உணர்ந்தேன்.

தொடக்கத்தில் நான் எளிய வழிகளில் தேவைப்படும் மக்களுக்குப் பணியாளராகவும் அவர்களது தோட்ட வேலைகளிலும், வாசித்துக் காட்டுவதிலும் உதவினேன். முதியவர்களின்

தனிப்பட்ட இல்லங்களிலும், நோய்களிலிருந்து மீண்டு, குணம் பெற்று வருவோரின் இல்லங்களிலும் சிறிதி நேரம் செலவழித்து அவர்கள் தமது பல்வேறு நோவுகளிலிருந்து விடுபடுவதற்கு நான் உதவினேன். பாதிக்கப்பட்ட இளவயதினருடனும், மனரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்டோரோடும், உடல் ஊனமுற்றோரோடும், மனவளர்ச்சி குன்றியோரோடும் நான் வேலை பார்த்தேன். எனது உந்துதல்கள் பரிசுத்தமாக இருந்தன; எனது பெரும்பான்மையான பணிகளுக்கு ஒரு நல்ல விளைவு இருந்தது. ஆன்மீகச் சிகிச்சை (spiritual therapy) என நான் அழைக்கின்ற முறையை இதற்குப் பயன்படுத்தினேன். நான் யாருடன் வேலை செய்தேனோ, அவர்கள் செய்ய விரும்பிய அனைத்து காரியங்களையும் கண்டுகொண்டு, அவைகளைச் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு நான் உதவினேன். என்மீது சிலர் மிகுந்த பற்றுக் கொண்டார்கள்; இப்பற்றினை முறிக்க நான் வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது.

நான் பிறரிடம் காட்டும் அன்பின் மூலமாக எனது திறமைக் குறைவு ஈடு செய்யப்பட்டது. உங்களது வாழ்வில் அன்பு நிறைந்திருக்கும் போது குறைபாடுகள் அனைத்தும் மறைந்து விடுகின்றன. இந்த நோயுற்ற உலகிற்கு மிகவும் தேவைப்படும் மருந்து அன்பாகும்.

அமெரிக்க நண்பர்கள் தொண்டு குழுவுக்காகவும் (American Friends Service Committee) அமைதி மற்றும் விடுதலைக்கான பெண்களின் சர்வதேச சங்கத்திற்காகவும் (Women's International League for Peace and Freedom) சமரச நட்புறவுக் குழுவுக்காகவும் (Fellowship of Reconciliation) அவ்வப்போது, ஏறத்தாழ பத்தாண்டுகளுக்கு மேல், நான் சில தொண்டினைச் செய்தேன்.

தாம், செய்ய வேண்டிய காரியங்களைத் தெரிந்தும் அதனைச் செய்யாதவர்கள் இருக்கின்றனர். இது மிகவும் வருந்தத் தக்கதாகும். இந்தப் பொருள் மைய காலகட்டத்தில்* (materialistic age) வெற்றியை அளவிட ஒரு மிகவும் தவறான அளவுகோலை வைத்துள்ளோம். வெற்றியை டாலர் கணக்கில் பணத்தைக் கொண்டு, பொருட்களின் மதிப்பைக் கொண்டு அளவிடுகிறோம். ஆனால் மகிழ்ச்சியும் அக அமைதியும் இவற்றால் வருவதில்லை. உங்களுக்குச் செய்ய வேண்டியது என்னவென்று தெரிந்தும்

* சந்தைப் பொருளாதாரக் காலகட்டத்தில்

அதனைச் செய்யாமல் இருந்தால், உண்மையில் நீங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியற்றவராக இருப்பீர்கள்.

அக நலத்தையும், புற நலத்தையும், மன நலத்தையும், பொருள் நலத்தையும் உங்களது வாழ்க்கையோடு இயைபுபடுத்தி வாழ்க்கையை எளிமைப்படுத்துவது (Simplification of life) நான்காவது முன்னேற்பாடாகும். இது எனக்கு மிக எளிதாக இருந்தது. உலகில் மற்றவர்கள் தேவைக்குக் குறைவாக வைத்திருக்கும் போது எனது தேவைக்கு அதிகமாக நான் ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்பதை எனது வாழ்க்கையைத் தொண்டிற்கு அர்ப்பணித்த பின்னரே உணர்ந்தேன். இது அடிப்படைத் தேவை அளவுக்கு (need level) எனது வாழ்க்கை அமைவதற்கு என்னைத் தள்ளியது. இது கடினமாக இருக்கும் என நான் நினைத்தேன்; இது பல பெரும் கஷ்டங்களைக் கொடுக்கும் எனவும் நினைத்தேன். ஆனால் நான் நினைத்தது முற்றிலும் தவறாகும். கஷ்டங்களுக்குப் பதிலாக நான் அழகான அமைதியையும், மகிழ்ச்சியையும் கண்டேன்; தேவையில்லாத உடைமைகள் தேவையில்லாத சுமைகளே என்பதையும் உறுதியாக உணர்ந்தேன்.

இக்கால கட்டத்தில் என்னால் ஒரு வாரத்திற்கு பத்து டாலர்களுக்குள் எனது செலவுகளை அடக்க முடிந்தது. எனது வரவு செலவுத் திட்டக் கணக்கை இருபிரிவுகளாகப் பிரித்து, ஆறரை டாலர்களை உணவு மற்றும் சிறு செலவுக்காகவும், மூன்றரை டாலர்களை இருப்பிடத்திற்காகவும் ஒதுக்கினேன்.

தேவைகள் எல்லோருக்கும் ஒன்றாக இருக்கிறது என்று நான் இப்போது குறிப்பிடவில்லை. எனது தேவைகளை விட உங்களது தேவைகள் இன்னும் அதிகமாக இருக்கலாம். சான்றாக, உங்களுக்கு ஒரு குடும்பம் இருந்தால் குழந்தைகளுக்காக குடும்பத்தின் நிலைத்த தன்மை உங்களுக்குத் தேவைப்படும். ஆனால், தேவைக்கு அதிகமான எதுவும் - சில சமயங்களில் தேவை என்பதில் பௌதீகத் தேவைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட பொருட்களும் அடங்கும் - சுமையாக மாறும். தேவைக்கு அதிகமாக உங்களிடம் இருந்தால், அதை நீங்கள் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும்!

எளிமையான வாழ்வில் நிறைய சுதந்திரம் இருக்கிறது. இதை நான் உணரத் தொடங்கிய பின்னர் அகநலனுக்கும்

புறநலனுக்கும் இடையில் எனது வாழ்க்கையில் இயைபைக் கண்டேன். ஒரு தனி நபர் வாழ்க்கைக்கு மட்டுமின்றி ஒரு சமுதாய வாழ்க்கைக்கும் இத்தகைய இயைபு பற்றிச் சொல்வதற்கு நிறைய இருக்கிறது. நாம் உலகளாவிய அளவில் இயைபிலிருந்து வெகு தூரம் விலகிச் சென்றுள்ளமையால், பொருள் மைய முறையை நோக்கி அதிகம் சென்றுள்ளமையால், அணுசக்தி போன்ற ஒன்றைக் கண்டுபிடித்தது, அதனைப் பயன்படுத்திக் குண்டுகள் செய்யவும் மக்களைக் கொல்லவும் திறன் பெற்றுள்ளோம்! இதற்குக் காரணம் என்னவெனில் நமது புறநலனுக்குப் பின்னே வெகு தொலைவில் அகநலன் பின் தங்கியுள்ளது. சரியான வருங்கால ஆராய்ச்சி அகத்தினைப் (inner side) பற்றியதாக, ஆத்மீகத்தினைப் பற்றியதாக இருக்கும். அங்ஙனமாயின் இவ்விரண்டையும் நம்மால் சமநிலைக்குள் கொண்டுவர முடியும். மேலும், ஏற்கனவே நாம் பெற்றுள்ள புற நலன்களை எங்ஙனம் நன்கு பயன்படுத்துவது என்பதையும் நாம் அறிவோம்.

தூய்மையாக்கங்கள் (Purifications)

தூய்மையாக்கங்கள் சில எனக்குத் தேவைப்படுகின்றன என நான் பின்பு கண்டுபிடித்தேன். முதலாவது மிகவும் எளிமையானது. அது உடம்பைத் தூய்மைப்படுத்துதல் (purification of the body) ஆகும். இது எனது புற (உடல்) வாழ்க்கைப் பழக்க வழக்கங்களோடு சம்பந்தப்பட்டது. நான் பொதுவான உணவுகள் அனைத்தையும் சாப்பிடுவது வழக்கம். இவ் ஆத்ம கோயிலுக்குள் (temple of spirit) எதை நான் குவித்து வந்தேன் என்பதை இப்பொழுது நினைக்கும் போது நான் திகிலுற்றேன்.

நான் மிகவும் சிறியவளாக இருந்த போது எனது உடம்பெனும் கோவில் மீது அக்கறை கொள்ளவில்லை. இது எனது வாழ்க்கையில் பின்னரே நடந்தது. எனது வாழ்வை அர்ப்பணிப்பதற்கான முழு ஆர்வத்தை நான் உணர்ந்த ஐந்து வருடங்களுக்குப் பிறகே எனது உடம்பென்னும் கோவில் மீது கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினேன். நான் இப்பொழுது பெரும்பாலும் பழங்கள், கொட்டைகள், காய்கறிகள், முடியும் பொழுது முழுத் தானியங்கள் (இரசாயன உரம், பூச்சி மருந்துகளின்றி இயற்கையாக விளைந்தவையை நான் விரும்புகிறேன்) ஆகியவற்றையும், எப்பொழுதாவது கொஞ்சம் பாலையும், பாலாடைக்கட்டிகளையும் சாப்பிடுகிறேன். இவற்றால் நான் உயிர் வாழ்கிறேன்; நான் நடக்கிறேன்.

எனக்கு காப்பி குடிக்கும் பழக்கம் இருந்த காலம் உண்டு. நான் காலையில் எழுந்து முதல் வேலையாக எனது காப்பிக் குவளையை எடுத்துக் கொள்வேன். ஒரு நாள் காலை நான் காபி குடித்து முடித்ததும் அந்தக் காப்பிக் குவளையை உற்று நோக்கிக் கூறினேன், “காலையில் நீ புத்துணர்வு பெறுவதற்கு அதை நம்பி இருக்கிறாய்! காப்பிக்கு ஓர் அடிமையாக நான் இருக்கப் போவதில்லை. இதை இப்பொழுதிலிருந்து நிறுத்த வேண்டும்!” இது நடந்தது. நான் மீண்டும் காப்பியைத் தொடவே இல்லை. சில நாட்களுக்குக் காப்பி இல்லாத குறையை உணர்ந்தேன், ஆனால் குவளைக் காப்பியை விட நான் வலுவாக இருந்தேன்.

எனக்காகவே நான் செய்ய மறுக்கும் செயல்களை எனக்காகச் செய்யுமாறு நான் எவரையும் கேட்கப் போவதில்லை என்ற எனது வாழ்க்கை விதிமுறைக்கு நான் கீழ்ப் படியாமல் இருக்கிறேன் என்பதை நான் உணரத் தொடங்கினேன். நான் இப்பொழுது எந்த உயிரையும் கொல்ல மாட்டேன் - ஒரு கோழியையோ அல்லது மீனையோ கொல்ல மாட்டேன்; எனவே நான் உடனே புலால் உண்பதை முழுவதுமாக நிறுத்தி விட்டேன்.

நான் பல்லாண்டுகளாக புலால் உண்பதில்லை, ஆட்டிறைச்சி, மீன், கோழி, முதலிய எதனையும் நான் சாப்பிடுவதில்லை. புலால் உணவு உடல்நலத்திற்குத் தீங்கானது என்பதைப் பிறகு நான் கற்றுக் கொண்டேன். நான் சக மானிடர்களிடத்து மட்டுமல்லாது, சக உயிர்களிடத்தும் எனது அன்பை விரிவாக்கினேன். எனவே அவற்றைத் துன்புறுத்துவதை நிறுத்தினேன்; அவற்றை உண்பதை நிறுத்தினேன்.

புலால் உண்பது ஆத்மாவிற்குத் தீங்கானது என்பதை அப்பொழுது நான் அறியேன். நான் அதை மேலும் செய்யக் கூடாது என்பதை மட்டும் நான் அறிவேன்; ஏனெனில் வாழ்க்கையைப் பற்றிய எனது விதிகளில் ஒன்றுக்கு அது முரணானது. புலால் உணவு நமது உடலில் நச்சுத்தன்மையை விட்டுச் செல்கிறது என்பதை நான் ஒரு மருத்துவரிடமிருந்து பின்னர் அறிந்தேன்; இதுவும் என்னைச் சைவ உணவுக்காரராக மாற்றியிருக்கும். நான் தடுப்பு முறைகளைக் கைக்கொள்வதில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளேன், ஏனெனில் உடல் ஆத்மாவின் கோவிலாகும்.

காய்களையும், தானியங்களையும் உற்பத்தி செய்வதற்கு தேவைப்படும் நிலத்தை விட பல மடங்கு அதிகமான நிலம்

புலாலுக்குப் பயன்படும் உயிரினங்களை வளர்க்கத் தேவைப் படுகிறது என சைவ உணவு பற்றி நூல் எழுதிய கல்லூரிப் பேராசிரியர் ஒருவரிடமிருந்து நான் அறிந்து கொண்டேன்*. கடவுளின் குழந்தைகள் அனைவருக்கும் உணவு கிடைக்க வேண்டும் என நான் விரும்புவதும் என்னை சைவ உணவுக்காரராக மாற்றியிருக்கும்.

நாம் ஒருவரையொருவர் கொல்லுவதை இன்னும் நிறுத்தி விடக் கற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது தான் நம்முன் உள்ள சிரமமாகும். ஒருவரையொருவர் கொல்லாமை என்பது தான் இன்று நாம் கற்கவேண்டிய பாடமாகும். பகிரீந்து கொள்ளாதலும் மானிடரை மானிடர் கொல்லாமையும் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடங்களாகும். பிற உயிர்களைக் கொல்லாமை என்னும் பாடம் ஓரளவு எதிர்காலத்திற்கு உரியதாகும்; ஆனால் நன்கு அறிந்தவர்கள், நமது உயரிய ஒளிக்கேற்ப வாழ வேண்டும்.

வெள்ளைச் சர்க்கரையும் (சீனியும்), வெள்ளை மாவும்** (மைதா மாவும்) உடல் நலத்திற்குத் தீங்கானது என்பதை நான் உணர்ந்ததும் அவற்றை நான் நிறுத்தி விட்டேன். அதிகமான மசாலாக்கள் மிகுந்த உணவுகள் தீங்கானவை என்பதை அறிந்ததும் அவற்றை நான் விட்டு விட்டேன். செயற்கையாக இரசாயனப் பொருட்களால் பதப்படுத்தப்பட்ட உணவுகளில் உடலுக்குத் தீங்கான பொருட்கள் உள்ளன என்பதை அறிந்ததும் அவற்றை நான் உண்பதை நிறுத்தி விட்டேன். குழாய்களில் வரும் நீரும் ஓர் இரசாயனக் கலவைப் பானமாக உள்ளது. வடித்தெடுக்கப்பட்ட நீரை நான் பரிந்துரைப்பேன்.

* இதனை இன்னொரு வழியாகவும் விளக்கலாம். ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் 500 பவுண்ட் தாவர புரோட்டீன் கிடைக்கிறதென்றால், அதை மிருக புரோட்டீனாக மாற்றினால் (அப்பயிர்களைக் கால்நடைகளுக்குத் தீவனமாக்கி அவற்றின் இறைச்சியை உண்டால்), சுமார் 40-50 பவுண்ட் மிருக புரோட்டீனே கிடைக்கும். 500 பவுண்ட் தாவர புரோட்டீனை பால் மற்றும் முட்டையாக்கினால் சுமார் 125 பவுண்ட் புரோட்டீன் கிடைக்கும். அசைவ உணவுக்காரர் சுமார் 10 சைவ உணவுக்காரரின் உணவைச் சாப்பிடுகிறார். அதனால் தான் உலக உணவுப் பற்றாக்குறை!

** உட்பையும் நன்கு தீட்டப்பட்ட அரிசியையும் இத்துடன் நீக்கப்பட வேண்டிய பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கைக்குத்தல் அரிசி சிறப்பானதாகும். சீனி, மைதா, உப்பு, தீட்டப்பட்ட அரிசி ஆகிய நான்கும் வெள்ளைப் பேய்களாகும். இவற்றை உடனடியாக நீக்க முடியாவிட்டாலும் கட்டாயம் குறைக்கலாம்.

எனது உடம்பைச் சரியாகப் போற்றுவதற்குரிய உணவைப் பற்றித் தேவையான அளவு நான் அறிவேன். நான் நல்ல உடல் நலம் பெற்றுள்ளேன். நான் எனது உணவை மகிழ்ச்சி யுடன் உட்கொள்கிறேன். ஆனால் நான் வாழ்வதற்காகச் சாப்பிடுகிறேன். சிலரைப் போல நான் சாப்பிடுவதற்காக வாழவில்லை. எப்பொழுது சாப்பிடுவதை நிறுத்த வேண்டும் என்பது எனக்குத் தெரியும். உணவுக்கு நான் அடிமையில்லை.

தவறான உணவுகளை நிறையச் சாப்பிட்ட பிறகும் மக்கள் இன்னும் பசியுடன் இருக்கலாம். தவறான உணவுகளைத் தொடர்ந்து மிகுதியாகச் சாப்பிட்ட பொழுதும், உண்மையில் ஒருவர் சத்துப் பற்றாக்குறையால் துன்புறலாம். நல்ல, முழுமையான உணவு கிடைத்தாலே ஒருவர் ஆரோக்கிய உணவை உண்ணத் தொடங்க முடியும். என்னைப் போல உணவை மெல்லச் சாப்பிடுங்கள். உணவை நன்றாக மென்று சாப்பிடுங்கள். உணவை உங்கள் வாழ்வின் ஒரு சிறிய சாதாரணப் பகுதியாக மாற்றுங்கள்; உங்கள் வாழ்வில் பொருள் மிகுந்த விசயங்கள் நிரம்பி இருக்கும் பொழுது, உணவைப் பற்றிச் சிந்திக்கவே நேரமிருக்காது.

என்னுடைய உணவு மற்றும் உறக்க பழக்க வழக்கங்களில் எனக்குச் சாத்தியமான அளவு இயற்கையுடன் நெருங்கிய உறவு நான் கொண்டுள்ளேன். ஒவ்வொரு நாளும் முடிந்தளவு தூய காற்றையும், சூரிய ஒளியையும், இயற்கையுடன் தொடர்பையும் நான் பெறுகிறேன். மூடப்பட்ட அறைகளுக்கு வெளியே வாழ்வதை நான் விரும்புகிறேன். நான் பூமித்தாயின் ஒரு பகுதியாக இருக்க விரும்புகிறேன். ஒய்வும் உடற்பயிற்சியும் முக்கியமாகும். தூங்காமலே தொடர்ந்து வேலை செய்பவளல்ல நான். சாத்தியமான பொழுது இரவில் தூங்கச் செல்கிறேன்; எட்டு மணி நேரம் உறங்குகிறேன். நடப்பதன் மூலம் நான் எனது உடற்பயிற்சியைச் செய்கிறேன். மேலும் கைகளை வீசுவது ஒரு முழுமையான உடற்பயிற்சியாக அமைகிறது.

மக்கள் விரும்பி ஏற்கும் முதலாவது பணி உடம்பைத் தூய்மையாக்கும் பணியாகும் என நீங்கள் நினைக்கலாம். ஆனால் அனுபவ வாயிலாக இது கடைசி வரை நீடிக்கும் பணி என்பதை நான் கண்டேன்; ஏனெனில் இது நமது சில கெட்ட பழக்கங்களை விட்டு விடுவதற்கும்; வேறு எதனுடனும் நாம் இதைப் போல ஒட்டிக் கொண்டிருப்பதில்லை.

இரண்டாவது தூய்மையாக்கம் சிந்தனையைத் தூய்மைப் படுத்துவதாகும் (*purification of thought*). உங்களது சிந்தனைகள் எவ்வளவு ஆற்றல் மிக்கவை என்பதை நீங்கள் உணர்ந்தால், நீங்கள் எதிர்மறைச் சிந்தனைகளை எண்ண மாட்டீர்கள். சிந்தனைகள் நல்லவைகளாக இருக்கும் பொழுது நன்மைக்கான வலுவான தூண்டுதல் இருக்கும்; அவை எதிர்மறையாக (கெட்டவையாக) இருக்கும் பொழுது அவை உங்களைப் பாதிக்கும்; உங்களைச் சுகவீனப்படுத்தும். நான் கவர்ச்சியான பயனற்ற உணவுகளை (junk foods) உண்பதில்லை; கவர்ச்சியான பயனற்ற எண்ணங்களை (junk thoughts) எண்ணுவதில்லை. கவர்ச்சியான பயனற்ற உணவுகளை விட கவர்ச்சியான பயனற்ற சிந்தனைகள் உங்களை விரைந்து அழிக்கும் என்பதை நான் உங்களுக்குக் கூறுவேன். கவர்ச்சியான பயனற்ற எண்ணங்களைப் பற்றி நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.

எதிர்மறை எண்ணங்களால் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவரின் கதையை நான் உங்களுக்குச் சொல்லுவேன். நான் அவரை அறிந்த பொழுது அவரது வயது 65 ஆகும். தீராத உடல் நோய் என்றழைக்கப்பட்ட நோயின் அறிகுறிகளை அவர் பெற்றிருந்தார். நான் அவருடன் பேசிய பொழுது அவரது வாழ்வில் சில கசப்புகள் இருப்பதை நான் உணர்ந்தேன். எவ்வாறாயினும் உடனடியாக அவ்விசயத்திற்கு வர என்னால் முடியவில்லை; ஏனெனில் அவர் தமது மனைவியுடனும், தமது வளர்ந்துவிட்ட பிள்ளைகளுடனும், தமது சமூகத்தின் உறுப்பினர்களுடனும் நல்லுறவு கொண்டிருந்தார். ஆனால் அவரது கசப்புணர்வு அப்படியே இருந்தது. பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னரே இறந்துவிட்ட தமது தந்தையிடம் அவர் கசப்புணர்வை வளர்த்துக் கொண்டுள்ளார் என்பதை நான் கண்டேன்; ஏனெனில் அவரது தந்தை அவரது சகோதரரைப் படிக்க வைத்தார்; அவரைப் படிக்க வைக்கவில்லை. மூத்த புதல்வரான அவரைப் படிக்க வைக்க வேண்டிய தருணம் வந்த பொழுது அவரது தந்தையிடம் அதற்குரிய பணம் போதிய அளவில் இல்லவே இல்லை. அப்பொழுது அக்குடும்பம் மிகவும் வறுமையில் இருந்தது. அவருக்குப் பின் பல சகோதரிகள் உண்டு. அவர்களில் மூன்று சகோதரிகளும் படிக்கவில்லை. படிக்க வைக்கப்பட்ட அச்சகோதரர்தான் மிகவும் இளையவர். அவர் படிக்க வேண்டிய தருணம் வந்த பொழுது, அவரது தந்தையிடம் அதிகமான

பணவசதி இருந்தது; இளைய புதல்வரை அவர் படிக்க வைத்தார். தனது இளைய சகோதரர் படிக்க வைக்கப்பட்டது குறித்து அவர் மனப்புமுக்கம் அடையவில்லை. ஆனால் தனக்கும் அத்தகைய கல்வி தரப்பட்டிருக்க வேண்டும் என அவர் நினைத்தார். ஆனால் தனது தந்தை தம்மால் முடிந்த மிகச்சிறந்ததை இரு மகன் களுக்கும் செய்தார் என்பதை அறிவுப்பூர்வமாக அவர் கண்ட பிறகு, தமக்குள் வளர்த்துக் கொண்டிருந்த கசப்பை அவரால் வெளியேற்ற முடிந்தது. “தீராத நோய்” மறையத் தொடங்கியது. விரைவில் அவரது நிலை வெகுவாக முன்னேறியது. பின்னர் அந்நோய் போய் விட்டது.

நீங்கள் எவர் மீதும் சிறிது கசப்பான அல்லது எவ்வகையான இரக்கமற்ற, அன்பற்ற சிந்தனையை வளர்த்துக் கொண்டிருந்தால், நீங்கள் அதனை விரைந்து விட்டுவிட வேண்டும். அது வேறெவருக்கும் ஊறு செய்வதில்லை; ஆனால் உங்களுக்கே ஊறு செய்கிறது. நல்ல செயல்களைச் செய்வதும் நல்லவற்றைப் பேசுவதும் மட்டும் போதாது; உங்களது வாழ்வு இயைபுடன் (ஒருமைப்பாட்டுடன்) இருக்க நல்லதையும் நீங்கள் நினைக்க வேண்டும்.

தயாரிப்பு காலத்தின் போது நான் எனது உண்மையான “நானை” முழுமையாக இனங் காணவில்லை, நான் வெறுமனே கற்றுக் கொண்டிருந்தேன். பிறரை மன்னிக்கும் இயல்பு அதிகம் எனக்கு இருந்தது. எனக்கு அது பிரச்சினையில்லை. ஆனால் என்னையே நான் மன்னிக்கும் இயல்பின்றி இருந்தேன். உயர்வற்ற சில காரியங்களை நான் செய்த போது எனக்குள் நான் சொல்லிக் கொள்வேன். “உனக்கு நன்கு தெரிந்திருக்க வேண்டும்”. பின்பு நான் ஒருநாள் கண்ணாடியில் தலைவாரிக் கெண்டிருக்கும் போது என்னைப் பார்த்து நான் சொன்னேன், “நீ ஏன் வீண்செயல் புரிகிறாய்! பிறருக்கு அதிகம் தெரியாது என்பதற்காக நீ அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் மன்னிக்கும் போது உனக்கு நன்கு தெரியும் என நீ ஏன் நினைக்கிறாய்? அவர்களைக் காட்டிலும் நீ எந்தவிதத்திலும் சிறந்தவள் இல்லை”.

நீங்கள் எளிதில் பிறர் பிழைபொறுத்தருளுவது போல உங்கள் பிழை பொறுத்தருள நீங்கள் கற்க வேண்டும். பின்பு மேலும் ஓர் அடி எடுத்து வைத்து உங்களை உயர்த்துவதற்காக உங்களுையே நீங்கள் தண்டிக்கப் பயன்படுத்திய எல்லா சக்தியையும் பயன்படுத்துங்கள். அதன் பின்னர், நான் ஏதோ ஓர்

இடத்திற்கு உண்மையில் செல்லத் தொடங்கினேன் - ஏனெனில் ஒரே ஒரு நபரை மட்டுமே உங்களால் மாற்ற முடியும். அந்த ஒரு நபர் நீங்கள்தான். உங்களையே நீங்கள் மாற்றிய பின்பு, மாற்றத்தை நோக்கிப் பிறரை ஊக்குவிக்க உங்களால் முடியும்.

வாழ்க்கையில் உண்மையென நம்புவதைப் பற்றுவதற்குச் சிறிது காலம் பிடித்தது. ஆனால் இறுதியில் அது நிகழ்ந்தது. உண்மையென நம்பியதைப் பற்றியபோது ஒரு வளர்ச்சி ஏற்படத் தொடங்கியது. அது பின்னர் நிற்கவே இல்லை. எனக்கு கிடைத்த உயரிய ஒளியின் அளவு நான் வாழ்ந்ததால் மேலும் மேலும் உயரிய ஒளி எனக்குக் கிடைத்தது.

மூன்றாவது தூய்மையாக்கம், *ஆசையைத் தூய்மையாக்குவதாகும்* (purification of desire). நீங்கள் ஆசைப்படும் பொருட்கள் யாவை? புதிய அணிகலன் வகைகள், புதிய வீட்டுச் சாமான்கள் அல்லது கார்கள் போன்ற அற்பப் பொருட்களுக்கு நீங்கள் ஆசைப்படுகிறீர்களா? மானிட நடத்தையை ஆளும் சட்டங்களுடனும் கடவுளது திட்டத்தில் உங்களுக்கு உள்ள பங்கோடும் இயைபு (ஒருமைப்பாடு) கொள்வதற்காக நீங்கள் இங்கே இருக்கிறீர்கள்; உங்களது ஆர்வங்களை இத்திசையில் குவிக்க வேண்டும். உங்களது ஆசைகளை இங்ஙனம் *மையமாக்குவது* மிகவும் முக்கியம்; அதனால் உங்களைப் பற்றிய கடவுளுடைய திட்டமே உங்களது விருப்பமாகும். ஆசைகள் ஒருமைப்படும் நிலைக்கு உங்களால் வரமுடியும். இது கடவுளின் வாழ்க்கைத் திட்டத்தை அறிவதற்கும் உங்களது பங்கை அளிப்பதற்குமாகும். இதை நினைக்கும் போது உண்மையாக வேறு எதைப் பற்றியும் ஆசைப்படுவதற்கு அவசியம் இருக்குமா?

மற்றொரு தூய்மையாக்கம், *நோக்கத்தைத் (உந்துதலைத்) தூய்மையாக்குவதாகும்* (purification of motive). நீங்கள் எதைச் செய்தாலும் அதைச் செய்வதற்கான நோக்கம் என்ன? அந்த நோக்கம் முழுப்பேராசையாக அல்லது சுயநலத்தேடலாக அல்லது தற்பெருமைக்கான விருப்பமாக இருந்தால் *அந்தச் செயலைச் செய்யாதீர்கள்* என நான் சொல்வேன். இத்தகு நோக்கத்தில் நீங்கள் செய்யவிருக்கும் எக்காரியத்தையும் செய்யாதீர்கள். ஆனால் அது எளிதானதன்று; ஏனெனில் பலதரப்பட்ட நோக்கங்களோடு செயல்களை செய்யும் போக்கு நம்மிடையே உள்ளது. முழுமையாகக் கெட்ட எண்ணங் கொண்ட எவரையும்

நான் கண்டதில்லை. அங்ஙனம் ஒருவர் இருக்கலாம். அவரை நான் ஒருபோதும் சந்தித்ததில்லை. எப்பொழுதும் பலவகை நோக்கங்களை உடைய மக்களை நான் சந்திக்கிறேன். நல்ல நோக்கங்கங்கள், கெட்ட நோக்கங்கள் எல்லாம் ஒன்று கலந்துள்ளன. சான்றாக, வர்த்தக உலகில் ஒருவரைச் சந்தித்தேன். தனது நோக்கங்கள் மிக உயர்வானவை இல்லையென அவர் ஒப்புக் கொண்டார். எனினும் அவற்றோடு நல்ல நோக்கங்களும்—தனது குடும்பத்திற்கு உதவுவது, தமது சமூகத்திற்கு சில நன்மைகள் செய்வது போன்றவை—கலந்துள்ளன. பலவகை நோக்கங்கள் (உந்துதல்கள்) கலந்துள்ளன!

மிக உயரிய ஆன்மீகக் கொள்கைகளைக் கற்கும் குழுக்களிடம் நான் பேசுவதுண்டு. ஏன் தங்கள் வாழ்வில் எதுவும் நடக்கவில்லையெனச் சில சமயங்களில் இவர்கள் வியக்கிறார்கள். தாம் அகஅமைதி பெறுவது இவர்களது நோக்கமாகும்—இது உண்மையில் தன்னல நோக்கமாகும். இந்நோக்கத்தில் நீங்கள் அக அமைதி காணப் போவதில்லை. நீங்கள் அக அமைதி காண வேண்டுமெனில் நோக்கமானது பொதுநல நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். சேவை, உண்மையில் சேவையே; (இதில்) கொடுக்கல் உண்டு, வாங்கல் இல்லை; உங்களது பணிக்கு நல்ல பலன் இருக்க வேண்டுமெனில் உங்களது நோக்கம் நல்லதாக இருக்க வேண்டும். சேவையே (தொண்டே) வாழ்வின் உள்ளீடாகும்.

ஒரு சிறந்த கட்டிடக்கலை நிபுணரை எனக்குத் தெரியும். இது அவருக்கு ஏற்ற சரியான வேலை என்பது வெள்ளிடமலை. ஆனால் இதனை அவர் தவறான நோக்கத்தில் செய்து கொண்டிருந்தார். நிறைய பணம் சம்பாதிப்பதும், மிகச் சிறந்த கட்டிடக்கலை நிபுணரைவிட முன்னணியில் இருப்பதும் அவரது நோக்கங்களாகும். அவர் நோய்வாய்ப்படுமளவிற்கு உழைத்தார். இதன் பின்னர் சிறிது காலங் கழித்து நான் அவரைச் சந்தித்தேன். தொண்டாகச் சில காரியங்கள் செய்யுமாறு நான் அவரைத் தூண்டினேன். நான் அவரிடம் தொண்டின் இன்பத்தைப் பற்றிப் பேசினேன். அவர் இவ்வின்பத்தை உணர்ந்து அனுபவித்த பின்னர் உண்மையில் ஒரு போதும் அவர் சுயநல வாழ்க்கைக்குத் திரும்பிப் போகமாட்டார் என நான் அறிவேன். அதன் பின்னர் நாங்கள் ஓரளவு கடிதத் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டோம். சில வருடங்களுக்குப் பின்னால் அவரைப் பார்ப்பதற்காக நான் சென்ற போது என்னால் அவரை அடையாளம் கண்டுகொள்ள

முடியவில்லை. அப்படி ஒரு மாறிய மனிதராக அவர் இருந்தார்! ஆனால் அவர் இன்னும் ஒரு கட்டிடக் கலை வல்லுநராக இருந்தார். அவர் ஒரு வரைபடம் வரைந்து கொண்டிருந்தார். அதைப்பற்றி அவர் என்னிடம் பேசினார்: “இங்கு பாருங்கள், அவர்களது பட்ஜெட்டுக்குள் வருமாறு இவ்வழியில் இதனை வரைந்து கொண்டிருக்கிறேன். பின்பு, இது மிக அழகாக இருக்குமாறு அவர்களது இடத்தில் இதனை நான் சரியாக அமைப்பேன்...” வரைபடம் வரைந்து கொடுத்து மக்களுக்குச் சேவை செய்வது அவரது நோக்கமாக இருந்தது. அவர் ஒளிவிடும் மனிதராகவும் முழுமாற்றம் அடைந்த மனிதராகவும் இருந்தார். அவரது தொழில் பெருகியிருக்கிறது என அவரது மனைவி என்னிடம் கூறினார். இதற்குக் காரணம் என்னவெனில் சுற்றிப் பல மைல்கள் தொலைவுகளிலிருந்து வீடுகட்ட வரை (திட்டப்) படங்களுக்காக இப்பொழுது மக்கள் அவரிடம் வந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

தமது வாழ்க்கையை மாற்றுவதற்காக தமது வேலைகளை மாற்றியிருக்கின்ற மக்கள் ஒரு சிலரை நான் சந்தித்து இருக்கிறேன் ஆனால் தமது வாழ்க்கையை மாற்றுவதற்காக தமது நோக்கத்தை தொண்டென மாற்றியிருக்கின்ற மக்கள் பலரையும் நான் சந்தித்து இருக்கிறேன்.

துறத்தல்கள் (Relinquishments)

இவ் இறுதிப்பகுதி துறத்தலைப் பற்றியதாகும். ஒரு முறை நீங்கள் முதல் துறத்தலை செய்தால் நீங்கள் அக அமைதி காண்பீர்கள். ஏனெனில் துறத்தல் எனபது *சுய விருப்பத் துறத்தலாகும்* (relinquishment of self-will).

செய்வதற்கு உந்தப்படும் நல்லவை அல்லா செயல்களைச் செய்யாமல் இருப்பதன் மூலம் “தாழ்ந்த நாளைக்” கட்டுப் படுத்தும் பணியினை நீங்கள் செய்யலாம் - ஆனால் அவைகளை அமுக்குவதற்குப் பதிலாக நல்ல காரியங்களை செய்ய “உயர்ந்த நாள்” நமது வாழ்வை ஆட்சி செய்யும். மட்டமான ஒரு காரியம் செய்வதற்கோ, பேசுவதற்கோ நீங்கள் உந்தப்பட்டால், நீங்கள் அங்ஙனம் செய்யாது ஒரு நல்ல விசயத்தை நினைக்க முடியும். அதற்குப் (மட்டமான காரியத்தைச் செய்வதற்குப்) பதிலாக நீங்கள் வேண்டுமென்று முயன்று அதே சக்தியை ஒரு நல்ல காரியம் செய்வதற்கு அல்லது பேசுவதற்குப் பயன்படுத்துங்கள். நல்ல பலன் கிட்டும்.

தனிமைப்படுத்தப்பட்ட (*separateness*) உணர்வைத் துறத்தல் இரண்டாவது துறத்தலாகும். நாம் மிகுந்த தனிமைப் படுத்தப்பட்ட உணர்வு கொண்டு, நாம் பிரபஞ்சத்தின் மையம் எனவும், எல்லாம் நம்முடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளது எனவும் தீர்ப்புக் கூறுகிறோம். அறிவுப்பூர்வமாக நன்கு அறிந்த பின்னும் நாம் இன்னும் விசயங்களை பழைய முறையில் மதிப்பிடுகிறோம். மானிடமாகிய உடம்பில் நாம் எல்லோரும் செல்களாக (உயிரணுக்களாக-Cells) இருக்கிறோம். நமது சக மானிடரிடமிருந்து நாம் தனித்து இருக்கவில்லை. அனைத்தும் ஒரு முழுமையாகும். இந்த உயர்ந்த கண்ணோட்டத்திலிருந்துதான், “உங்களைப் போல உங்களது அயலவரை நேசியுங்கள் (*love your neighbour as yourself*)” என்றால் என்ன என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள முடியும். அவ்வயர்ந்த கண்ணோட்டத்திலிருந்து பணி செய்வ தற்குச் சரியான ஓர் உண்மையான வழி உள்ளது என்றாகிறது; அவ்வழி அனைத்தின் (முழுமையின்) நலனுக்காகப் பணி செய்வ தாகும். நீங்கள் உங்களது சுயநலங் கொண்ட “தாழ்ந்த நானுக்காக” வேலை செய்யும் வரையில் பிற அனைத்து செல்களுக்கும் எதிரான ஒரு செல்லாக மட்டுமே நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்; ஆனால் அனைத்தின் நலனுக்காக நீங்கள் வேலை செய்யத் தொடங்கியவுடன் உங்களது சக மானிடர் அனைவரிடத்தும் இயைபை நீங்கள் காண்கிறீர்கள். ஆம், இது வாழ்வதற்கு எளிய, இசைவான வழியாகும்.

மூன்றாவது துறத்தல் அனைத்துப் பற்றுக்களைத் துறத்தலாகும் (*relinquishment of all attachments*). பொருட்கள் மீதோ அல்லது இடங்கள் மீதோ அல்லது மக்கள் மீதோ இன்னமும் பற்றுள்ள எவரும் உண்மையில் சுதந்திரமாக இல்லை. பொருட்கள், அவற்றுக்குரிய சரியான இடத்தில் வைக்கப்பட வேண்டும். அங்கே அவைகள் பயன்படுவதற்காக உள்ளன. எதற்காக அங்கே அவைகள் உள்ளனவோ அதற்காக அவைகளைப் பயன்படுத்துவது சரியாகும். ஆனால் அவை தமது பயனைத் தாண்டி நீடித்திருக்கும் பொழுது அவைகளைத் துறக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும்; அப்பொருட்களைத் தேவைப்படுபவர்களுக்குக் கொடுங்கள். பயன்பாட்டுக்கு அப்பாலும் ஒன்று உங்களிடம் இருந்து அதனை நீங்கள் துறக்கமுடியவில்லையானால் அது உங்களை உடைமை கொள்கிறது. இன்றைய பொருள் மைய

உலகில் நம்முள் பலர் நமது உடைமைகளால் உடைமை கொள்ளப்பட்டுள்ளோம். நாம் சுதந்திரமாக இல்லை.

உடைமை கொள்ளுதல் ஒரு பாணியாவதற்கு (fashion) நெடுங்காலத்திற்கு முன்னரே நான் என்னை விடுவித்துக் கொண்டதாகக் கருதுகிறேன். முதலில் தளர்வூட்டும் பழக்கங்களிலிருந்து என்னை நான் விடுவித்தேன். இதனைத் தொடர்ந்து போரிடும், ஆக்கிரமிப்பு எண்ணங்களிலிருந்து என்னை விடுவித்தேன். தேவையற்ற உடைமைகளையும் நான் விலக்கினேன். இதுவே உண்மையான விடுதலை என நான் உணர்கிறேன்.

இன்னொரு விதமான உடைமை கொள்ளுதல் இருக்கிறது. ஒருவருடன் எவ்வளவு நெருக்கமாக உறவு கொண்டிருந்தாலும் எந்தவொரு மானிடரையும் நீங்கள் உடைமை கொள்ளாதீர்கள். கணவன் தனது மனைவியை உடைமை கொள்ளக் கூடாது; மனைவி தனது கணவனை உடைமை கொள்ளக்கூடாது; பெற்றோர்கள் குழந்தைகளை உடைமை கொள்ளக்கூடாது. நாம் மக்களை உடைமை கொண்டுள்ளோம் என நாம் நினைக்கும் போது அவர்களுக்காக அவர்களது வாழ்க்கையை நாமே நடத்தும் போக்கு ஏற்படுகிறது. இதனால் பெரும் இயைபற்ற குழ்நிலைகள் உருவாகின்றன. நாம் அவர்களை உடைமை கொள்ளவில்லையென்பதை உணரும் பொழுது மட்டுமே, அவர்கள் தமது அக உந்துதல்களின்படி வாழ வேண்டும் என்பதை நாம் உணரும் பொழுது மட்டுமே, அவர்களுடைய வாழ்க்கையை அவர்களுக்காக நாம் வாழ முற்படுவதை நாமும் நிறுத்துகிறோம். பின்பு அவர்களோடு சேர்ந்து இயைபுடன் வாழ முடியும் என்பதை நாம் கண்டுபிடிக்கிறோம். எதைப் பற்றுவதற்கு நீங்கள் கடினமாக உழைக்கிறீர்களோ அது உங்களை இறுகப் பற்றிக் கொள்ளும் - நீங்கள் சுதந்திரத்தை விரும்பினால் நீங்கள் சுதந்திரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

உலக வாழ்க்கையில் உருவான உறவுகள் வாழ்க்கைக் காலம் முழுவதும் இருக்க வேண்டும் என்பது தேவையில்லை. பிரிவுகள் தொடர்ந்து நிகழ்கின்றன; பிரிவுகள் அன்புடன் நிகழும் வரையில் ஆத்மீகப் பாதிப்பு இல்லை; ஆனால் மாறாக அது ஆத்மீக வளர்ச்சிக்கு உண்மையில் உதவியாக இருக்கக்கூடும்.

நாம் இருக்கும் இடங்களைப் போற்றவும், அனுபவிக்கவும் நமக்குத் தெரிய வேண்டும். ஆனால் வேறெங்காவது நமக்கு அழைப்பு இருக்கும் போது கவலையின்றி அவ்விடங்களை

விட்டுச் செல்ல வேண்டும். பொருட்கள் மீது பற்றுக் கொள்ளா திருக்கும் வரையில், பற்றுதலின்றி எல்லோரையும் நேசிக்கும் வரையில் நம்முடைய ஆத்மீக வளர்ச்சியில் நாம் அடிவேர் களைப் பலமுறை மாற்ற வேண்டியுள்ளது; நமது வாழ்வில் பல அத்தியாயங்களை மூட வேண்டியுள்ளது.

கடைசி துறத்தலாவது **எதிர்மறை உணர்வுகள் அனைத்தையும் துறத்தலாகும்** (Relinquishment of all negative feelings). நன்மக்கள் இன்னமும் அனுபவித்து வருகின்ற எதிர்மறை உணர்வு ஒன்றை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த எதிர்மறை உணர்வு **கவலையாகும்** (worry). கவலை என்பது **அக்கறையன்று** (concern); அக்கறையானது ஒரு சூழ்நிலையில் சாத்தியமான அனைத்தையும் செய்வதற்கு உங்களுக்கு உந்துதல் அளிக்கும். கவலை என்பது நமது மாற்ற முடியாத விஷயங்களைப் பற்றிய தமது பயனற்ற குழப்பங்களாகும்.

எதிர்மறை உணர்வுகளைப் பற்றிய கடைசி விமர்சனம் ஒன்றுள்ளது. இது எனக்கு ஒரு சமயம் மிகவும் உதவியது; பிறருக்கும் உதவியாக இருந்திருக்கிறது; வெளியிலிருந்து எதுவும், புறத்தார் எவரும் என்னை உளவியல் ரீதியில் எனது அகத்தை ஊறுபடுத்த முடியாது. என்னுடைய கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்கும் எனது **தவறான செயல்கள்**, எனது **தவறான பதில் செயல்கள்** (reactions) (அவை சூழ்ச்சியானவை; ஆனால் அவைகளின் மீதும் எனக்குக் கட்டுப்பாடு உண்டு) அல்லது நான் செயல்பட வேண்டிய இன்றைய உலகச் சூழ்நிலை போன்ற சில சூழ்நிலைகளில் எனது செயலின்மை (inaction) ஆகியவையே என்னை உளவியல் ரீதியில் ஊறுபடுத்தக்கூடும் என நான் தெரிந்து கொண்டேன். இவையனைத்தையும் நான் கண்டுணர்ந்த போது நான் அனுபவித்த சுதந்திரம் எவ்வளவு! அப்படியே எனக்கு நானே ஊறு செய்வதை நிறுத்தினேன். இப்பொழுது, யாராவது சிலர் மிகத் தரக்குறைவான செயல்களை எனக்குச் செய்யலாம். தரக்குறைவான செயல்களைச் செய்யக்கூடிய இந்த இயைபற்ற நபருக்காக, இந்த நோயாளிக்காக, நான் ஆழ்ந்த கருணை கொள்வேன். கசப்பு அல்லது கோபம் மிகுந்த ஒரு தவறான பதில் (எதிர்ச்) செயலால் என்னை நான் நிச்சயமாக ஊறுபடுத்திக் கொள்ளமாட்டேன். உளவியல் ரீதியாக நீங்கள் ஊறுபடுத்தப்படுவதும், படாததும் உங்களது முழுக்கட்டுப்

பாட்டில் உள்ளது. எப்பொழுது விரும்பினாலும் உங்களை நீங்கள் ஊறுபடுத்திக் கொள்வதை நீங்கள் நிறுத்தலாம்.

இவையே அக அமைதிக்கான எனது படிகளாகும் (steps toward inner peace); இதனையே நான் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்பினேன். இதில் புதுமை ஒன்றுமில்லை. இது பிரபஞ்ச உண்மையாகும். எனது சொந்த அனுபவங்களை வைத்து நடைமுறையில் உள்ள சொற்களால் அக அமைதிக்கான படிகளைப் பற்றி நான் பேசினேன். இப்பிரபஞ்சத்தை ஆட்சி செய்கின்ற சட்டங்களுக்கு நாம் கீழ்ப்படியும் வரையில், அவைகள் நன்மைக்காக வேலை செய்கின்றன. இச்சட்டங்களுக்கு முரணான எதுவும் நீண்ட காலத்திற்கு நிலைத்து நிற்பதில்லை. அதற்குள்ளே அதன் சுய அழிவுக்கான விதைகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மானிட வாழ்விலுள்ள நல்லது எப்பொழுதும் நம்மை இச்சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிதலைச் சாத்தியமாக்குகிறது. இதற்கெல்லாம் நமக்குச் சுதந்திரம் உண்டு. எனவே நாம் எவ்வளவுக்கு வேகமாக இந்தச் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிகிறோமோ அவ்வளவுக்கு வேகமாக நாம் நம்மிலும் நமது உலகத்திலும் இயைபை (ஒருமைப் பாட்டைக்) காணலாம்; இது நம்மைப் பொறுத்தது.

ஆத்மீக வளர்ச்சிக் காலத்தில் எனக்கான கடவுள் விருப்பத்தை அறியவும், செய்யவும் விரும்பினேன். ஆத்மீக வளர்ச்சியை எளிதாகப் பெறமுடியாது. ஆனால் இது மிகவும் நல்ல முயற்சியாகும். எந்தவொரு வளர்ச்சிக்கும் காலம் ஆவது போல இதற்கும் காலம் ஆகும். சிறிய இலாபங்களில் ஒருவர் மகிழ்ச்சி காண வேண்டும். பொறுமையின்மை வளர்ச்சியைத் தடை செய்வதால் பொறுமையின்றி இருக்கக் கூடாது.

ஆத்மீக வளர்ச்சிக்கு தடையாக இருப்பவைகளைப் படிப்படியாகத் துறப்பது என்ற வழி கடின வழியாகும். துறத்தல் முழுமை பெறும் போது மட்டுமே உண்மையில் நமக்கும் பலன்கள் கிடைக்கிறது. வேகமாகத் துறத்தல் என்ற வழி ஓர் எளிய வழியாகும். இது உடனடியாக அருளைக் கொடுக்கிறது. கடவுள் உங்களது வாழ்க்கையில் நிறைந்திருக்கும் போது நீங்கள் தொடும் அனைத்தையும் ஆசீர்வதிப்பதற்கு கடவுளது அருட்கொடைகள் பெருக்கெடுக்கும்.

எனக்கு, இது செயற்கையான பொய்மையிலிருந்து (மாயையிலிருந்து-illusion) வளமான உண்மைக்குத் தப்பிச் செல்வதாக

இருந்தது. உலகத்தவருக்கு நான் நிறையத் துறந்து விட்டதாகத் தோன்றலாம். சமையான உடைமைகள், நேரத்தை பொருளற்ற முன்றயில் செலவழிப்பது, நான் செய்யக்கூடாது என அறிந்த காரியங்களைச் செய்வது, நான் செய்ய வேண்டும் என அறிந்த காரியங்களைச் செய்யாமலிருப்பது ஆகியவற்றையும் நான் விட்டு விட்டேன். ஆனால், என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் நிறையப் பலன் (இலாபம்) அடைந்து விட்டதாக எண்ணுகிறேன்—விலை மதிப்பற்ற செல்வங்களான உடல்நலத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் பெற்றுள்ளேன்.

அக அமைதி அடைதல்

ஆத்மீக வளர்ச்சிக் காலத்தில் ஏராளமான மலைகளும், சமவெளிகளும், (மேடுகளும், பள்ளங்களும்) இருந்தன. போராட்டத்திற்கு நடுவே, மலையேறுகின்ற அற்புதமான அனுபவம் எனக்குக் கிட்டியது. அக அமைதி வாழ்வு எப்படி இருக்கும் என்ற முதல் மங்கலான காட்சி கிடைத்தது.

அதிகாலையில் நான் வெளியில் நடந்து கொண்டிருந்த போது இவ்வனுபவம் கிடைத்தது. ஒரு நொடியில் நான் எப்பொழுதையும் விட அதிகம் உயர்ந்து விட்டதாக உணர்ந்தேன். கால, இட வர்த்தமானங்களைக் கடந்த ஒளிமயமான நிலையை (*timelessness, spacelessness and lightness*) நான் அறிந்ததை நினைவு கூர்கிறேன். நான் பூமியில் நடப்பது போல் எனக்குத் தோன்றவில்லை; சுற்றி மக்களோ, விலங்குகளோ கூட இல்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு மலரும், ஒவ்வொரு புதரும், ஒவ்வொரு மரமும் ஓர் ஒளிவட்டத்தை அணிந்திருப்பது போலத் தெரிந்தது. ஒவ்வொன்றைச் சுற்றியும் ஓர் ஒளி வீசியது. காற்றிலிருந்து சாய்ந்த நிலையில் மழை விழுவது போலத் தங்கத்துகள்கள் சொரிந்தன. இவ்வனுபவம், சில சமயங்களில், சுடர்விடும் (ஒளிவீசும்) பருவம் (*illumination period*) என அழைக்கப்படுகிறது.

இதன் மிக முக்கியமான பகுதி அந்த அநிசயக்காட்சி அன்று; இதன் முக்கியமான பகுதி அனைத்துப் படைப்புக்களும் ஒன்று என உணர்ந்ததாகும். இதற்கு முன்னர் எல்லா மானிடர்களும் ஒன்று என்பதை அறிந்திருந்தேன். ஆனால் இப்பொழுது அனைத்து மானிடர் மட்டுமல்ல. அனைத்து உயிரினங்களும் ஒன்று என்பதை நான் அறிந்தேன். உலகில் நடமாடும் உயிரினங்கள், பூமியில் வளரும் தாவரங்கள், காற்று, நீர், பூமியும் கூட ஒன்று என்பதை அறிந்தேன். எல்லாவற்றிலும் அற்புதமானது,

அனைத்திலும் ஊடுருவிப் பரந்துகிடக்கும், அனைத்தையும் ஒன்று கூட்டும், அனைத்துக்கும் வாழ்வு தரும் ஒருமைப் பாடாகும்; அந்த ஒன்றைக் கடவுள் எனப் பலர் அழைக்கின்றனர்.

அன்றிலிருந்து நான் துண்டிக்கப்பட்ட (தனிமைப்படுத்தப் பட்ட) நிலையை ஒருபோதும் உணர்ந்ததில்லை. என்னால் மீண்டும் மீண்டும் இந்த அற்புதமான மலை உச்சிக்கு திரும்பிப் போக முடிந்தது. மேலும் மேலும் நீண்ட காலங்கள் அங்கே என்னால் தங்கியிருக்க முடிந்தது. இடையிடையே அவ்வுச்சியிலிருந்து நழுவி விடுவதுண்டு.

அவ்வமயம் யாத்திரைக்கான உந்துதல் எனக்கு வந்தது. ஊரக நியூ இங்கிலாந்துக்கு (New England) எதிர்புறம் இருந்த ஒரு மலையுச்சியில் நான் அமர்ந்தேன். அதற்கு முந்திய நாள் இயைபிலிருந்து நழுவினேன்; அன்று மாலை, நான் கடவுளை நினைத்து வேண்டினேன்; “நான் எப்பொழுதும் இயைபோடு இருந்தால், நான் மிகவும் பயனுள்ளவளாக இருக்க முடியும் - ஒவ்வொரு தடவையும் நான் இயைபிலிருந்து நழுவும் போது அது எனது பயனுள்ள தன்மையைப் பாதிக்கிறது”.

நான் காலையில் தூங்கி எழுந்த போது ஓர் அற்புதமான உணர்வில் மீண்டும் மலையுச்சியில் இருந்தேன். சமவெளிக்கள் (பள்ளத்திற்குள்) நான் மீண்டும் இறங்குவதற்குத் தேவையில்லை என்பதை நான் அறிந்தேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் போராட்டம் முடிந்து விட்டது என்பது எனக்குத் தெரிந்தது. இறுதியில் எனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணிப்பதில் அல்லது அக அமைதி காண்பதில் நான் வெற்றி கண்டேன். மீண்டும் திரும்பிச் செல்ல முடியாத இடமாகும் இது. நீங்கள் திரும்பவும் போராட்டத்திற்குள் நுழையவே கூடாது. இப்பொழுது போராட்டம் முடிந்துள்ளது. ஏனெனில் நீங்கள் சரியானதைச் செய்வீர்கள்; அப்படிச் செய்யும்படி நீங்கள் உந்தித் தள்ளப்பட வேண்டியது இல்லை.

ஒரு சமயம் நான் கடவுளோடு தனியே வெளியில் சென்றேன். அங்ஙனம் சென்ற பொழுது எனது மனதில் ஓர் எண்ணம் உதித்தது. யாத்திரைக்கான-அமைதி அடைவதற்கான இச்சிறந்த வழியை நோக்கிய-ஓர் உறுதியான அகத்தூண்டலை நான் உணர்ந்தேன்.

எனது “இறையருள் வாழ்க்கைப்பணி” (mission) என்னும் ஆடை புனைந்து நான் நடந்து செல்வதை என் மனக்கண்ணில்

பார்த்தேன்... பெரிய நகரங்களைக் குறித்த அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் வரைபடம் ஒன்றை நான் பார்த்தேன்- அதில் யாரோ ஒருவர் கலர் கிரையாளை எடுத்து, ஒரு கடற்கரையிலிருந்து மறு கடற்கரை வரையும் ஓர் எல்லையிலிருந்து மறு எல்லை வரையும்—லாஸ் ஏஞ்சல்ஸிலிருந்து நியூயார்க் நகரம் வரை—குறுக்கே ஒரு நெளிவு சுழிவான கோடு வரைந்திருந்தது போல் இருந்தது. நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது எனக்குத் தெரிந்தது. 1953ஆம் ஆண்டு எனது முதல் வருட யாத்திரைக்கான காட்சியாக அது இருந்தது.

நான் ஒரு புதிய, அற்புதமான உலகில் நுழைந்தேன். அர்த்தமுள்ள குறிக்கோளுடன் எனது வாழ்க்கை ஆசிரவதிக்கப்பட்டது.

எனினும் வளர்ச்சி முடிவடைந்து விடவில்லை. மகத்தான வளர்ச்சி எனது வாழ்வின் இந்த மூன்றாவது கட்டத்தில் ஏற்பட்டது. சிதறிக் கிடக்கும் துண்டுப் படங்களை சரியாக ஒட்டி அதற்கு ஓர் உருவம் கொடுக்கும் விளையாட்டுப் போல சிதறிய எனது வாழ்க்கை முழுமை பெறுகிறது; தெளிவாகிறது; மாறாமல் இருக்கிறது. சுற்றிலும் ஓரங்களில் பிறபகுதிகள் சரியாக பொருந்தியிருக்கின்றன. எப்பொழுதும் வளர்ச்சிமுனை ஒன்று இருக்கிறது. ஆனால் வளர்ச்சி இயைபுடையது. அன்பு, அமைதி, மகிழ்ச்சி போன்ற அனைத்து நல்ல பண்புகளால் எப்பொழுதும் சூழப்படுகின்ற உணர்வு இருக்கிறது. இது ஒரு பாதுகாப்புக் கவசம் போலத் தோன்றுகிறது. உங்களுக்குள் ஓர் அசைக்க முடியாத தன்மை இருக்கிறது. நீங்கள் எதிர்கொள்ள விரும்பும் எந்த சூழ்நிலைக்குள்ளும் அது உங்களைக் கொண்டு செல்கிறது.

நீங்கள் மிகப்பெரிய பிரச்சினைகளை எதிர் கொண்டுள்ளீர்கள் என உலகம் உங்களைப் பார்த்து நம்பலாம். ஆனால் அப்பிரச்சினைகளை எளிதில் வெல்வதற்கு எப்பொழுதும் அக வளங்கள் உள்ளன. எதுவும் கடினமாகத் தோன்றுவதில்லை. சாந்தமும், அமைதியும், பரபரப்பற்ற தன்மையும் உள்ளன — எதற்கும் அதிகமாக முயலவோ, துன்பப்படவோ இல்லை. அது நான் கற்றுக்கொண்ட மிகவும் முக்கியமான விசயமாகும். கடவுளின் வாழ்க்கைத் திட்டத்தில் உங்களுக்கான இடத்தோடு உங்களது வாழ்வு இயைபுடன் இருக்குமானால், இந்த அண்ட சராசரங்களை ஆளும் சட்டங்களுக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிந்தால், வாழ்க்கை நிறைவு பெறும்; நலமாக இருக்கும்; ஆனால் வாழ்க்கை

சந்தைக் கூட்டமாக இனிமேலும் இருக்காது. சந்தைக் கூட்டமாக இருக்குமானால், நீங்கள் செய்ய வேண்டியதை விட அதிகமாகச் செய்கிறீர்கள்—மொத்தத் திட்டத்தில் நீங்கள் செய்ய வேண்டியதை விட அதிகமானதைச் செய்கிறீர்கள்.

இப்பொழுது, வாழ்க்கை பெறுவதற்குப் பதிலாக கொடுப்பதற்கு இருக்கிறது. நீங்கள் கொடுப்பதில் கவனம் செலுத்தும் பொழுது, கொடுத்தாலன்றி உங்களால் பெற முடியாது என்பதை நீங்கள் கண்டுபிடிக்கிறீர்கள்—அங்ஙனம் பெறாமல் உங்களால் கொடுக்க முடியாது—உடல் ஆரோக்கியம், மகிழ்ச்சி, அக அமைதி போன்ற மிக அற்புதமான அம்சங்களைக் கூட. எல்லையற்ற ஆற்றல் (சக்தி) பற்றிய உணர்வொன்று உண்டு அது எப்பொழுதும் வற்றுவதில்லை (வற்றாயிருப்பு). அது காற்றினைப் போல எல்லையற்று உள்ளது. பிரபஞ்ச சக்தியின் மூலத்துடன் நீங்கள் இணைக்கப்பட்டிருப்பதாகத் (plugged in) தோன்றுகிறீர்கள்.

இப்பொழுது உங்களது வாழ்க்கை உங்கள் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது. கடவுளால் கட்டுப்படுத்தப்படும் உங்களது உயரிய தன்மையானது உங்களது உடலை, மனதை, உணர்ச்சிகளை இப்பொழுது கட்டுப்படுத்துகிறது. (தான் என்னும் முனைப்பு உண்மையாக, ஒரு போதும் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருப்பதில்லை. உடல் இன்பத்திற்கும், சுகத்திற்குமான ஆசைகளாலும், மனதின் தேவைகளாலும், உணர்ச்சி வேக வெளிப்பாடுகளாலும் தான் என்னும் முனைப்புக் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது).

எனது உடம்பிற்கு நான் சொல்ல முடியும், “அங்கே அந்த சிமெண்ட் தரையில் படுத்துத் தூங்கு”. அதற்கு அது பணிகிறது. நான் என் மனதிடம் சொல்ல முடியும், “எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கித் தள்ளு. உனக்கு முன்னால் இருக்கும் வேலையில் கவனஞ் செலுத்து” என்று, அதற்கு அது பணிகிறது. எனது உணர்ச்சிகளுக்கு நான் சொல்ல முடியும், “இந்த பயங்கர சூழ்நிலைகளுக்கு இடையிலும் அமைதியாயிரு”. உணர்ச்சிகள் அமைதியாய் இருக்கின்றன. ரிதத்துக்கு வெளியே இருப்பதாகத் தெரியும் ஒருவர் வேறொரு மத்தளக்காரரைப் (drummer) பின்பற்றிக் கொண்டிருக்கலாம் என மாபெரும் தத்துவஞானி ஒருவர் கூறியிருக்கிறார். தாழ்வான தன்மைக்குப் பதிலாக உயர்வான தன்மை என்னும் வேறொரு மத்தளக்காரரை இப்பொழுது நீங்கள் பின்பற்றிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

உங்களுக்கு ஆத்மீக வளர்ச்சி ஏற்பட்ட பிறகு ஒவ்வொரு மானிடரும் சமமான முக்கியத்துவம் உடையவர் என்பதையும் ஒவ்வொருவருக்கும் இவ்வுலகில் செய்வதற்கு வேலை இருக்கிறது என்பதையும் ஒவ்வொருவருக்கும் சமமான உள்ளாற்றல் (potential) இருக்கிறது என்பதையும் நீங்கள் கண்டுகொள்கிறீர்கள். நாம் பலதரப்பட்ட வளர்ச்சி நிலைகளில் இருக்கிறோம்; இது உண்மை, ஏனெனில் நமக்குச் செயல் சுதந்திரம் உள்ளது. மன வளர்ச்சியையும் உணர்ச்சி வளர்ச்சியையும் நிறைவு செய்வதற்குரிய சுதந்திரம் உங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆத்மீக வளர்ச்சியைத் தொடங்கலாமா என்பதற்குரிய சுதந்திரம் உங்களுக்கு உள்ளது. தான் மையமான வாழ்க்கையை எவ்விதத் தயக்கமுமின்றி விட்டு விட நீங்கள் முற்றிலும் தயாராக உள்ள நிலையில் உங்களது ஆத்ம வளர்ச்சி தொடங்குகிறது. பெரும்பாலோர் தான் மையமான (self-centred) வாழ்க்கையை விட்டுவிட விரும்புவதில்லை. ஆனால் அவ்வாறான வளர்ச்சியை மேற்கொண்டதும் அக அமைதியைக் கண்டதும் இன்று நான் நடந்து கொண்டிருக்கும் புனிதப் பயணத்துக்கு என்னைத் தயாராக்கியது.

இறைத்தன்மை என்னும் கண்களின் வழியாக நோக்கின் வெளிப்பாட்டில் (manifestation) அதன் உள்ளீட்டை (essence) நீங்கள் காண்பீர்கள். படைத்தவரைப் படைப்பில் காண்பீர்கள். இது மிகமிக அற்புதமான உலகம்!

ஒரு புனிதப் பயணத்தைத் தொடங்க இதுவே சரியான தருணம் என 1952இல் நான் உணர்ந்தேன். கொரியப் போர் உக்கிர நிலையில் இருந்தது. மெக்கார்தி (Mccarthy) சகாப்தம் அதன் உச்சத்தில் இருந்தது. மக்கள் தமது குற்றமற்ற நிலையை நிரூபித்துக் காட்டும் வரையில் அவர்களைக் குற்றவாளியென அமெரிக்கக் காங்கிரஸ் கமிட்டிகள் கருதிய காலம் அது. அவ்வமயம் மிகப்பெரிய பயம் இருந்தது. கண்டும் காணாமல் இருப்பது பாதுகாப்பாக இருந்தது. ஆம், மிக நிச்சயமாக ஒரு புனிதப்பயணி முன்னோக்கி நடந்து செல்வதற்குரிய தருணம் இது. உணர்வற்ற நிலையிலிருந்து மக்களைத் தட்டியெழுப்பி அவர்களைச் சிந்திக்கச் செய்வது ஒரு புனிதப்பயணியின் வேலையாகும்.

நான் மிச்சம் வைத்திருந்த கடைசி கொஞ்சப் பணத்தைக் கொண்டு, எனது முதல் செய்திகளை வெளியிடத் தாளையும், படியெடுக்கும் தாளையும் (stencil) யாத்திரைக்கான எனது முதல்

ஆடைக்கான (tunic*) துணிகளையும் வாங்கினேன். ஆடைக்கான வடிவமைப்பை நான் செய்தாலும் கலிபோர்னியப் பெண்மணி ஒருவர் அதனைத் தைத்துக் கொடுத்தார். எழுத்து ஓவியராக இருந்த ஒருவரால் எழுத்துக்கு வண்ணம் தீட்டப்பட்டது. அதை நான் முதலில் அணிந்த போது, இது எனக்கு மிகவும் “ஏற்புடையது” என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. அதை நான் உடனடியாக ஏற்றுக்கொண்டேன்.

3. புனிதப் பயணம்

ஒரு நோக்கத்தோடு அலைந்து திரிபவர் யாத்திரிகர் (புனிதப் பயணி) ஆவார். ஓர் இடத்திற்கு யாத்திரை செல்லலாம்—இதுதான் மிகவும் நன்கு தெரிந்த யாத்திரை வகையாகும்; ஆனால் ஒரு விசயத்திற்காகவும் யாத்திரை செல்லலாம். எனது புனிதப்பயணம் அமைதிக்கானதாகும். ஆதலால் நான் ஓர் அமைதி யாத்திரி**.

நாடுகளுக்கிடையில் அமைதி, குழுக்களுக்கிடையில் அமைதி, நமது சுற்றுச்சூழலில் அமைதி, தனி நபர்களுக்கிடையில் அமைதி, மிகமிக முக்கியமாக அகஅமைதி என முழுஅமைதிச் சித்திரத்தையும் எனது புனிதப்பயணம் உள்ளடக்குகிறது. பெரும்பாலும் நான் அடிக்கடி அகஅமைதியைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். ஏனெனில் அங்கிருந்துதான் அமைதி தொடங்குகிறது.

உலகில் நம்மைச் சுற்றியுள்ள சூழ்நிலை பல சூழ்நிலைகளின் (சூழ்நிலைத் தொகுதியின்) ஒரு பிரதிபலிப்பாகும். நாம் மிக அமைதியான மக்களாக மாறினால் மட்டுமே ஒரு மிக அமைதியான உலகில் வாழ்பவராக நம்மை நாம் காண்போம் என முடிவாக ஆராயுங்கால் தெளிவாகும்.

இடைக்காலத்தில் (இடைக்கால ஐரோப்பாவில்) யாத்திரிகர்கள் சீடர்களாக—உணவின்றி, பணமின்றி, போதுமான ஆடையின்றி—வெளியில் அனுப்பப்பட்டனர். அந்தப் பாரம்பரியம் எனக்குத் தெரியும். என்னிடம் பணம் இல்லை. எனது யாத்திரையின் போது நான் பணம் எதுவும் பெற்றுக் கொள்வதில்லை. நான்

* தொளதொள என்று இருக்கும் மெல்லிய ஆடை.

** Pilgrimage-யாத்திரை, புனிதப்பயணம்; Pilgrim-யாத்திரிகர், புனிதப்பயணி, யாத்திரி (இங்கு புனிதப்பயணம் செய்பவர் ஒரு பெண்)

எந்த அமைப்பையும் சேர்ந்தவளில்லை. எனக்கு ஆதரவாக எந்த அமைப்பும் இல்லை. நான் உடுத்திச் செல்வது, கையில் கொண்டு சொல்வது மட்டுமே எனக்குச் சொந்தமாகும். என்னைக் கட்டிப் போடுவதற்கென ஒன்றுமில்லை. ஆகாயத்தில் வானளாவப் பறக்கும் ஒரு பறவையைப் போல நான் சுதந்திரமாக இருக்கிறேன்.

தங்குமிடம் தரப்படும் வரை நான் நடக்கிறேன். உணவு கொடுக்கப்படும் வரை நான் உண்ணாமலிருக்கிறேன். நான் கேட்பதில்லை—கேட்காமல் அது எனக்குத் தரப்படுகிறது. மக்கள் நல்லவர்களல்லவா? ஒவ்வொருவரிடமும் நன்மைக்கான ஒளி இருக்கிறது. இது எவ்வளவு உள் ஆழத்தில் புதைந்திருந்தாலும், அது அங்கே உங்களது வாழ்க்கையை உன்னதமாக ஆட்சி செய்யக் காத்திருக்கிறது. அதனைக் கடவுள் மையமான இயல்பு (God centered nature) அல்லது இறைத்தன்மை என நான் அழைக்கிறேன். இயேசு இதனை உள்ளிருக்கும் கடவுள் இராச்சியம் (Kingdom of God) என்கிறார்.

இப்பொழுது புனிதப்பயணி வழிபாட்டுடன் நடக்கிறார். பலரோடு தொடர்பு கொள்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பாக புனிதப்பயணி நடந்து செல்கிறார். அமைதிக்காக அவர்களது சொந்த வழியில் ஏதாவது ஒரு காரியம் செய்வதற்கு அவர்களைத் தூண்டுகிறார். அந்நோக்கத்தோடு முன்பக்கத்தில் “அமைதி யாத்திரி”, பின் பக்கத்தில் “அமைதிக்காக 25,000 மைல்கள் பாத யாத்திரை” என்ற வாசகங்களோடு கூடிய எனது மேலாடையை அணிந்தேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இது எனக்கான தொடர்புகளை மிகவும் பரிவான வழியில் ஏற்படுத்தியது... நான் பரிவுடன் இருக்க வேண்டும் என நான் விரும்புகிறேன்.

நீங்கள் மக்களை அணுகுவதைக் காட்டிலும் அவர்கள் உங்களை அணுகும் போது நீங்கள் அவர்களோடு பேசுவதற்குரிய நிலையில் இருக்கிறீர்கள். என்னை நோக்கிக் கவரப்பட்ட தனிநபர்கள் சிலர் அமைதியின் சில அம்சங்களில் உண்மையான ஆர்வமுள்ளவராக இருந்தனர்; சிலருக்கு அமைதியைப் பற்றிய நல்ல உயிர்த்துடிப்பான வியப்பு மட்டும் இருந்தது. இவ்விரு தரப்பினரும் மிகவும் பயனுள்ள மக்களாக இருந்தனர். பின்பு எனது அமைதிச் செய்தியினை மக்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதற்கு எனக்கு நேரம் இருந்தது. அவ்வமைதிச் செய்தியை ஒரே வாக்கியத்தில் பின்வருமாறு கூறலாம்.

அமைதிக்கான வழி இதுவே - தீமையை நன்மையால்
வெல்லுங்கள்,
பொய்மையை உண்மையால் வெல்லுங்கள்,
வெறுப்பை அன்பால் வெல்லுங்கள்.

இப்பொன்விதியும் சிறப்பானது. அதனை நடைமுறைப் படுத்துவதைத் (practice) தவிர அதனைப் பற்றிய புதுமை ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் அதனை இன்றைக்குரிய பாடமாக நான் கருதுகிறேன். ஆதலின் இது அமைதி யாத்திரையின் செய்தியாகிறது. இவை வெறும் சமயக்கருத்துக்கள் என்றும் நடைமுறைக்குரியது இல்லை என்றும் தயவு செய்து எளிதாகச் சொல்லிவிடாதீர்கள். இவை மானிட நடத்தைையை ஆட்சிசெய்யும் சட்டங்கள். இச்சட்டங்கள் ஈர்ப்பு விசைச் சட்டத்தைப் போல (law of gravity) கண்டிப்பாகச் செயல்படுகின்றன. வாழ்வின் எந்தவொரு துறையிலாவது இச்சட்டங்களை நாம் புறக் கணிக்கும் போது பெருங்குழப்பம் விளைகிறது. இச்சட்டங் களுக்குக் கீழ்படிவதன் மூலம் நமது இந்த உலகம் அமைதிக் காலத்திற்குள்ளும், நமது மிகவும் விருப்பமான கனவுகளிலும் மேலான வள வாழ்விற்குள்ளும் நுழையும்.

நமது காலத்துக்கான முக்கியச் சொல் “நடைமுறைப் படுத்துதல்” (Practice) என்பதாகும். நமக்குத் தேவையான ஒளி அனைத்தும் நம்மிடம் இருக்கிறது. அதை நாம் நடைமுறைப் படுத்த வேண்டியுள்ளது.

இளமை ஆற்றலால் நான் நடக்கவில்லை. அதற்கும் உயரிய ஒரு சக்தியால் நான் நடக்கிறேன். அக அமைதி என்னும் எல்லை யற்ற சக்தியால், என்றும் வற்றாத சக்தியால் நான் நடக்கிறேன். கடவுள் செயல்படும் ஒரு வழியாக நீங்கள் மாறும்போது, குறைபாடுகள் எதுவும் இருக்காது. ஏனெனில் கடவுள் உங்கள் மூலமாகப் பணி செய்கிறார்; நீங்கள் வெறும் கருவி மட்டுமே - கடவுள் செய்யக்கூடியது அளவற்றதாகும். கடவுளுக்காக நீங்கள் பணிசெய்து கொண்டிருக்கும்போது நீங்கள் உங்களுக்குள்ளாகக் கடுமையாக முயலவோ, சிரமப்படவோ செய்வதில்லை என்பதை உணர்வீர்கள். நீங்கள் உங்களுக்குள் அமைதியையும், சாந்தத்தையும் பரபரப்பு இன்மையையும் காண்கிறீர்கள்.

எனது புனிதப்பயணம் வன்முறையைக் குறிக்கும் புனிதப் போர் (crusade) அன்று. மக்கள் மீது எதையோ திணிப்பதற்கான

முயற்சி இல்லை. புனிதப்பயணம் என்பது வழிபாடாகவும், முன்மாதிரியாகவும் அமையும் ஒரு மென்மையான பயணமாகும். எனது நடைப்பயணம் முதலில் அமைதிக்கான ஒரு வழிபாடாகும். நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையை ஒரு வழிபாடாகக் கொடுத்தால், உங்களது வழிபாட்டை எவ்வித அளவுகோல்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட ஆழமானதாக ஆக்குகிறீர்கள்.

இந்த புனிதப்பயணத்தை மேற்கொள்கையில் நான் என்னை ஒரு தனிநபராக நினைக்கவில்லை; ஆனால் அமைதிக்காக மன்றாடும் உலகின் இதயத்தின் வடிவமாக என்னை நான் கருதுகிறேன். படுபாதாளமான குழப்பம், புதிய மறுமலர்ச்சி ஆகிய இரண்டுக்கும் நடுவில் வாள்முனை மீது அச்சத்துடனும் தடுமாற்றத்துடனும் மானிடம் நடக்கிறது. வலுவான சக்திகள் குழப்பத்தை நோக்கித் தள்ளுகின்றன. எனினும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. அர்ப்பணித்துக் கொண்ட சில ஆத்மாக்களின் சோர்வற்ற பணியில் நான் நம்பிக்கையைக் காண்கிறேன். அமைதியைத் தேடி, வழி தெரியாது மானிடக்குடும்பம் இருளில் திரிந்து கொண்டுள்ள போதிலும், மானிட இதயத்தின் அமைதிக்கான உண்மையான ஆர்வத்தில் நான் நம்பிக்கையைப் பார்க்கிறேன்.

எனது புனிதப்பயணம் எனது சகமானிடர்களோடு அமைதிக்கான வழியைப் பற்றிப் பேசுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பாகும். எனது செயல்கள் அல்லது செயலின்மையின் மூலமாக இன்றைய உலகின் துன்பகரமான நிலைக்கு நான் அளித்துள்ள பங்கிற்காக எனது பிராயசித்தம் இவ்நடைப் பயணமாகும். முழுமையான சீரழிவு நிகழ்வதற்கு முன்பாக போரால் துவண்டுள்ள நமது இவ்உலகம் எப்படியோ அமைதிக்கு வழிகாண வேண்டும் என்பதற்கான ஒரு பிரார்த்தனை இப்புனிதப் பயணமாகும்.

அகஅமைதி காண பிறருக்கு உதவுவதன் மூலம் அமைதி பெறக்கூடியது எனது பணியாகும். அதனை என்னால் காண முடியுமானால் நீங்களும் காணலாம். அமைதி என்ற கருத்துக்கான காலம் வந்திருக்கிறது.

1953ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் தேதியன்று எனது புனிதப் பயணத்தை நான் தொடங்கினேன். இது ஒரு வகையில் எனது ஆத்மீகம் பிறந்த நாளாகும். முழுமையொடு நான் இரண்டறக் கலந்த காலம் இது. பூமிக்குள் புதைந்த ஒரு விதையாக நான் இனிமேலும் இருக்கவில்லை, ஆனால் முயற்சியில்லாமல்

வளர்ந்து சூரியனை நோக்கிய மலராக நான் இருப்பதை உணர்ந்தேன். அன்று நான் மற்றவர்களின் நற்குணத்தைச் சார்ந்திருக்கும் ஒரு நாடோடியானேன். இது பாரம்பரிய முறையில் காலாலும் நம்பிக்கையிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு புனிதப் பயணமாக இருக்கும். எனது பெயர், என் சொந்த வரலாறு, உடைமைகள், உறவுகள் (தொடர்புகள்) முதலிய அனைத்தையும் நான் விட்டுவிட்டேன்.

இது ஒரு மகத்தான பயணமாக இருக்கும்.

கலிபோர்னியாவில் பசுதினா(Pasadena)விலுள்ள ரோசஸ் பந்தயக்காட்சி மைதானம் (Roses Parade) புனிதப்பயணத்தின் பிறப்பிடமாகும். நான் நடைபாதைக் கோட்டின் வழியே நடந்து சென்று மக்களிடம் பேசி அமைதிச் செய்திகளைக் கொடுத்தேன். விடுமுறை நாளுக்கூரிய வேகம் அமைதியில் இருந்த உண்மையான ஆர்வத்தைக் குறைக்கவில்லை என்பதைக் கவனித்தேன். ஏறத்தாழ பாதிவழிக்கு மேல் சென்றபோது ஒரு போலீஸ்காரர் தமது கையை என் தோள்மீது வைத்தார். நடைபாதைக் கோட்டை விட்டுச் செல்லுமாறு அவர் என்னிடம் சொல்லப் போகிறார் என நான் நினைத்தேன். இதற்குப் பதிலாக அவர் சொன்னார், “நாங்கள் வேண்டுவதெல்லாம் உங்களைப் போல ஆயிரக்கணக்கானவர்களை”.

தொடக்கத்தில் லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் (Los Angeles) பகுதியில் எனக்கு நேர்ந்ததெல்லாம் ஏறக்குறைய அதிசயங்களாக இருந்தன. செய்தித் தொடர்பு சாதனங்கள் எல்லாம் எனக்கும் எனது சிறிய அமைதிச் செய்திக்கும் இடம் தந்தன. செய்தித்தாள் நிருபர்கள் மணிக்கணக்கில் என்னைப் பேட்டி கண்டனர்; புகைப்படக் காரர்கள் படம் பிடித்தனர்; யாத்திரை பற்றிய செய்தியும் எனது படமும் கூட தொலைத்தொடர்பு சாதனங்கள் வழியாக வெளியில் சென்றன. இரண்டு நேரடியான தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்த்தியதோடு வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி செய்திச் சுருள்களுக்காக நான் நேரங்களைச் செலவழித்தேன்.

லாஸ் ஏஞ்சல்ஸிலிருந்து சான்டிகோ (San Diego) வரை எல்லா செய்தித்தாள்களும் இப்புனிதப் பயணத்தில் ஆர்வம் காட்டின. நான் சான்டிகோவில் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சி ஒன்றையும், நான்கு வானொலி நிகழ்ச்சிகளையும் நிகழ்த்தினேன். சான்டிகோ கிறித்துவத் திருச்சபைக் கவுன்சில் தலைவர் எனது

செய்தியினையும் எனது மூன்று மனுக்களையும் ஏற்றுக் கொண்டார். அவைகள் பெரிய அளவில் சுற்றுக்கு விடப்பட்டன.

நான் சாலையில் நடந்து செல்லாத போது, நான் எடுத்துச் சென்ற மூன்று அமைதி மனுக்களுக்காகப் பேசி கையெழுத்துக்களைச் சேகரித்துக் கொண்டிருந்தேன். முதலாவது கொரியாவில் உடனடி அமைதிக்கான ஒரு சிறிய வேண்டுகோளாகும். அதன் வாசகம் வருமாறு: “கொரியாவில் கொல்வது நிற்கட்டும்! தீமையை நன்மையால், பொய்மையை உண்மையால், வெறுப்பை அன்பால் வெல்லுதல் என்னும் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குரிய ஒரே கோட்பாட்டைக் கொண்டு இந்தச் சிக்கலை அணுகுங்கள்.

ஓர் அமைதி இலாகாவினை (Peace Department) நிறுவும் படி அமெரிக்க ஜனாதிபதியையும், அமெரிக்கப் பாராளுமன்றத் (காங்கிரஸ்) தலைவர்களையும் இரண்டாவது மனு வேண்டியது. அதன் வாசகம் வருமாறு: “இது அமைதிக்கான வழி; தீமையை நன்மையால், பொய்மையை உண்மையால், வெறுப்பை அன்பால் வெல்லுங்கள். இக்கொள்கையினை ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒருவரை செயலராகக் கொண்ட அமைதி இலாகாவினை நிறுவுமாறு நாங்கள் வேண்டுகிறோம் - எல்லா உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டுப் பிரச்சினைகளும் இந்த அமைதி இலாகாவிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும்.

ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கும், உலகத் தலைவர்களுக்கும் உலக ஆயுதக்கலைப்பு மற்றும் மறு சீரமைப்புக்காக விடுத்த ஒரு வேண்டுகோள் மூன்றாவது வேண்டுகோளாகும்: “அமைதிக்கான வழியை நீங்கள் காணவேண்டுமெனில் நீங்கள் தீமையை நன்மையால், பொய்மையை உண்மையால், வெறுப்பை அன்பால் வெல்ல வேண்டும். நசுக்கும் ஆயுதச் சமையிலிருந்து நாம் அனைவரும் விடுபடவும் வெறுப்பு மற்றும் அச்சத்திலிருந்து நாம் விடுதலை பெறவும் உங்களோடு சேர்ந்து நாங்கள் மன்றாடுகிறோம். இதனால் பசித்தோருக்கு உணவளிக்கலாம்; சீரழிந்த நமது நகரங்களைச் சீர்செய்யலாம்; மேலும் வளமான வாழ்வை அனுபவிக்கலாம்; இது ஆயுதமற்ற, அனைவர்க்கும் உணவு கிடைக்கும் உலகிலேயே நிகழும்.

எனது புனிதப் பயணத்தின் வழிநெடுகிலும் தனிநபர்களிடமிருந்தும் அமைதிக்கு முக்களிடமிருந்தும், கிறித்துவத் திருச்

சபைகளிலிருந்தும் நிறுவனங்களிடமிருந்தும் கையெழுத்திட்ட மனுக்களைத் திரட்டினேன். அவைகளை அச்சமயம் கொண்டு சென்ற புத்தகப்பை ஒன்றில் சேமித்தேன். எனது முதல் நடைப் பயண முடிவில் அம்மனுக்களை வெள்ளைமாளிகை அதிகாரிகளிடமும் ஐக்கிய நாடுகளின் அதிகாரிகளிடமும் சமர்ப்பித்தேன். “கொரியாவில் கொல்லுதல் நிற்கட்டும்...” என்ற எனது முதல் வேண்டுகோள் முதல் வருடம் முடிவதற்கு முன்பாக ஓரளவு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அதற்கு நான் நன்றியுள்ளவளாக இருக்கிறேன்.

சாண்டுகோ நகரின் எல்லைக்கு அருகிலுள்ள மெக்சிகோ நகரைச் சேர்ந்த திகனா(Tijuna)வில் மேயரால் நான் வரவேற்கப் பட்டேன். நியூயார்க் நகர மேயரிடம் கொடுக்குமாறு அவர் என்னிடம் ஒரு செய்தியைக் கொடுத்தார். கலிபோர்னிய பூர்வீக இந்தியர்களிடமிருந்து அரிசோனா (Arizona) பூர்வீக இந்தியர்களுக்கு நான் செய்தியினை எடுத்துச் சென்றேன்.

சாண்டுகோ நகரின் வழியாக கடந்து சென்ற அந்த முதல் வருடம் நான் பொதுக்கூட்டச் சொற்பொழிவுக்கு அறிமுகமானேன். ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியை வீதிக்கு வந்து என்னை அணுகி நான் அவரது வகுப்பில் பேசுவீர்களா எனக் கேட்டார். அமைதியாத்திரியாகிய நான் பலருக்கு முன்னால் ஒருபோதும் பேசியதில்லை என நான் நேர்மையாக அவரிடம் சொன்னேன். இது பரவாயில்லை என அவர் எனக்கு உறுதி கூறி நான் மாணவர் களுடைய கேள்விகளுக்கு மட்டும் பதிலளிக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்டார். நான் சம்மதித்தேன். சொல்வதற்கு உகந்த விசயம் ஏதாவது உங்களிடம் இருக்குமெனில் அதை நீங்கள் பேசலாம். இல்லையெனில் பேச வேண்டுமென நீங்கள் ஏன் விரும்புகிறீர்கள்?

ஒரு குழுவிற்கு முன் பேசுவதற்கு எனக்குப் பிரச்சினை இல்லை. கடவுளுடைய விருப்பத்துக்கு நீங்கள் முழுமையாக சரணடைந்து விட்டபோது பாதை எளிதாகவும் மகிழ்ச்சிகரமானதாகவும் தோன்றும். நீங்கள் முழுமையாகச் சரணடைவதற்கு முன்னரே பாதை கடினமானதாகத் தோன்றுகிறது. நான் பேசும் போது ஒரு வயரில் மின்சாரம் பாய்வது போல எனக்குள் சக்தி பிறக்கிறது.

தொடக்கத்தில், எனது சொற்பொழிவுகளுக்குப் பெரும்பாலும் கடைசி நேரத்தில் செய்தி செய்யப்பட்டது. ஒரு பள்ளியின்

பக்கமாக நான் வேகமாக நடந்து கொண்டிருக்கையில் பள்ளி முதல்வர் வெளியில் வந்து (என்னிடம்) கேட்டார், “எனது மாணவர்கள் சன்னலில் இருந்து உங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். நீங்கள் உள்ளே வந்து அவர்களிடம் பேசுவதாக இருந்தால் அவர்களைத் தேகப்பயிற்சி கூட்டத்தில் நாங்கள் ஒன்று கூட்டுவோம்”. அங்ஙனமே நானும் பேசினேன்.

பின்பு நண்பகலில் நகரக்கழகங்கள் ஒன்றிலிருந்து ஒருவர் என்னிடம் நெருங்கி வந்து கேட்டார், “எனது சொற்பொழிவாளர் எங்களை ஏமாற்றிவிட்டார். எங்களது மதிய உணவுக்கு வந்து உங்களால் பேச முடியுமா?” நானும் அங்கு போய் பேசினேன்.

அதே மாலை வேளை, ஒரு கல்லூரிப் பேராசிரியர் அவரது வகுப்புக்குச் செல்லும் வழியில் என்னை நிறுத்திக் கேட்டார். “உங்களை எனது மாணவர்களிடம் அழைத்து செல்லலாமா?” அங்ஙனமே நான் அவரது வகுப்பில் பேசினேன்.

பின்பு இரவில் கிறித்துவ திருச்சபை இரவு சாப்பாடு ஒன்றுக்குச் சென்று கொண்டிருந்த பாதிரியாரும் அவரது மனைவியும் என்னை நிறுத்திக் கேட்டனர். “நீங்கள் எங்களோடு வந்து உணவருந்தி விட்டு எங்களிடம் பேசுவது என்பதை பரிசீலிப்பீர்களா?” நான் அங்ஙனமே செய்தேன். இரவிற்கு அவர்கள் எனக்கு ஒரு படுக்கையும் கொடுத்தனர். முன்கூட்டிய ஏற்பாடுகள் எதுவுமின்றி ஒருநாளில் நான் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது இவையெல்லாம் நிகழ்ந்தன.

கல்லூரிகள், உயர்நிலைப்பள்ளிகள், கிறித்துவத் திருச்சபைகள் மற்றும் இன்னும் பலவற்றில் அமைதிக்காகப் பேசுவதில், இப்பொழுது என்னைப் பெரிதும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டேன்—ஆனால் நான் எப்பொழுதும் மகிழ்வுடன் சுறுசுறுப்பாக இருக்கிறேன். முதல் காரியங்களுக்கு முதலிடம் (first things first) என்ற எனது வாசகமானது எனது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட சொற்பொழிவுப் பணிகளைச் செய்யவும் அன்று வரையான எனது கடித வேலையை முடிக்கவும், சிறிது நடத்தலை மேற்கொள்ளவும் எனக்கு வழிவகுத்தது.

ஒரு சமயம் சிஞ்சினாட்டி (Cincinnati) என்னும் இடத்தில் ஒரே நாளில் ஏழு வெவ்வேறான வழிபாட்டுத்தலங்களில் நான் ஏழு சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினேன். அந்தக் குறிப்பிட்ட ஞாயிற்றுக்கிழமை நான் சிஞ்சினாட்டி பாதிரியார்களுக்கு விடுமுறை கொடுத்தேன்!

எனக்காக நடந்த கூட்டங்களில் கூட்டணங்கள் வகுலிக்க நான் அனுமதியளிக்கவில்லை. நான் செய்யும் வேலைக்கு ஒரு போதும் ஒரு காசும் ஏற்பது கிடையாது. கடிதம் வாயிலாக எனக்கு அனுப்பப்படும் பணம் யாவும் எனது வெளியீடுக்குச் செலவழிக்கப்படுகிறது. வேண்டும் எவருக்கும் இது இலவசமாக அனுப்பப்படுகிறது.

உண்மை என்பது விலைமதிக்க முடியாத முத்தாகும். ஒருவர் அதனை விலைக்கு வாங்கிவிட முடியாது. உங்கள் எல்லோராலும் செய்யக்கூடியது ஆத்மீக உண்மையைத் தேடுவதாகும். அதற்கு ஒருவர் தயாராக இருக்கும்போது அது தாராளமாக வழங்கப்படும். ஆத்மீக உண்மையை விலைக்கு விற்கக் கூடாது. அதனை மீறிச் செய்தால் விற்பவர் ஆத்மீக ரீதியில் பாதிக்கப்படுவர். அதனை வியாபாரமாக்கிய நிமிடத்தில் நீங்கள் ஆத்மீகத் தொடர்பை இழக்கிறீர்கள். உண்மையுடன் இருப்பவர்கள் அதனைப் பொட்டலங்கட்டி விற்கமாட்டார்கள். எனவே அதனை விற்கும் எவரும் உண்மையில் அதனை வைத்திருக்கவில்லை.

நான் முதலில் தொடங்கிய பொழுது புனிதப்பயணம் சில துன்பங்களைக் கொடுக்கலாம் என நான் நினைத்தேன். ஆனால் தேவை அளவில் (need level) வாழ்வதற்கு நான் உறுதியோடிருந்தேன். அதாவது பலருக்கு அவர்களுக்குத் தேவையானதை விடக் குறைவாக இருக்கும் போது நான் எனக்குத் தேவையானதை விட அதிகமானதை விரும்பவில்லை. தவம் என்பது துன்பங்களுக்கு ஆளாகத் தயாராக இருப்பதாகும். நான் தயாராக இருந்தேன். எனக்குத் துன்பங்கள் வந்தபோது அவைகளுக்கு மேல் நான் உயர்த்தப்பட்டு இருந்ததை நான் கண்டேன். துன்பங்களுக்குப் பதிலாக அமைதிக்கும், மகிழ்ச்சிக்கும் உரிய ஓர் அற்புதமான உணர்வை நான் கண்டேன் கடவுளுடைய விருப்பத்தைப் பின்பற்றுகிறேன் என்ற தெளிவு எனக்கு இருந்தது. துன்பங்களுக்குப் பதிலாக என் மீது ஆசிகள் (அருள்) மழையெனப் பொழிந்தன.

புனிதப்பயணத்தில் எனது முதல் பாடமான பெறுதல் (receiving) என்னும் பாடத்தை நான் நினைவு கூர்கிறேன். நான் பல வருடங்களாக கொடுத்தல் பக்கம் இருந்தேன். கொடுத்தலின் இன்பத்தையும் அருளாசியையும் பிறருக்குக் கொடுப்பதற்காக,

அன்பாக நான் இயன்றவரை கொடுத்தது போல, தகவுடன் பிறரிடமிருந்து பெறுவதற்கு நான் கற்க வேண்டிய அவசியம் இருந்தது. பிறருக்குக் கொடுப்பதற்காக நீங்கள் வாழ்வது மிகவும் அழகானது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் கொடுத்தல் வாழ்வதற்கான ஒரே வழியாக இருக்கிறது. ஏனெனில் நீங்கள் கொடுக்கும்போது நீங்கள் ஆத்மீக ஆசிகளைப் பெறுகிறீர்கள்.

எனது புனிதப்பயணத்தின் தொடக்கத்தில் நான் கடுமையாகச் சோதிக்கப்பட்டேன். வாழ்க்கை ஒரு சோதனைத் தொடராகும். ஆனால் உங்களது சோதனைகளில் (தேர்வுகளில்) நீங்கள் வெற்றி பெறும்போது அவைகளை நல்ல அனுபவங்களாக நீங்கள் மீண்டும் திரும்பிப் பார்க்கிறீர்கள். இத்தகு அனுபவங்கள் எனக்கு இருந்தன என நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

உங்களது சக மானிடரிடம் உங்களுக்கு ஓர் அன்பான, நல்லெண்ணம் இருக்குமெனில் அவர்களிடம் உங்களுக்கு பயம் இருக்காது. முழுமையான அன்பு அச்சம் அனைத்தையும் போக்கி விடுகிறது.

கலிபோர்னியா பாலைவனத்தின் நடுவில் நடுநிசியில் ஒரு சோதனை ஏற்பட்டது. போக்குவரத்து அப்பொழுது நின்று விட்டது. பல மைல்களுக்குள் எங்கும் வீடு எதுவும் இல்லை. சாலையோரத்தில் நின்ற கார் ஒன்றை நான் பார்த்தேன். “வாருங்கள், உள்ளே செல்லுங்கள். இதம்* பெறுங்கள்” என கார் ஓட்டி என்னை அழைத்துக் கூறினார். நான் சொன்னேன்: “நான் காரில் செல்வதில்லை”. அவன் சொன்னான்: “நான் எங்கும் போகப் போவதில்லை. நான் இங்கு (காரை) நிறுத்தி வைத்து இருக்கிறேன்”. நான் உள்ளே நுழைந்தேன். நான் அவனை உற்று நோக்கினேன். அவன் ஒரு பெரிய முரடன்-கொடூர தோற்ற முடையவன் எனப் பெரும்பாலோர் அழைக்கும் அளவுக்கு அவன் முரடன். சிறிது நேரம் நாங்கள் (இருவரும்) பேசிய பின்னர் அவன் கேட்டான், “சொல்லுங்கள், சிறிது கண் அயர்ந்து தூங்குவதை நீங்கள் விரும்பமாட்டீர்களா?” நான் சொன்னேன், “சரி, நிச்சயமாக நான் தூங்குவேன்!” நான் கார் இருக்கையில் வளைந்து படுத்தது, தூங்கச் சென்றேன். நான் தூங்கி விழித்த போது அவன் ஏதோ ஒன்றினால் மிகவும் குழம்பியிருக்கிறான் என்பது எனக்குத் தெரிந்தது. சிறிது நேரம் நாங்கள் கலந்துரை

* மிகவும் குளிர்ந்த நள்ளிரவில், காருக்குள் வெப்ப சாதனத்தால் உரிய வெப்பத்தினைப் பெறலாம்.

யாடிய பின்னர் காருக்குள் ஏறுமாறு அவன் என்னிடம் கேட்ட போது நிச்சயமாக அவன் நல்லெண்ணத்தில் கேட்கவில்லை என்பதை அவன் ஒப்புக் கொண்டான். அவன் மேலும் சொன்னான்: “நம்பிக்கையோடு நீங்கள் வளைந்து படுத்தாத தூங்கச் சென்ற போது என்னால் உங்களைத் தொட முடியவில்லை!”.

தங்குவதற்கு இடம் கொடுத்தமைக்கு நான் நன்றி தெரிவித்து விட்டு நடக்கத் தொடங்கினேன். நான் திரும்பிக் கவனித்த போது அவன் வானத்தை உற்று நோக்குவதை கவனித்தேன். அந்த இரவு வேளையில் அவன் கடவுளைக் கண்டான் என நான் நம்பினேன்.

உன்னதமான அன்புடனும் மகத்தான நம்பிக்கையோடும் பணிவாகவும் கெடுதல் செய்யாமலும் நடப்பவர் போல வேறு எவரும் அதிகப் பாதுகாப்போடு நடந்து செல்வதில்லை. அத்தகைய யோர் பிறரிடமுள்ள நல்லதை (ஒவ்வொருவரிடமும் நல்லது உண்டு) தொடுகிறார்கள்; எனவே அவர்கள் துன்புறுத்தப்பட மாட்டார்கள். இது தனிநபர்களுக்கிடையில் செயல்படுகிறது; குழுக்களுக்கு இடையில் செயல்படுகிறது; இதனை முயற்சிப் பதற்கு நாடுகளுக்குத் துணிவு இருந்தால் நாடுகளுக்கிடையில் இது செயல்படும்.

ஒருமுறை ஒரு சிறு நடைப்பயணத்திற்குக் (walking) கூட்டிச்சென்ற ஒரு நிலைகுலைந்த பதினாறு வயதுப் பையனால் எட்டி உதைக்கப்பட்டேன். மலையேறிச் செல்ல அவன் விரும்பினான். ஆனால் ஒரு காலை உடைத்துக் கொண்டு விடுவோமோ; அங்கேயே கிடக்கும்படி விடப்பட்டு விடுவோமோ என அவன் பயந்தான். அவனுடன் செல்ல அனைவரும் அச்சப் பட்டனர். அவன் மிகப்பெரியவனாக இருந்தான்; ஒரு கால் பந்தாட்ட வீரனைப் போல இருந்தான். அவன் அவ்வப்பொழுது வன்முறையாளனாக இருந்தான் என்பது தெரிந்திருந்தது. அவன் ஒருமுறை தனது தாயை மிகக் கடுமையாக அடிக்க, அவள் பல வாரங்கள் ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற வேண்டியிருந்தது. ஒவ்வொருவரும் அவனைப் பார்த்துப் பயந்தனர். எனவே நான் அவனோடு செல்வதற்கு முன்வந்தேன்.

முதல் மலையுச்சிக்கு நாங்கள் செல்லும்வரை எல்லாம் நன்றாக இருந்தது. பின்பு இடியுடன் கூடிய புயல் வந்தது. அவன் மிகவும் பயந்தான். ஏனெனில் இடிமழை மிகவும் பக்கத்தில்

இருந்தது. திடீரென அவன் நிலை குலைந்து என்னருகே வந்து என்னை எட்டி உதைத்தான். நான் ஓடிவிடலாம் என நினைத்தாலும் நான் ஓடி விடவில்லை—கனமான மூட்டை முடிச்சு ஒன்று அவன் முதுகில் இருந்தது. ஆனாலும்கூட அவன் என்னை உதைத்துக் கொண்டிருக்க, அவனிடம் என்னால் மிகவும் ஆழ்ந்த கருணை கொள்ள முடிந்தது. ஒரு தற்காப்பு இல்லாத வயதான பெண்ணை உன்னால் உதைக்க முடியுமானால் எவ்வளவு பயங்கர மனநோயுடன் நீ இருக்க வேண்டும்! அவன் என்னை உதைத்த நேரத்திலும் கூட நான் அவனது பகைமையை அன்பினால் கழுவினேன். முடிவில், உதைப்பது நின்றது.

அவன் கேட்டான், “நீங்கள் திரும்பி என்னை உதைக்க வில்லையே! எப்பொழுதும் அம்மா திரும்பி உதைப்பாள்” அவனது நிலைகுலைவுக்குக் கிடைத்த பதில் அவனிடத்தில் புதைந்து கிடந்த நல்லதைத் தூண்டியது. ஓ, அது (நல்லது) அங்குள்ளது;—அது எவ்வளவு ஆழத்தில் புதைந்துள்ளது என்பது பொருட்டன்று. அவன் வெட்கமும் தன்னைத் தானே நொந்து கொண்டு மனஉறுத்தலும் அடைந்தான்.

ஒரு மானிட வாழ்க்கை மடை மாறியதோடு ஒப்பிடுகையில் எனது உடம்பில் ஏற்பட்ட சில காயங்கள் என்ன? நீண்ட கதையைச் சுருக்கமாகக் கூறுவது என்றால் அவன் மீண்டும் வன்முறையில் ஈடுபடவில்லை. இவ்வுலகில் அவன் இன்று ஒரு பயனுள்ள ஆளாக இருக்கிறான்.

நலிந்த எட்டு வயது சிறுமி ஒருத்தியை அடிக்கப் போகும் ஒரு பெரிய ஆளிடமிருந்து அவளைக் காப்பாற்றுவதற்கு ஒரு முறை நான் அழைக்கப்பட்டேன். சிறுமி திகிலடைந்திருந்தாள். இது எனது கடினமான சோதனையாகும். நான் கால்நடை வளர்ப்புப் பண்ணை ஒன்றில் தங்கியிருந்தேன். அந்தக் குடும்பத்தினர் நகரத்திற்குச் சென்றனர். குட்டிச் சிறுமி அவர் களோடு செல்ல விரும்பவில்லை. நான் அங்கு இருப்பதால் நான் அக்குழந்தையைக் கவனித்துக் கொள்ள முடியுமா? என அவர்கள் கேட்டனர். நான் சன்னல் பக்கமாக இருந்து ஒரு கடிதம் எழுதிக் கொண்டிருந்த பொழுது கார் ஒன்று வருவதைப் பார்த்தேன். ஒருவன் காரிலிருந்து வெளியே வந்தான். சிறுமி அவனைப் பார்த்ததும் ஓடினாள். அவன் தொடர்ந்து அவளை ஒரு கிடங்கிற்குள் துரத்தினான். உடனே நான் கிடங்கிற்குள் சென்றேன். சிறுமி

மூலையில் பயத்தில் பதுங்கிக் கொண்டிருந்தாள். அவன் மெதுவாகத் திட்டமிட்டு அவளிடம் வந்து கொண்டிருந்தான்.

எண்ண ஆற்றலை நீங்கள் அறிகிறீர்கள். எண்ணத்தின் மூலம் நீங்கள் தொடர்ந்து ஆற்றலை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் பயப்படுவதெல்லாம் உங்களிடம் ஈர்க்கப்படுகிறது. எனவே அவளது அச்சத்தின் ஆபத்தை நான் அறிந்தேன். (எதற்கும் நான் பயப்படவில்லை; நல்லதை எதிர்பார்க்கிறேன் – எனவே நல்லது நடக்கிறது!)

உடனே நான் அந்த ஆளுக்கும் சிறுமிக்கும் இடையில் நின்றேன். நான் அப்படியே நின்று இந்த அற்பமான, மன நோயாளியை பரிவான கருணையோடு உற்றுநோக்கினேன். அவன் பக்கத்தில் வந்தான். அவன் நின்றான்! அவன் சிறிது நேரம் என்னை உற்றுப் பார்த்தான். பின்பு அவன் திரும்பி நடந்து சென்றுவிட்டான். சிறுமி பாதுகாப்பாக இருந்தாள். ஒரு வார்த்தையும் பேசப்படவில்லை.

இப்பொழுது, வேறு மாற்றுவழி என்ன? அன்பு என்னும் சட்டத்தை நான் முட்டாள்தனமாக மறந்து “பல்லுக்குப் பல், கண்ணுக்குக் கண்” என்னும் காட்டுச் சட்டத்தை நம்பி நான் அவனைத் தாக்கியிருப்பேன் என வைத்துக் கொள்வோம். சந்தேகமின்றி நான் திரும்ப அடிக்கப்பட்டிருப்பேன்; ஒருவேளை நானும் அந்தச் சிறுமியும் சாகும்வரை அடிக்கப்பட்டிருக்கலாம். கடவுளுடைய அன்பின் ஆற்றலை ஒரு போதும் குறைவாக மதிப்பிடாதீர்கள்—இது பெரும் மடைமாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது! இது பிறரிடம் உள்ள நல்லது என்னும் ஒளிக்கீற்றைச் சென்று சேர்கிறது. அந்நபரின் தீயசக்தியைப் போக்குகிறது.

நான் எனது புனிதப்பயணத்துக்காக வெளியில் கிளம்பிய பொழுது, இரண்டு நோக்கங்களுக்காக நடத்தலைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தேன். ஒரு நோக்கம் மக்களுடன் தொடர்பு கொள்வதாகும். இன்றும் அதே நோக்கத்தில் நடத்தலைப் பயன்படுத்துகிறேன். ஆனால் மற்றொரு நோக்கம் பிரார்த்தனை ஒழுங்குமுறையாகும். அமைதிக்கான எனது பிரார்த்தனையில் ஆழ்ந்து என்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்வதற்காகும். சிலவருடங்களுக்குப் பின்பு நான் சிலவற்றைக் கண்டுபிடித்தேன். இனி எனக்குப் பிரார்த்தனைக்கான ஒழுங்குமுறை அவசியமில்லை என நான் கண்டுபிடித்தேன். இப்பொழுது நான் இடைவிடாமல் (தொடர்ந்து) பிரார்த்தனை செய்கிறேன். உண்மை மட்டுமே

பேசக்கூடிய ஒரு கருவியாக என்னை ஆக்கு என்பது எனது தனிப்பட்ட பிரார்த்தனையாகும்*.

அரிசோனா (Arizona) வழியிலான எனது புனிதப்பயணத்தின் போது பென்சன் என்னுமிடத்திலுள்ள தபால் அலுவலகத்தில் கடிதங்களை நான் அனுப்பும் பொழுது சீருடை அணியாத போலீஸ்காரன் ஒருவனால் நான் கைது செய்யப்பட்டேன். காவல் வண்டியில் சிறிது தூரம் பயணம் செய்த பின்பு நான் ஓர் “ஊர் சுற்றி” (vagrant) என என்மீது வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது. நீங்கள் நம்பிக்கையில் நடக்கும் வேளையில், சட்டரீதியாக நீங்கள் “ஊர் சுற்றி” எனக் குற்றம் சாட்டப்படுகிறீர்கள். ஆம், பணம் எதுவும் என்னிடம் வைத்துக் கொள்ளாததால் பலமுறை நான் சிறையிலிடப்பட்டேன். ஆனால் என்னைப் புரிந்து கொண்டதும், அவர்கள் வெளியில் விட்டுவிடுகின்றனர்.

சிறைச்சாலைக்கும் காவல்கூடச் சிறைக்கும் பெரிய அளவு வேறுபாடு உண்டு. சிறைச்சாலை மிகவும் பெரியது; அதற்குச் சில நியமங்கள் உண்டு. காவல்கூடச்சிறை சிறியது. அங்கு நியமங்கள் அதிகம் இல்லை. இது ஒரு காவல்கூடச் சிறையாகும்!

என்னை பெரிய உள்அறையில் சிறை வைத்தார்கள். அவ்வறையைச் சுற்றி நான்கு சிறிய அறைகள் (செல்கள்) இருந்தன. அச்சிறிய அறைகளில் அறை ஒன்றுக்கு நான்கு பெண்கள் வீதம் இரவில் சிறைவைப்பர். சிறைக்குள் நான் நடந்ததும் எனக்குள் சொல்லிக் கொண்டேன், “அமைதி யாத்திரியே, தொண்டுக்காக உனது வாழ்க்கையை நீ அர்ப்பணித்து இருக்கிறாய்—தொண்டிற் கான அற்புதமான இப்புதிய களத்தைப் போற்றி ஏற்பாயாக!”.

நான் உள்ளே நடந்தபோது பெண்களுள் ஒருத்தி சொன்னாள், “நீ வேடிக்கையானவளாக இருக்கிறாய். உள்ளே சிரித்துக் கொண்டு வந்தவள் நீ ஒருத்தி மட்டுந்தான். உள்ளே வருபவர்களுள் பலர் அழுது கொண்டு அல்லது சபித்துக் கொண்டு வருகின்றனர்”.

நான் அவர்களிடம் கேட்டேன், “வீட்டில் உங்களுக்கு ஒரு நாள் ஓய்வு கிடைத்தது என வைத்துக் கொள்வோம். அன்று நீங்கள் உருப்படியாக ஏதாவது ஒரு காரியம் செய்யலாம் அல்லவா?” “சரி, நாங்கள் என்ன செய்ய?” என்றனர் அவர்கள். எனவே நான் அவர்களை ஆத்மாவை உயர்த்தும் பாடல்களைப்

* அரிச்சந்திரனை நினைவில் கொள்ளவும்.

பாடச் செய்தேன். நான் அவர்களுக்கு உடலெங்கும் புத்துணர்ச்சி தரும் எளிய பயிற்சி ஒன்றைக் கொடுத்தேன். பின்பு நான் அவர்களிடம் அக அமைதிக்கான படிக்களைப் பற்றிப் பேசினேன். நீங்கள் ஒரு சமூகமாக வாழ்கின்றீர்கள்; வெளியிலுள்ள ஒரு சமூகத்தில் என்ன செய்ய முடியுமோ அதனை உங்களது இந்த சமூகத்திலும் செய்ய வேண்டும் என நான் அவர்களிடம் கூறினேன். அவர்கள் ஆர்வத்துடன் இருந்தனர். பல கேள்விகள் கேட்டனர். ஓ! இது ஓர் இனிய நாள்.

நாள் முடிவில் அவர்கள் காவல்கூடச் சிறைத் தலைவியை மாற்றினார்கள். அப்பெண்களுக்கு உள்ளே வந்த தலைவியைப் பிடிக்கவில்லை. அவள் ஒரு பயங்கரமான பெண் என்றும், அவளுடன் பேசக்கூடாது என்றும் அவர்கள் கூறினர். ஆனால் ஒவ்வொருவரிடமும் நல்லது இருக்கிறது என்பதை நான் அறிகிறேன். நான் அவளிடம் பேசினேன். இவ்வேலையை வைத்து இப்பெண்மணி தனது குழந்தைகளைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருந்தாள் என்பதை நான் தெரிந்து கொண்டேன். அவள் வேலை செய்ய வேண்டியுள்ளதே என வருந்தினாள். அவள் எப்பொழுதும் நலமாக இருப்பதில்லை. ஆதலின், சமயத்தில் அவள் கடுகடுவென்று இருந்தாள். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு காரணம் இருக்கிறது.

காவல்கூடச் சிறையில் உள்ளவர்களின் நல்லதை மட்டும் பார்க்கும்படி நான் தலைவியிடம் கேட்டுக் கொண்டேன். அவளிடம் இருக்கும் நல்லதை மட்டும் பார்க்கும்படி நான் அந்தப் பெண்களைக் கேட்டுக் கொண்டேன்.

பின்பு நான் தலைவியிடம் சொன்னேன்: “உங்களுக்கு இந்த முழுவீடும் உண்டு என்பதை நான் உணர்கிறேன். என்னால் இந்த மரப்பெஞ்சில் வசதியாகத் தூங்க முடியும்”. பதிலுக்கு அவள் எனக்கு ஒரு கட்டிலோடு சுத்தமான விரிப்புகளையும் கொண்டு வந்தாள். நான் வெதுவெதுப்பாகக் கொட்டும் நீர்க் குழாயில் குளித்தேன்; தூய துண்டால் துடைத்தேன். வீட்டில் இருப்பது போன்ற வசதிகள் அனைத்தும் இருந்தன.

காலையில் எனது தோழிகளிடமிருந்து விடை பெற்றேன். காவல் கூடத்தின் துணைக்காவலரால் நான் பல சந்துகளுக்கு அப்பால் உள்ள வழக்கு மன்றத்திற்குக் கூட்டிச் செல்லப்பட்டேன். எனக்கு கைவிலங்கு பூட்டப்படவில்லை. அவர் என்னைப் பிடிக்கக் கூட இல்லை. ஆனால் அவர் தமது பக்கத்தில் மிகப்

பெரிய துப்பாக்கி ஒன்று வைத்திருந்தார். அதனால் நான் அவரைப் பார்த்துக் கேட்டேன். “நான் ஓட்டம் எடுத்தால் என்னைச் சுடுவீர்களா?” அசட்டு சிரிப்புடன் அவர் சொன்னார், “என்னால் பிடிக்கக்கூடிய எதையும் நான் ஒருபோதும் சுடுவதில்லை!”

அன்று காலை நீதிமன்றத்தில் நான் குற்றஞ் செய்யவில்லை என்று வாதாடினேன். என் மீதான வழக்கு உடனடியாக தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. அந்த இரவில் நான் எடுத்த எனது தனிப்பட்ட முயற்சிகளில், எனது விடுதலையைப் பெறுவதற்கு ஒரு கடிதம் பெரிதும் உதவியது. அதன் வாசகமாவது: இக் குறிப்பைக் கொண்டு வருபவன் தன்னை அமைதி யாத்திரி என அடையாளங் காட்டுகிறான். ஒரு கடற்கரையிலிருந்து மறு கடற்கரையை நோக்கி நடக்கும் அவன் தான் விரும்பும் உலக அமைதி குறித்து நமது குடிமக்களின் கவனத்தைத் திருப்ப விரும்புகிறான். அவன் நமது மாநிலத்தைக் கடந்து செல்லும் இவ்வேளையில் நாம் அவளைத் தனிப்பட்ட முறையில் அறியவில்லை; ஆனால் ஐயமின்றி அவளுக்கு இது நீண்ட கடினமான பயணமாகும். அவள் பாதுகாப்பாக செல்ல நாம் வாழ்த்துவோம். அதிகாரப் பூர்வமான முத்திரைத் தாளில் எழுதப்பட்ட இக்கடிதம் அம்மாநில ஆளுநரான ஹோவெர்டு பைல் (Howard Pyle)இன் கையொப்பத்துடன் இருந்தது.

நான் விடுதலையான போது ஒரு நீதிமன்ற அதிகாரி குறிப்பிட்டார், “நீங்கள் உங்களது ஒருநாள் சிறைவாசத்தில் மோசமாக இருந்தது போலத் தெரியவில்லை”. நான் கூறினேன், “எனது உடம்பை நீங்கள் சிறைப்படுத்தலாம். ஆனால் எனது ஆத்மாவைச் சிறைப்படுத்த முடியாது”. சிறைக்கம்பிகளுக்குப் பின்னால் உடம்பை மட்டுமே அவர்களால் வைக்க முடியும். நான் ஒரு போதும் சிறையில் இருப்பது போன்ற உணர்வு கொண்டதில்லை. உங்களையே நீங்கள் சிறை வைத்தால் ஒழிய உங்களுக்கு என்றும் சிறையில் இருப்பது போன்ற உணர்வு ஏற்படாது.

முந்தின நாள் நான் பிடிப்பட்ட இடத்திற்கு அவர்கள் என்னைக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். இது ஓர் அழகிய அனுபவமாகும்.

ஒவ்வொரு அனுபவமும் அதற்கு நீங்கள் என்ன பொருள் தருகிறீர்கள் என்பதைப் பொறுத்து அது பயன்படுகிறது. அது உங்களை ஊக்குவிக்கலாம்; அது

உங்களுக்குக் கற்றுத்தரலாம்; அல்லது அது சிலவழியில் தொண்டு செய்வதற்கு உங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்புக் கொடுக்கலாம்.

இப்பொழுது எனது பெரும்பாலான சொற்பொழிவுகள் முன்கூட்டியே திட்டமிடப்படுகிறது. இன்னமும் நான் பெரிதும் எதிர்பாராத நிலையில் சொற்பொழிவுப் பணிகள் எனக்குத் தரப்படுகிறது. மின்னெபாலிஸ் (Minneapolis) என்னுமிடத்தில் மின்னெசோட்டா (Minnesota) கவர்னர் பேருரைக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்த நகரக் குழு உறுப்பினர் கூட்டம் ஒன்றில் நிருபர் ஒருவர் என்னைப் பேட்டி எடுத்தார். கவர்னரால் வர இயலவில்லை என்பதால் அவருடைய இடத்தில் பேசுவதற்கு அவர்கள் என்னை அழைத்தனர். நானும் ஒப்புக் கொண்டேன்.

கவர்னர்களைப் பற்றிப் பேசுகையில் ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். ஒருநாள் நான் அரசாங்க மாளிகையின் பெரிய முன்கதவுக்கு உள்ளே நடந்து செல்ல, இனிய அன்புக்குரிய நாகரீக மனிதர் ஒருவர் என்னை வரவேற்று, எனது கைகளைக் குலுக்கி, எனக்குத் தாம் உதவி செய்யலாமா எனக் கேட்டார். நான் கவர்னரது அலுவலகத்தைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன் என அவரிடம் சொன்னேன். உடனடியாக அவர் என்னை அங்கு அழைத்துச் சென்றார். “உங்களுக்கு உதவுமாறு வேறு ஏதாவது நான் செய்யக்கூடியது உள்ளதா?” என அவர் கேட்டார். “கவர்னரோடு கைகளைக் குலுக்கிய பெருமை எனக்கு இருக்க வேண்டும் என நான் நினைத்தேன்” என நான் கூறினேன். “நீங்கள் கவர்னரோடு தான் கைகளைக் குலுக்கியிருக்கிறீர்கள்” என்றார் அந்த இனிய அன்புக்குரிய கவர்னர்.

இது எனது புனிதப்பயணத்தின் முதல் ஆண்டு நிகழ்ந்தது. சுற்றித் திரிவதற்காக நான் கைது செய்யப்பட்ட போது நான் எல்பசொ(El Paso)வுக்கும் டெல்லஸ்(Dallas)வுக்கும் இடைப்பட்ட நெடுஞ்சாலையோரத்தில் இருந்தேன். சுற்றித் திரிந்து கொண்டிருப்போரை விசாரணை செய்யும் இரகசியப் போலீசார் பற்றி நான் ஒரு போதும் கேள்விப்பட்டதில்லை. ஆனால் நான் விசாரிக்கப்பட்டேன். ஒரு கறுப்புக்காரில் இருந்த மனிதன் நின்று என்னிடம் அவனது முத்திரையைக் காட்டினான். நான் அவனோடு வரவேண்டும் என அதிகாரத்துடன் கேட்கவில்லை. அவன் சாதாரணமாகக் கேட்டான், “உன்னால், என்னுடன் வரமுடியுமா?”

“சரி; உன்னோடு பேசுவதற்கு நான் விரும்புகிறேன்,” என்றேன் நான்.

நான் காரில் ஏறினேன். ஆனால் முதலில் நான் பிடிக்கப் பட்ட இடத்துச் சாலையில் ஒரு பெருக்கல் அடையாளமிட்டேன். அப்பொழுது நான் கடக்கும் மைல்களை எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். நெடுஞ்சாலையை விட்டு வந்தால் நான் பெரிய பெருக்கல் அடையாளம் இடுவேன். மறுபடியும் எனது நடைப்பயணத்தைத் தொடங்குவதற்கு நான் அந்த இடத்திற்குத் திரும்பி வரவேண்டும்.

அவர் என்னை இந்த சிறைக்கு எடுத்து வந்தார். “சுற்றித்திரிதலுக்காக இவளது பெயரைப் பதிவு செய்யுங்கள்” என்றார். நான் வழக்கமான சட்டங்களுக்கு உள்ளானேன். அவர்கள் முதலில் கைரேகை அச்சு எடுப்பதற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். நான் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்தேன். ஏனெனில் நான் ஒருபோதும் இதற்கு முன்பு அல்லது பின்பு கைரேகை அச்சு எடுத்ததில்லை. பின்பு அவர் ஓர் இரசயானத்தை வைத்தார். எனது விரல்களில் கறுப்புமை அதனால் நீங்கிற்று. இதைக் கழுவி எடுப்பதற்கு எவ்வளவு நேரம் ஆகும் என நான் திகைத்துக் கொண்டிருந்த போது மை போயிற்று.

நான் மற்றவர்களிடம் பேசுவது போல அவரிடம் பேசினேன். சுவையான சம்பவம் ஒன்று நடந்தது. மிகவும் ஒத்துழைக்காத முறையில் தன்னிடம் பிறர் நடந்து கொள்வதற்கு அவர் பழக்கப்பட்டிருந்தார். நான் அவரை ஒரு மானிடரைப் போல நடத்திய போது கைரேகை அச்சு எடுப்பில் அவர் எனக்கு ஒரு விரிவுரை கொடுத்தார். அவர் என்னிடம் கைரேகைப் பதிவுப்படங்களைக் காண்பித்தார். அது மிகவும் சுவையாக இருந்தது. இதற்கு முன்பு உண்மையில் நான் கைரேகை அச்செடுப்புப் பற்றி ஒன்றும் அறிந்திருக்கவில்லை. கைரேகை அச்செடுப்புக்காக மக்கள் வரிசையில் நின்று காத்துக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் கூடத்திலிருந்து வெளியே வருவதற்கு முன், இவ்வளவு மக்கள் வரிசையில் காத்து நிற்பார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது; நான் நீண்ட வரிசையைப் பார்த்தேன்.

பின்பு அவர்கள் என்னைப் படம்பிடிப்பதற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். ஒரு சங்கிலியோடு என் கழுத்தைச் சுற்றி நம்பர் ஒன்றைத் தொங்கவிட்டனர். முன்னிருந்தும், பக்கவாட்டிலிருந்தும் அவர்கள் என்னைப் படம்பிடித்துக் கொண்டிருந்த

போது தபால் அலுவலகங்களில் நீங்கள் பார்க்கும், தேடப்படும் படங்கள்* அனைத்தையும் நான் நினைவு கூர்ந்தேன். அவர்கள் எல்லோரும் எவ்வளவு பைத்தியமாகத் தெரிந்தார்கள் என்பதை நான் நினைத்துப் பார்த்தேன். நான் எனக்குள் சொல்லிக் கொண்டேன். “நான் வித்தியாசமாக இருக்க வேண்டும்”. நான் என்னால் முடிந்த அளவு இனிமையாக புன்னகைத்தேன். போக்கிரிகளின் படக் குவியலில் எங்கோ ஒரு சிரித்தமுகம்!

பின்பு விசாரணை செய்வதற்கு அவர்கள் என்னை அழைத்துச் சென்றார்கள். அவர்கள் உண்மையில் மிகவும் ஒளியான விளக்கிற்கு அடியில் என்னை உட்கார வைத்தனர் - இதற்கு உங்களிடம் ஓர் உளவியல் தாக்கம் உண்டாம். ஆனால் நான் அச்சமயம் ஏற்களுவே தொலைக்காட்சியில் தோன்றியிருக்கிறேன். நான் எனக்குள் சொல்லிக் கொண்டேன், “இது உண்மையில் மிகவும் ஒளியான விளக்கு என அவர்கள் நினைக்கிறார்களா? தொலைக்காட்சிப் படம் பிடிக்கும் இடத்திலுள்ள விளக்குகளை அவர்கள் பார்க்க வேண்டும்!” அக்காலத்தில் தொலைக்காட்சி விளக்குகள் பிரகாசமாக மட்டுமின்றி சூடாகவும் இருந்தன.

எந்த கேள்விக்கும் பதில் சொல்ல முடியுமா என முதலில் அவர்கள் என்னிடம் கேட்டனர். “நிச்சயமாக, உங்களுடைய கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பேன்” என்றேன் நான். நீங்கள் சட்ட செயலாக்க அதிகாரிகள் என்பதால் இல்லை. நீங்கள் சுகமானிடர் என்பதால் தான். எனது அனைத்து சுக மானிடர்களின் கேள்விகளுக்கும் நான் பதிலளிக்கிறேன் அதிகாரபூர்வ அளவில் நீங்கள் யாராக இருந்தாலும் நீங்கள் முதலில் முக்கியமாக ஒரு மானிடர். மானிடர் மானிடராக நாம் சேர்ந்து இருக்க முடியும் எனில், நாம் மிக விரைந்து வேலை செய்யலாம்”.

அது அவ்வகையில் முடிந்தது!

அவர்கள் குழப்பும் உத்தியுடன் தொடங்கினர். ஒருவர் என்னிடத்து கேள்வி ஒன்றைத் தொடுப்பார். நான் பதில் சொல்வதற்கு முன்னரே மற்றவர் என்மீது இன்னொரு கேள்வி யொன்றைத் தொடுப்பார். நான் மீண்டும் மீண்டும் சொல்ல வேண்டியிருந்தது. “நான் பிறருடைய கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் வேளையில் ஒரு நிமிடம் நீங்கள் என்னை மன்னிக்க

* அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் தேடப்படும் அபாயகரமான குற்றவாளிகளின் படங்கள் தபால் அலுவலகம் முதலான பொது இடங்களில் வைக்கப்படும்.

வேண்டும்”. பின்னர் கல்லூரி மாணவர்கள் என்னிடம் கேட்பது போன்ற அர்த்தமுள்ள கேள்விகளை அவர்கள் கேட்கலாயினர். நான் விசாரணையை எவ்வளவு பொருள்மிக்கதாக ஆக்கினேன்!

நேரடி வன்முறை துன்புறுத்தும் நோக்கம் கொண்டது என அவர்கள் பின்பு குறிப்பிட்டனர். அவர்கள் கேட்டனர், “எந்தச் சூழ்நிலையிலாவது நீங்கள் நேரடி வன்முறையைப் பயன்படுத்துவீர்களா? அல்லது நேரடி வன்முறையின் உபயோகத்தை அனுமதிப்பீர்களா? நான் கூறினேன், “இல்லை, இது கடவுளுடைய சட்டங்களுக்கு முரணானது. பூமியிலுள்ள எந்தவொரு சக்தியைக் காட்டிலும் கடவுள் எனது பக்கத்தில் இருப்பதை நான் விரும்புவேன்”. நாங்கள் சேர்ந்து நடந்த பயணத்தின் போது என்னை எட்டி உதைத்த நிலைகுலைந்த பதினாறுவயதுப் பையன் ஒருவரின் கதையை நான் அவர்களிடம் கூறினேன்.

பின்பு அவர்கள் கேட்டனர், “நேசிக்கும் ஒருவரைப் பாதுகாப்பதற்கு வன்முறை தேவை என்றால்?” நான் கூறினேன். “ஓ, அப்படி இல்லை. தெய்வீகச் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படியாமையின் மூலம் நேசிக்கும் ஒருவரை என்னால் காப்பாற்ற முடியும் என நான் நம்பவில்லை”. எனது கவனிப்பில் விடப்பட்ட எட்டுவயது சிறுமியையும் அவளுக்குத் தீங்குசெய்ய முயன்ற மனநோயாளியோடு நாங்கள் பெற்ற அனுபவத்தையும் பற்றி நான் அவர்களிடம் கூறினேன்.

பின்பு மிகவும் தத்துவமான விசயங்களுக்குள் புகுந்து கேட்டனர், “கொல்லுதல், கொல்லப்படுதல் என்ற இவற்றில் ஒன்றை நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்றால் எதை நீங்கள் தேர்ந்தெடுப்பீர்கள்? நான் பதிலளித்தேன், “இத்தகைய தேர்வு ஒன்றினைச் செய்வதற்கான அவசியம்—எனது வாழ்க்கை கடவுளது விருப்பத்தோடு இயைந்து இருக்கும் வரையில்—எனக்கு இருக்காது. ஒரு பரித்தியாகியாக (martyr) இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான அழைப்பு வரும்பொழுது நிலை வேறு. அது மிகவும் உயர்வான அழைப்பாகும்; அது மிகவும் அரிதாக வரும் அழைப்பாகும். அது எனக்கான அழைப்பு என நான் நம்பவில்லை—ஆனால், உலகமானது அதனுடைய தியாகிகளின் மூலம் வளர்வதற்குக் கற்றுக் கொள்கிறது. நான் ஒன்றினைத் தேர்வு செய்ய வேண்டும் என்றால் கொல் என்பதற்குப் பதிலாகக் கொல்லப்படுதல் என்பதனை நான் தேர்ந்தெடுப்பேன்.

அவர்கள் கேட்டனர், “இத்தகைய மனப்பான்மைக்கு அளவையியல் விளக்கம் (logical explanation) ஒன்றினைத்

தரமுடியுமா?” நான் என்பதை மையமாகக் கொண்ட சுயநலத் தன்மை, கடவுளை மையமாகக் கொண்ட பொதுநலத்தன்மை ஆகியவற்றின் இயல்பினை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் நான் விளக்க முயன்றேன். எனது அடிப்படைத்தன்மை உடல் அன்று என நான் அவர்களிடம் கூறினேன். நான் உடம்பை அணிந்துள்ளேன். அவ்வளவே, அவ் உடம்பை இயக்குவதே நான்—(I am that which activates the body)—அதுதான் உண்மையாகும். நான் கொல்லப்பட்டால் அது களிமண் ஆடையாகிய எனது உடலை மட்டுமே அழிக்கிறது. ஆனால் நான் பிறரைக் கொன்றால் அது எனது உண்மையாகிய ஆத்மாவை காயப்படுத்துகிறது!

எனது புனிதப் பயணம் சமய அடிப்படையிலானது என அவர்கள் முடிவு செய்து என்னை விடுவித்தனர். ஆனால், “நீங்கள் நிச்சயமாக தற்காப்பைப் பற்றி கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள்—சட்டமும் தற்காப்பை அங்கீகரிக்கிறது” என நான் கூறியிருந்தால், அது சட்டபூர்வமான விடையாக இருந்திருக்கும்; ஆனால் சமயப்பூர்வமானதன்று.

இயற்கையுடன் போராடும் உணர்வு ஒரு சமயம் எனக்கு ஏற்பட்டது. எதிர்த்து நிற்க முடியாத அளவு வலுவான தூசிப் புயலின் ஊடே நடந்த அனுபவம் எனக்கு உண்டு. சில சமயங்களில் தூசிப்புயலில் முன்னால் உள்ள ஒன்றும் தெரியாது; சாலையின் விளிம்பைக் கொண்டே நடக்க வேண்டியிருக்கும். ஒரு போலீஸ்காரன் என் அருகே நின்று அவன் கார் கதவைத் திறந்து, “நீ கொல்லப்படுவதற்கு முன்னர் உள்ளே வா” என உரக்கக் கூறினான். நான் புனிதப்பயணமாக நடப்பதால் (அப்பொழுது) வண்டிப் பயணங்களை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை என நான் அவனிடம் கூறினேன். கடவுளே எனது பாதுகாப்பு! அஞ்சுவதற்கு ஒன்றுமில்லை என நான் மேலும் அவனிடம் கூறினேன். அப்பொழுது காற்று ஓய்ந்தது; தூசிப்படலம் படிந்தது; மேகங்களிடையே சூரியன் தோன்றியது. நான் தொடர்ந்து நடந்தேன். ஆனால், சிரமங்களுக்கும் மேல் ஆத்மீக ரீதியில் உயர்த்தப் பட்டதாக நான் கொண்ட உணர்வு அற்புதமான விசயமாகும்.

ஒவ்வொரு புதிய சூழலிலும் நாம் கற்க வேண்டிய ஆத்மீகப் பாடமொன்றினைச் சந்திக்கிறோம். அப்பாடத்தினைப் படிக்கும் பொழுது நமக்கு ஆத்மீக அருள் கிட்டுகிறது.

சோதிக்கப்படுவது நல்லதாகும். சோதனைகளைச் சந்திப்பதன் மூலம் நாம் வளர்கிறோம்; நாம் கற்கிறோம், நான் எனது எல்லா சோதனைகளையும் நல்ல அனுபவங்களாகக் கருதுகிறேன். நான் சோதனைக்கு உள்ளாவதற்கு முன்னர் நான் அன்புடன் அல்லது அச்சமற்று நடப்பேன் என நம்பினேன். நான் சோதனைக்கு உள்ளான பின்னர் நான் அதை உண்மையென அறிந்தேன். ஒவ்வொரு சோதனையும் உயர்த்தும் அனுபவமாக மாறியது. அதன் முடிவு நாம் விரும்பும் வகையில் அமைய வேண்டும் என்பது முக்கியமல்ல.

நான் தேவாலய வழிபாடு ஒன்றில் பேசப் போகிறேன் என்ற செய்தி செய்தித்தாளில் வெளியான போது நான் பெற்ற அனுபவத்தை நினைவு கூர்கிறேன். முன்புறமும் பின்புறமும் எழுத்துப் பொறித்த மேலாடை அணிந்த எனது படம் செய்தித்தாளில் இருந்தது. தேவாலயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவன், எழுத்துப் பொறித்த மேலாடை அணிந்த இவள் தேவாலயத்தில் பேசப் போகிறாள் என்பதைத் தெரிந்து திடுக்கிட்டான். இது குறித்து அவன் தனது பாதிரியைச் சென்று பார்த்தான். தனது நண்பர்களைச் சென்று பார்த்தான். அவன் யார் என்பதை யாரோ ஒருவன் என்னிடம் கூறினான். யார் என்று நான் அறியாத ஒருவனை நான் எப்படியோ புண்படுத்தியிருக்கிறேன் என நான் மிக வருத்தப்பட்டேன். எனவே நான் அவனை அழைத்தேன்!

“இது அமைதி யாத்திரியின் அழைப்பு” என நான் கூறினேன். அவன் மூச்சுவிடத் திணறுவதை நான் கேட்க முடிந்தது. அவனைக் கடுமையாகத் திட்டுவதற்காக நான் அவனை அழைத்தேன் என அவன் அப்பொழுது நினைத்ததாக என்னிடம் பின்னர் அவன் கூறினான். “மன்னிப்புக் கேட்பதற்காக நான் உன்னை அழைத்தேன்”, என்றேன் நான், “ஏனெனில் நீ புண்படும்படி நான் ஏதோ செய்திருக்க வேண்டும். நான் யார் என்று கூடத் தெரியாமல் உனது தேவாலயத்தில் நான் சொற் பொழிவு செய்வது பற்றி உனக்குப் பயம் இருந்திருக்கிறது. எனவே நான் ஒருவகையில் என்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்பதற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளேன் என நான் உணர்கிறேன். என்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்பதற்கு நான் உன்னை அழைத்தேன்!”

அவ்வகையாடல் முடிவதற்கு முன்னால் அந்த ஆளின் கண்களில் கண்ணீர் இருந்தது தெரியுமா உங்களுக்கு? இப்பொழுது நாங்கள் நண்பர்கள் - அதன் பின்பு அவன்

என்னுடன் கடிதத் தொடர்பு கொண்டான். ஆம், அன்பு என்னும் சட்டம் வேலை செய்கிறது!

ஒருமுறை ஒருவன் என்னிடம் கூறினான், “உங்களைப் போன்றவரைப் பார்த்து நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன். அமைதி வழிக்கான உங்களது மிக ஆழமான செய்தியை வாசித்த பின்பு நீங்கள் ஒரு சிறந்த பயபக்தியுள்ளவராக இருக்க வேண்டும் என நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் உங்களிடம் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை நான் காண்கிறேன். “கடவுளை அறிந்த எவரும் ஆனந்தமாக இருக்கமாட்டார்களா?” என நான் அவரிடம் கேட்டேன்.

சோர்ந்த முகமும், சமை மிகுந்த தோலும் உங்களுக்கு இருக்குமெனில், மகிழ்ச்சியோடும் தோழமை நட்போடும் நீங்கள் மின்னவில்லையெனில், எல்லோரிடத்தும், எல்லா உயிர்களிடத்தும், எல்லா படைப்புகளிடத்தும் அன்பும் நல்லெண்ணமும் உங்களிடத்து நிறைந்து வழியவில்லையென்றால், ஒன்று மட்டும் உறுதி உங்களுக்குக் கடவுளைத் தெரியாது!

மேலும், வாழ்க்கை ஒரு கண்ணாடி போன்றது. அதனைப் பார்த்து புன்னகை செய்யுங்கள்; அது திரும்பி உங்களைப் பார்த்துப் புன்னகை செய்கிறது. நான் எனது முகத்தில் பெரிய புன்னகை யுடன் உள்ளேன்; ஒவ்வொருவரும் திரும்பிப் புன்னகை செய்கிறார்கள்.

போதுமான அளவு நீங்கள் மக்களை நேசித்தால், அவர்கள் பதிலுக்கு அன்புடன் நடந்து கொள்வார்கள். நான் பிறரைப் புண்படுத்தினால், நான் என்னையே பழித்துக் கொள்கிறேன். எனது நடத்தை சரியாக இருக்குமெனில், அவர்கள் என்னோடு உடன்படவில்லையென்றாலும் கூட அவர்கள் புண்படுத்தப் படுவதில்லை. **நா பேசுவதற்கு முன்னரே அது தனது புண்படுத்தும் ஆற்றலை இழந்திருக்க வேண்டும்.**

எனது அன்பு சொற்களால் அமையாமல் வேறு வழியில் அமைந்திருக்க வேண்டிய காலம் ஒன்றினைப் பற்றி நான் உங்களுக்குச் சொல்வேன். கார் ஓட்டமுடியாத அளவு மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்ட ஒரு பெண்ணுக்கு உதவிசெய்ய நான் முயன்றேன். சில வாரங்கள் படுக்கையில் ஓய்வு எடுப்பதற்கு அவளது அக்கா விடம் தன்னை அழைத்துச் செல்லும்படி அவள் விரும்பினாள். நான் அவளை அங்கு காரில் கொண்டு போய் விடுவதற்கு முன்வந்தேன். அப்பொழுது என்னிடம் ஓட்டுநர் உரிமம் இருந்தது. போகும் வழியில் அவள் என்னிடம் கேட்டுக்

கொண்டாள், “அமைதி, சிறிது காலம் நீங்கள் என்னோடு தங்கியிருக்க வேண்டும் என நான் விரும்புகிறேன்—எனது அக்கா மிகுந்த ஆதிக்க உணர்வுடையவள். அவளோடு தனியாக இருப்பதற்கு நான் பயப்படுகிறேன்”, “சரி, எனக்கு சில நாட்கள் ஓய்வுள்ளது. சிறிது காலத்திற்கு நான் உன்னோடு தங்குவேன்”, என்றேன் நான்.

அவள் அக்கா வீட்டுப் பக்கம் நாங்கள் திரும்பிய போது அவள் கூறினாள், “அமைதி, உண்மையில் அக்கா உங்களை எப்படி ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிறாள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை”.

அவள் தனது அக்காவைப் பற்றிச் சொல்லியது முற்றிலும் சரி. எழுத்துப் பொறித்த ஆடையோடு என்னை அவளது அக்கா ஒரு பார்வை பார்த்ததும் என்னை வீட்டை விட்டு வெளியேறுமாறு பணித்தாள்; ஆனால், இரவு நெடுநேரமாகி விட்டது. அவள் இருட்டிற்கு மிகவும் பயந்து என்னிடம் கூறினாள், “இந்த இரவில் போகவேண்டாம். இன்று இரவு நீங்கள் சோபாவில் தூங்கலாம். ஆனால் காலையில் முதல் வேலையாக நீங்கள் வீட்டை விட்டு வெளியே வேண்டும்!”

பின்பு அவள் தனது தங்கையை மாடியில் எங்கோ படுப்பதற்கு விரைந்து கூட்டிச் சென்றாள். இது நான் நினைத்ததைக் காட்டிலும் மோசமாக இருந்தது. நிச்சயமாக, இச்சூழ்நிலையில் எனது தோழியை விட்டுச் செல்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் நான் என்ன செய்ய முடியும்? அவளது அக்காவோடு தொடர்பு (உறவு) கொள்ள எனக்கு ஏதாவது கிடைக்குமா என நான் சுற்றிலும் பார்த்தேன். நான் சமையலறைக்குள் நோக்கினேன். அங்கு அழுக்குப் பாத்திரங்கள் ஒரு மலையென கிடந்தன. பாத்திரம் கழுவும் யந்திரம் இல்லை; எனவே நான் எல்லா பாத்திரங்களையும் கழுவினேன். பின்னர் நான் சமையலறையைச் சுத்தம் செய்துவிட்டு சிறிது நேரம் கண் அயர்ந்தேன்.

காலையில் அவளது அக்கா கண்ணீர் ததும்ப இருந்தாள். அங்கு தங்கும்படி என்னைக் கேட்டுக் கொண்டாள். அவள் கூறினாள், “நேற்று இரவு நான் மிகக் களைப்பாக இருந்ததால் நான் என்ன சொன்னேன் என எனக்குத் தெரியவில்லை. இதனை நிச்சயம் நீங்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள்”. நான் அவர்களை விட்டுச் செல்வதற்கு முன்பு நாங்கள் சேர்ந்து

இருப்பதற்கு ஓர் அற்புதமான நேரம் கிடைத்தது. இங்கு பாருங்கள், எனது சிறிய செய்தியினை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இது எனக்கு வாய்ப்பினைக் கொடுத்தது. நடைமுறைப்படுத்துவது (practice) நல்லது; நடைமுறைப்படுத்துவது முழுமைப்படுத்துகிறது என்பர் ஆன்றோர்.

எனது பயணத்தின் போது மதுக்கடைக்காரன் ஒருவன் எனக்கு உணவு அளிப்பதற்காக என்னை அவனது அறைக்கு அழைத்தான். “இது போன்ற இடம் ஒன்றில் நீங்கள் எப்படி உணருகிறீர்கள்?” என நான் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது அவன் கேட்டான்.

“மானிடர்கள் அனைவரும் கடவுளுடைய குழந்தைகள் - என நான் அறிகிறேன்” என நான் பதிலளித்தேன். அவ்வழியில் அவர்கள் செயல்படவில்லை என்றாலும் அங்ஙனம் அவர்களால் செயல்பட முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் கடவுளுடைய குழந்தைகளாக இருக்க முடியும் என்பதால் நான் அவர்களை நேசிக்கிறேன்”.

நான் கிளம்புவதற்கு எழுந்த போது தனது கையில் மதுவுடன் ஒருவனைக் கவனித்தேன்; அவன் காலுக்கடியிலும் மதுபாட்டில் ஒன்று கிடந்தது; அவன் எனது கண்களைச் சந்தித்த உடன் அவன் சிறிது புன்முறுவலித்தான். நானும் அவனைப் பார்த்து புன்முறுவலித்தேன். “நீங்கள் என்னைப் பார்த்து புன்முறுவல் செய்கிறீர்கள்” என அவன் ஆச்சரியத்தில் கேட்டான். “நீங்களும் என்னோடு பேச மாட்டீர்கள் என நான் நினைத்தேன். ஆனால் நீங்கள் என்னைப் பார்த்து புன்முறுவலித்தீர்கள்”. நான் மீண்டும் புன்முறுவலித்தேன். “எனது சக மானிடர்களைப் பற்றித் தீர்ப்புக்கூற நான் இங்கு இல்லை. நான் நேசிப்பதற்கும் தொண்டு செய்வதற்கும் இருக்கிறேன்”, என அவனிடம் கூறினேன். திடீரென அவன் எனது காலடியில் மண்டியிட்டுக் கூறினான், “ஒவ்வொருவரும் என்னைப் பற்றித் தீர்ப்புக் கூறுகின்றனர்; எனவே நான் என்னை தற்காத்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் என்னைப் பற்றித் தீர்ப்புக் கூறவில்லை; எனவே இப்பொழுது எனக்கு நானே தீர்ப்புச் செய்கிறேன். நான் தகுதியற்ற ஒரு பாவி! நான் குடியில் எனது பணத்தை விரயம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். எனது குடும்பத்தினரைத் தவறாக நடத்தி வருகிறேன். நான் தீமையிலிருந்து மிகவும் மோசமான

தீமைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறேன்!” நான் எனது கையை அவன் தோள்பட்டையில் வைத்தேன், “நீ கடவுளுடைய பிள்ளை“, என்றேன் நான், “அவ்வழியில் நீ செயல்பட முடியும்”.

தனது கையிலுள்ள மதுவை அவன் வெறுப்போடு பார்த்தான்; பின்பு மது விற்பனைக் கூடத்தை நோக்கிச் சுழற்றி அதனை உடைத்து நொறுக்கினான். அவனது கண்கள் எனது கண்களைச் சந்தித்தன. “அதனை மீண்டும் ஒரு போதும் நான் தொடமாட்டேன் என நான் உங்களுக்கு உறுதியளிக்கிறேன்”, என அவன் கூறினான்; “ஒரு பொழுதும் தொடமாட்டேன்!” உறுதியான நடையுடன் அவன் கதவு வழியாக நடந்து சென்ற பொழுது அவனது கண்களில் புதிய ஒளி இருந்தது.

அக்கதையின் இனிய முடிவினைக் கூட நான் அறிவேன். ஏறத்தாழ ஒன்றரை ஆண்டு கழித்து அந்நகரப் பெண் ஒருத்தி யிடமிருந்து நான் கேள்விப்பட்டேன். எவரொருவருக்கும் தெரிந்தவரை அவன் தனது உறுதிமொழியைப் பாதுகாத்து வருகிறான் என அவள் கூறினாள். அவன் திரும்ப ஒரு போதும் மதுபானத்தை தொடவில்லை. அவனுக்கு நல்ல வேலை ஒன்று இப்பொழுது இருக்கிறது. அவன் தனது குடும்பத்தோடு நன்றாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான்; கிறித்துவ தேவாலயம் ஒன்றில் சேர்ந்து இருக்கிறான்.

தீர்ப்புக் கூறுகின்ற முறையில் நீங்கள் பிறரை அணுகும் போது அவர்கள் தற்காப்பு நிலையில் இருப்பார்கள். தீர்ப்புக் கூறாமல் அன்பாக, பாசமான முறையில் நீங்கள் பிறரை அணுக முயற்சி செய்யும்போது அவர்கள் தாமாகவே தங்களுக்குத் தீர்ப்பை வழங்கிக் கொள்வார்கள்; தங்களையும் மாற்றிக் கொள்வார்கள்.

எனது புனிதப் பயண வழியில் பல கார்கள் நின்றன; மக்கள் காரில் பயணம் செய்ய என்னை அழைத்தனர். நடத்தல் என்றால் இடையிடையில் காரில் பயணம் செய்வது எனச் சிலர் நினைத்தனர். நான் கடவுளை ஏமாற்றவில்லை என நான் அவர்களிடம் கூறினேன்—புனிதப்பயணத்தின் போது மைல்களைக் கணக்கு வைப்பதில் நீங்கள் ஏமாற்றாதீர்கள்.

நெடுஞ்சாலை ஓரமாக நான் நடந்து சென்ற போது மிக அழகான கார் ஒன்று என்னை நிறுத்திய நாளை நான் நினைவு கூர்கிறேன். காருக்குள் இருந்தவன் என்னிடம் கூறினான், “எவ்வளவு அற்புதமாக நீங்கள் உங்களது அக அழைப்பினைப்

பின்பற்றுகிறீர்கள்”. நான் பதிலளித்தேன். “ஒவ்வொருவரும் அவரவருக்குச் சரியெனப்படுவதைச் செய்ய வேண்டும் என நிச்சயமாக நான் நினைக்கிறேன்”.

ஒரு காரியத்தின் பொருட்டு உந்தப்படுவதை தான் எப்படி உணர்ந்தேன் என்பதை அவன் பின்பு தொடர்ந்து என்னிடம் கூறினான். இது செய்யப்பட வேண்டிய ஒரு நல்ல காரியம். அதில் நான் முழு ஆர்வங் கொண்டேன் என அவன் கூறினான். அந்த நல்ல காரியத்தை அவன் செய்து கொண்டிருக்கிறான் என நான் நினைத்தேன். நான் கூறினேன், “இது அற்புதமானது! இதனை எவ்வாறு தொடர்ந்து நீ செய்கிறாய்?” அவன் பதிலளித்தான், “ஓ நான் இவ்வேலையைச் செய்யவில்லை. இம்மாதிரி வேலை பணம் எதனையும் கொடுப்பதில்லை”.

நம்பிக்கையற்று அம்மனிதன் எவ்வளவு மகிழ்வற்று இருந்தான் என்பதை நான் ஒருபோதும் மறக்கமாட்டேன். இந்தப் பொருள் மைய உலகில் வெற்றியை அளப்பதற்கு நம்மிடம் மிகவும் பொய்யான அளவுகோல் இருக்கிறது. நாம் வெற்றியை டாலர் கணக்கில், பொருள் கணக்கில் அளவிடுகிறோம். ஆனால் மகிழ்ச்சியும் அக அமைதியும் அத்திசையில் அமைவதில்லை. நீங்கள் செய்ய வேண்டியதைத் தெரிந்து கொண்டு ஆனால் அந்த நல்லதை (நல்ல காரியத்தைச்) செய்யவில்லையெனில் உண்மையில் நீங்கள் மிகவும் மகிழ்வற்றவராக இருப்பீர்கள்.

சாலையோரத்தில் இன்னொரு அனுபவம் எனக்குக் கிடைத்தது. அழகிய கார் ஒன்று என்னை நிறுத்தியது. காருக்குள் நல்ல உடையணிந்த தம்பதியினர் இருந்தனர். அவர்கள் என்னிடம் பேசத் தொடங்கினர். நான் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை அவர்களுக்கு விளக்க ஆரம்பித்தேன். நான் சற்றும் எதிர்பார்க்காத வகையில் அம்மனிதர் திடீரென கண்ணீர் சிந்தலானார். அவர் கூறினார், “அமைதிக்காக நான் எதுவும் செய்யவில்லை; நீங்கள் மிகவும் அதிகமாகச் செய்ய வேண்டியுள்ளது”.

பின்பு இன்னொருவன் என்னோடு பேசுவதற்கு அவனது காரை நிறுத்தினான். அவன் என்னை நோக்கினான். அதில் அன்பு இல்லாமல் இல்லை. அழிந்து போன டயனோசர் மிருகம் (dinosaur) உயிர்பெற்று வந்ததைக் கண்டது போன்று மிருகந்த ஆச்சரியத்தோடும், ஆர்வத்தோடும் அவன் என்னைப் பார்த்தான். “இன்று இக்காலத்தில்”, அவன் வியப்புடன் சொன்னான்,

“உலகம் தருகின்ற அற்புதமான வாய்ப்புகள் அனைத்தும் இருக்கும் பொழுது எது உன்னை அமைதிக்காகப் புனிதப் பயணம் மேற்கொள்ளும்படி தூண்டியது?” “இன்று, இக்காலத்தில்”, நான் பதிலளித்தேன். “சர்வ அழிவை ஏற்படுத்தும் அணு ஆயுதப் போரின் விளிம்பில் மானிட இனம் தடுமாறி நிற்கும் இவ்வேளையில் அமைதிக்காக ஒருயிர் அர்ப்பணிக்கப்படுவது ஆச்சரியமன்று—இது போல பல உயிர்கள் அர்ப்பணிக்கப்படாமல் இருப்பதே ஆச்சரியமாகும்”.

குறுக்காக நாடு தழுவிய எனது முதல் நடைபயணத்தை நான் முடித்த போது, எதற்காக நான் அழைக்கப்பட்டேனோ அதனை நான் செய்யத் தவறவில்லை என்பதற்கு நான் அதிகம் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டியதை உணர்ந்தேன். நான் எனக்குள் சொல்லிக் கொண்டேன் அல்லது நினைத்துக் கொண்டேன், “என் மூலமாகக் கடவுள் ஏதோ காரியம் செய்கிறார் என்பது அற்புதமானதல்லவா!”

பின்பு நான் நியூயார்க் நகர மத்திய புகைவண்டி நிலையத்தில் தூங்கினேன். உறக்கத்திற்கும் விழிப்புக்கும் இடைப்பட்ட நிலையை நான் அடைந்த பொழுது, விளக்கவியலாத அழகிய குரலொன்று ஊக்கப்படுத்தும் சொற்களைக் கூறும் ஒலி கேட்பது போல உணர்ந்தேன். “நீ எனது அன்பிற்குரிய மகள்; உன்னால் நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்”. நான் முழுவதுமாக விழித்த போது ஒரு தேவலோக இன்னிசைக்குழு அப்பொழுது தான் புகைவண்டி நிலையத்தில் இன்னிசையை முடிக்க அதன் எதிரொலிகள் இன்னும்/மெதுவாக ஒலிப்பது போலத் தோன்றின. குளிர்ந்த காலையில் நான் வெளியில் நடந்து சென்றேன். ஆனால் வெதுவெதுப்பை நான் உணர்ந்தேன். நான் ஓரமான சிமிண்ட் பாதை நெடுக நடந்து சென்றேன். ஆனால் நான் மேகங்களின் மீது நடந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்ற உணர்வு கொண்டேன். இறைநோக்கத்தோடு இயைந்து வாழ்கிறோம் என்ற உணர்வு ஒருபோதும் என்னை விட்டுச் செல்லவில்லை.

4. புனிதப் பயணச் சிந்தனை

நான் முதலில் வெளியேறும் போது எனது மேலாடை முன்பக்கத்தில் “அமைதி யாத்திரி”, பின்பக்கத்தில் “அமைதிக்காக கடற்கரையிலிருந்து கடற்கரைக்கு நடத்தல்” என்ற செய்தியை அறிவித்தது. வருடங்கள் கடந்து செல்ல, பின்பக்கத்தில் இருந்த செய்தியானது உலக ஆயுதக் கலைப்புக்காக 10,000 மைல்கள் நடத்தல் என்பதிலிருந்து அமைதிக்காக 25,000 மைல்கள் நடத்தல் என மாறியது. முடிவில் அமைதிக்காக 25,000 மைல்கள் நடைப்பயணம் என்பது நடப்புச் செய்தியானது. இந்நடைப்பயணம் பலதடவை என்னை அமெரிக்க நாட்டின் 48 மாநிலங்களுக்கும் மெக்சிகோவிற்கும் கனடாவின் பத்து மாநிலங்களுக்கும் கொண்டு சென்றது.

1964ஆம் ஆண்டு வாஷிங்டனில் நான் நடக்கும் தூரத்தை (மைல்களை) எண்ணி முடித்தேன். நான் எனக்குள் சொல்லிக் கொண்டேன். “கணக்கிற்கு 25,000 மைல்கள் போதும்”. கடந்த தூரங்களை மைல்களில் குறிப்பிடும் சாலை வரைபடங்கள் இருந்த முக்கிய நெடுஞ்சாலைகளுக்குள் இது என்னைப் பிடித்து நிறுத்தியது. மக்களை சந்திப்பதற்கு இவை ஏற்ற இடங்கள் அன்று. மைல்களை எண்ணுவதற்கே இவை ஏற்ற இடங்களாகும். மக்கள் இருக்குமிடங்களுக்கு நான் இப்பொழுது சுதந்திரமாகச் செல்கிறேன். எனது விருப்பமான நடக்கும் இடங்களான கடற்கரைகளில், காட்டு வழிகளில், மலைப்பாதைகளில் மைல்கர்கள் இருப்பதில்லை.

உணவின்றி செல்வது போல சில விசயங்கள் மிகவும் கடினமாகத் தோன்றுவதில்லை. நான் மிகவும் அரிதாகவே தொடர்ந்து மூன்று, நான்கு வேளைக்கு மேல் சாப்பாட்டைத் தவறவிடுகிறேன். எனக்கு உணவு கொடுக்கப்படும் வரையில் நான் ஒருபோதும் அதைப்பற்றி நினைப்பதில்லை. உணவு இல்லாமல் அதிகபட்சம் நான் மூன்று நாட்கள் சென்றிருக்கிறேன். பின்பு இயற்கை அன்னை எனக்கு உணவு அளித்தாள்—ஒரு மரத்திலிருந்து ஆப்பிள் பழங்கள் விழுந்தன. ஒரு சமயம் நான் பிரார்த்தனை ஒழுங்குமுறையாக 45 நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தேன். அதனால், ஒருவரால் எவ்வளவு நாட்கள் உணவு இல்லாமல் இருக்கமுடியும் என்பது எனக்குத் தெரிந்தது. சாப்பிடுவதற்கு

போதுமானதை எங்ஙனம் பெறுவது என்பது எனது பிரச்சினை இல்லை. மிகுதியாகப் பெறுவதை எங்ஙனம் பண்போடு தவிர்ப்பது என்பது எனது பிரச்சினையாகும். ஒவ்வொருவரும் எனக்கு அளவுக்கு அதிகமாக உணவளிக்க விரும்புகின்றனர்.

ஓர் இரவுத் தூக்கத்தை தவறவிடுவதற்கு நான் கவலைப் படவில்லையென்றாலும், தூக்கமின்றி செல்வது உணவின்றிச் செல்வதை விடக் கடினமாகும். எப்பொழுதாவது ஒரு நாள் ஓர் இரவுத் தூக்கத்தைத் தவறவிடுகிறேன். ஆனால் இப்பொழுது சிலகாலமாக அங்ஙனம் தவறவிடவில்லை. கடைசி முறையாக, 1977 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் நான் ஒரு லாரி நிறுத்தத்தில் இருந்த போது தூக்கம் இல்லாமல் இருந்தேன். சிறிது தூங்கும் நோக்கத்தில் நான் இருந்தேன். ஆனால் அது எப்பொழுதும் சுறுசுறுப்பான லாரி நிறுத்தமாக இருந்தது. எனவே நான் லாரி ஓட்டுநர்களிடம் பேசி அவ்விருவு முழுவதையும் கழித்தேன். நான் அங்கே உள்ளே சென்றதும், தொலைக்காட்சியில் என்னைப் பார்த்த லாரி ஓட்டுநர் ஒருவர் எனக்கு உணவு வாங்க விரும்பினார். நான் ஒரு மூலையில் இருந்த சாவடிக்கு முன் அமர்ந்தேன். பின்பு லாரி ஓட்டுநர்கள் வரத் தொடங்கினர். அவை அலையாக அடுத்தடுத்து லாரி ஓட்டுநர்கள் அங்கு வந்து நின்று கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் என்னிடம் கேள்விகள் கேட்டனர். உண்மையில் நான் இரவு முழுவதும் அவர்களிடம் பேசினேன். நான் ஒருபோதும் தூங்குவதற்கென எழுந்திருக்கவில்லை. பின்னர் யாரோ ஒருவர் எனக்குக் காலையுணவு கொடுத்தார். அதைச் சாப்பிட்டு விட்டுக் கிளம்பினேன்.

இன்னொரு தடவை ஒரு லாரி ஓட்டுநர் அவரது வண்டியைச் சாலையொரமாக நிறுத்திவிட்டு என்னிடம் பேசினார், “அளவற்ற ஆற்றல் பற்றிய உங்களது உரையைத் தொலைக்காட்சியில் நான் கேட்டேன். ஒருமுறை எனக்கு இருந்த அளவற்ற ஆற்றலை உங்களுக்குச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். வெள்ளத்தினால் ஒரு சிறிய நகரில் நான் தனிமையில் விடப்பட்டேன். அதனால் நான் சலிப்படைந்து கடைசியில் மக்களுக்கு உதவு முன் வந்தேன். மக்களை வெள்ளத்திலிருந்து வெளிக்கொண்டு வருவதில் நான் விருப்பங் கொண்டேன். உண்ணாமல் நான் வேலை செய்தேன். தூங்காமல் நான் வேலை செய்தேன். நான் களைப்படையவில்லை. ஆனால் பின்னர் ஒருபோதும் அங்ஙனம் எனக்கு ஆற்றல் கிடைக்கவில்லை”. நான் கேட்டேன், “சரி,

இப்பொழுது நீ எதற்காக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறாய்”, “பணம்” என்றான் அவன். நான் கூறினேன், அது இடை (incidental) நிகழ்வாக இருக்க வேண்டும் (மையமானதாக இருக்கக்கூடாது). எல்லோருடைய நன்மைக்காக நீ வேலை செய்யும் போது மட்டுமே உன்னிடம் அளவற்ற ஆற்றல் இருக்கும்—உளது சிறிய சுயநல விருப்பங்களுக்காக நீ வேலை செய்வதை நிறுத்த வேண்டும்”.

இதுவே அதனுடைய இரகசியமாகும். இவ்வுலகில் நீங்கள் கொடுப்பது போல உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.

என்னை நிறுத்திப் பேசுபவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து நான் வழக்கமாக ஒரு நாளைக்குச் சராசரியாக 25 மைல்கள் நடக்கிறேன். ஒப்புக்கொண்ட சந்திப்புக்காக அல்லது தங்குமிடம் கிடைக்காத காரணத்தினால் ஒரு நாளைக்கு 50 மைல்கள் வரை நான் நடந்திருக்கிறேன். மிகவும் குளிர்ான இரவுகளில் வெதுவெதுப்பாக என்னை ஆக்கிக் கொள்ள இரவுப் பொழுதில் நடக்கிறேன்.

பறவைகளைப் போல கோடைகாலத்தில் வடக்காகவும் குளிர்காலத்தில் தெற்காகவும் நான் இடம்பெயர்ந்து செல்கிறேன். திறந்த வெளியில் மக்களிடம் நீங்கள் பேச விரும்பினால் வானிலை இனிமையாக உள்ள இடத்தில் நீங்கள் இருக்க வேண்டும். அல்லது மக்கள் வெளியில் வரமாட்டார்கள்.

ஒருமுறை ஆறடி மனிதன் ஒருவன், அவனால் என்னைவிட அதிகமாக நடக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன் என்னோடு 33 மைல்கள் தூரம் நடந்தான். அவன் நடைப்பயணத்தைக் கைவிட்ட போது அவனது பாதங்களில் கொப்புளங்கள் உண்டாயின. அவனது தசைகள் நோவடைந்தன. அவன் தனது பலத்தில் நடந்து கொண்டிருந்தான். நான் அப்படி இல்லை. அக அமைதியினால் கிடைக்கும் அளவற்ற சக்தியில் நான் நடந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

இன்னொரு சமயம் ஒரு பெண் என்னோடு புனிதப் பயணத்தில் உடன் வரலாமா எனக் கேட்டாள். அவள், “தனது கணவனிடமிருந்து பிரிந்து வருவதற்கு விரும்புவதாக” என்னிடம் கூறினாள். அவளுக்கு இப்பணி செய்ய அழைப்பு இருந்திருக்கலாம் எனலாம். ஆனால் அவளது நோக்கம் மிக உயர்வானது இல்லை. ஒரு நாளைக்கு என்னோடு சேர்ந்து நடப்பதற்கு

விரும்பிய இன்னாரு பெண்ணால் பிற்பகல் ஆனபொழுது நடக்கவே முடியவில்லை. அதனால் பேருந்து மூலமாக நான் அவளை அவளது வீட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தேன்.

எனது நடைப்பயணங்களில் நான் ஒருபோதும் ஆபத்து எதையும் சந்தித்தது இல்லை. ஒரு சமயம் இரண்டு குடிகாரர்கள் ஒரு காரில் என்னைத் தொடர்ந்து வந்தனர். ஆனால் நான் சாலையை விட்டுச் சென்றதும் அவர்கள் சென்று விட்டனர். ஒரே ஒரு தடவை மட்டும் யாரோ ஒருவன் என்மீது எதையோ ஒன்றை வீசி எறிந்திருக்கிறான்; வேகமாகச் செல்லும் லாரி ஒன்றில் இருந்து ஒருவன் ஒரு கை நிறைய கசங்கிய டாலர் நோட்டுகளை வீசியெறிந்தான். நான் அடுத்து உரை நிகழ்த்திய கிறித்துவ ஆலயத்திற்கு அவற்றைக் கொடுத்து விட்டேன்.

நான் எப்பொழுதாவது ஏமாற்றப்பட்டிருக்கின்றேனா என்று ஒரு கல்லூரி மாணவி என்னிடம் கேட்டாள். “ஏமாற்றப்பட்டதா?” நான் பதிலளித்தேன். “என்னை ஏமாற்றுவதற்கு ஒருவர் பைத்தியமாக இருக்க வேண்டும்—என் பெயரில் ஒரு காசுகூட கிடையாதே!”

பொழுது சாயும் வேளையில் ஊருக்கு வெளியில் நான் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது ஒரு பெரிய வீட்டில் இருந்த பணக்கார தம்பதியினர் என்னை அங்கு அழைத்தனர். அவர்கள் எனது புனிதப்பயணத்தைப் பற்றிப் படித்து இருக்கின்றனர். முன்னே நடந்து செல்லும் வழியில் “தெற்கு எல்லை” என அழைக்கப்படும் ஒரு மிகக்கொடிய இடம் இருக்கிறது என்பதை எனக்கு எச்சரிப்பது தமது கிறித்துவக் கடமையென அவர்கள் உணர்ந்தனர். அவ்விடத்திற்குச் செல்ல வேண்டாமென எனக்கு எச்சரிக்கை செய்ய விரும்பினர். எவ்வாறாயினும் உணவோ தங்க இடமோ எனக்கு அவர்கள் தரவில்லை; அதனால் அவ்வழியில் நான் பல மணிநேரங்கள் நடந்தேன்.

கருமேகப் போர்வையோடு கூடிய மிக இருண்ட இரவு அது. உடனே திடீரென மேகம் மழைபொழியத் தொடங்கியது. பெரிய துளிகள் கீழே விழுந்து கொண்டிருந்தன. நான் பதிலளிக்க வேண்டிய பல கடிதங்களை வைத்திருந்தேன். தங்குவதற்கு எங்கு இடம் இருக்கும் என்று நான் இடத்தைத் தேடிப் பார்த்தேன். பக்கத்தில் பெட்ரோல் நிலையமும், உணவுச்சாலையும், சாலையோர விடுதியும் இணைந்து இருந்த ஓர் இடத்தை நான்

பார்த்தேன். பெட்ரோல் பம்புகளுக்கு மேல் வேயப்பட்ட கூரைக்கு அடியில் நான் ஒதுங்கினேன். பதிலளிக்காத கடிதங்களில் ஈரம் பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக அவைகளை எனது மேலாடைக்குள் வைக்கத் தொடங்கினேன். பெட்ரோல் நிலையத்திலிருந்த ஆள் வெளியே ஓடிவந்து என்னிடம் கூறினான். “மழையில் வெளியில் அங்கு நிற்காதீர்கள், உணவுச் சாலைக்குள் வாருங்கள்”. உணவுச்சாலைக்குள் இருந்தவன் கூறினான், “நாங்கள் உங்களைப் பற்றிப் படித்துள்ளோம். நாங்கள் ஒரு விருந்து அல்லது நீங்கள் விரும்பும் எதையும் உங்களுக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறோம்”. அந்த நேரம் நான் எங்கு இருக்கிறேன் என்பதை நான் தெரிந்து கொண்டேன். நான் தெற்கு எல்லையில் இருந்தேன்.

சாலையோர விடுதி ஆள் எனது மேசையின் எனக்கு எதிரே உட்கார்ந்திருந்தான். இரவு தங்குவதற்கு அவன் எனக்கு ஓர் அறையைக் கொடுத்தான். அவர்கள் மறுநாள் காலையில் எனக்குக் காலையுணவும் கொடுத்தார்கள்.

பின்னறையில் சூதாட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கலாம் அங்கு ஏதோ நடந்து கொண்டிருந்தது. அவர்களுக்கு எதிராக எனக்கு எச்சரிக்கை செய்தவர்களைவிட இவர்கள் அதிகமாக என்னைக் கிறித்துவமுறையில் நடத்தினார்கள். ஒவ்வொரு வரிடத்திலும் நல்லது இருக்கிறது என்ற எனது கருத்தை இது அபபடியே விளக்குகிறது.

முற்றிலும் எதிர்பார்க்காத இடங்களில் எனக்கு உபசரிப்பு கிட்டியது. புளோரன்ஸ் நகர்மன்ற மாநாட்டு அறை, அரிசோனா மாநில டம்ஸ்டோனின் தீயணைப்பு இன்ஜினின் இருக்கை என்பன இதில் அடங்கும். குளிரான பெட்ரோல் நிலையத் தங்கும் அறையில் ஒருமுறை நான் கவனக்குறைவால் பூட்டப்பட்டிருந்தேன். எனது தங்குமிடம் அமைதியானதாகவும் ஒதுங்கியதாகவும் இருந்தது; ஆனால் குளிர்ச்சியாக இருந்தது!*

மென்மையான பஞ்சணையிலும் அல்லது சாலையோரப் புல்வெளியிலும் சமமாக நான் நன்றாகத் தூங்குகிறேன். எனக்கு உணவும் தங்குமிடமும் கொடுக்கப்பட்டால் நல்லது. கொடுக்கப்படாவிட்டாலும் நான் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறேன். பலதடவை எனக்கு முற்றிலும் முன்பின் தெரியாதவர்களால் எனக்குத் தங்குமிடம் கொடுக்கப்பட்டது. உபசரிப்பு கிடைக்காத போது

* வட அமெரிக்காவில் உறைபனி நிலையும் உண்டு.

பேருந்து நிலையங்களும், புகைவண்டி நிலையங்களும், முழு இரவு லாரி நிறுத்தங்களும் இருக்கின்றன.

ஒரு மாலைவேளை நவநாகரீக சாலையோர விடுதி ஒன்றில் “அரசி படுக்கை”யின் அளவு ஒரு பெரிய விரிப்பும் மறுநாள் மாலை 24 மணி நேரமும் இயங்கும் பெட்ரோல் நிலையத்தில் கான்கிரிட் தரையில் படுக்கை இடமும் எனக்குக் கொடுக்கப் பட்டதை நான் நினைவு கூர்கிறேன். இரண்டிலும் நான் நன்றாகத் தூங்கினேன். பலதடவை காவலர் தோழமையுடன் ஆளில்லாத சிறைக்காவல் அறையை எனக்குத் திறந்து விடுவதுண்டு.

தங்குமிடம் எனக்குக் கிடைக்காத போது கடவுள் என்னைக் காவல் செய்ய வயல்வெளிகளில் அல்லது சாலையோரத்தில் நான் தூங்குகிறேன்.

பாலங்கள் எப்பொழுதும் இயற்கையிலிருந்து பாதுகாப்புக் கொடுத்தன. அதுபோல பாழடைந்த கட்டிடங்களும், கைவிடப் பட்ட வீடுகளில் இருக்கும் காலியான அறைகளும் பாதுகாப்புக் கொடுத்தன. மதகுகளும், பெரிய குழாய்களும் அடிக்கடி தங்குமிடமாகப் பயன்பட்டன. ஆனால், தெளிவான இரவில் எளிதில் அடையக்கூடிய வயல்வெளியில் அடுக்கி வைத்திருக்கும் நீண்ட வைக்கோல் படப்பு நான் தூங்குவதற்கு எனக்குப் பிடித்தமான இடங்களுள் ஒன்றாகும். நட்சத்திரங்கள் எனது போர்வையாகும்.

இரவில் தூங்குவதற்கு கல்லறைகளும் அற்புதமான இடங்களாக இருக்கின்றன. அவ்விடங்கள் அமைதியாக இருக்கின்றன. அங்கு எப்பொழுதும் புல் செம்மையாக வெட்டப்பட்டிருக்கும். அங்கு உங்களை யாரும் எப்பொழுதும் கண்டு கொள்வதில்லை. இல்லை, (இறந்த உடம்பிலிருந்து) பிரிந்து சென்ற ஆன்மாக்கள் மீதான இடையீட்டு இது. நான் அவைகளுக்கு அமைதி கிடைக்க வேண்டுகிறேன். அவைகள் புரிந்து கொள்கின்றன. ஆனால் சாலை நிறுத்தத்திற்கு அருகில் இருக்கும் ஊசியிலை மரத்தின் இலைக்குவியலும், வளம் செழிக்கும் கோதுமை வயலில் இருக்கும் பொதிமெத்தையும் தூங்குவதற்குப் பயன்படுகின்றன.

ஒருநாள் காலை நான் கோதுமை வயலில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த போது ஒரு மிகப்பெரிய சப்தத்தால் நான் எழுப்பப் பட்டேன். ஒரு பெரிய ரீப்பர்கட்டை என்னை நெருங்குவதை மட்டுமே நான் நிமிர்ந்து பார்த்தேன். நான் உடனே வெளியேற பலமுறை உருண்டு அதன் முனையிலிருந்து தப்பினேன்.

எனது புனிதப்பயணத்தின் போது நான் ஒரு முழுமையான பாதுகாப்பை உணர்ந்தேன். கடவுள் எனது பாதுகாப்புக் கவசம். தெய்வீகத்திட்டத்தில் விபத்துக்கள் இருக்காது. கடவுள் நம்மைக் கண்டு கொள்ளாமல் விட்டு விடுவதில்லை. மகத்தான அன்பும் நம்பிக்கையும் கொண்டு பணிவுடனும் தீங்கு செய்யாமலும் நடப்பவர் போலப் பாதுகாப்புடன் வேறு யாரும் நடப்பதில்லை.

இரவில் மிகவும் குளிராகிவிட்ட ஒரு சமயத்தை நான் நினைவு கூர்கிறேன். உறைபனிக்குக் கீழே உஷ்ண நிலை சென்று விட்டது. ஆனால் பின்னர் பகல்பொழுது சிறிது வெதுவெதுப்பாயிற்று. ஆகையால் பகற்பொழுதுகள் ஓரளவு இனிமையாக இருந்தன. அது இலையுதிர்காலமாகும்; காய்ந்த இலைகள் தரையில் கிடந்தன. காடுகளுக்கு மத்தியில் நான் இருந்தேன். சுற்றிலும் பல மைல்களுக்கு ஊர் ஒன்றும் இல்லை. அது அந்தி சாயும் வேளை. அது ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை. யாரோ ஒருவர் அதிகப் பக்கங்கள் கொண்ட ஞாயிற்றுக்கிழமை செய்தித்தாளை வாசித்து விட்டு, அதனைச் சாலையோரமாக வீசிச் சென்றுள்ளார் அப்படி செய்யக்கூடாது ஆனால் செய்துள்ளார். நான் அதனை எடுத்தேன். பின்பு சாலையை விட்டு நடந்து சென்றேன். என்றும் பசுமையாக இருக்கும் பருத்தமரத்தைக் கண்டேன். மரத்திற்கு அடியில் ஒரு சிறிய பள்ளம் இருந்தது. அதற்குள் சில இலைகள் விழுந்து கிடந்தன. நான் அப்பள்ளத்திற்குள் நிறைய இலைகளைத் தள்ளிவிட்டேன். பின்பு நான் கீழே செய்தித்தாளின் சில தாள்களை விரித்தேன். எஞ்சியுள்ள காகிதத்தை என்மீது சுற்றிக் கொண்டேன். நான் காலையில் கண்விழித்த போது ஒவ்வொன்றின் மீதும் கனமான உறைபனி இருந்தது. ஆனால் பசுமையான மரம் உறைபனி என்மீது படாமல் காத்துக் கொண்டது. இலைகள் மற்றும் காகிதத்தால் ஆன எனது கூட்டிற்குள் கதகதப்பாகவும், இதமாகவும் நான் இருந்தேன்.

பருவ விடுமுறையை விரும்பும் பெரும்பாலான மக்கள் அவர்கள் செய்ய அழைக்கப்படாத காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றனர்; ஒரு சிறிது நேரம் அச்செயலிலிருந்து விடுபட்டிருக்க அவர்கள் விடுமுறையை விரும்புகின்றனர். எனது புனிதப் பயணத்திலிருந்து விடுமுறைக்கான தேவையை என்னால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியவில்லை. இலையுதிர் காலத்தில் தெற்கு நோக்கி பயணம் செய்வது எவ்வளவு இனிமையானது;

அறுவடைக் காலத்தின் அமைதியான அழகை அனுபவிப்பதும்— உறைபனிக்கு முன்னர், இலையுதிர்கால இலைகளின் அற்புத வண்ணங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு—மரங்களிலிருந்து இலைகள் உதிர்ந்து விடுவதற்கு முன்னர் நடந்து செல்வது இனிமையானது. பல வாரங்கள் அன்று; பல மாதங்கள் வசந்த காலப் பூக்களை அனுபவித்தவாறு வசந்தத்தோடு வடக்கில் பயணம் செய்வது எவ்வளவு அருமையாக இருக்கிறது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் மத்தியில் எனக்கு இவ்விரு அற்புதமான அனுபவங்களும் சேர்ந்து கிடைக்கின்றன.

நியூ இங்கிலாந்து வழியாகச் சென்ற ஆயிரம் மைல் நடைப்பயணத்தின் போது (இப்பயணம் கனெக்டிகட்டில் (connecticut) கிளின்விச் (Greenwich) என்னும் ஊரில் தொடங்கி வெர்மாண்ட்டில் (Vermont) பர்லிங்டன் (Burlington) என்னும் ஊரில் முடிந்தது.) நான் பெரிய நகரங்களின் வழியாக மட்டுமின்றி எனக்கு அழைப்பு இருந்த சிறிய நகரங்களின் வழியாகவும் குறுக்குநெடுக்காக அதிகம் நடந்தேன். நான் ஆப்பிள் மரங்களின் பூக்களுக்கிடையில் நடக்கத் தொடங்கினேன். அவைகள் இளஞ்சிவப்பு மொட்டுகளாக இருக்கும்போது—ஃமே விமும் பூவிதழ்கள் பனியைப் போல வெண்மையாக இருக்கும் போது நான் பூக்களுக்கிடையில் நடந்தேன். ஆப்பிள்கள் விளைந்து நிறைந்த இடத்தில் எனது நடைப்பயணத்தை நான் முடித்தேன். ஆப்பிள் மரங்கள் எனக்குச் சுவையான உணவினைச் சில சமயங்களில் அளித்தன. சுவையான கறுப்பு, ஊதா ஸ்டிரா பெர்ரிப் பழங்களை நான் உணவாக உண்டு மகிழ்ந்தேன்.

அமெரிக்க நாடெங்கும் மாபெரும் நெடுஞ்சாலைகள் நிர்மாணிக்கப்படுவதை நான் பார்த்தேன். இந்தப் பெரும் நெடுஞ்சாலைகள் சமவெளிகளிலும், மலைகளைக் குடைந்து பாதாளச் சுரங்கங்களிலும், சில சமயங்களில் ஆறுகளுக்கு அடியிலும் செல்வதை நான் கவனித்தேன். எனது புனிதப் பயணத்தின் போது வழக்கமாக மலைகள் மீது ஏறிச்செல்லும் பழைய சாலைகளில் நான் சென்றேன். மலையுச்சியை அடைபவர்களுக்குப் பரிசாக எவ்வளவு அற்புதமான காட்சிகள் கிடைக்கின்றன! சில சமயங்களில் நகரங்கள் அல்லது நடந்து வந்த அல்லது நடக்கப் போகும் சாலைகள், வயல்வெளிகளாலும், பழத்தோட்பங்களாலும் சூழப்பட்ட சமவெளிகள் ஆகியவற்றின் காட்சிகள் கிடைக்கும். இக்காலம் திறம்பட்டதற்கான (Age of efficiency)

காலம் என நான் அறிகிறேன். அந்த அழகான அதி நெடுஞ் சாலைகள் மிகவும் திறம்பட்டதாக இருக்கின்றன. ஆனால் இயற்கை காட்சியுடன் கூடிய சாலைகளும் எப்பொழுதும் இருக்கும் என நான் நம்புகிறேன். மலைகள் ஏறுவதற்குரிய சாலைகளும் அவற்றில் இருக்க வேண்டும்.

நான் விடுமுறை நாட்களை - குறிப்பாக கிறித்துமலை - எப்படிக்கிறேன் என மக்கள் சில சமயங்களில் என்னிடம் கேட்பர். அவைகளில் பல நாட்களை நான் நடந்து கழிக்கிறேன். விடுமுறை நாட்களில் பலர் ஊர்ப்புறங்களுக்குச் செல்கின்றனர். எனவே இது மக்களைச் சந்திப்பதற்கு ஓர் அருமையான நேரமாகும். நட்சத்திரங்களுக்கடியில் நான் தூங்கிய ஒரு கிறித்துமலை நினைவு கூர்கிறேன். ஒரு கோள் மிகவும் பிரகாசமாக இருந்தது. ஒரு சிறிய கற்பனை அதனை பெத்தலகம் நகருக்கு வழிகாட்டும் நட்சத்திரமாக மாற்றக்கூடும். மறுநாள் 80 டிகிரி பாரன்ஹிட் உஷ்ணத்தில் கிறித்துமஸ் மலர்கள் பூத்துக் குலுங்குவதைக் காண, சில நல்ல புதிய நண்பர்களைக் காண நியூ ஆர்லின்ஸ் (New Orleans) நகரத்திற்குச் சென்றேன்.

டெக்சஸில் (Texas) போர்ட் வொர்த் (Fort worth) நகரில் நான் ஒரு கிறித்துமலைக் கழித்தேன். அவ்வமயம் அங்கு கோபுரங்களும் உயரமான கட்டிடங்களும் கலர் விளக்குகளால் சுற்றிலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. நான் நகரத்தில் நுழைந்ததும் இது ஒரு மறக்க முடியாத காட்சியை எனக்கு அளித்தது. வரவேற்புக்கு உரிய அன்பளிப்பாக எனது கடிதங்களை முடிப்பதற்கு போதுமான நேரம் கிடைத்தது.

விடுமுறை நாட்களில் நீங்கள் தனிமையை உணர்ந்தது இல்லையா எனச் சிலசமயங்களில் மக்கள் என்னிடம் கேட்பர். கடவுள் முன்னிலையில் நான் வாழ்கிறேன் என்ற விழிப்புணர்வு எனக்குத் தொடர்ந்து இருக்கும் போது எப்படி நான் தனிமையை உணரக்கூடும்? மக்களோடு சேர்ந்து இருப்பதை நான் விரும்புகிறேன்; அதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால் நான் தனிமையாக இருக்கும் போது கடவுளோடு தனித்து இருப்பதில் நான் ஆனந்தம் அடைகிறேன்.

தொடக்கக் காலத்தில் பெரும்பாலான சமயங்களில் நான் அறிந்திராத மக்களால் உணவும் உபசரிப்பும் எனக்கு அளிக்கப்பட்டது. கடவுள் கையிலிருந்து கொடுத்த ஒரு நிவேதனமாக நான்

ஒவ்வொன்றையும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். குடியேற்றத் தொழிலாளர் ஒருவரின் வீட்டில் நான் பெற்ற பழைய ரொட்டிக்கும் வால்டெர்ப் அஸ்டொரியா உணவு விடுதியின் (Waldorf Astoria Hotel) முக்கிய உணவறையில் பெண் தோழி ஒருத்தியால் எனக்கு அளிக்கப்பட்ட விருந்து உணவுக்கும் நான் ஒரே அளவு நன்றியுள்ளவளாக இருக்கிறேன்.

உங்களுக்குத் தெரியும், உங்களது வாழ்க்கையை நீங்கள் கடவுளுக்கு முழுமையாக அர்ப்பணித்த பின்பு - நம்பிக்கையில் யாத்திரை செய்வது உங்களது அழைப்பாக இருக்குமெனில் - உங்களுக்கு தேவையான உணவும் தங்குமிடமும் கூட எளிதில் கிடைக்கும் என்பதை நீங்கள் கண்டுபிடிப்பீர்கள். ஒவ்வொரு பொருளும், நுகர்பொருட்கள் கூட உங்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்றன. என்னைக்கூட இன்னமும் வியப்பில் ஆழ்த்தும் சில விந்தையான பொருட்களும் கொடுக்கப்படுகின்றன.

அருமையான தோழி ஒருத்தியிடமிருந்து பெற்ற ஓர் அற்புதமான பரிசால் நான் முதலில் அலாஸ்கா(Alaska)வுக்கும் ஹவாய்(Hawaii)க்கும் சென்றேன்*. பின்பு எனது நண்பர்களுள் சிலர் அங்கு பயணங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யுமாறு என்னைக் கேட்டுக் கொண்டனர். எனவே 1979 ஆம் ஆண்டு கோடைகாலத்தில் அலாஸ்காவுக்கும் 1980ஆம் ஆண்டு கோடை காலத்தில் ஹவாய்க்கும் நான் அவர்களுடன் சென்றேன். பயணங்களில் கலந்து கொண்டவர்கள் அனைவர்க்கும் இவை ஒரு கல்வி அனுபவமாகவும், தூண்டுதல் அளிக்கும் அனுபவமாகவும் அமையுமாறு நான் பயணங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தேன். நாங்கள் எளிமையாக வாழ்ந்து சுமையின்றி பயணம் செய்தோம்.

நமது புதிய இரண்டு மாநிலங்களில் பயணம் செய்த போது நான் சும்மா இருக்கவில்லை. எனது நண்பர்களுக்குச் சுற்றிக் காட்டியதுடன், நான் மக்கள் மத்தியிலும், வானொலியிலும் நிறையப் பேசினேன். எனது புனிதப் பயண வாழ்க்கை எப்படிப்பட்டது என்பது பற்றித் தெரிந்து கொள்ள எனது நண்பர்களுள் சிலர் விரும்பினர். அதனை அவர்கள் தெரிந்து கொண்டார்கள் என நான் நினைக்கிறேன். இந்த உணர்ச்சியூட்டும் இடங்களை அவர்களோடு பகிர்ந்து கொண்டது ஆனந்தமாகும்.

நான் உங்களுக்கு நடந்த இன்னொரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்லுகிறேன். வட டகொடா (North Dakota) தென் டகொடா

* விமானப் பயணங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

(South Dakota) ஆகிய இடங்களுக்குச் செல்வதற்கான பயணக்கால அட்டவணையை நான் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தேன். எனது கால அட்டவணையில் நான் ஹவாய்க்குச் செல்வதற்காக வட டகொடாவில் எனது பயணத்தை இடையில் நிறுத்த வேண்டும் என்பது எனக்குத் தெரிந்தது. இந்நிறுத்தம் பிஸ்மார்க் (Bismark) என்னும் இடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் அறிந்தேன். லாஸ் ஏஞ்சல்ஸிலிருந்து காரில் பயணம் செய்து திரும்பி வருவதற்கு ஏறத்தாழ எனக்கு ஒரு வாரம் பிடிக்கும் என்பது எனக்குத் தெரியும். “ஆம், வட டகொடா விலிருந்து செல்ல ஒரு வாரம் ஆகும். தென் டகொடா திரும்ப ஒரு வாரம் ஆகும். உண்மையில், அவ்விரண்டு வாரங்களை வட டகொடாவிலும் தென் டகொடாவிலும் என்னால் பயன்படுத்த முடியும்” என நான் நினைத்தேன். இந்த எண்ணங்களைப் பற்றி நான் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் போது யாரோ ஒருவர் கடிதம் எழுதினார். அவர் எனக்கு பிஸ்மார்க்கிலிருந்து போய் வர விமான டிக்கெட் கொடுத்தார். முற்றிலும் இது ஒரு அதிசயம் போல எனக்குத் தோன்றியது. ஆம், இது எனக்குத் தேவைப்பட்ட ஒன்றாகும். எனக்குத் தேவையில்லாதது எதையும் நான் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. ஆனால் வட டகொடாவிலும் தென் டகொடாவிலும் எனக்கு நேரம் தேவைப்பட்டது. இது நான் ஏற்றுக் கொண்ட ஓர் அற்புதமான பரிசாகும். அதற்கு நான் என்றும் நன்றி யுள்ளவளாக இருப்பேன்.

ஆகவே எனக்கு நுகர் பொருட்கள் கூட கொடுக்கப்பட்டன.

ஒருசமயம் நான் நிருபர் ஒருவரிடம் விளக்கினேன். நான் சாதாரணமாக மக்களிடம் பேசுகிறேன். சிறிது நேரங்கழித்து நான் சாப்பிடுவதற்கு விரும்புகிறேனா என அவர்கள் என்னிடம் கேட்கின்றனர். “மாதக்கணக்காக, வருட கணக்கிலும் கூட நான் மக்களிடம் பேசியிருக்கிறேன்; அவர்கள் எனக்கு ஒரு சான்ட்விச்* கூட கொடுத்தது இல்லையென,” அந்நிருபர் குறிப்பிட்டார். நான் அவரிடம் கூறினேன். “ஆனால் நீங்கள் ஓர் அமைதி யாத்திரி இல்லையே!”

ஒருசமயம் வானொலியில் எனது பேச்சைக் கேட்ட பதினாறு வயது மெக்சிகோ சிறுவன் ஒருவன், நான் அவனது வீட்டைக் கடந்து சென்ற போது ஓட்டமாக வெளியே வந்து

* வெண்ணெய், காய்கறிகள் போன்றவற்றை இரு ரொட்டித் துண்டுகளின் ரடுவே வைப்பது சான்ட்விச்சாகும்.

ஆர்வமிகுதியுடன் இரவு தங்குவதற்கு எனக்கு ஓர் அழைப்புக் கொடுத்தான். அவனது குடும்பம் ஒரு வறிய நாடோடிக் கூடாரத்தில் வசித்து வந்தது. ஆனால் அவர்களது உயர்வான விருந்தினராக நான் நடத்தப்பட்டதை என்னால் நினைத்துப் பார்க்க முடிகிறது. ரொட்டியும் பீன்ஸ்ம் அடங்கிய விருந்துக்குப் பின்னர் குடும்பத்தினர் அவர்களது ஒரே கம்பளி விரிப்பை அவர்களது ஒரே படுக்கையின் மீது போர்த்திக் கொள்ள விரித்தனர். காலையில் விடைபெறுவதற்கு முன்பு அவர்கள் மீண்டும் ரொட்டியையும், பீன்ஸையும் வழங்கினர்.

மெம்பீஸ் (Memphis) என்னும் இடத்தைக் கடந்து செல்லும்போது கடும்புயலிலிருந்து தப்பிக்க ஒரே அறையே உள்ள வீட்டின் மரத்திண்ணை மீது ஏறினேன். அங்கு வசித்த ஒரு கறுப்பர் குடும்பம் ஆசையுடன் இரவில் எனக்கு விருந்து கொடுத்தது. எளிய அவ்வீட்டைச் சூடுபடுத்திய எரியும் விறகு அடுப்புக்கு நிகராக அவர்களது அன்பு அமைந்தது. அவர்களது சொற்ப உணவான சோள ரொட்டியையும், தண்ணீரையும் இரவு விருந்துக்கும் காலைச் சிற்றுண்டிக்கும் பகிர்ந்து அளித்தனர். நாங்கள் எல்லோரும் நன்கு துப்பரவான வெறுந்தரையில் படுத்தோம். அவர்களது விருந்தோம்பலின் உண்மைத் தன்மையை நான் ஒருபோதும் மறக்கமாட்டேன்.

கடுங்குளிரான ஒரு காலை வேளையில் ஒக்லஹோமா (Oklahoma) என்னுமிடத்தில் ஒரு கல்லூரி மாணவன் அவனது கைகளிலிருந்த கையுறைகளை எனக்குக் கொடுத்தான் அவனது கழுத்துத்துண்டை (Scarf) எனது கழுத்தைச் சுற்றிப் போட்டான். அன்று இரவு வெப்பநிலை பூஜ்ஜியத்திற்கும் கீழே இறங்கிய போது ஓர் இந்தியத் தம்பதியினர் எனக்குத் தங்குமிடம் கொடுத்தனர்.

ஜார்ஜியா(Georgia)விற்கு - குறிப்பாக பதினான்கு அமைதி நடைப்பயணிகள் சிறையில் இருந்த அல்பேனி (இது ஜார்ஜியாவில் இருக்கிறது) என்னுமிடத்திற்கு செல்லக்கூடாது என நான் ஒருமுறை எச்சரிக்கப்பட்டேன். ஆனால் நேசமின்றி யாரும் இருந்ததை நான் பார்த்தேன் என என்னால் சொல்ல முடியாது. உண்மையில் விருந்தோம்பல் சராசரினயவிடச் சிறப்பாக இருந்தது.

நான் சந்தித்த சிறுபான்மைப் பிரிவினர் நான் இன வேறுபாடு காண்பதில்லை என்பதை முன்னரே தமது மனதில் கொண்டிருந்தார்கள். எனது மேலாடையில் உள்ள அமைதி

யாத்திரி என்ற வார்த்தையை அவர்கள் வாசித்ததும் அவர்கள் என்னை நம்பியதாகத் தோன்றியது. அவர்கள் என்னை நிறுத்தி வைத்துப் பேசுவதற்குத் தயங்கவில்லை. சிறுபான்மையினரின் கிறித்துவ ஆலயங்கள் பலவற்றில் நான் பேசினேன். பல பாதிர்கள் அவர்களது சமய வழிபாட்டுக் கூட்டங்களில் எனது செய்தியை வாசித்தனர்.

சொல்லப் போனால் நான் சந்திக்கும் ஒவ்வொருவரையும் நான் நேசிக்கிறேன். எப்படி என்னால் நேசிக்காமல் இருக்க முடியும்? ஒவ்வொருவருக்குள் கடவுளின் ஒளிக்கீற்று இருக்கிறது. நான் ஒருவரின் இனம், சாதி அல்லது தோல்நிறம் பற்றி அக்கறைப் படவில்லை. ஒளிவிடும் விளக்குகளைப் போல மக்கள் அனைவரும் எனக்குத் தோன்றுகின்றனர். கடவுளின் பிரதிபலிப்பை நான் எல்லா உயிரினங்களில் காண்கிறேன். எல்லா மக்களும் எனது உறவினர். எல்லா மக்களும் எனக்கு அழகாக உள்ளனர்.

உலக மக்களாகிய நாம் ஒருவரையொருவர் தெரிந்து கொள்வதற்கான வழிகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் - நமது வேறுபட்ட தன்மைகள் எவ்வளவு பெரிதாகத் தோன்றினாலும் அவற்றைவிட நமது ஒத்தத்தன்மைகள் மிக அதிகமாக இருப்பதை பின்பு நாம் தெரிந்து கொள்வோம். ஒவ்வொரு உயிரணுவும், ஒவ்வொரு மானிடரும் சம முக்கியமானவர்கள். ஒவ்வொரு வருக்கும் இவ்வுலகில் செய்வதற்கு வேலை இருக்கிறது.

5. எளிய வாழ்க்கை வாழ்தல்

வாழ்க்கையை எளிமையாக்குவது அக அமைதிக்கான படிக்களம் ஒன்றாகும். ஓர் உறுதியான எளிமையாக்கல் அகநலத்தையும் புறநலத்தையும் உண்டாக்கும். இது ஒருவரது வாழ்க்கையில் இயைபைச் சேர்க்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த எளிமையாக்கம், எனது உண்மையான உடனடித் தேவைகளுக்கு மேல் அதிகமாக உள்ள உடைமைகளின் பொருளற்ற தன்மையைக் கண்டுபிடித்ததும் தொடங்கியது. தேவை அளவுக்கு (need level) என்னை நான் கொண்டு வந்ததும், அக நலத்திற்கும் புற நலத்திற்கும் இடையில் எனது வாழ்க்கையில் நான் ஓர் அற்புதமான இயைபை உணரத் தொடங்கினேன்.

எளிமைக்கும் தொண்டுக்கும் அர்ப்பணித்த எனது வாழ்க்கை இருக்கமற்றும் மகிழ்ச்சியற்றும் இருக்கிறது எனச் சிலர் நினைப்பது போலத் தோன்றுகிறது. ஆனால் எளிமை தரும் சுதந்திரத்தை அவர்கள் அறிவதில்லை. அதிக வளங்களை எனக்குப் பொழிந்தமைக்காக எனது வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு கணமும் நான் கடவுளுக்கு நன்றியுள்ளவளாக இருக்கிறேன். எனது வாழ்க்கை நிறைவானது. வளமானது. ஆனால் ஒரு பொழுதும் சந்தைக் கூட்டமாக இருந்ததில்லை. வாழ்க்கையானது சந்தைக் கூட்டமாக இருக்குமெனில், பின்பு நீங்கள் செய்ய வேண்டியதைவிட மிகையானதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

எனது வாழ்க்கை தடுமாறி இருந்தது. எளிமை என்னும் எனது விரதத்தை நான் எடுப்பதற்கு முன்னர், நான் பேராசை உணர்வு கொண்டிருந்தேன்; உலகில் பிறருக்கு அவர்களது தேவைக்குக் குறைவாக இருக்கும் வேளையில் நான் எனது தேவைக்கு அதிகமானதை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

நீங்கள் மிகுதியான பொருட்கள் வைத்திருப்பதிலிருந்து நீங்கள் வெளிவந்தவராக இருக்கக்கூடும். நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையை எளிமையாக்கும் போது, நான் உணர்வது போல, சுதந்திரத்தை நீங்கள் உணர்வீர்கள் என உறுதியளிக்கிறேன். கொடுப்பது உங்களது நோக்கமாக இருக்குமெனின் உங்களுக்குத் தேவைப்படுவதெல்லாம் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்.

எனது வாழ்க்கையில் நான் விரும்பியதும் எனக்குத் தேவைப்பட்டதும் சரியாக ஒன்றேயாகும். தேவைகளுக்கு அதிகமான எதுவும் எனக்குச் சமையாக இருக்கிறது. எனக்குத் தேவைப்படாத எதையும் நீங்கள் எனக்குக் கொடுக்க முடியாது நான் பணமில்லாமல் இருக்கிறேன். ஆனால் அங்கனம் தொடர்ந்து இருப்பதில் சிரமம் இருக்கிறது. எனது நல்லெண்ணம் மிக்க, நல்ல வசதியான நண்பர்கள் பலர் எனக்கு நிறையப் பணம் கொடுக்க முன் வருகின்றனர். நிச்சயமாக, அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறேன்.

வாழ்க்கையில் சில “இன்பங்களை” நான் பறிகொடுத்து விட்டதாக நினைத்த ஒரு நபரிடம் நான் பேசினேன். ஆனால் நான் பயன்படுத்தாத எந்தப் பொருளும் அல்லது நான் செய்யாத எந்த வேலையும் என்னிடமிருந்து எடுக்கப்படவில்லை. நான் ஓர் இயைபான (ஒருமைப்பாடான) வாழ்க்கையை விரும்பித் தேர்ந்தெடுத்த போது, சமையானவற்றை நான் விட்டுவிட்டேன். அவைகளில் எனக்கு எவ்வித விருப்பமும் இல்லை.

சுகத்திற்கும் வசதிக்கும் நான் அடிமையாகவில்லை. அங்ஙனம் நான் அடிமையாகி இருந்தால் நான் ஒரு யாத்திரியாக இருக்க மாட்டேன். மூடநம்பிக்கைகள் நமது வாழ்க்கையை ஆட்சி செய்வதற்கும், அவைகள் நம்மை அடிமைப்படுத்துவதற்கும் நாம் அனுமதிக்கலாம். சுதந்திரமாக இருக்கப் பெரும்பாலோர் விரும்புவதில்லை. உடைமைகள், உணவு, குடி, புகைத்தல் மற்றும் இவை போன்றவைகளுக்கு அடிமையாவதைக் கைவிடுவது எவ்வளவு சாத்தியமற்றது என அவர்கள் புலம்பலாம்; எரிச்சலடையலாம். அவற்றை அவர்கள் கைவிட்டு விட முடியாது என்பதல்ல— அவர்கள் உண்மையில் அவற்றைக் கைவிட விரும்பவில்லை.

நமது உடல் தேவைகள் நாம் வாழும் தட்பவெப்பநிலை, நமது ஆரோக்கிய நிலை மற்றும் பிறவற்றை ஓரளவு சார்ந்திருக்கிறது. பொதுவாக, இயற்கையிலிருந்து நம்மைக் காக்க நமக்குத் தங்குமிடம் ஒன்று தேவைப்படுகிறது. குளிர்காய்வதற்கு நெருப்பும், ஒரு போர்வையும், உயிர் வாழ்வதற்குச் சக்தமான காற்றும், தண்ணீரும், போதுமான உணவும் தேவைப்படுகிறது. சொல்லப் போனால் உடல் தேவைகளுக்கு அப்பாலும் தேவைகள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு மிகச்சிறிது பணச்செலவு ஆகும் அல்லது ஆகாமல் இருக்கும். ஆனால் எப்பொழுதும் இங்ஙனம் இருக்காது. சான்றாக, நல்ல இசையைக் கேட்டாலன்றி அல்லது சில இசைக்கருவிகளை வாசித்தாலன்றி வாழ்க்கையில் நிறைவு பெறாத மக்கள் இருக்கின்றனர். எளிய வாழ்க்கைக்கு எளிமையாக்குவது நம் ஒவ்வொருவரது தனிப்பட்ட பிரச்சினையாகவும் இருக்கிறது.

பணமும் பொருட்களும் மக்களை மகிழ்ச்சி அடையச் செய்யாது என நான் ஏறத்தாழ நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்பு கற்றேன். இது பலதடவை உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நான் பல கோடீஸ்வரர்களைச் சந்தித்துள்ளேன். அவர்களிடையே பொதுவான அம்சம் ஒன்று உள்ளது. அவர்களில் ஒருவரும் மகிழ்ச்சியாக இல்லை. 2.5 பில்லியன் டாலர்கள் வைத்துள்ள ஹொவர்டு ஹக்ஸ் (Howard Hughes) என்பவரைப் பாருங்கள். ஒருவர் கற்பனை செய்து பார்க்கக்கூடிய மிகுந்த துன்பப்படும், அச்சம் நிறைந்த படைப்பு அவர் எனப் பிறர் கூறுகின்றனர். 4.5 பில்லியன் டாலர்களை வாரிகரிமையாகப் பெற்ற பெண் ஒருத்தியை எனக்குத் தெரியும். அப்பணம் அவளது வாழ்க்கையை அழித்தது. ஏனெனில் அவள் எப்பொழுதும் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பவள்;

அவள் பணத்தை அர்த்தத்துடன் உபயோகப்படுத்த விரும்பினாள். ஆனால் இது அவளுக்கு பெரிய சமையாக ஆகிவிட்டதை அவள் சுண்டுபிடித்தாள். அவளிடம் பணம் இல்லாதிருந்தால் அவள் இன்னும் நன்றாக இருந்திருப்பாள்.

உங்களிடம் போதியளவு (பணம்) இல்லையெனில் நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியாது என்பதை நான் உணர்கிறேன். உங்களிடம் மிக அதிகமாகப் பணம் இருந்தால், நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதில்லை. மிக அதிக அளவு இல்லாமல் போதிய அளவு வைத்திருப்பவர்கள் மிக மகிழ்ச்சியாக இருப்பவர்கள்.

ஒரு பிரியமுள்ள, வயதான மூதாட்டியை நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அவள் மிகக்கடுமையாக உழைத்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் எப்பொழுதும் புலம்பிக் கொண்டிருப்பாள். நான் இறுதியில் அவளிடம் கேட்டேன். “பேணிக்காப்பதற்கு உங்களுக்கு நீங்கள் ஒருவர் மட்டுமே இருக்கும்போது உலகில் நீங்கள் ஏன் இவ்வளவு கடுமையாக உழைக்க வேண்டும்?” அவள் கூறினாள், “ஆம், ஐந்து அறைகள் உள்ள ஒரு வீட்டிற்கு நான் வாடகை செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது”. “ஐந்து அறைகள் உள்ள ஒரு வீட்டிற்கா!” நான் பதிலுக்குச் சொன்னேன், “உலகில் நீங்கள் தனியாக இருக்கிறீர்கள். ஓர் அறையில் உங்களால் சந்தோசமாக வசிக்க முடியாதா?” “அதுவும் சரி”, என அவள் சோகத்துடன் கூறினாள், “ஆனால் ஐந்து அறைகள் உள்ள வீட்டிற்குரிய மேஜை, நாற்காலி போன்ற தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன”. அவைகளுக்கென்று சரியான வீடு ஒன்றை அமைக்க அவள் உண்மையில் உழைத்துக் கொண்டிருந்தாள்! இது எப்பொழுதும் இப்படி நடக்கிறது. நான் சொல்லக்கூடிய தெல்லாம் இது உங்களுக்கு நிகழாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

பொருளே வாழ்வில் மையமாக இருப்பதால், நாம் வாழ்க்கையில் விலையின்றிக் கிடைக்கும் மிக நல்லவைகளை இழக்கிறோம்.

தேவையில்லாத உடைமைகள் தேவையில்லாத சுவைகள் ஆகும். அவைகள் உங்களிடம் இருந்தால் அவைகளை நீங்கள் பேணிக் காக்க வேண்டியுள்ளது.

இன்னொரு பெண்ணைப்பற்றி நான் சொல்வேன். சாத்தியமான மிகச்சிறந்த வழியில் இல்லையென்றாலும் அவள் விடுவிக்கப்பட்டாள். நான் அவளை எப்பொழுதாவது

சுந்திப்பேன். குழந்தைகள் வளர்ந்து ஆளாகிவிட்டதால் அவளும் அவளது கணவனும் தனியாக ஒரு மிகப்பெரிய வீட்டில் வசித்து வந்தனர். அவள் வெளியில் சென்றிருந்த சமயம் அவ்வீடு தீக்கிரையாகியது. அதற்குப் பிறகு ஒரு மாதங்கழித்து நான் அவளைப் பார்க்க நேர்ந்தது. அவர்கள் அணிந்திருந்த ஆடைகளைத் தவிர அவர்கள் எல்லாவற்றையும் இழந்தனர். அவ்வளவு பெரிய வீட்டைப் பராமரிப்பது அவளுக்கு மிகவும் பெரிய சுமையாக இருந்திருக்கும் என்றாலும், அவள் அப்பெரிய வீட்டின் மீது எவ்வளவு பற்று வைத்திருந்தாள் என்பதை நான் நினைவிற் கொண்டு, நான் அவளிடம் பரிவான சொற்களைக் கூறத் தொடங்கினேன். ஆனால் அவள் கூறினாள், “என்னிடத்தில் இரக்கங் கொள்ளாதீர்கள்! இப்பொழுது, உங்களது துக்கத்தைப் பிறகு வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் இப்பொழுதல்ல. சிறிது நினைத்துப் பாருங்கள். நான் ஒருபோதும் அந்த மேல் மாட அறையை சுத்தம் செய்யத் தேவையில்லை. அந்த கீழ்தளத்தை நான் ஒரு போதும் சுத்தம் செய்யத் தேவையில்லை. ஏன், இவ்வளவு சுதந்திரத்தை நான் ஒருபோதும் உணர்ந்ததில்லை. மொத்தத்தில் மீண்டும் நான் வாழ்க்கையைப் புதிதாகத் தொடங்குகிறேன் என்ற உணர்வு கொள்கிறேன்!”

அவளும் அவளது கணவனும் ஒரு பொருத்தமான அளவுள்ள வீட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். உண்மையில் அவர்கள் ஓர் அற்புதமான சுதந்திர உணர்வினை அனுபவித்தார்கள் என்பதை நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். ஆனால் அவர்கள் கொடுப்பதற்குக் கற்றுக் கொண்டிருந்து, தங்களது தேவைக்கு அதிகமான கையிருப்பை அதனை வேண்டுவோர்க்கு கொடுத்திருந்தால் அது மிகவும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும்ல்லவா? கொடுத்ததால் அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருப்பர். பெறுதலால் மற்றவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருப்பர். எது எவ்வாறாயினும், இது அவர்களை விடுவித்த ஒரு சூழ்நிலையாகும்.

நீங்கள் வேலையில்லாமல் ஓய்வாக இருந்தால் ஒரு காட்டு நடைபாதையில் ஓர் இன்ப நடைப்பயணத்தை நான் பரிந்துரைக்கிறேன். பகலெல்லாம் சூரிய வெளிச்சத்தில் நடந்து இரவெல்லாம் நட்சத்திரங்களுக்கு அடியில் தூங்குவது எவ்வளவு பரவசமுட்டுவதாக இருக்கிறது. எளிய இயற்கையான வாழ்க்கை என்ன ஓர் அற்புதமான அனுபவம். உங்களது முதுகில் உங்களது உணவு, படுக்கை மற்றும் இன்னபிறவற்றை நீங்கள் எடுத்துச்

செல்வதால், “தேவையில்லாத உடைமைகள் தேவையில்லாத சமைகள்” என்பதை நீங்கள் விரைவில் கற்றுக் கொள்கிறீர்கள். வாழ்க்கைக்கான இன்றியமையாதவைகள் என்ன என்பதை - குளிரில் இருக்கும் போது கதகதப்பு, மழை வேளையில் ஓர் உலர்ந்த இடம், நீங்கள் பசியில் இருக்கும் போது எளிய உணவு, நீங்கள் தாகத்தில் இருக்கும் போது தூய குளிர்ந்த தண்ணீர் முதலியன என்பதை - நீங்கள் விரைவில் உணர்வீர்கள். விரைவில், நீங்கள் பொருட்கள் உபயோகத்திற்காக இருக்கின்றன என உணர்ந்து அவைகளைச் சரியான இடத்தில் வைப்பீர்கள். ஆனால் அவைகள் பயன்படாத போது அவைகளை விட்டு விடுவீர்கள். எளிமையில் இருக்கும் மிகப்பெரிய சுதந்திரத்தை விரைவில் நீங்கள் அனுபவித்து அதனைப் போற்றவும் கற்றுக் கொள்வீர்கள்.

1952ஆம் ஆண்டு மே மாதம் முதல் அக்டோபர் மாதம் வரை புனிதப்பயணத்திற்கு முன்பு, ஒரு சோதனை முயற்சியாக ஜார்ஜியாவில் (Georgia) அப்பால்சின் டிரெயில் (Appalachian Trail) என்னுமிடத்திலிருந்து மெயின் வரை நான் 2,000 மைல்கள் நடந்தேன். அதோடு பக்கவாட்டுப் பயணமாக கூடுதலாக 500 மைல்கள் சிறப்பான அழகு மிளிரும் இடங்களுக்கு நடந்தேன்.

ஒரு ஜோடி “சிலாக்” சட்டையும் டவுசரும் “புளொவுசும்” ஒரு சுவெட்டரும் ஒரு மெல்லிய கம்பளமும் இரட்டை பிளாஸ்டிக் விரிப்பும் வைத்துக் கொண்டு நான் முற்றிலும் வெளியில் வாழ்ந்தேன். பிளாஸ்டிக் விரிப்பான்களில் சிலசமயம் நான் இலைகளை அடைத்து வைத்தேன். நான் எப்பொழுதும் முற்றிலும் உலர்ந்தும் வெதுவெதுப்பாகவும் இருக்கவில்லை. ஆனால் அதனை நான் மகிழ்ந்து அனுபவித்தேன். தண்ணீரில் நளைய வைத்த சமைக்காத ஓட் உணவு இரண்டு கப், அதோடு ருசிக்கு பழுப்புச் சர்க்கரை இது எனது காலையுணவு; உலர்ந்த இரட்டிப்பு வலு கெட்டிப்பால் இரண்டு கப், ஏதாவது காட்டில் கிடைக்கும் பெர்ரிப் பழங்கள், கொட்டைகள் அல்லது பச்சைக் கீரைகள் - இது எனது மாலையுணவு.

இக்கடுமையான வழிமுறைகளால் நான் முழுவதுமாக எனது புனிதப்பயணத்திற்குத் தயாராக்கப்பட்டேன். நெடுஞ் சாலைப் பயணம் ஒப்புநோக்கும் போது சுலபமாகத் தோன்றும்.

மரத்திலிருந்து சுவையான விளைந்த பழங்களையும் வயல் வெளியிலிருந்து வாடாத புதிய காய்கறிகளையும் சாப்பிடுவது

எவ்வளவு நன்றாக இருக்கிறது. எதிர்கால விவசாயம் விஷத் தன்மை வாய்ந்த பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள், இரசாயன உரம் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தாது இருப்பதில் கவனம் செலுத்துவது எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும். வயலில் விளைவது உடனே நுகர ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும்.

நியூ இங்கிலாந்து மலைக்குன்றுகளின் வழியாக நான் பயணம் செய்த பொழுது புதர்களிலிருந்து பறித்தெடுத்த பனித்துளியோடு கூடிய ஊதா பெர்ரிப்பழங்கள் ஒருநாள் எனக்குக் காலையுணவாக ஆயிற்று. பதப்படுத்தப்பட்ட வாசனையூட்டப்பட்ட பலவகை உணவுகளை உண்ணும் எனது சகமானிடர்களை நினைத்துப் பார்த்தேன். உலகத்தில் உள்ள அனைத்து உணவு வகைகளிலிருந்தும் எனது காலையுணவை நான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்றால், பனித்துளியோடு கூடிய ஊதாப்பெர்ரிகளை விடச் சிறந்ததை என்னால் தேர்ந்தெடுக்கமுடியாது.

வசந்த காலத்திலும், கோடை காலத்திலும் பகல் பொழுது நீண்டு இருக்கும்பொழுது, சூரியனோடு சேர்ந்து எழுவதற்கும் சூரியனோடு சேர்ந்து படுக்கைக்குச் செல்வதற்கும் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கிறது. இலையுதிர் காலத்திலும், மழைக்காலத்திலும் பகற்பொழுது குறைவாக இருக்கும் போது நீங்கள் இரவினை அனுபவிக்கலாம். விண்ணில் சூரியனால் ஒருபொருள் (substance) காற்றில் விட்டுச் செல்லப்படுகிறது என்ற கருத்துடன் ஒத்துப் போகும் மனநிலையில் நான் உள்ளேன். சூரியன் மறைந்த பின்பு அது குறைகிறது நீங்கள் தூங்கும் போது மட்டுமே அது ஈர்க்கப்படுகிறது. இரவு ஒன்பது மணியிலிருந்து காலை ஐந்து மணி வரை தூங்குவது எனக்கு சரியானது.

உயிர் கொடுக்கும் சூரியனுக்குக்* கீழ் பரவசமுட்டும் அழகான இயற்கைக்கு நடுவில் எழுச்சியூட்டும் புதிய தூயகாற்றில் வேலைசெய்வது எவ்வளவு நன்றாக இருக்கிறது. இதனைப் புரிந்து கொண்டவர் பலர் இருக்கின்றனர். நான் ஒரு இளைஞனைச் சந்தித்தேன். அவன் வாழ்க்கை அமைதிக் காலத்தில் படைக்கான ஆள் எடுப்பால் தடைபட்டது. அவன் படை வேலைக்குச் சென்ற வேளையில், உடல்நிலை மோசமாக இருந்த அவன் தந்தையால் பண்ணையைப் பராமரிக்க முடியவில்லை. அதனால் அதனை விற்று விட்டான். பின்பு அவ்விளைஞன் இன்னொரு பண்ணை வாங்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பல

* சூளர் மிகுந்த நாடுகளில் சூரிய ஒளி வரப்பிரசாதமாகும்.

வருடங்களாக விருப்பமில்லா வேலையை மேற்கொண்டான். மக்களுக்கு உணவினைக் கொடுக்க, தாவரங்கள் வளர உதவி செய்து வாழ்க்கைக்கு உரியதைச் சம்பாதிப்பது எவ்வளவு நன்றாக இருக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால் நீங்கள் சமுதாயத்திற்கு ஆக்கப்பூர்வமாக உதவுவதன் மூலம் உங்கள் வாழ்வுக்குச் சம்பாதிப்பது எவ்வளவு அழகானது. ஒவ்வொருவரும் இங்ஙனம் தான் இருக்க வேண்டும்; ஆரோக்கியமான சமுதாயத்தில் ஒவ்வொருவரும் அங்ஙனம் இருப்பார்.

எனது ஆடை மிக வசதியாக அதே சமயத்தில் நடை முறைக்கு மிகவும் ஏற்றதாக இருக்கிறது. நான் தொளதொள வென்ற கருணதா முழுக்கால் சட்டையும், அதற்குமேல் எழுத்துப் பொறிக்கப்பட்ட முழுக்கை மேல்சட்டையும் அணிகிறேன். எனது மேல்சட்டை ஓரத்தில் முன்னும் பின்னும் தனித்தனியே பிரிக்கப்பட்ட பகுதிகள் உள்ளன. இவை பாக்கெட்டுகளாக பயன்படுவதற்காகத் தைக்கப்பட்டன. அப்பாக்கெட்டுகளில் எனது உடைமைகளான ஒரு சீப்பும், ஒரு மடக்கு பல் துலப்பானும் ஓர் உருள்முனைப் பேனாவும் (ball point pen) ஒரு வரைபடமும் எனது செய்தியின் சில பிரதிகளும் எனது கடிதங்களும் உள்ளன.

எனவே, நான் ஏன் மிகப் பலரைவிட எனக்கு வரும் கடிதங்களுக்குப் பதிலளிக்கிறேன் என்பதை நீங்கள் அறிய முடியும். இது எனது பாக்கெட்டுகளைப் புடைக்காமல் இருக்க வைக்கிறது. எனது வாசகமாவது: *ஒவ்வொரு அஷன்ஸும் கூட்டுகிறது!* எனது வெளி உடுப்புக்கு உள்ளே ஒரு சின்ன அரைக்கால் சட்டையும் ஒரு சின்ன கையுள்ள சட்டையும் நான் அணிகிறேன். நான் ஓர் ஆற்றை அல்லது குளத்தைக் கடக்கும் பொழுது நான் எப்பொழுதும் ஓர் எழுச்சிமிக்க நீச்சலுக்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

ஒரு தெளிவான மலையோடையில் ஒருநாள் நீச்சலுக்கு பின்பு நான் எனது எளிய உடுப்பைப் போடும் பொழுது, ஓர் அறை நிறைய துணிமணிகள் வைத்து பாதுகாத்து வருபவர்களையும் பயணம் செய்யும் போது தங்களோடு அதிக சுமை எடுத்துச் செல்பவர்களையும் பற்றி நான் நினைத்துப் பார்த்தேன். மக்கள் எங்ஙனம் தங்களையே சுமையால் அழுத்திக் கொள்ள விரும்புவர் என நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன். நான் அற்புதமான சுதந்திர உணர்வு கொண்டேன். இதுவே நானும் எனது உடைமைகளுமாகும். நான் எவ்வளவு சுதந்திரமாக இருக்கிறேன்

என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். பயணம் செய்ய விரும்பினால் நான் அப்படியே எழுந்து நடந்து விடுகிறேன். என்னைக் கட்டிப்போடுவதற்கு எதுவுமில்லை.

புனிதப்பயணத்திற்கு ஒரு தொகுப்பு ஆடை போதுமானது. 1953ஆம் ஆண்டு எனது புனிதப்பயணம் தொடங்கியதிலிருந்து அதனையே உடைமையாகக் கொண்டிருந்தேன். நான் எனது உடைமைகளை மிகவும் கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்கிறேன். எனது துணிமணிகளை அலகுவதற்கு, பொது ஓய்வறையில் அலம்பும் இடத்தை அல்லது பக்கத்தில் ஓடையை நான் எப்பொழுதும் கண்டறிகிறேன். அவைகளை உலர்த்துவது மிக எளிது. நான் அவைகளை அப்படியே (ஈரத்துடன்) போட்டுக் கொள்வேன். சூரியனிடமிருந்து வரும் வெப்பம் அந்த ஈரத்தையும் ஆவியாக்கட்டும் என்று இருந்து விடுவேன்.

நான் எனது மேனியை தண்ணீரைக் கொண்டு மட்டும் கழுவுகிறேன்; உடலிலுள்ள இயற்கை எண்ணெய்களை சோப்பு அகற்றி விடுகிறது. பெரும்பாலான பெண்கள் பயன்படுத்துகின்ற அலங்காரப் பொருட்களும் களிம்புகளும் அங்ஙனமே செய்கின்றன.

விலை அதிகம் இல்லாத, ஓசையில்லாத ஊதாநிற மிதியடி ஒரு ஜோடியே எனக்குத் தேவையான காலணியாகும். மிதியடிகளின் மேல்பக்கம் மிருதுவான துணியாகவும் அடிப்பக்கம் மிருதுவான இரப்பர் போலவும் இருக்கிறது. நான் மிகப்பெரிய அளவுள்ள மிதியடிகளைப் பெறுகிறேன். அதனால் நான் எனது கால்விரல்களைச் சுழற்றிக் கொள்ள முடியும். நான் வெறுங் காலோடு இருந்தால் பெறும் சுதந்திரத்தைப் போல நான் (சுதந்திர) உணர்வு கொள்கிறேன். நான் வழக்கமாக ஒரு மிதியடியோடு 1,500 மைல்களைக் கடக்க முடியும். நான் கருணாதா நிறக் காலுறைகளை அணிகிறேன். எனது ஆடைக்கு நான் ஏன் கருணாதா நிறத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தேன் என்பதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது. இது நடைமுறைக்கு உகந்த நல்ல நிறம். இதில் அழுக்காவது தெரியாது. ஊதாநிறம் அமைதியையும் ஆத்மீக நிலையையும் குறிக்கிறது.

பயன்படுத்த முடியாது என்ற அளவுக்குக் கந்தலாகும் வரையில் நான் எந்தப்பொருளையும் கழிப்பதில்லை. ஒரு முறை நான் ஊரைவிட்டு கிளம்பத் தயாராகும் போது எனக்கு விருந்தளித்தவள் கூறினாள், “அமைதி, உங்களது காலணிகள்

பழுது செய்யப்படுவதற்குத் தயாராக இருப்பதை நான் கவனித்தேன். அவைகளைச் செப்பனிட நான் முன் வந்திருப்பேன்; ஆனால் தையல் வேலையைப் பற்றி எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அவைகளைச் செப்பனிட முடியாது என அறிகிறேன்". நான் அவளிடம் கூறினேன், "தையல் வேலையைப் பற்றி எனக்குக் கொஞ்சம் தெரிந்த வரையில் அவைகளைச் செப்பனிட முடியாது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை என்பது ஒரு நல்ல செய்தியாகும்—அதனால் அவைகளைச் செப்பனிடுவதை இப்பொழுது நான் செய்து முடித்தேன்".

ஆரம்பகாலத்தில் சில வருடங்களில் குளிர்ந்த வானிலையின் போது ஓர் ஊதாநிற கழுத்துத் துண்டையும் ஓர் ஊதாநிற கவெட்டரையும் பயன்படுத்தினேன். ஆனால் உண்மையில் அவைகளுக்கு அவசியமில்லை என்று நான் முடிவாக அவைகளை விலக்கி விட்டேன். கோடை காலத்திலும் மழை காலத்திலும் உள்ளே இருக்கும் போதும் (நடைப்பயணம் செய்கையில் ஓரிடத்தில் தங்கும் போதும்) வெளியில் நடந்து செல்லும் போதும் நான் இப்பொழுது ஒரே ஆடையை அணிந்து தப்ப வெப்ப மாறுபாடுகளை பொறுத்துக் கொள்ள முடிகிறது.

பறவைகளைப் போல கோடைகாலத்தில் நான் வடக்காகவும், மழை காலத்தில் தெற்காகவும் பயணமாகிறேன். வெளியில் மக்களிடம் பேசுவதற்கு நீங்கள் விரும்பினால், வானிலை இனிமையாக இருக்கும் இடத்தில் நீங்கள் இருக்க வேண்டும். அல்லது மக்கள் வெளியில் வரமாட்டார்கள்.

வெப்பம் உயரும் போது, சூரியன் மிக வெப்பமாகும் போது நிழலைப் போல வரவேற்கத்தக்கது எதுவுமில்லை. மரத்து நிழலில் ஒரு தனிக் குளுமை இருக்கிறது. ஆனால் அது ஒரு பெரிய மரமாக இருந்தாலொழிய நிழலில் தங்குவதற்கான இடமாற்றம் தேவைப்படுகிறது. மேகங்கள் சூரியனின் குறுக்கே மிதந்து செல்ல அவை நிழல் கொடுக்கின்றன. ஒரு பாறை ஆழ்ந்த நிழல் (deep shadow) என நான் அழைக்கும் நிழலைக் கொடுக்கிறது. அதிகாலையில் அல்லது பிற்பகல் கடைசியில் ஏரிக்கரை, ஆற்றங்கரை அல்லது வரப்பு நிழல் அல்லது ஒரு வைக்கோல் போரின் நிழல்கூட போற்றப்படும். மனிதன் ஆக்கிய பொருட்களும் நிழலைக் கொடுக்கின்றன. ஆம், கட்டிடங்களும் இயற்கைக் காட்சியை உருக்குலைக்கும் விளம்பரப் பலகைகளும் நிழல் கொடுக்கின்றன. மழைக்கு உறைவிடம் கொடுக்கும் பாலங்களும் நிழல் தருகின்றன.

இதற்கப்பால் ஒருவர் தொப்பி அணியலாம். அல்லது குடை பிடித்துச் செல்லலாம். ஆனால் நான் இரண்டையுமே செய்ய வில்லை. ஒருவேளை என்னிடம் எனது பைகளில் மடக்குக் குடை ஒன்று இருக்கிறதா என நிரூபர் ஒருவர் தற்செயலாகக் கேட்ட போது நான் பதிலளித்தேன் “நான் கரைந்து விட மாட்டேன். எனது தோல் தண்ணீரில் கரையாது நிற்கும் (water proof). வசதிக் குறைவுகளைப் பற்றி நான் கவலைப்படுவதில்லை”. ஆனால் சிலசமயங்களில் அட்டைப் பலகை ஒன்றைச் சிறுகுடையாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறேன்.

வெப்பமான காலநிலையில் நீங்கள் நினைக்கும் பொருட்களில் தண்ணீர் ஒன்றாகும். ஆனால் எனது ஒரு நாள் நடைப் பயணம் முடியும்வரை நான் எதுவும் சாப்பிடாமல் பழங்களை மட்டும் சாப்பிட்டால் எனக்குத் தாகம் எடுப்பதில்லை என நான் கண்டுபிடித்து இருக்கிறேன். நமது உடல் தேவைகள் மிகவும் எளிதானவைகளாகும்.

காட்டுப் பகுதியில் கிடைத்த ஓர் அற்புதமான இடைத் தங்கலுக்குப் பின்னர் ஒரு நகரத்தில் தெருக்கள் ஓரமாக நடந்து சென்றதை நினைவு கூர்கிறேன். இந்நகரம் எனக்கு வீடாகச் சிறிது காலம் அமைந்தது. அப்போது பிற்பகல் மணி ஒன்று. நன்கு ஆடை அணிந்த நூற்றுக்கணக்கானோர் வெளிரிய அல்லது சாயம் பூசிய முகங்களோடு அங்கும் இங்குமாக ஒழுங்கான வரிசைகளில் அவர்களது வேலை இடங்களுக்கு விரைந்து சென்றனர். நான் எனது மங்கிய சட்டையில் நன்கு னைந்து போன காலுறைகளுடன் அவர்களிடையே நடந்து சென்றேன். எனது மிருதுவான கான்வாஸ் காலணிகளின் இரப்பர் அடித்தோல்கள் உயரமான குதிங்கால் காலணிகளின் கனத்த ஓசைகளுக்கிடையில் நடக்கும் போது ஓசையில்லாமல் இருந்தது. மிக ஏழ்மையான பகுதியில் நான் பொறுத்துக் கொள்ளப்பட்டேன். செல்வ வளமான பகுதியில் சிலரது பார்வைகள் என்னைக் கண்டு ஓரளவு திடுக்கிட்டன. சிலரது பார்வைகள் ஏளன இகழ்ச்சியுடன் இருந்தன.

ஒவ்வொரு நாளும், வருடம் முழுவதும் நாம் சராசரி வாழ்க்கை வாழ விரும்பினால், நாம் நடந்து செல்ல, நமக்கு இருபுறமும் நாம் வாங்கக்கூடிய பொருட்கள் காட்சி தருகின்றன. சில பொருட்கள் பயனுள்ளதாகும். பல பொருட்கள் குப்பையாகும். சில பொருட்கள் அழகு என்று உரிமை கோரப்படுகிறது. பல பொருட்கள் அழகற்ற குப்பையாகும். ஆயிரக்கணக்கான

பொருட்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன—ஆனால் என் தோழர்களே, அங்கு மிகுந்த விலைமதிப்புள்ளவைகளைக் காணவில்லை. சுதந்திரம் காட்சிக்கு வைக்கப்படுவதில்லை. ஆரோக்கியமோ, மகிழ்ச்சியோ, அக அமைதியோ காட்சிக்கு வைக்கப்படுவதில்லை. என் தோழர்களே, இவைகளைப் பெறுவதற்கு நீங்கள் சராசரி வாழ்க்கையிலிருந்து தப்புவதற்கும், ஏளனத்துடன் பார்க்கப்படும் நிலையை எதிர்கொள்வதற்கும் நீங்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

உலகத்தைப் பொறுத்த வரையில், நான் காசு எதுவுமின்றி நடக்கும், எனது மொத்த உடைமைகளை எனது சட்டைப் பைகளில் எடுத்துச் செல்லும், வறிய ஏழையாகத் தோன்றலாம். ஆனால் பணத்தைக் கொண்டும் வாங்கமுடியாத—உடல்நலம், மகிழ்ச்சி மற்றும் அகஅமைதி ஆகியவற்றில் நான் செழிப்பாக ஆசீர்வதிக்கப்பட்டுள்ளேன்.

எளிமைப்படுத்தப்பட்ட வாழ்க்கை ஒரு புனித வாழ்க்கை, அதிக அமைதியான வாழ்க்கை, மிகக் குறைந்த சண்டை சச்சரவு வாழ்க்கை அது.

ஓ, என்ன அற்புதமான உண்மைகள்

வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன—

முன்னர் தோல்வி கண்ட திட்டங்கள் இப்பொழுது வெற்றி அடைகின்றன.

ஓ, வாழ்க்கை எவ்வளவு அழகானதாக இருக்க முடியும், அழகிய எளிமை.

6. வாழ்க்கைச் சிக்கல்களைத் தீர்த்தல்

சிக்கல்களின் (பிரச்சினைகளின்-problems) நோக்கமானது கடவுளது செம்மையான, மாற்ற முடியாத சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிதலை நோக்கி உங்களைத் தள்ளுவதாகும். அவைகளுக்குக் கீழ்ப்படியவோ கீழ்ப்படியாமல் இருக்கவோ நமக்குச் சுதந்திரம் இருக்கிறது. கீழ்ப்படிதல் இயைபைக் கொண்டு வரும். கீழ்ப்படியாமல் உங்களுக்கு அதிகப் பிரச்சினைகளைக் கொண்டு வரும்.

அதுபோல, சமுதாயங்கள் இயைபிலிருந்து தவறும் பொழுது பிரச்சினைகள் சமுதாயத்திற்குள் வளர்கின்றன. அவை

கூட்டுப் பிரச்சினைகளாகும். சமுதாயம் முழுவதையும் இயைபைப் நோக்கித் தள்ளுவது பிரச்சினைகளின் நோக்கமாகும். தனிநபர் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதன் மூலம் தனிநபர்கள் வளரவும் கற்றுக் கொள்ளவும் முடியும் என்பது மட்டுமல்ல; கூட்டுப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதன் மூலம் அவர்கள் கற்றுக் கொள்ளவும் முடியும் என்பதை அவர்கள் கண்டு கொள்வார்கள். தனிப்பட்ட சிக்கல்களிலிருந்து நான் விடுபட்டு விட்டேன் என அடிக்கடி கூறுகிறேன். பின்பு எப்பொழுதாவது ஒருமுறை ஏதாவது ஓர் இடத்தில் சின்ன சிக்கல் ஒன்று தலை தூக்குகிறது. ஆனால் இதனை ஒரு சிக்கல் என நான் அடையாளங் கண்டு கொள்வது அரிது. ஏனெனில் இது மிகவும் முக்கியமற்றதாகத் தோன்றுகிறது. உண்மையில் கூட்டுப்பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண உதவுவதன் மூலம் இப்பொழுது எனது கற்றல் மற்றும் வளர்ச்சி அனைத்தையும் பெறுவதற்கு நான் விரும்புகிறேன்.

பிரச்சினையை எதிர்கொள்வது ஒரு தொல்லையென நான் நினைத்த காலமும் உண்டு. அதிலிருந்து விடுபட நான் முயன்றேன். எனது சிக்கலுக்குத் தீர்வுகாண வேறொருவரை அமர்த்த நான் முயன்றேன். ஆனால் இது நெடுங்காலத்திற்கு முந்திய நிலையாகும். பிரச்சினைகளின் அற்புதமான நோக்கத்தைத் தெரிந்து கொண்டது எனது வாழ்வின் மகத்தான நாளாகும். ஆம், அவைகளுக்கு அற்புதமான நோக்கங்கள் உள்ளன.

பிரச்சினைகள் இல்லாத ஒரு வாழ்க்கையை மக்கள் சிவர் விரும்புகின்றனர். ஆனால் உங்களில் எவருக்கும் இத்தகைய தொரு வாழ்க்கையை நான் ஒருபோதும் விரும்பமாட்டேன். நான் உங்களுக்கு விரும்புவது யாதெனின் உங்களது பிரச்சினைகளுக்கு பொருள்மிக்க தீர்வு காண்பதற்கான அகவலிமையாகும். பெருகி வரும் சிக்கல்கள் கற்றலுக்கும் வளர்ச்சிக்குமான அனுபவங்கள் ஆகும். பிரச்சினைகள் இல்லாத ஒரு வாழ்க்கை ஒரு வெறுமை யான, ஆத்மீக வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்பற்ற வாழ்க்கையாக இருக்கும்.

உண்மையாக, பிரச்சினைகளே இல்லாத பெண் ஒருத்தியை நான் ஒருமுறை சந்தித்தேன். நான் நியூயார்க் நகரில் பின்இரவு வானொலி நிகழ்ச்சியொன்றில் இருந்தேன். இப்பெண் தொலை பேசியில் தொடர்பு கொண்டு என்னை அவளது வீட்டிற்கு வரும்படி விரும்பினாள். நான் இந்த இரவை வானொலி நிலையத்திலேயே செலவழிக்கத் திட்டமிட்டிருந்தேன்; எனவே

அவளிடம் சரியெனக் கூறினேன். என்னை அழைத்துச் செல்ல அவள் தனது காரோட்டியை அணுப்பினாள். நான் ஒரு கோடஸ் வரர் வீட்டில் நடுத்தர வயதுப்பெண்ணுடன் பேசிக் கொண்டிருப்பதை உணர்ந்தேன். அவள் ஒரு குழந்தையைப் போலத் தோன்றினாள். அவள் மிகவும் பக்குவமற்று இருந்தாள்; வேலைக் காரர் மற்றும் வழக்கறிஞர் குழு ஒன்றால் எல்லாப் பிரச்சினைகளிலிருந்தும் அவள் கவசமாகப் பாதுகாக்கப்படுகிறாள் என்பதை நான் உணர்ந்தேன். அவள் வாழ்வோடு பிடிப்புக் கொள்ளவேயில்லை. வளர்வதற்கு அவளுக்கு பிரச்சினைகளில்லை. எனவே அவள் வளரவில்லை. பிரச்சினைகள் மாறுவேடத்தில் வரும் அருளாசிகளாகும்.

மற்றவர்களுடைய சிக்கல்களை நான் தீர்த்து வைத்தால் அவர்கள் தேங்கி நிற்பார்கள். அவர்கள் ஒரு போதும் வளர்ச்சி அடையமாட்டார்கள். இது அவர்களுக்கு ஒரு மிகப்பெரிய அநீதியாக இருக்கும். விளைவுக்காக (effect) இல்லாமல் காரணத்துக்காக (cause) உதவி செய்வது என்பது எனது அணுகல் முறையாகும். நான் பிறருக்கு உதவும் பொழுது அவர்கள் தமது பிரச்சினைகளுக்குத் தாமே தீர்வு காண வேலை செய்வதற்கு தூண்டுதலை அவர்களுக்குள் ஏற்படுத்துகிறேன். நீங்கள் ஒருவனுக்கு ஒரு வேளை உணவளித்தால், நீங்கள் ஒரு நாளைக்கு மட்டும் அவனுக்கு உணவளித்தவராகிறீர்கள் - ஆனால் ஒருவனுக்கு உணவை உண்டாக்க நீங்கள் கற்றுக் கொடுத்தால் நீங்கள் அவனுக்கு வாழ்க்கை முழுவதும் உணவளித்தவராகிறீர்கள்.

பிரச்சினைகளுக்குச் சரியான தீர்வு காண்பதன் மூலம் நாம் ஆத்மீக ரீதியில் வளர்ச்சி அடைகிறோம். துன்பத்தை வெல்வதற்கான ஆற்றல் நமக்கு இருந்தால் ஒழிய துன்பம் எதுவும் நமக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. உங்கள் முன்பு மகத்தான சிக்கல் ஒன்று வைக்கப்பட்டு இருந்தால், அம்மகத்தான சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கான அகவலிமை உங்களிடம் இருக்கிறது என்பதை மட்டுமே இது குறிக்கிறது. தன்னம்பிக்கையை இழப்பதற்கான செயல் என்று எதுவும் உண்மையில் இருக்காது; ஏனெனில் பிரச்சினைகள் அக வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புக்களாகும். பிரச்சினை (சிரமம்) அதிகரிக்க வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்பும் அதிகரிக்கும்.

பொருள் மீதன்று, ஆத்மா மீது நமது கவனம் குவிய வேண்டும் என்பதை நமக்கு நினைவுபடுத்தவே அடிக்கடி

பொருட்சிக்கல்கள் நமக்கு வருகின்றன. உடல் வெறும் சிலநாள் வாழ்வுடைய ஆடையே என்பதைக் காட்டவும், உடலை இயக்கும் அழிக்கமுடியாத சாரமே உண்மையானது என்பதை உணர்த்தவும் சில சமயங்களில் உடற் துன்பங்கள் வருகின்றன. ஆனால், “நமது ஆத்மீக வளர்ச்சிக்காக அனுப்பப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்காகக் கடவுளுக்கு நன்றி” என நாம் சொல்ல முற்படும் போது அவை மேலும் பிரச்சினைகளாக இருக்காது. பின்பு அவை வாய்ப்புகளாக மாறுகின்றன.

ஒரு பெண்ணைப் பற்றிய கதை ஒன்றினை நான் உங்களுக்குச் சொல்வேன். அவளுக்குத் தனிப்பட்ட சொந்தப் பிரச்சினை (personal) ஒன்று இருந்தது. அவள் தொடர்ந்து வலியுடன் வாழ்ந்தாள். அவளது முதுகில் ஏதோ வலி இருந்தது. மேலும் அதிகமாக வலிக்காமல் இருக்க அவள் தனது முதுகின் பின்புறம் தலையணிகளை அடுக்கிய வண்ணம் இருந்ததை நான் இன்னமும் மானசிகமாக பார்க்க முடிந்தது. இது குறித்து அவள் மிகவும் கசப்படைந்தாள். நமது வாழ்வில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளின் அற்புதமான நோக்கத்தைப் பற்றி நான் அவளிடம் பேசினேன். தனது பிரச்சினைகளுக்குப் பதிலாக் கடவுளைப் பற்றிச் சிந்திக்க அவளைத் தூண்டுவதற்கு நான் முயன்றேன். அதில் நான் ஓரளவு வெற்றிப் பெற்றிருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் ஓர் இரவு அவள் படுக்கைக்குச் சென்ற பின்பு, அவள் கடவுளைப் பற்றி நினைக்கத் தொடங்கினாள்.

“இச்சிறிய தூசியான என்னைக் கடவுள் முக்கியமானதாகக் கவனிக்கிறார்; நான் வளர்வதற்கு அவர் எனக்குச் சரியானப் பிரச்சினைகளை அனுப்புகிறார்”, என அவள் எண்ணத் தொடங்கினாள். அவள் கடவுளிடம் திரும்பிச் சொன்னாள், “ஓ, அன்புள்ள கடவுளே, இந்த வேதனைக்காக நான் உமக்கு நன்றி சொல்கிறேன். இதன் மூலமாக நான் உமக்கு நெருக்கமாக வளரக்கூடும்”. பின்பு வலி போய் விட்டது. அது ஒருபோதும் திரும்பி வரவில்லை. “எல்லா விசயங்களிலும் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும்” எனக்கூறும்போது இதன் பொருள் யாதெனின் நமது பிரச்சினைகளுக்காக நன்றிப் பிரார்த்தனையை நாம் அடிக்கடி பிரார்த்திக்க வேண்டும் என்பதாகும்.

பிரார்த்தனை என்பது ஓர் ஆக்க எண்ணக் குவியலாகும்.

தவறான மனப்போக்குகளால் பல பொதுவான பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. மக்கள் தங்களைப் பிரபஞ்சத்தின்

மைமமாகப் பார்க்கின்றனர்; ஒவ்வொன்றையும் அது தம்முடன் தொடர்புபடும் விதத்தில் மதிப்பிடுகின்றனர். இயல்பாக அவ்வழியில் நீங்கள் மகிழ்வுடன் இருக்கமாட்டீர்கள். கடவுள் பார்வையில் மானிடர் அனைவரும் சமமானவர்; கடவுள் திட்டத்தில் செய்ய வேண்டிய வேலை ஒன்று நமக்கு இருக்கிறது என்று சரியான கண்ணோட்டத்தில் நீங்கள் விசயங்களைப் பார்க்கும்போது நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியும்.

நான் உங்களுக்கு ஒரு சான்று கொடுப்பேன். கடவுள் திட்டத்தில் தனது வேலை என்ன என்று கண்டுபிடிப்பதில் ஒரு பெண்ணுக்குச் சிறிது சிரமம் இருந்தது. அவள் வயது நாற்பதுகளின் தொடக்கத்தில் இருந்தது; அவள் தனித்தவள்; வாழ்வதற்கென அவள் சம்பாதிக்க வேண்டியிருந்தது. தன்னை நோயாளிக்கும் அளவுக்கு அவள் தனது வேலையை வெறுத்தாள். அவள் முதல் வேலையாக மனநோய் மருத்துவரிடம் சென்றாள். அவளது வேலைக்கு ஏற்ப அவளைச் சரிப்படுத்துவதாக அவர் கூறினார். எனவே உரிய சில மாற்றங்களுக்குப் பின்னர் அவள் மீண்டும் வேலைக்குச் சென்றாள். ஆனால் அவள் இன்னும் தனது வேலையை வெறுத்தாள். அவள் மீண்டும் நோய்வாய்ப்பட்டு, பின்பு என்னிடம் வந்தாள். நல்லது, அவளது அக அழைப்பு என்ன என்று நான் அவளிடம் கேட்டேன். அவள் கூறினாள், “எவ்வேலையும் செய்வதற்கு நான் அழைக்கப்படவில்லை”.

அது உண்மையில்லை. அவள் உண்மையாக பொருள் கொண்டது என்னவெனில் அவள் தனது அக அழைப்பை அறியவில்லை என்பதாகும். எனவே அவள் என்ன செய்வதற்கு விரும்பினாள் என நான் அவளிடம் கேட்டேன்; ஏனெனில் இதுவே உனது அழைப்பாக இருக்குமெனில் நான் எனது புனிதப் பயணத்தை எளிதாகவும் ஆனந்தமாகவும் நடப்பது போல நீ அதனைச் செய்வாய். அவள் மூன்று காரியங்கள் செய்வதற்கு விரும்பினாள் என நான் கண்டுபிடித்தேன். அவள் பியானோ இசைக்க விரும்பினாள்; ஆனால் தனது வாழ்வுக்குச் சம்பாதிக்கு மளவுக்கு அதில் அவளுக்குத் தேர்ச்சி இல்லை. அவள் நீந்த விரும்பினாள்; ஆனால் நீச்சல் ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் அளவு அதில் தேர்ச்சி இல்லை. மலர்களைக் கட்டும் பணியினைச் செய்ய அவள் விரும்பினாள்.

நான் பூக்கடையில் அவளுக்கு வேலை வாங்கித் தந்தேன்; மலர்களைக் கட்டும் பணி மூலம் அவள் வாழ்வுக்குரியதைச்

சம்பாதிக்க முடியும். அவள் இப்பணியினை விரும்பினாள். இப்பணியினைச் சிரமமின்றிச் செய்வேன் என்றாள் அவள். ஆனால் அவளது பிற திறமைகளையும் நாங்கள் பயன்படுத்தி னோம். நினைத்துப் பாருங்கள், வாழ்வுக்கு உரிய ஊதியத்துடன் மேலும் அவளுக்குப் பிற விசயங்கள் தேவைப்பட்டன. அவள் பிறவேலைகளையும் செய்ய விரும்பினாள். நீச்சல் அவளது உடற் பயிற்சியாக மாறியது. அது அவளது அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கைப் பழக்கங்களோடு பொருந்தியது. பியானோ வாசித்தல் அவளது தொண்டுக்கான பாதையானது. அவள் ஒரு முதியோர் இல்லத் திற்குச் சென்று அங்குள்ளவர்களுக்காகப் பழைய பாடல்களைப் பியானோவில் வாசித்தாள். அவள் அவர்களையும் பாட வைத்தாள். இதனை அவள் சிறப்பாகச் செய்தாள். இம்மூன்று வேலைகளைக் கொண்டு அப்பெண்ணுக்கு ஓர் அழகான வாழ்க்கை அமைந்தது. அவள் மிக அழகான பெண் ஆனாள். ஒரு வருடங் கழித்து அவள் திருமணம் செய்து கொண்டாள். இவ்வாழ்க்கை படிமுறையில் அவள் நிலைத்தாள்.

தனது அறையில் அடைந்து கிடந்த இன்னொரு பெண்ணை நான் அறிவேன். அவள் சிலகாலம் அவ்வறையில் இருந்தாள். அவளைப் பார்ப்பதற்கு நான் அங்கு சென்றேன். அவளது முகச்சுருக்கங்களிலிருந்தும் அவளது பதற்றத்திலிருந்தும் இது உடல் நோய் அன்று என என்னால் உடனே கூற முடிந்தது. நான் அவளிடம் ஐந்து நிமிடத்திற்கு அதிகமாகப் பேசியிருக்கமாட்டேன் என நினைக்கிறேன்; அதற்குள் தனது சகோதரி தன்னிடம் எவ்வளவு மட்டமாக நடந்து கொண்டாள் என்பதைப் பற்றி அவள் சொல்லலானாள். அவள் அதனைக் கூறிய விதம்— அவள் அக்கதையைத் தன் மனதில் திரும்பத் திரும்பக் கூறியவிதம்— தொடர்ந்து அவளது மனதில் தனது சகோதரிக்கு எதிராக வெறுப்புணர்வை உண்டாக்குவதையும் நான் அறிந்தேன். அவள் மன்னிக்க வேண்டுமென்றால் மன்னிப்புக்கேட்டு அவளோடு சமாதானம் செய்து கொள்; பின்பு அவள் தனது உடல்நலத்திற்கு ஒரு முன்னேற்றத்தைக் காணலாம் என நான் அவளுக்கு விளக்கம் கூற முற்பட்டேன். “ஓ!” அவள் கூறினாள், “அதற்குப் பதில் நான் செத்து விடுவேன். அவள் எவ்வளவு மட்டமானவள் என உங்களுக்குத் தெரியாது”. எனவே சிறிது காலம் பிரச்சினையி லிருந்து விலகிச் சென்றது.

ஆனால் இப்பெண் ஓர் அதிகாலையில் அவளது சகோதரிக்கு ஓர் அழகான, பரவசமூட்டும் கடிதம் ஒன்றை

எழுதினாள். அதை என்னிடம் காட்டினாள். (உதயத்தைப் பற்றிச் சொல்ல அற்புதமானவை உண்டு. சூரிய அஸ்தமனமும் மிகவும் அற்புதமானதே. சூரிய அஸ்தமனத்தில் ஒவ்வொருவரும் விழித்துக் கொண்டிருப்பதால் அங்குமிங்கும் பரபரப்பாக நடையும் ஒட்டமாக இருப்பர். ஆனால் காலை புலரும் பொழுது மிகப்பெரும்பாலோர் மெதுவாகச் செயல்படுவர் அல்லது ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் இருப்பர்; ஆழ்ந்து தூங்கும் பொழுது மக்கள் அதிகமான இயைபுடன் இருப்பர். எனவே உதயம் ஆன்மீக விசயங்களுக்கு ஏற்ற காலமாகும்.) நான் உடனே நகரத்திற்குச் சென்று தனது எண்ணத்தை அவள் மாற்றிக் கொள்வதற்கு முன்னர் அக்கடிதத்தை அஞ்சலில் சேர்த்தேன். நான் திரும்பி வந்த போது அவள் தனது எண்ணத்தை மாற்றியிருந்தாள். எனவே அக்கடிதத்தினை நான் அஞ்சல் மூலம் அனுப்பியது நல்லது! அவள் சிறிது கவலைப்பட்டாள்; ஆனால் மறு அஞ்சலில் அவளது சகோதரியிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அவர்கள் சமரசமாகப் போவது குறித்து அவள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தாள். தனது சகோதரியிடமிருந்து கடிதம் வந்த அன்று அவள் ஒரே கொண்டாட்டமாகச் சுற்றி வந்தாள்; படுக்கையை விட்டு எழுந்து விட்டாள். நான் கடைசியாக அவளைப் பார்த்த பொழுது அவள் தனது சகோதரியிடம் சமரசம் கண்டு ஆனந்தமாக இருந்தாள்.

- அதனைப் பற்றி ஒரு பொன்மொழி இருக்கிறது; வெறுப்பு வெறுப்பவரை அழிக்கிறது; வெறுக்கப்படுபவரை அன்று.

சிலர் காரை தேர்ந்தெடுக்கச் செல்வழிக்கும் நேரத்தை விடக் குறைவாக அவர்களது வாழ்க்கைத் துணையைத் தேர்ந்தெடுக்கச் செல்வழிக்கின்றனர். அவர்கள் இத்தகைய உறவுகளுக்குள் தள்ளப்படுகின்றனர்.

நான் எனது புனிதப் பயணத்திற்கு அழைக்கப்பட்டது (call) போல குடும்ப வாழ்க்கைக்கும் அழைப்பு இருந்தால் ஒழிய ஒருவர் அதற்குள் நுழையக்கூடாது. இல்லையெனில் வாழ்க்கை துன்பகரமாக இருக்கும். தனது கணவனோடு சேர்ந்து இருக்கமுடியாத ஒரு பெண்ணை நான் நினைவுகூர முடியும். அவர்களுக்கென்று பொதுவாக எதுவும் இல்லை என்பதை என்னால் பார்க்க முடிந்தது. கடைசியாக நான் அவளிடம் கேட்டேன், “உலகில் நீ ஏன் அந்த நபரை முதலில் திருமணம் செய்தாய்?” அவள் கூறினாள், “எனது தோழிகள் எல்லோரும் திருமணம் செய்து கொண்டார்கள். அவ்வமயம், நான் காண முடிந்தவரில் சிறந்தவன்

அவனே". இது எப்பொழுதும் நடக்கிறது. ஏன் விவாக ரத்துக்கள் பல இருக்கின்றன என நீங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறீர்களா? அழைப்பு இல்லாமலே மக்கள் குடும்ப வாழ்க்கைக்குள் நுழைகின்றனர்.

உணர்ச்சிப் பூர்வமான பிணைப்பு (emotional attachment-பற்று) ஆபத்தானதாக இருக்கலாம். நான் பிரச்சினைகள் உள்ளோருடன் வேலை செய்யும் பொழுது முறிக்கப்பட வேண்டிய உணர்ச்சி பூர்வப் பிணைப்பு பெரும்பாலும் ஒரு பிரச்சினையாக இருந்தது. பதினாறு வயதுப் பெண் ஒருத்தியின் கதை இது. அவள் இப்பொழுது இன்னொருவரை மகிழ்ச்சியுடன் மணம் புரிந்திருக்கலாம். காலம் எல்லா வடுக்களை ஆற்றும் என நான் எப்பொழுதும் கூறுவேன். ஆனால் தனது காதலன் வேறொருத்தியை மணந்ததால் தனது இதயம் உடைந்து விட்டதாக அவள் நினைத்தாள். இதன் மூலம் அவளுக்கு ஒரு கஷ்டகாலம் வந்தாலும் சிறிது காலங்கழித்து அதனைத் தத்துவரீதியாக அவளால் பார்க்க முடிந்தது. இதற்கும் காலம் எடுத்தது. உண்மையில் சிலர் காதலித்தவர் விட்டுச் சென்றதால் ஏற்படும் துயரத்திலிருந்து விடுபடுவதை விட காதலித்தவரின் மரணத்தால் ஏற்படும் துயரத்திலிருந்து விரைவாக விடுபட்டு மீண்டும் இயல்பு நிலைக்கு வருகின்றனர்.

கவலைப்படும் பழக்கம்

இன்றைய தினத்தை வாழுங்கள்; நேற்று என்பது ஒரு கனவே (dream); நாளை என்பது ஒரு காட்சியே (vision); இன்று வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தால், ஒவ்வொரு நேற்றும் மகிழ்வான கனவாகவும் ஒவ்வொரு நாளையும் நம்பிக்கைக் காட்சியாகவும் ஆகும். கடந்த காலத்தைப் பற்றி வேதனை அடையாதீர்கள்; எதிர்காலத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாதீர்கள். இன்றைய தினத்தை வாழுங்கள்; வாழ்வாங்கு வாழுங்கள்.

கவலைப்படுவது ஒரு பழக்கமாகும். இதனை நம்மால் சரி செய்யமுடியும். கவலைப்படும் பழக்கத்தை துறப்பது (relinquishment of the worry habit) என நான் இதனை அழைக்கிறேன். இதற்கு உதவும் உத்திகள் உண்டு. நான் அழகிய தேவாலய மக்கள் சிலரிடம் பேசியதில் அவர்கள் இன்னமும் கவலைப்படுகின்றனர் என நான் கண்டறிகிறேன். இது ஒரு முழுமையான கால மற்றும் ஆற்றல் விரயம் ஆகும். நீங்கள் நம்பிக்கையோடு பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருப்பவராக இருந்தால் நீங்கள் உடனடியாகவும், தானாகவும் நீங்கள் எதற்காக கவலைப்படுகிறீர்கள் என்பதை பிரார்த்தனையின் போது

கடவுளிடம் கொண்டு சென்று அதனைக் கடவுளுடைய கரங்களில்-சாத்தியமான மிகச்சிறந்த கரங்களில்-விட்டுவிட வேண்டும். இது ஒரு மிகச்சிறந்த உத்தியாகும். ஒரு சூழ்நிலையில் உங்களால் முடிந்ததையெல்லாம் நீங்கள் செய்துவிட்டு, எஞ்சியதை (செய்ய முடியாததை) பாதுகாப்பாகக் கடவுளின் கரங்களில் ஒப்படைத்து விடும் பழக்கத்தை நீங்கள் வளர்த்துக் கொள்வதற்கு முன்னர் (நான் அவ்வாறு வளர்த்துக் கொண்டுள்ளேன்) தொடக்கத்தில் கடவுளிடம் ஒரு பிரச்சினையை பல தடவைகள் கொண்டு செல்ல வேண்டியிருக்கும்.

நிகழ்காலத்தைப் பற்றி எவ்வளவு அடிக்கடி நீங்கள் கவலை கொள்கிறீர்கள்? நிகழ்காலம் பொதுவாகச் சரியாக இருக்கிறது. நீங்கள் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்றால், நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே நீங்கள் மறந்திருக்க வேண்டிய கடந்த காலத்தைப் பற்றி வேதனையடைந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் அல்லது இன்னும் வராத எதிர்காலத்தைப் பற்றி அச்சங் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நாம் எல்லோரும் வாழ்வதற்கு கடவுள் கொடுத்த ஒரே காலமாகிய நிகழ்காலத்தை நமது விட்டுவிடும் போக்கு உடையவராக இருக்கிறோம். **நிகழ்காலத்தில் நீங்கள் வாழவில்லையென்றால் வாழ்க்கையை நீங்கள் ஒரு போதும் வாழ முடியாது.** நீங்கள் நிகழ்காலத்தில் வாழ்ந்தால் கவலைப்படாத மனப்பாங்கு உடையவராக இருக்கிறீர்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஒவ்வொரு நொடிப் பொழுதும், தொண்டிற் கான ஒரு புதிய, அற்புதமான வாய்ப்பாகும்.

கோபப்படும் பழக்கம்

நான் இங்கு பிற இரண்டு பழக்கங்களைக் குறிப்பிடுவேன். அவைகளுள் ஒன்று கோபப்படும் பழக்கமாகும். கோபத்தோடு ஏராளமான ஆற்றல் வெளியேறுகிறது. சில சமயங்களில் அது "கோப ஆற்றல்(anger energy)" என அழைக்கப்படுகிறது. இதனை உள்ளே அடக்கிவிடாதீர்கள்; அது உங்களை உள்ளே காயப் படுத்தும். இதனை வெளிப்படுத்தாதீர்கள். அது உங்களை உள்ளே காயப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல் உங்களது சுற்றுப்புறங்களில் சலசலப்புக்களை உண்டாக்கும். நீங்கள் செய்ய வேண்டியது என்னவெனில் அதனை மடைமாற்றுவதாகும். அவ்ஆற்றலை (transform) நீங்கள் செய்ய வேண்டிய வேலையொன்றில் ஆக்கப் பூர்வமாகப் பயன்படுத்துங்கள் அல்லது நலம் விளைவிக்கும் பயிற்சியொன்றில் பயன்படுத்துங்கள்.

சிலர், உண்மையிலேயே என்ன செய்தார்கள் என்பதை உங்களுக்குச் சொல்வது கோபத்தைப் பற்றி நான் உங்களிடம் பேசுவதற்கான மிகச்சிறந்த வழியாகும். சான்றாக, ஒரு பெண்மணி எல்லா ஜன்னல் கதவுகளையும் கழுவி சுத்தம் செய்தாள். இன்னொரு பெண்-தூசி தட்டுவதற்குத் தேவையோ, தேவையில்லையோ-வீட்டில் தூசி தட்டினாள். இன்னொருத்தி சிறந்த முழுத் தானிய கோதுமை ரொட்டி தயாரித்தாள். இன்னும் ஒருத்தி உட்கார்ந்து பியானோ வாசித்தாள். முதலில் போர் அணிவகுப்பு பாடல்கள், பின்பு அமைதியாகி மென்மையான பாடல்களை- பாசரங்கள், தாலாட்டுப் பாடல்கள் போன்றவைகளை- அவள் பாடினாள். பின்பு அவள் முழுவதுமாகச் சரியானவள் என்பதை நான் அறிந்தேன்.

ஒருவன் தனது புல் அறுக்கும் கையந்திரத்துடன் வெளியில் சென்றான். நினைவில் கொள்ளுங்கள். புல் அறுக்கும் கையந்திரத்தில் மோட்டார் கிடையாது. இத்தகு யந்திரம் ஒன்றை நீங்கள் பார்க்காமல் இருக்கலாம். அவன் தனது பெரிய புல்வெளியை வெட்டினான். நான் அவனுக்குப் பக்கத்தில் வீட்டில் தங்கியிருந்தேன். பின்பு ஒரு நாள் அவன் தனது பக்கத்து வீட்டுக்காரரிடம் வந்து புல் அறுக்கும் மின்சார யந்திரத்தை இரவல் வாங்கினான். இதைப்பற்றி நான் அவனிடம் பேசினேன். அவன் கூறினான், “கோபத்தின் ஆற்றல் இல்லாமல் அப்பெரிய புல்வெளியை கையந்திரத்தால் ஒருபோதும் என்னால் வெட்டியிருக்க முடியாது”. நீங்கள் பாருங்கள், இது உண்மையில் பேராற்றல் வாய்ந்த சக்தியாகும்.

தனது திருமணத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டவன் ஒருவன் உண்டு. அவனிடமிருந்து அவனுடைய இளைய மனைவி தனது இரண்டு குழந்தைகளையும் தன்னோடு எடுத்துக்கொண்டு அவனைவிட்டுப் பிரியும் அளவுக்கு அவனுக்குக் கோபக்குணம் இருந்தது. “இதைச் சரிசெய்ய நான் ஏதாவது ஒரு காரியம் செய்யப்போகிறேன்” என்றான் அவன். அங்ஙனமே அவன் செய்தான். கோபம் பொங்கி வருவதை அவன் உணர்ந்த பொழுதெல்லாம் தனது பழைய பழக்கமான வீடு முழுவதும் பொருட்களை வீசிரெிவதற்குப் பதிலாக அவன் அங்கிருந்து வெளியேறி கால்களில் சக்கரங்களைக் கட்டிக்கொண்டு சறுக்கி ஓடினான். மூச்சிரைத்து ஆற்றல் முழுவதும் போகும் வரையில் தெருவைச் சுற்றிச்சுற்றி அவன் வந்தான். அவன் தனது திருமண

வாழ்க்கையைப் பிரிவினருந்து காப்பாற்றிக் கொண்டான். இது வேலை செய்தது. வருடங்கள் கழித்து நான் அவனைப் பார்த்தேன். நான் அவனிடம் கேட்டேன், “நலம். நீ இன்னமும் காலில் சக்கரங்களைக் கட்டிக் கொண்டு சறுக்கி ஓடுகிறாயா?” “ஓ, உடற்பயிற்சிக்காக கொஞ்சம் செய்கிறேன்”, என்றான் அவன். “ஆனால் வருடக்கணக்காக எனக்கு கோபவெறி ஏற்படவில்லை”. நீங்கள் உங்கள் சக்தியை ஆக்கப்பூர்வமாகப் பயன்படுத்தினால் நீங்கள் கோபப்பழக்கத்தினை விட்டு விடுகிறீர்கள்.

இவ்வத்திகள் குழந்தைகளிடத்தும் வேலை செய்கின்றன. நான் ஒரு பத்து வயது சிறுவனை நினைவு கூர்கிறேன். அவனது அம்மா அவனுக்குப் பயந்த காலம் இருந்தது. எனவே நான் அவளுக்கு உதவ முயன்றேன். அவன் வெறித்தனமாகக் கோபம் கொண்டான். ஒருசமயம் அவன் கோபம் இல்லாமல் இருந்தபோது நான் அவனிடம் கேட்டேன், “நீ செய்கின்ற வேலைகளில் எதற்கு அதிக ஆற்றல் தேவை?” அவன் கூறினான், “வீட்டிற்குப் பின்னால் உள்ள மலைக்கு ஓட்டம் பிடிப்பதில் ஆகும் என நான் நினைக்கிறேன்”. இங்ஙனம் நாங்கள் ஓர் அற்புதமான தீர்வு கண்டோம். ஒவ்வொரு தடவையும் அவளது அம்மா கோபவெறியின் அறிகுறியை அவனிடம் பார்த்தாள், அவனை வீட்டைவிட்டு வெளியேற்றிவிட்டுக் கூறுவாள், “போ, மலை உச்சிக்கு ஓடு”. இது மிகவும் நன்றாக வேலை செய்தது. இதே வயதுடைய ஒரு சிறுவனை வைத்து தனக்கும் இதே மாதிரியான பிரச்சினை இருப்பதாக ஓர் ஆசிரியர் என்னிடம் கூறியபோது, பள்ளிக்கூடத்தைச் சுற்றி ஓடிவருமாறு அவ்வாசிரியர் அச்சிறுவனிடம் கூறுமாறு நான் ஆலோசனை கூறினேன். அதுவும் நன்றாக வேலை செய்தது.

நான் இப்பொழுது இன்னொரு தம்பதியரைப் பற்றிச் சொல்லுவேன். ஒரே சமயத்தில் இருவரும் கோபவெறி கொண்டதும் தெருவைச் சுற்றி நடக்க அவர்கள் தீர்மானித்தனர். ஒருவர் ஒரு பக்கமாக நடந்தார். இன்னொருவர் இன்னொரு பக்கமாக நடந்தார். ஆனால் இருவரும் இடையில் சந்தித்தனர். நட்புறவாக அவர்கள் சந்திக்கும் போது அவர்கள் சேர்ந்து வீட்டிற்கு நடந்து சென்றனர்; அவர்களது கோபங்களுக்குக் காரணமானவற்றையும் அதனை நிவர்த்தி செய்ய எதிர்காலத்தில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் அவர்கள் விவாதித்தனர். இது ஒரு மிகவும் புத்திசாலித்தனமான செயலாகும். கோபமாக இருக்கும் எவரி

டமும் ஒருபோதும் பேசுவதற்கு நீங்கள் முயற்சி செய்யக்கூடாது. ஏனெனில் அவ்வமயம் அந்நபர் அறிவுடன் இருப்பது இல்லை.

ஓர் இளைய தாய் பற்றிய இன்னொரு கதையையும் நான் சொல்வேன். பள்ளிக்குச் செல்லும் வயதில் அவளுக்கு மூன்று குழந்தைகள் உண்டு. அவள் கூறினாள், “எனக்கு வெறிபிடிப்பது போலத் தோன்றினால் நான் ஓட வேண்டும் என்பது போன்ற உணர்வு கொள்கிறேன். ஆனால் என்னால் ஓடமுடியவில்லை. நான் எனது மூன்று குழந்தைகளையும் விட்டுச் செல்ல முடியாது. நான் எனது பழக்கமான கோபத்தை அவர்கள் மீது காட்டி அதற்கு முடிவு கட்டுகிறேன்”. நான் அவளிடம் கூறினேன், “நீங்கள் ஒரே இடத்தில் இருந்தவாறு ஓடுவதற்கு எப்பொழுதாவது முயற்சி செய்து இருக்கிறீர்களா?” வீட்டில் அவள் ஒரேயிடத்தில் இருந்தவாறு ஓடுவதை நான் பார்க்க முடிந்தது. அவள் எனக்கு எழுதினாள். “இது மிகவும் அற்புதமாக வேலை செய்கிறது. இது கோபத்திற்கான ஆற்றலை அகற்றுவதோடு மட்டுமில்லாமல் குழந்தைகளுக்கும் மகிழ்ச்சியூட்டுகிறது”.

அஞ்சும் பழக்கம்

அச்சமும் ஒரு பழக்கமாகும். அச்சத்தைக் கற்பிக்கலாம். இது தொடர்ந்து விடாது கற்பிக்கப்படுகிறது. அச்சம் தொடரும்படி பரப்பப்படுகிறது.

இப்பொழுது எனக்குச் சிறிதளவு அச்சமும் கிடையாது. கடவுள் என்னோடு எப்பொழுதும் இருக்கிறார். ஆனால், ஒரு குறிப்பிட்ட இனப்பிரிவினருக்கு பயந்த தோழி ஒருத்தி எனக்குக் கிடைத்தாள். அவளது கணவன் வேறொரு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டான். அவள் எப்பொழுதும் பயந்து கொண்டிருந்த, இப்பிரிவினரிடையே தான் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதை அவள் கண்டாள். நான் அவளோடு வேலை செய்தேன். அவள் ஒரு பாடகி என்பதால் முதலில் நான் அவர்களின் இசையை அவளுக்கு அறிமுகப்படுத்தினேன். பின்பு நான் இவ்வினத்தில் ஏறத்தாழ எனது தோழியின் இரண்டு குழந்தைகளின் வயதை ஒத்த இரண்டு குழந்தைகளை உடைய பெண் ஒருத்தியைக் கண்டேன். நாங்கள் அவளைப் பார்க்கச் சென்றோம். அந்த சிறுவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து விளையாட ஓடிவிட்டனர். சிறுமியர் இருவரும் சேர்ந்து விளையாடச் சென்றனர். பின்பு நாங்கள் எங்களுக்குள் பழக்கப்படுத்திக் கொண்டோம். நிச்சயமாக, அவர்கள் விரைவில் நண்பர்களாயினர். அவர்கள்

ஒருவருக்கொருவர் மற்றவருடைய தேவாலய வழிபாடுகளில் கலந்து கொண்ட காலத்தை நான் நினைவு கூர்கிறேன். இது ஒரு மகிழ்ச்சியான விஷயமாகும். ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை அவர்கள் இருவரும் ஒரு தேவாலயத்திற்குச் சென்றனர். இன்னொரு ஞாயிற்றுக்கிழமை அவர்கள் மற்றொரு தேவாலயத்திற்குச் சென்றனர். அவர்கள் ஒருவரையொருவர் தெரிந்து கொண்ட போது மாறுபட்ட பண்புகளைக் காட்டிலும் ஒத்த பண்புகள் மிக அதிகமாக இருந்ததை அவர்கள் கண்டுபிடித்தனர் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. அவர்கள் ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொண்டவுடன் நேசிக்கத் தொடங்கினர்.

ஒரு கல்லூரி ஆங்கில பேராசிரியராக இருந்த ஒரு பெண்மணியை நான் அறிவேன். எப்போதாவது தூரத்தில் மிகச்சிறிய இடிமூலக்கம் கேட்டால் அச்சத்தில் அவள் வலிப்பு நோய்க்கு ஆளாவாள். அவள் ஒரு சிறு குழந்தையாக இருந்தபோது இடியோடி கூடிய மழை பெய்த பொழுதெல்லாம் அவளது தாய் ஓடிப்படுக்கைக்கு அடியில் தவழ்ந்து கூனிக் குறுகிடுவாள். ஆம், அவளது குழந்தைகளும் அவளோடு படுக்கையின் அடியில் தவழ்ந்து கூனிக்குறுகிடுவர். இடியோடு கூடிய மழைக்கு அச்சங்கொள்ள தனது தாயின முன்மாதிரி நடத்தை மூலமாக அவள் கற்பிக்கப்பட்டாள். இதுதான் குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கப்படும் முறையாக உள்ளது.

மொத்தத்தில் அச்சம் முழுவதும் அறியாததைப் பற்றிய தாகும். எனவே இதற்கு நிவாரணம் என்ன? **நீங்கள் அச்சங் கொண்டவற்றோடு பழக்கப்படுவதாகும்.** இடிமழையோடு பழக்கமாவதற்கு முன்னால் நாம் எல்லா பாதுகாப்பு விதிமுறைகளையும் கற்க வேண்டியுள்ளது. ஆனால் இது வேலை செய்கிறது.

அச்சத்தைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு இன்னொரு கதை சொல்லுவேன். எலிகளுக்குப் பயந்த பெண்களை நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நாய்களுக்குப் பயந்த ஆண்களையும் பெண்களையும் நான் தனிப்பட்ட முறையில் தெரிந்து வைத்திருக்கிறேன். ஆனால் இந்தப் பெண் பூனைகளுக்குப் பயந்தாள். நான் காட்டுப் பூனையைப் பற்றி பேசவில்லை - பொதுவாக, சாதாரணமாக வீட்டில் வளர்க்கும் பூனைகளைப் பற்றி பேசுகிறேன். இப்பொழுது, அவளது பக்கத்து வீடுகளில் பூனைகள் இருந்தன. அவளது எல்லா தோழிகளிடமும் பூனைகள் இருந்தன. ஒவ்வொரு தடவையும் அவள் ஒரு பூனையை எதிர்கொண்ட

பொழுது அவள் அலறி ஓடி மூர்ச்சையானாள். தான் எதிர்கொண்ட ஒவ்வொரு பூனையும் தனது தொண்டையை நோக்கிக் குதிக்கும் என தான் நினைத்துக் கொண்டதாக அவள் என்னிடம் கூறினாள். இதுபற்றி ஓர் உளவியலார் கூறுவார், “அவள் ஒரு குழந்தையாக இருந்த போது அவள் பூனை யொன்றால் அச்சுறுத்தப்பட்டாள்; அதனை அவள் மறந்து விட்டாள். ஆனால் அது அவள் அடிமனதில் இன்னும் இருக்கிறது”. இது உண்மையாக இருக்கக்கூடும். இது பற்றிக் கவலையில்லை. நான் கூறினேன், “பூனைகளைப் பற்றிய உனது அச்சத்தை நீ விலக்க விரும்பினால் பூனையோடு நீ பழக்கப்பட வேண்டும்”, “ஓ முடியாது!” என அவள் பதிலளித்தாள். நான் கேட்டேன். “நல்லது நீ பூனைக்குட்டிக்குப் பயப்படுவாயா?” “அது மிகச் சிறியதாக இருந்தால் பயப்படுவதில்லை”, என்றாள் அவள். எனவே நான் ஒரு சின்ன பூனைக்குட்டியை இரவல் வாங்கினேன். நான் அந்த சின்ன பூனைக்குட்டியை இரவலாக வாங்கிக் கொள்ளலாம் அல்லது அதை வைத்துக் கொள்ளலாம் என அவர்கள் கூறினர். நான் அவளுக்கு அதனைக் கொண்டு வந்தேன். நான் கேட்டேன், “இப்பொழுது இதற்கு நீ பயப்படுகிறாயா?” “ஓ இச்சின்ன பூனைக்கெல்லாம் நான் பயப்படமாட்டேன்”, என்றாள் அவள். “சரி” நான் சொன்னேன். “இப்பொழுது இதனுடன் நீ பழக வேண்டும், நீ அதற்கு உணவளிக்க வேண்டும். அதனுடன் விளையாட வேண்டும்”. நிச்சயமாக, நீங்கள் இக்கதையின் முடிவை அறிவீர்கள். பூனைக்குட்டி ஒரு பூனையாக வளர்ந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அவள் அதனிடம், மிக நெருக்கமாக இருந்தாள். அவள் இனி அதனை விட்டுவிடமாட்டாள்.

முந்தின வாழ்க்கை அனுபவங்களிலிருந்து சில அச்சங்கள் வரக்கூடும். உண்மையில், நான் கடைசியாக கூறிய பிரச்சினைக்கு அப்படி ஒரு மூலம் இருக்கலாம். இதே முறையில் இவைகள் தீர்க்கப்படுகின்றன. நீங்கள் பயப்படுகின்ற விஷயங்களுடன் நீங்கள் பழகிவிடுகிறீர்கள்.

ஒரு சிறிது மாறுபட்ட அணுகல் முறையை நீங்கள் பயன்படுத்த வேண்டிய சில இடங்கள் உண்டு. நாங்கள் படிப் படியான அணுகல்முறையைப் பயன்படுத்திய ஒரு சம்பவத்தை உங்களுக்குச் சொல்லுவேன். ஒரு சிறிய அறையில் உறங்கிட அப்பெண் பயந்தாள். அவள் ஒரு சிறிய அறைக்குள் செல்வாள்; ஆனால் அங்கே அவள் தூங்கமாட்டாள். முந்திய வாழ்க்கை

அனுபவத்திலிருந்து இந்த அச்சம் வந்திருந்தது. நான் பணி செய்து கொண்டிருந்த இடத்திற்கு அவள் உதவி கேட்டு வந்தாள். நூலகத்தின் (அது மிகப் பெரிய அறை) மூலையில் அவளுக்காக ஒரு கட்டில் நாங்கள் போட்டோம். அங்கும் அவள் தனியாகத் தூங்க அஞ்சினாள்; எனவே நான் அங்கே இன்னொரு கட்டில் போட்டு முதல் இரவன்று அவளுடன் நான் உறங்கினேன். நூலகத்தில் அவள் தனியாகத் தூங்கக் கற்றுக் கொண்டதும் அடுத்த சிறிய அறையான சாப்பாட்டு அறையில் நாங்கள் ஒரு கட்டில் போட்டோம். அவளுக்கு அடுத்து முதல் இரவன்று அங்கே நான் உறங்கினேன். அதற்குப் பின்னர் மெதுவாக அவளே தனியாகத் தூங்கக் கற்றுக் கொண்டாள். பிறகு எங்களிடமிருந்த பெரிய படுக்கை அறையில் நாங்கள் இதனை முயன்றோம். இப்படியாக அவள் ஒரு சிறிய படுக்கை அறையில் தூங்கும் நிலையை அடைந்தாள்.

இந்தப் படிப்படியான முறையைத்தான் நீங்கள் பயன்படுத்தியே ஆகவேண்டும் என்பதன்று. சிலவகையான அச்சங்களை படிப்படியான உத்தி மூலம் எளிதாகப் போக்கலாம் என்பதால் நாங்கள் அதனைக் கையாண்டோம். இதுபோன்ற இன்னொன்று உயரே (மலை உச்சிக்கு) செல்வது பற்றிய அச்சமாகும். இதுவும் பழைய அனுபவத்திலிருந்து வரலாம். சில இளைய, ஆற்றல் வாய்ந்தவர்கள் உயரம் குறித்து அச்சப் படுகின்றனர் என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்லுவேன்.

உயரே செல்வது குறித்து அச்சப்படுபவர்களுடன் நான் செய்வது என்னவென்றால், முதலில் அவர்கள் நிறைவுடன் இருக்கக் கூடிய, ஆனால் மேலும் உயரே செல்ல விரும்பாத அளவு உயரத்துக்கு நான் அவர்களைக் கூட்டிச் செல்கிறேன். பிறகு நான் அவர்களுடன் சிறிதுநேரம் அங்கே தங்குவேன். அவ்வயரத்திலேயே அவர்களைச் சிறிதுநேரம் தனியே தங்கவிட அவர்களுக்குப் படிப் பதற்கும், ஏதோ செய்வதற்கும் வழி செய்திடுவேன். அடுத்த நாள் உடனே அதே உயரத்திற்கு நாங்கள் சென்ற பிறகு சிறிது மேலே செல்வோம். முடிவாக அவர்கள் மலை உச்சியை அடைந்தனர்; அவ்வயரத்திற்கு அவர்கள் பழக்கப்பட்டு விட்டனர். அதைப் பற்றிய அச்சம் பின்பு அவர்களுக்கு ஒரு பொழுதும் இல்லை.

ஓரளவு அச்சம் ஆரோக்கியமானதா என என்னிடம் கேட்கின்றனர். எந்தளவு அச்சமும் ஆரோக்கியமற்றது என நான் நினைக்கிறேன். ஒரு தெருவினைப் பற்றிய அச்சம் உங்களுக்கு இருக்குமானால், அதனைப் பற்றி நீங்கள் பேசினாலன்றி,

அதனைக் கடக்குமுன் நீங்கள் மேலும் கீழுமாகப் பார்ப்பீர்கள். ஆனால் நமக்கு பாதுகாப்புக்குரிய சாத்தியமான அனைத்தையும் நாம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. எனவே நான் தெருவினைக் கடக்கும் பொழுது எப்பொழுதும் நான் மேலும் கீழும் பார்க்கிறேன். ஆனால் அதனை அச்சமென நான் நினைக்கவில்லை. அது புத்திசாலித் தனமாக இருப்பதாகும். அதனை நான் எவ்வழியிலும் அச்சத்துடன் தொடர்புபடுத்த மாட்டேன். ஒரு வழவழப்பான பாதையில் கூழாங்கற்கள் சிதறிக் கிடக்குமானால், அவற்றின்மீது கால் வைத்தால் வழக்கிவிழ ஏதுவாகும் என்பதை நான் அறிவேன். எனவே அவ்வாறு செய்யக்கூடாது என்பதில் நான் கவனமாக இருக்கிறேன். நான் அச்சப்படவில்லை; அதுவே நான் செய்யக் கூடிய புத்திசாலித்தனமான செயலாகும்.

தெய்வீகப் பாதுகாப்பு

சமீபத்தில் நான் ஒரு குழுவினை கல்வி மற்றும் பரவசமுட்டும் பயணத்துக்காக நான்கு ஹவாய் தீவுகளுக்குத் தலைமையேற்று அழைத்துச் சென்றிருந்தேன்; அப்பொழுது ஒரு காவல்துறையாளர் எங்களைக் கடற்கரையில் தூங்க வேண்டாமென எச்சரித்தார். அக்கடற்கரையில் ஒரு கொலை நடந்தது எனத் தெரிகிறது. அவ்வழகிய தீவுகளில் பரப்பப்படும் அச்சம்பற்றி நான் பெரிதும் கவலைப்பட்டேன். எனக்கு அச்சமெதுவும் இல்லை. குழுவில் ஒருவர் கடற்கரையின் அபாயங்கள் பற்றி எனக்குச் சொல்ல முற்பட்டார். நான் அவளிடம் சொன்னேன். “நாம் அனைவரும் எனது காவல் தேவதையின் பாதுகாப்பில் உள்ளோம்”. எந்தக் கடற்கரையிலும் எங்களுக்குச் சிறிய அசம்பாவிதமும் நிகழவில்லை.

ஓரிரவு நாங்கள் கடற்கரையில் இருந்தோம். நாங்கள் மட்டுமே அங்கு வெள்ளைக்காரர்கள். மற்றவர்கள் மிகவும் இனிமையாக இருந்தனர். பலர் எங்களிடம் வந்தனர். ஒருவர் சொன்னார். “சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் உங்களைத் தொலைக் காட்சியில் நான் பார்த்தேன்”. அத்தீவுகளுக்கு ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் நான் முதல் தடவையாக வருகைதந்த பொழுது இது நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் கையெழுத்தும் (autograph) கேட்டனர்! எனவே நாம் அச்சப்படக்கூடாது என நான் நினைக்கிறேன். அச்சப்படுதலானது நாம் எதைப் பார்த்து அஞ்சுகிறோமோ அதை நம்மை நோக்கி இழுக்கும். நான் எதை அஞ்சுகிறேனோ அது என் மீது பாய்கிறது. நான் கடற்கரையில் பூரண பாதுகாப்பை

உணர்ந்தேன். எனது முழுக்குழுவும் பாதுகாக்கப்பட்டது; அவர்கள் நலம்.

நான் திட்டவட்டமான பாதுகாப்பு உணர்வைப் பெற்றேன். நான் பயணம் செய்த கார்களிலிருந்து* இருமுறை வெளியே வர வேண்டியது அவசியம் என உணர்ந்தேன்; ஒருமுறை ஏன் என்பது புரிந்தது. இரு உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களுடன் லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ்ஸை நோக்கித் திராட்சைத் தோட்டங்கள் வழியாக வந்த பொழுது நான் காரை விட்டு வெளியே வரவில்லை. மலை அடிவாரத்தை அடைவதற்கு எவ்வளவு விரைவாகப் பழைய செவியை (Chevy) அடைவது என அவர்கள் பார்த்தனர். நான் காரின் பின் ஆசனத்தில் இருந்தேன். நான் முழுப் பாதுகாப்பை உணர்ந்தேன்.

ஆனால் ஒருமுறை விஸ்கி குடித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு காரோட்டியுடன் நான் இருந்தேன். நான் காரை ஓட்ட முன் வந்தேன். எனது ஓட்டுநர் உரிமத்தை அவனிடம் காட்டினேன் ஆனால் அவன் என்னை ஓட்ட அனுமதிக்கவில்லை. எனவே என்னை ஒரு சந்திப்பில் இறக்கிவிடும்படி கேட்டுக் கொண்டேன். பின்னர் ஒரு சிறிய டிரக்கில் பயணத்தைத் தொடர்ந்தேன். நாங்கள் ஐந்து மைல் கூடப் போயிருக்க மாட்டோம்; முன்னர் பயணம் செய்த கார் பள்ளத்தில் விழுந்து இலவம்பஞ்சு மரத்தால் தடுக்கப்பட்டு நின்றிருந்தது. நான் முன்னர் அமர்ந்திருந்த பகுதியின் கண்ணாடி உடைந்திருந்தது; மேற்கூரை அடிபட்டிருந்தது. நான் ஏன் அக்காரை விட்டு வெளியேற வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்தேன் என்பதைக் கூறலாம். ஓட்டுநர் மோசமாகக் காயம்படவில்லை. அவருக்குச் சிறிது வெட்டுக்கள் விழுந்தன; ஆனால் அவர் உண்மையில் பெரிய காயம்படவில்லை.

இன்னொரு தடவை நான் முடிவைக் காணவில்லை; ஆனால் நான் காரிலிருந்து வெளியேறுவதற்கான அவசியத்தை நான் உணர்ந்தேன். அவன் அசட்டுத்தனமாகக் காரை ஓட்டிக் கொண்டிருந்தான். அவன் நடுவிலிருந்த இரட்டை மையக் கோட்டைத் தாண்டிச் சென்றான். பார்க்க முடியாத நிலையிலும் கார்களை முந்திக் கொண்டிருந்தான். எனவே நான் அக்காரை விட்டு வெளியேறினேன். அச்சந்திப்பிலிருந்து கிழக்கு நோக்கிச்

* அமெரிக்காவில் தனியார் கார்களில் கைகாட்டி நிறுத்தி ஏறிச் செல்ல முடியும். அமைதி யாத்திரி 25,000 மைல்கள் நடந்த பிறகு தொடர்ந்து மைல்கள் எண்ணாது நடந்தார். வழியில் கார், விமானப் பயணங்களையும் ஏற்றார்.

செல்லும் கார் ஒன்றில் ஏறிச் சென்றேன். அந்தக் காருக்கு என்ன முடிவாயிற்று என்பது எனக்குத் தெரியாது. தீயது ஒன்றும் நேர்ந்திருக்காது என நம்புகிறேன்.

தெருவைக் கடப்பதற்கு முன் அக்கம்பக்கம் பார்ப்பது போன்ற சாதாரணமான செயல்கள் நல்லதாகும்; ஆனால் பலரிடம் உள்ளது போன்ற முட்டாள்தனமான அச்சங்கள் தேவையற்றவையாகும். கடற்கரையில் தூங்குவது போன்ற ஒரு விசயத்திற்கு நீங்கள் அச்சப்படுகிறீர்கள் என வைத்துக் கொள்வோம்; நீங்கள் உங்கள் வீட்டில் தூங்குவதற்கும் அச்சப்பட வேண்டும். எவ்வளவு பேர் தங்களது சொந்த வீடுகளிலேயே கொல்லப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பாருங்கள். அல்லது நீங்கள் ஓர் ஓட்டலில் தூங்கவும் அஞ்சவேண்டும். ஓட்டல் அறைகளில் எவ்வளவு பேர் கொல்லப்படுகிறார்கள். இது பரிகாசமான நடத்தைக்கு வழிவகுக்கும்.

நான் முழுமையான பாதுகாப்பு உணர்வு பெற்றுள்ளேன். நான் அந்த இரு கார் பயணங்களில் பெற்றது போன்ற உணர்வை நான் பெற்றிருந்தால் நான் கடற்கரையிலிருந்து அக்குழுவை அழைத்துச் சென்றிருப்பேன். எவ்வாறாயினும் நான் முழுமையான பாதுகாப்பை உணர்ந்தேன். எனக்குக் கொஞ்சம் கூட அச்சம் தோன்றவில்லை. நாங்கள் கடற்கரையில் தங்கியிருந்த பொழுது முழுமையான பாதுகாப்புடன் இருப்பதை உணர்ந்தேன்.

நாம் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளாத பல விசயங்கள் உண்டு. அவைகள் நிகழ்வதை நாம் அறிவோம். சான்றாக என்னை பாதித்திருக்கக்கூடிய சிலவற்றிலிருந்து நான் விலக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறேன். சிறியது என நான் அறிந்த சந்தொன்றின் வழியே நான் நடந்து சென்றேன். மரங்கள் ஒன்றையொன்று மேலே சந்தித்தன. நான் எங்கே செல்கிறேன் என்பதை என்னால் உண்மையில் பார்க்க முடியவில்லை. ஆனால் இச்சந்தினை நான் முன் அனுபவத்தால் அறிவேன்; இருண்ட பாதையின் இறுதியில் ஒளி தெரிந்தது. நான் இப்பொழுது மிக வேகமாக நடந்து கொண்டிருந்தேன்; அப்பொழுது வலுவான சக்தி போன்ற ஒன்று என்னை நிறுத்தியது. என்னை நிறுத்துமளவு அது ஆற்றல் மிக்கதாக இருந்தது. என்ன நிகழ்ந்தது எனக் காண விழையத் துடிப்பில் நான் முன்னோக்கிப் புறப்பட்டேன் - சந்தின் குறுக்கே மின்சார வயர் கட்டப்பட்டிருந்தது. அச்சந்தின் மறுமுனையில் கால்நடைகள் தடையை பழுது பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

எனவே கால்நடைகள் திரிவதைத் தடுக்க மின்சார வயர்களைப் பரப்பியிருந்தனர். இது எனக்குத் தெரியாது. நான் நிறுத்தப் படாதிருந்தால் அந்த வயர்களுக்குள் சென்றிருப்பேன். நாம் உணர்வதை விட நமக்கு அதிகப் பாதுகாப்பு உண்டு.

நான் ஒருமுறை காரோட்டிச் சென்றபொழுது இதைப் போன்ற மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க சம்பவம் நிகழ்ந்தது. இப்பொழுது நான் ஓட்டுநர் உரிமத்தை விட்டுவிட்டேன். ஆனால் நான் காரோட்டிய காலம் முழுவதும் நான் நல்ல ஓட்டுநராக இருந்தேன்; கார் எனது கட்டுப்பாட்டிலேயே எப்பொழுதும் இருக்கும். இன்னும் வேலை முடிவு பெறாத சாலையில் இன்னொருவரின் காரை நான் அப்பொழுது ஓட்டிச் சென்றேன். ஒரு சரிவின் வழியே வந்த பொழுது சாலையின் இறுதியில் போக்குவரத்து அடையாள விளக்கு இருந்தது; அங்கு நீங்கள் இப்படியோ அல்லது அப்படியோ திரும்ப வேண்டும். இருபுறமும் காரர்கள் ஓடிக் கொண்டிருந்தன. சிவப்பு விளக்கு தெரிந்ததும் நான் இயல்பாக பிரேக்கின் மீது எனது கால்களை வைத்தேன், ஆனால் பிரேக்குகள் இல்லை! அவசர நிலை முயற்சியில் நான் இறங்கினேன். எனக்கு அவசரநிலைப் பதற்றம் இல்லை. பின் நோக்கிச் செலுத்தினால் வண்டி நிற்கும் என நான் நினைத்தேன். ஆனால் இது காரைத் தூள் தூளாக்கி விடும். காரைப் பின் நோக்கி ஓட்ட முயன்றேன் ஆனால் அது அங்கனம் ஓடவில்லை. முன்னர் நின்ற வண்டி ஒன்றில் இரு குழந்தைகள் பின்பக்கம் பார்த்தவாறு இருந்தனர். நான் காரை நிறுத்தியாக வேண்டும்! நான் இடது பக்கம் திரும்ப முடியாது; காரர்கள் விரைந்தும் மிகுந்தும் வந்து கொண்டிருந்தன. வலது புறம் ஒரு கற்சுவரும் பள்ளமும் இருந்தன. எனது சிறிய, எல்லைக்குட்பட்ட மனம் கூறியது: "பள்ளத்தை நோக்கிச் செல், கல் சுவர் தடுத்துக் காரை நிறுத்தும்; கார் உடையும்; ஆனால் அது அதனை நிறுத்தி விடும்". நான் அதைச் செய்ய முடியவில்லை. வாழ்வில் இந்த ஒரே ஒரு முறைதான் கார் எனது கட்டுப்பாட்டை மீறி இருந்தது*. கார் இடது பக்கம் திரும்பி, இரு காரர்களுக்கு நடுவில் ஓடி, சிறிய சரிவில் இருந்த கரடுமுரடான கைவிடப்பட்ட சாலையில் முட்டி நின்றது. அத்தகைய சாலை ஒன்று இருப்பதை நான் அறிந்திருக்கவில்லை. நான் அதைப் பார்க்கும் சாத்தியமில்லை.

எனவே பாருங்கள், இத்தகு வியத்தகு நிகழ்ச்சிகள் எனக்கு நடக்கின்றன. நான் ஏன் முழுமையான பாதுகாப்பு உணர்வைப்

* 1981இல் அமைதி யாத்திரி சாலைப் பயணத்தில் விபத்தில் காலமானார். அமைதி யாத்திரியின் நடுவே நிறைவான நிலையை அவர் அடைந்தார்.

பெற்றுள்ளேன் என்பது உங்களுக்குப் புரியும். இப்பாதுகாப்பு நான் இருக்கும் எந்தக் குழுவிற்கும் கிடைக்கிறது.

உதவிடும் ஓர் தியானம்

இந்த சிறிய தியானத்தை நான் உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலில் கடவுளுடைய பாதுகாவல் நம்மை சுற்றியிருக்கிறது என்பதை நம்மால் ஒப்புக்கொள்ள முடியுமா? நீங்கள் கடவுளுடைய அழகான குழந்தை, நீங்கள் எப்பொழுதும் கடவுளுடைய கைகளில் இருக்கிறீர்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். கடவுளை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்... கடவுளுடைய பாதுகாவலை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்... உண்மையில், பயப்படுவதற்கு பிரச்சினை எதுவுமில்லை. நீங்கள் களிமண் பண்டம் இல்லையெனத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். தேவையில்லாமல் உங்களது வாழ்க்கையை ஆட்சி செய்கின்ற தன்னை மையமாகக் கொண்ட இயல்பன்று நீங்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் கடவுளை மையமாகக் கொண்ட இயல்புடையவர்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். கடவுளுடைய இராச்சியம் "உங்களுக்குள் இருக்கிறது. உங்களுக்குள் இருக்கும் கிறிஸ்து" நித்தியமானது; அழிவற்றது உங்களுடைய உண்மையுடன் இணைந்து கொள்ளுங்கள்.

அமைதி... அமைதியாக இருங்கள்... தெரிந்து கொள்ளுங்கள்...

நான் கடவுள் என்பதை

அமைதி... அமைதியாக இருங்கள்... தெரிந்து கொள்ளுங்கள்...

நான் அது என்பதை

அமைதி... அமைதியாக இருங்கள்... தெரிந்து கொள்ளுங்கள்

அமைதி... அமைதியாக இருங்கள்

அமைதி... இருங்கள்

அமைதி...

அமைதி...

அமைதி...

நாம் கடவுளுடைய முழுநிறைவான குழந்தைகள், நித்தியமானவர்கள்; அழிக்கப்பட முடியாதவர்கள் என்ற அறிவோடு இப்பொழுது நாம் அன்பில் தமது தனிவழிகளில் செல்லுவோம். ஆனால் நாம் ஆத்மாவில் எப்பொழுதும் ஒன்று சேர்ந்து இருப்போம். கடவுள் உங்களை ஆசீர்வதிக்கிறார். உங்கள் எல்லோருக்கும் அமைதி கிடைக்கட்டும்.

* கடவுள், பரமாத்மா, புச்சர், அல்லா, சிவா, கிருஷ்ணா, சாஸ்வதி, வட்சுமி, தூக்கை

7. ஆத்மீக வாழ்க்கை வாழ்தல்

தொடக்கத்தில் மக்களோடு தொடர்பு கொள்வதற்காக மட்டுமே நான் எனது நடைப்பயணத்தை மேற்கொள்ளவில்லை. அமைதிக்கான எனது பிரார்த்தனையில் எனது கவனத்தைக் குவிக்க ஒரு பிரார்த்தனை ஒழுங்கு முறையாக (prayer discipline) நான் அதனை மேற்கொண்டேன். நிறுத்தம் இல்லாமல் பிரார்த்தனை செய்வதற்கு நான் இன்னமும் கற்றுக்கொள்ளவில்லை. நான் நாற்பத்தைந்து நாள் பிரார்த்தனையையும் உண்ணாவிரதத்தையும் ஒரு பிரார்த்தனை ஒழுங்குமுறையாக மேற்கொண்டேன்.

முதல் கொஞ்ச வருடங்களுக்குப் பின்னர் பிரார்த்தனை ஒழுங்குமுறை முற்றிலும் தேவையில்லாமல் இருந்தது. ஏனெனில் நிறுத்தம் இல்லாமல் பிரார்த்தனை செய்வதற்கு நான் கற்றுக் கொண்டேன். உலகில் நான் அக்கறைப்படும் சூழ்நிலையை அல்லது நபரை எனது பிரார்த்தனைக்குள் வைத்து முற்றிலுமாக நான் அதில் என்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டேன். மற்றவை தானாக நடக்கிறது.

சில சூழ்நிலை எப்பொழுதாவது எனது விழிப்பான மனதிற்குள் மீண்டும் வருகிறது. ஏனெனில் நான் உண்மையாக அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. யாராவது ஒருவர் மிகவும் துன்பத்தில் இருக்கிறார். அந்நபர் எனது சிந்தனையில் மனதிற்குத் திரும்பி வந்தால், நான் சிலசமயங்களில் மனக்காட்சி முறை பிரார்த்தனையைப் (prayer of visualisation) பயன்படுத்துகிறேன். இது எனக்கு எப்பொழுதும் இயல்பாக இருக்கிறது. ஆனால் எல்லோருக்கும் இங்ஙனம் இருக்காது என்பதை நான் புரிந்து கொள்கிறேன். நான்—எனது இறைத்தன்மை—அவர்களது இறைத்தன்மையைத் தொடும்நிலையை அடைகிறேன். பின்பு அவர்களை உயர்த்துவது போன்ற, உயர்த்துவது போன்ற, உயர்த்துவது போன்ற உணர்வு எனக்கு உண்டாகிறது. கடவுளது ஒளியை அவர்களுக்குக் கொண்டு வருவது போன்ற உணர்வு எனக்கு இருக்கிறது. கடவுள் ஒளியில் அவர்கள் குளிப்பதாகக் காட்சி செய்ய நான் முயல்கிறேன். இறுதியில் அவர்கள் தங்க ஒளியில் குளித்து தங்கள் கரங்களை நீட்டியவாறு நிற்பதை நான் காண்கிறேன். அவ்விடத்தில் நான் அவர்களைக் கடவுளுடைய கரங்களில் விட்டுவிடுகிறேன்.

நான் சந்திக்கும் மக்களில்—அவர்களில் சிலர் தன்னை மையமாகக் கொண்ட இயல்பினால் ஆட்சி செய்யப்படலாம்; அவர்கள்

தங்களின் உள்ளார்ந்த ஆற்றலை முற்றிலும் அறியாமல் இருக்கலாம்; இருந்தாலும்—நான் அந்த இறையொளிக் கீற்றைப் பார்க்கிறேன். அதில் நான் கவனம் செலுத்துகிறேன். மக்கள் எல்லோரும் எனக்கு அழகாகத் தோற்றமளிக்கின்றனர்; அவர்கள் எனக்கு ஒளிரும் ஒளிகளைப் போலத் தோற்றமளிக்கின்றனர். என்னோடு பூமியில் நடக்கும் இவ்வழகான மக்களுக்கு நன்றியுள்ளவளாக இருப்பது. போன்ற உணர்வு எனக்கு எப்பொழுதும் இருக்கிறது.

எனவே எனது பிரார்த்தனையின் ஒரு பகுதி நன்றி உணர்வாகும் என நான் சொல்லுவேன்; ஆம், அது கடவுளுடைய குழந்தைகள் மற்றும் கடவுளுடைய படைப்புகள் அனைத்திடமும் காட்டும் உண்மையான அன்பு என்னும் உணர்வாகும். பிரார்த்தனை என்பது ஆக்கச் சிந்தனைகளின் குவியலாகும். இது பிரார்த்தனை பற்றிய சில செய்திகளாகும்.

பிரார்த்தனை வழிகள்

நீங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் கடவுளது ஒளியை அகக்காட்சி யாகக் காணலாம்; உதவி தேவைப்படும் எவருக்காவது அதனை அனுப்பலாம். உங்களது இறைத் தன்மை வெளியில் பரவி பிறரின் இறைத்தன்மையைத் தொடவேண்டும். உலகத்தின் ஒளி உங்களுக்குள் இருக்கிறது; அதனை உலகத்தோடு பகிர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

உங்களுக்குள் ஒரு தங்க ஒளியைக் காட்சி செய்து (visualize), அதனை வெளியில் பரப்புங்கள். முதலில் அதனை உங்களது நண்பர்கள், உறவினர்கள் வட்டத்தில் பரப்புங்கள். பிறகு அதனைப் படிப்படியாக உலகத்தில் பரப்புங்கள். கடவுளது தங்க ஒளி பூமியைச் சூழ்ந்திருப்பதாகக் காட்சி செய்யுங்கள்.

உங்களுக்கு ஒரு பிரச்சினை இருந்தால் பிரார்த்தனையில் கடவுளிடம் அதனை எடுத்துச் செல்லுங்கள் அது கடவுளுடைய கரங்களில் இருப்பதாகக் காட்சி செய்யுங்கள். பின்பு அதனை விட்டுவிடுங்கள். சாத்தியமான மிகச்சிறந்த கரங்களில் அது இருக்கிறது என்பதை அறிந்து உங்களது கவனத்தை வேறு விஷயங்களில் திருப்புகள்.

நீங்கள் செய்யக்கூடிய ஒரே பிரார்த்தனை இது மட்டுமன்று. ஆனால் மிகப்பெரும் சிரமத்தில் இருக்கும் சிலருக்கு இந்த அகக் காட்சிப் பிரார்த்தனை முறை உதவியாக இருந்திருப்பதை நான்

கண்டுபிடித்துள்ளேன். இதன் பலன்களைப் பற்றி பின்னர் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே நான் இதனை ஓரளவு செய்கிறேன்.

தொடர்ச்சியான நன்றிப் பிரார்த்தனை ஒன்றும் உள்ளது – நான் எப்பொழுதும் நன்றியுடையவளாக உள்ளேன். உலகம் மிகவும் அழகானது, நான் நன்றியுடையவளாக உள்ளேன். நான் முடிவுற்ற ஆற்றல் (endless energy) பெற்றுள்ளேன், நான் நன்றியுடையவளாக உள்ளேன். வற்றாயிருப்புடன் (the source of Universal Supply) நான் இணைக்கப்படுகிறேன். நான் நன்றியுள்ளவளாக உள்ளேன். நான் பேருண்மையின் மூலத்துடன் (the source of Universal truth) இணைக்கப்படுகிறேன், நான் நன்றியுடையவளாக இருக்கிறேன். நான் இடைவிடாத நன்றியுணர்ச்சியுடன் உள்ளேன்; இது ஒரு வழிபாடாகும்.

நீங்கள் கற்கும்பொழுது அதற்கென சிறப்பாக நேரத்தைச் செலவிடுவதும் சிறப்பான முறைகளைக் கையாளுவதும் கூட மதிப்புள்ளதாக இருக்கலாம் என்பது உண்மையே... அதனை நான் ஏற்கிறேன்.

பல சமயங்களில் மக்கள் எனக்கு எழுதுகின்றனர். அவர்கள் கூறுகின்றனர், “அமைதியே, பிற்பகல் நான்கு மணிக்கு என்னுடன் வழிபாடு செய்வீர்களா? இரவு ஒன்பது மணிக்கு வழிபாடு செய்வீர்களா? இந்தக் குறிப்பிட்ட நேரம் ஒய்வு நேரம், வழிபாடு செய்திடலாமா?” நான் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், “நீங்கள் இங்ஙனம் பிரார்த்தனை செய்ய எனக்கு நேரத்தை ஒதுக்க வேண்டியதில்லை. –எந்நேரமும் நீங்கள் என்னுடன் ஒன்றுபடலாம் (plug in); நீங்கள் என்னுடன் வழிபாடு செய்வீர்கள்; நான் உங்களுடன் வழிபாடு செய்வேன்; ஏனெனில் நான் இடைவிடாது பிரார்த்தனை செய்கிறேன்”.

இடைவிடாது பிரார்த்திப்பது சடங்காக்கப்படுவதில்லை; அதில் வார்த்தைகளும் கூட இருப்பதில்லை. கடவுளுடன் ஒருமைப்பட்டு இருப்பது பற்றிய இடைவிடாத விழிப்புணர்வு நிலையாகும் அது; நல்ல விசயத்தைப் பற்றிய உண்மையான தேடலாகும் அது. கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் தேடுவதை நோக்கிக் குவிவதாகும் அது. எல்லா சரியான வழிபாட்டுக்கும் நல்ல விளைவு இருக்கும்; ஆனால் உங்களது முழு வாழ்வையும் பிரார்த்தனைக்கு அளித்தால் அதனது ஆற்றல் பலமடங்கு பெருகுகிறது.. பிரார்த்தனையின் முழு ஆற்றலையும் யாரும் உண்மையில் உணர்வதில்லை. ஆம், வழிபாட்டுக்கும் செயலுக்கும்

இடையில் ஓர் உறவு உள்ளது. பெறும் பாங்குடைய (receptive prayer) வழிபாடு அகப்பெறுதலில் முடிகிறது; அது சரியான செயலுக்கு உந்துகிறது.

ஒரு வழிபாட்டிற்கான விடை தொடர்பான கதை ஒன்றினை நான் சொல்லுவேன். ஒரு நெடுஞ்சாலையில் பின்னிரவில் நான் தனியாக நடந்து கொண்டிருந்த பொழுது ஓர் இளைய போலீஸ்காரன் என்னைக் கைது செய்தான். பாதுகாப்பான காவல் பற்றி அவன் சிந்தித்தான் என நான் நம்பினேன். அவன் என்னிடம் சொன்னான், “ஏன், இந்நகரில் இந்த இரவு வேலையில் ஒருவரும் தனியே நெடுஞ்சாலையில் நடக்க மாட்டார்கள்”.

நான் அவனிடம் சொன்னேன், “நல்லது, இங்கே பார், நான் முற்றிலும் அச்சமின்றி நடக்கின்றேன். எனவே நான் நல்லதாக இல்லாததை ஈர்ப்பதில்லை. நான் அச்சப்படுவது என்மீது வந்து சேர்கிறது எனக்கூறுவார். நான் எதையும் கண்டு அஞ்சுவதில்லை; நான் நல்லதையே எதிர்பார்க்கிறேன்”.

அவன் காவலில் வைக்க என்னைக் கூட்டிச் சென்றான். நான் ஒரு சிறிய அறையில் இருந்தேன். அவ்வறையில் பழைய செய்தித்தாள்கள், சிகரெட் துண்டுகள், பழைய பொருட்கள் முதலியன தாறுமாறாகக் கிடந்தன. ஒரு படுக்கையும், நான்கு கந்தலான கம்பளங்களும் இருந்தன. இருபெண்கள் ஒரே படுக்கையில் படுக்க முயன்று கொண்டிருந்தனர். முந்திய இரவு அவ்வறையில் இவ்வசதியுடன் எட்டுப் பெண்கள் இருந்தனர் எனக் கூறினர். பொதுவாக அங்கிருந்த கைதிகளிடம் இனிய உணர்வு இருந்தது. அவர்கள் என்னிடம் கூறினர், “உங்களுக்கு இரு கம்பளம் தேவை; ஏனெனில் நீங்கள் தரையில் தூங்க வேண்டும்”. எனவே நான் ஒரு செய்தித்தாளை எடுத்து தரையைச் சுத்தப்படுத்தினேன். பின்னர் ஒரு கம்பளியைத் தரையில் விரித்து ஒரு கம்பளியால் மூடிக்கொண்டு வசதியாக நான் தூங்கினேன்.

நான் சிமெண்ட் தரையில் தூங்குவது இது முதல் தடவையோ அல்லது இறுதித் தடவையோ அன்று. நீங்கள் கடுமையாகப் பணி புரிந்து ஓய்வெடுப்பதாயின் எங்கும் உறங்கலாம். காலையில் நான் விழித்தெழுந்த பொழுது அந்த மனிதன் கம்பிகளின் வழியே உற்றுப் பார்ப்பதைக் கண்டேன். “கோர்ட் எப்பொழுது கூடும்”, என நான் அவனிடம் கேட்டேன். “நான் அறியேன்”, என்றான் அவன். “நல்லது, நீ ஒரு போலீஸ்காரன் அல்லவா?” நான்

கேட்டேன். “இல்லை”, அவன் சொன்னான், “நான் இந்தப் பெண்களைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்”. அது நகரத்து விளையாட்டுக்களில் ஒன்றாக இருந்தது. தெருவினிருந்து யாரும் நேரே அங்கே வந்து இன்று யார் அங்கே உள்ளனர் என்பதைப் பார்க்க முடியும்; “நாம் அந்தப் பெண்களைப் பார்ப்போம்”.

நடுத்தர வயது பெண்ணொருத்தி இருந்தாள். குடித்து ஒழுங்கினமாக நடந்ததற்காக அவள் காவலில் வைக்கப்பட்டாள். இது தனது ஏழாவது குற்றம் என அவள் என்னிடம் கூறினாள். சிறை அவளுக்குக் கடினமானதாக இல்லை. மற்றொருத்தி பதினெட்டு வயதுப் பெண்ணாவாள். இவ் நிகழ்ச்சியால் தனது வாழ்வே பாழ்பட்டுவிடும் என அவள் நினைத்தாள். நான் சொன்னேன், “இது எனக்கு இரண்டாவது முறையாகும். எனது வாழ்க்கை பாழ்பட்டு விட்டதாக நான் உறுதியாக நினைக்க வில்லை”. நான் அவளை உற்சாகப்படுத்தினேன்; அவள் வெளியே வந்ததும் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றி நாங்கள் பேசினோம். அவள் அன்றோ அல்லது அடுத்த நாளோ விடுவிக்கப் படவிருந்தாள்.

பிறகு அவர்கள் காவலர்களை மாற்றினர். நான் அச்சிறை செவிலியைக் காணவேயில்லை. புதிய காவலர் என்னைப் பார்த்துக் கேட்டான், “நீங்கள் இங்கே என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? நான் உங்களது படத்தைப் பத்திரிகையில் பார்த்துள்ளேன். வானொலியிலும் உங்களது பேச்சினைக் கேட்டுள்ளேன்”. பிறகு அவர்கள் என்னை வெளியே செல்ல அனுமதித்தனர்.

ஆனால் நான் வெளியேறுவதற்கு முன்னர் சுற்றுப்புறத்தைச் சுத்தம் செய்தவனிடமிருந்து ஒரு பெருக்குமாரைப் பெற்று, அப்பெண்களிடம் தமது அறையைச் சுத்தப்படுத்திக் கொடுத்தேன். அவர்கள் கலைந்து கிடந்த தமது கூந்தலை வார ஒரு சீப்பினைப் பெற்றுத் தந்தேன். அவர்கள் அங்கு ஒரு வாரமாக ஒரு சீப்புமற்று இருந்தனர்.

நான் உண்மையில் உங்களிடம் சொல்ல விரும்புவது இது தான். அப்பதினெட்டு வயதுப் பெண் ஆழ்ந்த சமயப் பற்றுடையவள். அவள் உதவி கோரி கடவுளிடம் மிகவும் தீவிரமாக வேண்டிக் கொண்டிருந்தாள். அவளது வழிபாட்டிற்கு விடையாகவே நான் அவ்விரவில் நெடுஞ்சாலையில் கைது செய்யப்பட்டு அச்சிறைக்குள் அனுப்பப்பட்டேன்.

வழிபாட்டின் மிகவும் முக்கியமான அம்சம் நாம் என்ன சொல்கிறோம் என்பதல்ல; நாம் என்ன *உணர்கிறோம்* என்பதாகும். என்ன செய்யப்பட வேண்டும் என நாம் நினைக்கிறோம் என்பதைப் பற்றிக் கடவுளிடம் சொல்வதற்கு நாம் நிறைய நேரத்தைச் செலவிடுகிறோம்; நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் எனக் கடவுள் சொல்வதற்கு அமைதியாக நாம் போதிய நேரம் காத்திருப்பதில்லை.

அனைவருக்கும் பொதுவான கடவுளின் சட்டம் ஒருபுறமிருக்க, ஒவ்வொரு மானிட ஆத்மாவிற்குமான கடவுளின் தனிப்பட்ட வழிகாட்டுதல் உண்டு. உங்களது வாழ்க்கைக்குக் கடவுளின் வழிகாட்டுதல் என்னவென்று தெரியவில்லையென்றால் வரவேற்கும் அமைதியில் (receptive silence) அதனை நீங்கள் தேட வேண்டும். இயற்கையின் அழகினூடே ஏற்கும் நிலையில் (மௌனத்துடன்) அமைதியுடன்* நான் நடக்கிறேன். அற்புதமான அக்காட்சிகள் எனக்கு அப்பொழுது கிட்டும்; பிறகு அவற்றை நான் எனது வாழ்வில் செயல்படுத்துகிறேன்.

அழகிய, உயர்த்துகின்ற இசையைக் கேட்பதை நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கலாம்; அழகிய சில சொற்களைப் படித்து அவற்றைப் பற்றிச் சிந்தித்திடலாம். இயற்கையின் அழகுகளே எப்பொழுதும் எனக்குப் பரவசமுட்டுகின்றன; உண்மையில் அந்நேரமே நான் கடவுளுடன் தனித்து இருக்கும் நேரமாகும். இது ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேல் நீடிப்பதில்லை; நான் அதிலிருந்து நிறையப் பெறுகிறேன்.

இளையோர் இப்பொழுது என்னிடம் மூச்சுப்பயிற்சி, தியான உத்திகள் பற்றிப் பேசுகின்றனர்; அவை சில பண்பாடுகளில் நிச்சயமாகச் சமயப் பயிற்சிகளாகும். ஆனால் நான் கடவுளுடன் தனித்து இருக்கும் நேரத்தில் நான் என்ன பெறுகிறேன் என்பதைப் பாருங்கள் என நான் சொல்லுவேன்; என்னைச் சுற்றியுள்ள அழகிலிருந்து எனது பரவசம், ஏற்கும் நிலையிலுள்ள அமைதியிலிருந்து எனது தியானம், எனது நடைப்பயணத்திலிருந்து எனது உடற்பயிற்சி மற்றும் மூச்சுப்பயிற்சி ஆகியன கிடைக்கின்றன. ஒரே நேரத்தில் நான்கு கிடைக்கின்றன! நான் எனது நேரத்தை மிகவும் நன்றாகப்

* பல சமயங்களில் நமது அமைதியானது சிந்தனைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகளின் சுமையாக அமையலாம். ஆனால் தம்மை வெற்றிடமாக்கி ஒளியை, அருளை, வழிகாட்டுதலை ஏற்கும் பக்குவ நிலையில் உள்ள அமைதி இது.

பயன்படுத்துகிறேன் என நம்புகிறேன். ஒரே நேரத்தில் நான்கு செயல்களைச் செய்யும்பொழுது நீங்கள் அவசரப்படமுடியாது.

முட்டாளான மக்கள் சில சமயங்களில் மிகவும் கடினமான மூச்சுப் பயிற்சிகளையும், தியான உத்திகளையும் பயன்படுத்தித் தங்களைத் தாங்களே சின்னாபின்னமாக்கிக் கொள்கின்றனர்; அவர்கள் ஆத்மீக நிலைக்குள் செல்லாமல் விரும்பத்தகாத நிலைக்குள் உந்தித் தள்ளப்படுகின்றனர். (ஆம், மன நிலைகளை மாற்றும் போதைப் பொருட்கள் கண்டுபிடிக்கப்படுவதற்கு நீண்ட காலம் முன்பே இந்நிலை!) ஒரு பூவின் மொட்டைப் பற்றி நான் எப்பொழுதும் சிந்திக்கிறேன். அதற்கு நீங்கள் சரியான சூழ்நிலைகளைக் கொடுத்தால் அது ஓர் அழகான மலராக மலரும். ஆனால் நீங்கள் பொறுமையற்று அதனது இதழ்களைப் பிடிக்க முயன்றால், அப்பூவை அதனது ஆரம்பநிலையிலேயே நிரந்தரமாக ஊனப்படுத்தி விடுவீர்கள். மலருடன் இப்பூவுலக மாளிட வாழ்வை ஒப்பிடலாம்... ஆத்மீக வளர்ச்சிக்குரிய சரியான சூழ்நிலைகளைக் கொடுங்கள்; அது அழகான ஒன்றாக மலரும்.

ஆத்மீக வாழ்வின் தேவையை நீங்கள் உணர்ந்தால் உறங்க முந்திச் சென்று, விடியலில் அமைதியாக இருக்க அதிகாலையில் விழியுங்கள். அப்பொழுது கிடைக்கும் “ஒன்றுபட்டு இருக்கும் இணைப்பை”, நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தாலும், அன்று முழுவதும் உடன் கொண்டு செல்லுங்கள்.

உங்களில் ஆத்மீக வாழ்வைத் தேடுபவருக்கு இந்நான்கு தினசரிப் பயிற்சிகளையும் நான் பரிந்துரைக்கிறேன். ஒவ்வொரு நாளும் ஏற்கும் மொளனத்தில் (அமைதியில்) தனித்து நேரத்தைச் செலவிடுங்கள். கோபம் கொள்ளும் பொழுது அல்லது ஏதாவது எதிர்மறை உணர்வுகளால் தாக்கப்படும்பொழுது கடவுளுடன் தனித்து நேரத்தைச் செலவிடுங்கள். (கோபமுள்ளவர்களிடம் பேசாதீர்கள்; அவர்கள் அறிவற்று இருப்பார்கள்; அவர்களுடன் அறிவுப்பூர்வமாகப் பேச முடியாது. நீங்களோ, அவர்களோ கோபமாக இருந்தால் விலகிச் செல்வது மிகச் சிறப்பாகும்). கடவுளுடைய ஒளியை ஒவ்வொரு நாளும் அகக்காட்சியில் காணுங்கள்; அதனை உதவி தேவைப்படும் யாருக்காவது அனுப்புங்கள். உடலைப் பயிற்சி செய்யுங்கள்; அது ஆத்மாவின் கோவிலாகும்.

உண்ணாவிரதம்

என்னுடைய 45 நாட்கள் வழிபாடு மற்றும் உண்ணாவிரதக் காலம் பற்றி நான் வினவப்படுகிறேன். அமைதிக்கான எனது பிரார்த்தனையில் நான் முழுமையாக ஒன்றுபட்டிருக்க நான் இதனை ஒரு வழிபாட்டு ஒழுங்குமுறையாக மேற்கொண்டேன். இது எனது புனிதப் பயணத்தின் இரண்டாவது ஆண்டில் நடந்தது. அப்பொழுது நாட்டின் குறுக்கே மெதுவாகத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தேன்; நான் விரிந்து நடக்கவில்லை.

உண்ணாவிரதத்திற்கு மிகுதியான ஆத்மீக முக்கியத்துவம் இருக்கலாம். நான் முன்னரே அக அமைதியை அடைந்து விட்ட பொழுதிலும் இடைவிடாது வழிபாடு செய்ய இவ்வண்ணாவிரதம் உதவியிருந்திருக்கலாம்.

உண்ணாவிரதத்தை நோயைக் குணப்படுத்தும் முறையாகக் கையாண்ட வர்மக்கலை நிபுணர் ஒருவரின் வீட்டில் நான், உண்ணாவிரதம் இருந்த பொழுது, இருந்தேன். நல்ல உடல் நலமுள்ள ஒருவர் உண்ணாவிரதத்தை எங்ஙனம் எதிர்கொள்வார் என அவர் பார்க்க விரும்பினார்; ஏனெனில் நல்ல ஆரோக்கியமுள்ள ஒருவரை அவர் உண்ணாவிரதத்தில் இறக்கியது இல்லை. ஒரு நண்பர் என்ற முறையில் நான் அவரிடம் பேசினேன். அவர் என்னைக் கூர்ந்து நோக்கினார்; அவர் என்னைப் பரிசோதிக்க வில்லை. (பல மருத்துவ டாக்டர் நண்பர்கள் எனக்குண்டு. அவர் களில் யாரும் என்னைப் பரிசோதித்ததோ, சிகிச்சை அளித்ததோ இல்லை. இளைய வயதின் தவறான சாப்பிடும் பழக்கத்தால் ஏற்பட்ட பல் கோளாறினை சரி செய்ய எப்பொழுதாவது பல் மருத்துவரிடமும் சென்றதுண்டு.) உண்ணாவிரதத்துக்கு முந்திய எனது கடைசி உணவு திராட்சையும் இரண்டு ஆரஞ்சுப் பழங்களும் மாகும்; எனவே எனக்குத் தாகமாக இருக்கவில்லை. முதல் மூன்று நாட்கள் உண்ணாவிரதத்தின் பொழுது நீரும் உணவுமின்றி விரதம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதற்குப் பின்னர் நான் தெளிந்த, அறை உஷ்ண நிலையிலுள்ள நீரை அருந்தினேன். வேறு எதனையும் உட்கொள்ளவில்லை. நான் உண்ணாவிரதத்தை முடித்த முறை புதுமையானதன்று—உண்ணாவிரதத்தை முடிக்கும் வழக்கமான முறையே அது. முதல் நாளன்று ஒவ்வொரு மணி நேரமும் புதிதாகப் பிழிந்த ஓர் ஆரஞ்சு பழரசத்தை அருந்தினேன். இரண்டாம் நாள் ஒவ்வொரு இரண்டு மணியும் புதிதாகப் பிழிந்த இரண்டு ஆரஞ்சுப் பழரசத்தையும், திராட்சை பழரசத்தையும்

மாற்றி மாற்றி அருந்தினேன். மூன்றாம் நாள் ஒரு நாளைக்கு மூன்று தடவை வீதம் இவற்றை அருந்தினேன். பிறகு சிறிது சிறிதாக இவ்வளவை அதிகரித்து இறுதியில் ஒருவாரத்தில் நான் முழுமையான அளவு உணவு உட்கொள்ள முடிந்தது.

வழக்கமான உண்ணாவிரத முறையிலிருந்து இது மாறுபட்ட தன்று. உண்ணாவிரத விதிகளுக்கு நான் கீழ்ப்படிந்தேன்; கடுமையான பணிகள் இல்லை. நான் நீண்ட தூரம் நடக்கவில்லை; நான் ஓரளவு நடந்தேன். அந்த மருத்துவருக்காக சிறிது தட்டச்சு செய்தேன். உண்ணாவிரதத்தின் பொழுது, ஒரு மாதத்திற்கு அவர் தட்டச்சு யந்திரத்தை எடுத்துச் செல்லும்வரை, நான் தட்டச்சு செய்தேன். இனிமேலும் அதனை நான் பயன்படுத்த வேண்டும் என அவர் நினைக்கவில்லை. எனவே நான் கைகளால் எழுத ஆரம்பித்தேன். இது தட்டச்சைவிட உண்மையில் கடினமாக இருந்தது. ஆனால் இவற்றில் என்னால் முடிந்தளவு சிறப்பாகச் செய்தேன்.

நான் விரும்பிய அளவு அவரது நோயாளிகளிடம் சென்று பேசவில்லை; ஏனெனில் அந்தளவு சுற்றித் திரிவதை அவர் விரும்பவில்லை. நான் எப்பொழுதாவது அவர்களிடம் சென்று அவர்களது எழுச்சியை ஊக்குவிக்க முயல்கிறேன்.

உண்ணாவிரதத்தின் பொழுது ஒருமுறை—நான் அப்பொழுது விழிப்புக்கும் தூக்கத்திற்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் இருந்தேன் என நான் நினைக்கிறேன்—நான் நிமிர்ந்து மேலே சுமையான சிலுவை ஒன்றினைக் கண்டேன். அது அங்கே தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. யாராவது அச்சமையை ஏற்க வேண்டும் என்பதை நான் அறிந்தேன். அதனை ஏற்க நான் அதனிடம் சென்றேன். நான் உடனே சிலுவைக்கு மேலே உயர்த்தப்பட்டேன்; அங்கு எல்லாம் ஒளியாகவும் அழகாகவும் இருந்தது. தேவையானது என்ன வெனில் சுமையை ஏற்பதற்குரிய விருப்பமேயாகும்—பின்னர் அதற்கு மேலே உயர்த்தப்பட்டேன். சிரமங்களுக்குப் பதிலாக அற்புதமான அமைதி மற்றும் ஆனந்த உணர்வினை நான் கண்டேன்.

குணமாக்குதல் (சுகப்படுத்துதல்—healing)

பிறருக்காக வழிபாடு செய்யும் பொழுது ஒருவர் மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டும்; பிரச்சினைக்குரிய அடையாளங்களை அன்று; காரணங்களைப் போக்கும்படி வழிபட வேண்டும். சுகம் தரும் எளிய வழிபாடு ஒன்று இதோ:

“இவ்வாழ்வை இறை நோக்கத்துடன் இயைபுபடுத்துக... இவ்வாழ்க்கை கடவுளுடைய விருப்பத்துடன் இயைபு படுமாக. உங்களைச் சந்திக்கும் அனைவரும் உயர்த்தப் படவும், உங்களை ஆசிரிவதிக்கும் அனைவரும் ஆசிரிவதிக் கப்படவும், உங்களுக்குப் பணிபுரியும் அனைவரும் மிக அதிக நிறைவு பெறவும் தக்க வகையில் நீங்கள் வாழ்வீர் களாக. உங்களுக்குத் தீங்கிழைக்க யாராவது முயன்றால் அவர்கள் கடவுளைப் பற்றிய உங்களது சிந்தனைகளுடன் தொடர்பு கொண்டு குணமாகட்டும்”.

அக ரீதியில் சுகம் தர முற்படும் அவசர கால சிகிச்சை யாளர்கள் நோயின் அறிகுறிகளை, நோய்க்கான காரணத்தை அல்ல, நீக்க முயல்வர். நீங்கள் எதை விரும்புகிறீர்களோ அதை அடைகிறீர்கள்; கடவுளை அடைவதில்லை. உங்களது அடுத்த வீட்டில் வசிக்கும் அக சுகமளிப்பவர் நான் என வைத்துக் கொள்ளுங்கள்; காரணத்தை அகற்றாதவரை இருக்கும் சில உடல் அறிகுறிகளைச் சந்திப்பதற்காக நீங்கள் பிறப்பெடுத்துள்ளீர்கள்; அவற்றின் காரணத்தைக் கண்டு போக்க வேண்டும். நல்லது, அறிகுறிகள் தோன்றும் பொழுது அவற்றை நான் நீக்குகிறேன். எனவே அறிகுறிகள் மீண்டும் தோன்றுகின்றன. அதனை மீண்டும் நான் நீக்குகிறேன்; அறிகுறிகளை நீக்குவதை எப்படியாவது நான் சாதிக்கிறேன்.

உடலுக்கு அப்பாற்பட்ட வாழ்க்கைப் பகுதிக்கு நீங்கள் செல்லும் பொழுது, நோயின் அறிகுறிகளைப் போக்கியதற்காக நீங்கள் என்னை ஆசிரிவதிக்காது, “இடையீட்டாளரே! நான் எனது பிரச்சினையைத் தீர்க்கப் பிறப்பெடுத்தேன். ஆனால் அவரோ எனது நோயின் அறிகுறிகளை நீக்கிக் கொண்டே யிருந்தார்; எனவே பிரச்சினையை நான் தீர்க்கவே இல்லை” எனக் கூறுவீர்கள்.

எனவேதான் நோயின் அறிகுறிகளைத் தீர்ப்பதுடன் திருப்தி அடைபவர்களைப் பற்றி நான் பேசுகிறேன். ஒருவர் பிறரது வாழ்வில் தலையிடும் பொழுது, நோயின் அறிகுறிகளை மட்டும் நீக்கினால் அவை மீண்டும் வெளிப்படுவதுடன், நோயை அடுத்த பிறப்புக்கும் கொண்டு செல்லும். பல தலைவர்களுக்கு இது தெரியாது; அவர்கள் நோயின் அறிகுறிகளை நீக்குவதில் மட்டும் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு, நான் என்ன செய்கிறேன் என்பதை உண்மையில் அறிவதற்கு முன்னர், பிரச்சினைகள்

உடைய மக்களிடம் நான் வேலை செய்த பொழுது, எனது கரங்களை அவர்களது கழுத்தின் பின்புறமும், நெற்றியிலும் வைத்து நான் அவர்களுக்கு ஆறுதல் தந்தேன். நான் நிச்சயமாக இவற்றை இப்பொழுது செய்ய மாட்டேன். ஆறுதல் தருவது தவிர வேறொன்றும் நான் செய்யவில்லை என்பதை அப்பொழுது நான் உணரவில்லை. நான் இப்பொழுது எந்தப் பிரச்சினையையும் எனது பிரார்த்தனை விழிப்புணர்வில் வைக்கிறேன். சாத்தியமான மிகச்சிறந்த கரங்களிடம்—கடவுளிடம்—அதனை நான் அளிக்கிறேன்; பிற விஷயங்களில் எனது கவனத்தைத் திருப்புகிறேன்.

சிந்தனையின் ஆற்றல்

உங்களது தன்னல இயல்பிற்கு நீங்கள் ஓர் அடிமையா அல்லது உங்களது இறைத்தன்மை உங்களது வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டுகிறதா? உங்களது வாழ்வில் ஒவ்வொரு நொடியையும் உங்களது சிந்தனைகளின் வழியே படைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா? உங்களது அகச் சூழலை நீங்கள் உருவாக்குகிறீர்கள்; உங்களைச் சுற்றியுள்ள சூழலை உருவாக்க நீங்கள் உதவி செய்கிறீர்கள்.

“மானிடர் தமது இதயத்தில் சிந்திப்பது போலவே அவர் இருக்கிறார்” எனக் கிறித்துவப் போதனை கூறுகிறது. நம்மைச் சுற்றியுள்ள சூழலை நாமே உருவாக்குகிறோம் என்பதை இது மிகவும் தெளிவாகக் கூறுவதாகும். வாழ்க்கையை இன்னும் ஆழமாகப் பார்த்தால், ஆத்மீக (அக) சிரமங்களின் பிரதிபலிப்பே உடல் சிரமங்கள் என்பதைக் காணலாம்; எதிர்மறை எண்ணங்களும் உணர்ச்சிகளும் நோய்க்கிருமிகளைவிட மிகவும் தீங்கிழைக்க வல்லவைகளாகும்.

உங்களது சிந்தனை எவ்வளவு ஆற்றல் வாய்ந்தது என்பதை நீங்கள் உணர்ந்தால், தோல்வி அல்லது எதிர்மறைச் சிந்தனைகளை ஒரு பொழுதும் சிந்திக்கமாட்டீர்கள். சிந்தனைகள் வழியாக நாம் படைப்பதால், நாம் ஆக்கப்பூர்வச் சிந்தனைகளில் மிகவும் வலுவாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒன்றை உங்களால் செய்ய முடியாது என நீங்கள் நினைத்தால், உங்களால் அதனைச் செய்ய முடியாது. உங்களால் செய்ய முடியும் என நீங்கள் நினைத்தால், அதனை உங்களால் செய்ய முடிவதை நீங்கள் கண்டு வியப்படையக்கூடும். ஒரு சூழ்நிலை யில் மிகச் சிறந்தது நிகழவும் — நாம் காண விரும்பும் மிகச் சிறந்தது நிகழவும் நாம் இடைவிடாது மிகச்சிறந்ததை சிந்திப்பது முக்கியமாகும்.

பேரழிவு பற்றிய ஆருடங்களைக் கேள்விப்பட்டு அதிலேயே கவனம் செலுத்தும் சில “புதிய யுக” நபர்களை நான் சுந்தித்துள்ளேன். இது எவ்வளவு பயங்கரமான விசயம்! ஏன், நமது வாழ்வின் ஒவ்வொரு நொடியையும் நமது சிந்தனைகளால் நாம் உருவாக்குகிறோம்; நம்மைச் சுற்றியுள்ள சூழல்களை நமது சிந்தனைகளால் உருவாக்கிட உதவுகிறோம்.

பேரழிவு பற்றி ஆருடத்தை நீங்கள் கேட்கும்பொழுது அது நிகழ்வதற்கான காரணம் ஒன்றுள்ளது. உங்களது ஆக்கச் சிந்தனையின் வலு முழுவதையும் எதிர்த்திசையில் நீங்கள் எறிந்து விடுகிறீர்கள் என்பதே அக்காரணமாகும்.

கலிபோர்னியோவின் பாதிப்பகுதி ஒரு பயங்கரமான பூகம்பத்தால் கடலுக்குள் அமிழ்ந்துவிடும் எனப் பல ஆருடங்கள் கூறப்பட்ட பொழுது, நான் வேண்டுமென்றே கலிபோர்னியோவின் அந்தப் பகுதியில் இருக்கத் திட்டமிட்டேன். ஒரு நிலநடுக்கமும் ஏற்படவில்லை. ஆனால் பாதுகாப்புக் கருதி கிழக்குக் கடற்கரைக்கு எனது சில நண்பர்கள் சென்றுவிட்டதால் நான் அங்கு அவர்களை காண முடியவில்லை.

“ஆருடங்கள் உண்டு; அவை தோல்வியுறும்!” எனக் கூறப்படுவதை நினைவிற் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில் நிகழ்ச்சிகளின் போக்கைத்தான் நீங்கள் முன் உரைக்க முடியும்; முடிவு என்னவாக இருக்கும் என நீங்கள் ஒரு போதும் கூற முடியாது; ஏனெனில் நம்மால் தொடர்ச்சியாக அவ் ஆருடங்களை வேறொரு திசையில் திருப்ப முடிகிறது; நாம் ஒன்று சேர்ந்து முயன்றால் ஆக்க ரீதியான திசையில் அதனைத் திருப்ப முடியும்.

நீங்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு நல்ல செயலும், சொல்லும் ஒவ்வொரு நல்ல சொல்லும், சிந்திக்கும் ஒவ்வொரு நல்ல சிந்தனையும் அதிர்வுகளை (அலைகளை-vibrations) ஏற்படுத்திக் கொண்டேயுள்ளன; அவை நிற்பதில்லை. தீமையானது நன்மையால் வெற்றி பெறுவதற்காகத் தங்கியுள்ளது. ஆனால் நன்மை என்றும் நிலைக்கிறது.

கடவுளது சட்டங்களுக்கு இயைபாகச் சிந்திப்பது, வாழ்வது, செயல்படுவது பற்றிக் கவனம் செலுத்துங்கள்; பிறரையும் அங்ஙனம் செய்ய ஊக்கமூட்டுங்கள்.

ஒவ்வொரு சமயமும் நீங்கள் ஒருவரைச் சந்திக்கும் பொழுது அன்பான ஒரு சொல், உதவியான ஓர் ஆலோசனை, போற்றும் ஒரு வெளிப்பாடு போன்ற பரவசமூட்டும் ஒன்றைச் செய்யுங்கள். சரியான முயற்சி பயனற்றது என நினைக்காதீர்கள். எல்லா சரியான முயற்சிகளும்—அதனது முடிவுகளை நாம் பார்த்தாலும் சரி, பார்க்கவிட்டாலும் சரி—நல்ல பலன் தருகின்றன.

மாபெரும் இசைகுழுவின் இனிய இசையாக நீங்கள் இருங்கள்; இசைவற்ற இராகமாக நீங்கள் இருக்காதீர்கள். நோயுற்ற இவ்உலகிற்குத் தேவையான மருந்து அன்பாகும். வெறுப்புக்குப் பதில் அன்பு; அச்சத்துக்குப் பதில் நம்பிக்கை. அன்பு ஆட்சி செலுத்தும் (நிலைபெறும்-prevail).

ஒரு பாடலில் பின்கண்ட சொற்றொடர்கள் உள்ளன: அன்பு ஒரு ஜீவ நதி போல பாய்கிறது; உங்களிடமிருந்தும் என்னிடமிருந்தும் பாய்கிறது. பாலைவனத்தில் அது பாய்கிறது; கைதிகள் அனைவரையும் அது விடுவிக்கிறது.

ஆம், தாம் யார் என்பதை அறியாத, தாம் கடவுளின் குழந்தைகள் என்பதை அறியாதவர்கள் அக்கைதிகள்.

இதனை நினைவிற் கொள்ளுங்கள். அமைதியாகச் சலன மற்று இருங்கள்; நானே கடவுள் என அறிந்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் யார் என்பதை அறந்து விடாதீர்கள்! கடவுள் இல்லாத இடத்தில் நீங்கள் இருக்கமுடியாது.

மரணம் என்றழைக்கப்படும் மாற்றம்

வாழ்க்கை ஒரு தொடர் சோதனையாகும். ஆனால் உங்கள் சோதனைகளில் நீங்கள் வெற்றி பெற்றுவிட்டால் நீங்கள் அவற்றை நல்ல அனுபவங்கள் எனத் திரும்பிப் பார்ப்பீர்கள். நான் எனது சோதனைகள் அனைத்தையும் நல்ல அனுபவங்களாகத் திரும்பிப் பார்க்கிறேன். குருடாக்கும் பனிப்புயலில் சாவைச் சந்தித்த அந்த இரவு அனுபவமும் இதில் அடங்கும். இது புனிதப் பயணத்தின் முதலாண்டு நடைபெற்ற மிகவும் அழகான அனுபவமாகும்.

அரிசோனா மாநிலத்தின் தனிமையான மிகவும் உயரிய மலைப்பகுதிகளில் நான் நடந்து கொண்டிருந்தேன். பல மைல் களுக்கு மக்கள் வசிக்குமிடமே கிடையாது. அன்று பிற்பகல்

ஆச்சரியமான எதிர்பாராத பணிப்புயல் வந்தது. அத்தகு புயலை நான் பார்த்ததே இல்லை. அப்பனி. ஒரு மழையாக இருந்திருக்குமானால் அதனை மேகத்தின் வெடிப்பு என அழைத்திருக்கவேண்டும். அதுபோல பனிகொட்டிக் கிடந்ததை நான் ஒரு பொழுதும் பார்த்ததில்லை!

திடீரென நான் ஆழமான பனியில் நடந்து கொண்டிருந்தேன்; என்ன விழுந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை என்னால் பார்க்க முடியவில்லை. கார்கள் ஓடுவது நின்றுவிட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். அவைகள் நெடுஞ்சாலையில் சிக்கிக் கொண்டு செல்ல முடியாதவாறு நின்றுவிட்டன எனக் கருதினேன். பின்னர் இருள் சூழ்ந்தது. கரியமேகம் சூழ்ந்திருக்கவேண்டும். நான் எனது கையைப் பார்க்க முடியவில்லை. பனி எனது முகத்திலடித்துக் கண்களை மூடியது. மிகவும் குளிராக இருந்தது. எலும்புகளை ஊடுருவும் மிகக் கடுமையான குளிரது.

நான் எப்பொழுதாவது நம்பிக்கையிழந்து அச்சப்பட்டிருக்கவேண்டுமானால் அந்நேரம் இதுவாகத்தான் இருந்திருக்கும்; ஏனெனில் மானிடரது உதவி கிட்டாது என்பதை நான் அறிந்தேன். மாறாகக் குளிர், பனி, இருள் ஆகிய அனுபவம் முழுவதும் பொய்மையாகத் தோன்றியது. கடவுளே உண்மையாகத் தோன்றியது - வேறெதுவுமன்று. நான் எனது உடம்பாகிய அழியக் கூடிய மட்பாண்டத்திடமன்று; எனது உடம்பை இயக்கும் அழிவற்ற உண்மையுடன் நான் என்னை முழுமையாக இணைத்துக் கொண்டேன்.

நான் சுதந்திரத்தை உணர்ந்தேன். நான் இவ்உலகில் பணி புரிவதற்காக இங்கே தொடர்ந்திருந்தாலும் அல்லது அப்பாற்பட்ட மற் றொரு சுதந்திரமான வாழ்வில் பணி புரிவதற்காகச் சென்றாலும் எல்லாம் சரியாக இருக்கும் என நான் உணர்ந்தேன். நான் நடந்து கொண்டிருப்பதற்கு வழிகாட்டப்படுகிறேன் என்பதை உணர்ந்தேன். நான் நெடுஞ்சாலை வழியில் நடக்கிறேனா அல்லது வெளியே ஏதோ வயல் வெளியில் நடக்கிறேனா என்பதைச் சொல்ல முடியாத பொழுதும் நான் தொடர்ந்து நடந்தேன். எதையும் நான் பார்க்க முடியவில்லை. கான்வான் மிதியடிக்குள் இருந்த எனது கால் பனிக்கட்டி போல இருந்தது. நான் இழுத்து நடந்த பொழுது அவை மிகக்கடினமாக இருந்தன. என் உடம்பும் குளிரால் மரத்துப் போகத் தொடங்கியது.

பிறகு வலியைவிட மரத்துப் போதலே மிகுதியாக இருந்தது. சிலர் மாயத்தோற்றம் என்றாலும், சிலர் ஒளிக்காட்சி

என்றழைப்பது எனக்குக் கிட்டியது. கடும் இருளாகவும், எல்லாம் துன்புறுத்தும் குளிராகவும், சுழலோட்டப் பனியாகவும் இருந்த பொழுது உடல் சாராத வாழ்வை நான் உணரலானேன் உடல் சாராத வாழ்வுக்குள் நான் நுழைந்துவிடும் அளவுக்கு அது நெருக்கத்தில் இருந்தது. அங்கு எல்லாம் வெதுவெதுப்பாகவும், ஒளியாகவும் இருந்தன. அங்கு கொள்ளை அழகு இருந்தது. அது தெரிந்த வண்ணத்துடன் தொடங்கியது. ஆனால் அறிந்த வண்ணங்களுக்கு அப்பால் சென்றது. அறிந்த இசையுடன் தொடங்கியது ஆனால் அறிந்த இசைக்கு அப்பால் சென்றது.

பிறகு நான் மக்களைப் பார்த்தேன். அவர்கள் வெகுதூரத்தில் இருந்தனர். அவர்களில் ஒருவன் என்னை நோக்கி விரைந்து நகர்ந்தான். அவள் போதுமான அருகில் வந்ததும் நான் அவளை அடையாளங் கண்டேன். அவள் என்னைக் கடந்து சென்ற பொழுது முதலில் தோன்றியதைவிட மிகுந்த இளமையோடு இருந்தாள்.

மரணம் என்றழைக்கப்படும் மாற்றத்தின் தொடக்கத்தில் நமக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர்களும், அன்பானவர்களும் நம்மை வரவேற்க வருகின்றனர். மரணத்தின் படிக்களில் ஏறிவிட்ட இறந்து கொண்டிருக்கும் நண்பர்களுடன் நான் இருந்திருக்கிறேன்; சாவு என்னும் கோட்டிற்கு இருபுறமும் உள்ள தாங்கள் நேசித்தவர்களிடம், அனைவரும் ஒரே அறையில் இருப்பது போன்று, எங்ஙனம் அவர்கள் பேசினார்கள் என்பதை நான் நினைவு கூர்கிறேன்...

எனவே (சாவு என்னும் கோட்டைத்) தாண்டிச் செல்ல வேண்டிய எனது நேரம் வந்துவிட்டது என்பதை நான் உணர்ந்தேன். அவளை நான் வாழ்த்தினேன். நான் நினைத்தேன் அல்லது கூறினேன், “நீ எனக்காக வந்திருக்கிறாயா?” ஆனால் அவள் மறுதலித்து தலையை ஆட்டினாள்! என்னைத் திரும்பிப் போகமாறு அவள் உணர்த்தினாள்! சரியாக அந்தக் கணத்தில் நான் பாலமொன்றின் பாதுகாப்பான பகுதிக்குள் நுழைந்தேன். அக்காட்சி மறைந்து விட்டது.

ஏனெனில் நான் இங்ஙனம் செய்யுமாறு வழிகாட்டப் பட்டதாக உணர்ந்தால், நான் பனியான கரைகளில் தட்டுத் தடுமாறி நடந்து பாலத்தின் அடியில் சென்றேன். அங்கே பெரிய கார்டுபோர்டு பெட்டி ஒன்றும், அதனை மூடுவதற்குரிய தாள் களும் இருந்தன. மிகவும் மெதுவாக, மரத்துப் போன நிலையில்

தடுமாற்றத்துடன் அப்பெட்டிக்குள் நுழைந்தேன்; எப்படியோ மரத்துப்போன விரல்களால் மூடும் தாள்களை இழுத்து என்னை மூடிக்கொண்டேன். அங்கே அப்பாலத்தின் அடியில், பனிப்புயலின் பொழுது நான் உறங்கினேன். அங்கும்கூட தங்குவதற்கு இடம் தரப்பட்டிருந்தது... ஆனால் இந்த அனுபவமும் கிடைத்தது.

பனிப்புயலுக்கு நடுவே என்னை நீங்கள் பார்த்திருந்தால், நீங்கள் பின்வருமாறு கூறியிருக்கலாம், “என்ன ஒரு பயங்கரமான அனுபவத்தை இந்த பாவப்பட்ட பெண் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்”. இதனைத் திரும்பிப் பார்க்கும் பொழுது நான் இதைத்தான் சொல்லுவேன்; நான் சாவைச் சந்தித்தது, அச்ச உணர்வு கொள்ளாதது, ஆனால் கடவுள் உடனிருப்பதை இடைவிடாது உணர்ந்தது – அதைத்தான் நாம் நம்மோடு கொண்டு செல்ல முடியும்—முதலிய அற்புதமான அனுபவங்களைப் பெற்றேன்.

சாவு என்றழைக்கப்படும் மாற்றத்தின் தொடக்கத்தை அனுபவிக்கக்கூடிய மகத்தான வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்ததாக நான் நம்புகிறேன். நான் மிகவும் நேசிப்பவர்கள் சுதந்திரமான வாழ்விற்கான மகத்தான பயணத்தை மேற்கொள்ளும் பொழுது அவர்களோடு சேர்ந்து ஆனந்தப்பட முடிகிறது. மரணம் என்றழைக்கப்படும் மாற்றத்தை வாழ்வின் கடைசியான மாபெரும் அதிதீரச்செயலாக (adventure) நான் எதிர்நோக்குகிறேன்.

மரணம் என நாம் அழைக்கின்ற படிமுறையினை (process) நான் தொடங்கிவிட்டேன் என நான் கூறுவதன் பொருள் என்ன என நான் வினவப்படுகிறேன். முதலில் நீங்கள் வாழ்வில் இந்தப் பக்கத்தை மட்டுமல்லாமல் உடல் சாராத வாழ்வையும்* பார்க்கத் தொடங்குகிறீர்கள். உடல் சாராத வாழ்விலிருந்து நீங்கள் நேசிப்பவர்கள் உங்களை நோக்கி நகருவதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்குகிறீர்கள். சாவுக் கோட்டிற்கு இருபக்கங்களிலும் நீங்கள் தொடர்பு கொள்ள முடியும் என்பதைக் கண்டு கொள்வீர்கள். இந்தளவு தூரம் நான் சென்றுள்ளேன். “குரல்வளையை” நெறிக்கும் அடுத்த கட்டம் பிறகு வரும் – பின்னர் இந்தப்புறம் உள்ளவர்களுடனான தொடர்பு உடைபடுகிறது; ஆனாலும் அவர்களைக் காணவும் அவர்கள் பேச்சினைக் கேட்கவும் முடியும். உடலற்ற, நீங்கள் நேசித்தவர்களுடன் “ஒரே சந்திக்குமிடத்தில்” அற்புதமான மறு இணைப்பு பெறுவீர்கள்; பின்னர் நீங்கள் எங்கே கற்க வேண்டுமோ,

* மரணத்துக்குப் பிந்திய வாழ்வு - தான் கடந்த வாழ்வு

பணிபுரிய வேண்டுமோ அங்கே செல்வீர்கள்; இதற்கு நீங்கள் போதிய அளவு வளர்ந்திருக்க வேண்டும்.

உடலற்ற வாழ்வு (உயிர்) இங்கே வேறொரு பரிமாணத்தில் இருக்கிறது. நாம் நம்முடைய உலகத்தை அறிகிறோம். அவர்கள் பொதுவாக இரு உலகங்களையும் அறிகிறார்கள். சில வகையான தொடர்புகள் சாத்தியமாகும். நாம் அவர்களுக்காக வழிபாடு செய்யலாம்; அவர்கள் நமக்காக வழிபாடு செய்ய முடியும்.

மரணம் சுதந்திர வாழ்வுக்கான அழகான விடுதலையாகும். எல்லைக்குள் கட்டிப்போடும் மட்பாண்டமாகிய உடல் ஒதுக்கி வைக்கப்படுகிறது. தான் மைய இயற்கை உங்களோடு சேர்ந்து உடலற்ற உயிர் நிலையில் கற்கவும் வளரவும் செய்கிறது. பின்னர் பொருத்தமான மட்பாண்டமாகிய உடலைப் பெற்று ஏற்ற சூழ்நிலையில் நாம் கற்கவேண்டிய பாடத்தைப் படிக்க இங்கே திரும்பி வருகிறது. நாம் வாழ்வை இன்னும் கொஞ்சம் ஆழமாகப் பார்த்தால் பிறப்பைப் பற்றி வருந்துவோம்; மரணத்தைப் பற்றி மகிழ்ச்சி அடைவோம். முழுமையோடு ஒப்பு நோக்குகையில் உலக வாழ்க்கை எவ்வளவு சிறியது என்பதை நாம் அறிந்தால் இன்று நம் வாழ்வில் ஒரு நாளைக் குறித்துத் துன்பப்படுவதைவிட குறைவாக இவ்உலக வாழ்க்கைத் துயரங்கள் குறித்துக் கவலைப்படுவோம்.

மரணத்துக்குப் பின் நடத்தப்படும் வழிபாட்டுக் கூட்டம் மகிழ்வான வழி அனுப்புதலாக இருக்க வேண்டும்; அவர் செய்த நல்லவைகளை நினைவு கூர்ந்து, அவருக்கு விருப்பமான கவிதைகளைப் படித்துப் பாடல்களைப் பாடி வழி அனுப்ப வேண்டும். நாம் இவ்வாறு செய்தால், விடுதலை அடைந்தோர் (இறந்தோர்) நம்மோடு சேர்ந்து மகிழ்வர்.

எனது குழந்தைப் பருவத்துப் பொன் நிற முடியானது இளையவளாக நான் ஆனபொழுது செம்மையான மரக்கலராக நிறம் மாறியதை நான் வருத்தமின்றி ஏற்றுக் கொண்டது போல எனது முடி வெள்ளையானதையும் நான் ஏற்கிறேன்; மண்ணிலிருந்து வந்த மட்பாண்டமாகிய இவ்உடம்பும், இம்முடியும் மண்ணிற்கே திரும்பிச் செல்வதை நான் ஏற்கத் தயாராக உள்ளேன்; அப்பொழுது எனது உயிர் சுதந்திரமான வாழ்விற்குச் செல்லும். எனது முடி வெண்ணிறமாக மாறுகின்ற

காலம் (பருவம்) இது. ஒவ்வொரு காலமும் கற்பிக்கின்ற பாடங்கள் உண்டு. வாழ்வின் ஒவ்வொரு காலகட்டத்தின் பாடங்களையும் நாம் முன்னரே கற்றுக் கொண்டுவிட்டால், ஒவ்வொரு கால கட்டமும் அற்புதமாக இருக்கும். பாடங்களை கற்றுக் கொள்ளாமலே செல்லும் பொழுதுதான் நாம் திரும்பிவர விழைகிறோம்.

சமயம்

சமயம் என்பதே ஒரு முடிவன்று. கடவுளுடன் ஒருவர் ஒன்றுபடுவதே இறுதியான இலட்சியமாகும். உலகில் பல சமயங்கள் உள்ளன; ஏனெனில் பக்குவமற்றவர்கள் முக்கியமான ஒற்றுமைகளை விட்டு விட்டு மாறாக அற்பமான வேறுபாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் தருகிறார்கள். சமயங்களுக்கிடையேயான வேறுபாடுகள் நம்பிக்கைகளிலும் (creeds) சடங்குகளிலுமே (rituals) இருக்கின்றனவேயன்றி அடிப்படைச் சமயக் கோட்பாடுகளிலன்று (principles).

பல்வேறு சமயப் பாதைகள் சில சமயங்களில் எவ்வளவு வேறுபட்டதாகத் தோன்றினாலும் இறுதியில் அவைகள் சேர்ந்து முடிவாக ஒரே மலைஉச்சிக்கு வந்து சேருகின்றன அல்லவா? அவை அனைத்தும் தேடுவது ஒன்றே அன்றோ!

நீங்கள் ஒரு சமயத்தால் வழி நடத்தப்பட்டால், அதையே கடவுளை அடைவதற்குரிய வழியாகப் பயன்படுத்துங்கள்; அதனை உங்களுக்கும், கடவுளுடைய பிற குழந்தைகளுக்கும் இடையேயான தடுப்பாகப் பயன்படுத்தாதீர்கள்; அதனைப் பிறரிடமிருந்து உங்களைப் பிரித்து கோபுரத்தின் உச்சியில் உங்களைத் தனியே வைப்பதற்குப் பயன்படுத்தாதீர்கள். நீங்கள் ஒரு சமய நம்பிக்கையால் வழிநடத்தப்படவில்லையாகில், அமைதியில் கடவுளை உங்களுக்குள் தேடுங்கள்.

நாம் பிறரைப் பிரித்து ஒதுக்க முயன்றால், நாமே நம்மைத் தனிமையாக்குகிறோம். நாம் அனைவரும் கடவுளின் பிள்ளைகள். இதில் வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்ற பாகுபாடு இல்லை. தேடுபவர் அனைவருக்கும் கடவுள் காட்சி தருகிறார். கேட்பவர் களிடத்துப் பேசுகிறார். அமைதியாக இருங்கள். கடவுளை அறியுங்கள்.

நான் ஆழமான சமயப்பற்றுடையவன்; ஆனால் எப்பிரிவையும் சேர்ந்தவனன்று. கடவுளின் சட்டத்தை சொற்கள் வழி பின்பற்றுபவனன்று; கடவுளின் சட்டத்தின் மெய்ப் பொருளைப் (உண்மையை) பின்பற்றுபவன் நான். ஒருவர்

சமயத்தின் புறச்சின்னங்கள் மற்றும் அமைப்பில் மிகுந்த பற்றுடன் இருந்து அதன் மூல நோக்கத்தை - ஒருவரை கடவுளுக்கு அருகில் கொண்டு வருவதை-மறந்திடலாம். நம்மிலும் அனைத்து மானிடத்திலும் இறை அரசு குடியிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்தாலே இறை அரசில் நமக்கு இடம் கிடைக்கும். எல்லையற்ற கடலில் நாம் அனைவரும் செல்கள் என்பதையும் நாம் ஒவ்வொருவரும் பிறரின் நலத்துக்கான பங்களிக்க வேண்டும் என்பதையும் நாம் அறிய வேண்டும்.

பைபிளின் புதிய ஏற்பாட்டின் ஜேம்ஸ் மன்னனின் பதிப்பை முழுவதுமாகவும், பழைய ஏற்பாட்டின் சில தேர்ந்தெடுத்த பகுதிகளையும் எனது புனிதப்பயணம் தொடங்கியதும் படித்தேன். பலருக்கு அவை முக்கியமான நூல்களாகும். அவற்றின் உள்ளீட்டை நன்கு அறிவது பிறரை நான் முழுமையாகச் சென்றடைவதற்குத் தேவை என்பதை உணர்ந்தேன். ஆம், பைபிளில் மிகப் பல உண்மைகள் உள்ளன. ஆனால் அவை பெரும்பாலும் உண்மையில் புரிந்து கொள்ளப்படுவதில்லை. மக்கள் சட்டங்களின் உள்ளீட்டை சட்டங்களின் வார்த்தைகளால் மாற்றுகிறார்கள் உண்மை பொய்மையாகச் சிதைக்கப்படுகிறது. ஓர் உண்மையை உறுதிசெய்ய விரும்பினால் அதனை அகத்திலிருந்து தேடுவது நல்லது; அச்சடிக்கப்பட்ட தாள்களிலிருந்தன்று.

“கடவுளே, கடவுளே என என்னை ஏன் அழைக்கிறீர்கள் ஆனால் நான் சொல்வதைச் செய்வதில்லை”, என இயேசுநாதர் கூறுவதை நீங்கள் கவனித்திருப்பீர்கள். இச்சிந்தனையை அவர் ஒரு தடவைக்கு மேல் வெளியிட்டுள்ளார். “சொல்லாதீர்கள், ஒ இங்கு அங்கு என்று; இங்கே இறை அரசு உங்களுக்குள்ளேயே இருக்கிறது; பற்றிக் கொள்ளுங்கள்”, என இயேசு கூறுகிறார். மக்களால் என்ன செய்ய முடியும் என்பதை அவர்களுக்குப் பல எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம் அவர் விளக்கிறார். தங்களுக்குள் இருக்கும் இறையரசால் தங்களது வாழ்வு வழி நடத்தப்பட உண்மைக் கிறித்தவர்கள் அனுமதிக்க வேண்டும். இது கடவுள் மைய இயற்கை என - சில வேளைகளில் அகத்தில் உறையும் கிறிஸ்து* என - அழைக்கப்படுகிறது.

பலர் கிறிஸ்துவ சமயத்தைப் பின்பற்றுவதாகக் கூறுகின்றனர். ஆனால் மிகச் சிலரே ஏறக்குறைய ஒருவருமில்லை-

* பரமாத்மா அல்லது அவரவர் வழிபடும் கடவுளை இங்கு நினைத்துக் கொள்ளலாம்.

அதனில் வாழ்கின்றனர். மேலும் நீங்கள் அதனை வாழும் பொழுது உங்களைப் பித்தர் என மக்கள் நினைப்பர். கிறிஸ்துவத்தை மறுதலிக்கும் ஒருவராலும், அதனில் வாழும் ஒருவராலும் உலகம் சமமாக அதிர்ச்சி அடைகிறது எனக் கூறப்படுவது உண்மைதான்.

இயேசுநாதர் என்னை ஏற்பார் என நான் நம்புகிறேன்; ஏனெனில் அவர் மக்களை என்ன செய்யச் சொன்னாரோ அதனை நான் செய்கிறேன். கிறித்துவர் எனக் கூறிக்கொள்ளும் அனைவரும் என்னை ஏற்பார் என்பதல்ல இதன் பொருள். நான் இயேசுவை நேசிக்கிறேன்; போற்றுகிறேன்; கிறிஸ்தவர்கள் இயேசுவின் கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படிய வேண்டுமென நான் விழைகிறேன். அது ஒரு மிகவும் அற்புதமான உலகமாகும்.

அன்பின் வழி

தீமையை இன்னும் அதிகத் தீமையால் வெல்ல முடியாது. தீமையை நன்மையாலேயே வெல்ல முடியும். இது அன்பு வழி தரும் பாடமாகும். தீமையை அதிகத் தீமையால் வெல்ல முற்படும் பழைய முறைக்கும் தீமையை நன்மையால் வெல்ல முற்படும் முறைக்குமிடையே இன்று உலகில் போராட்டம் நடைபெறுகிறது. நவீன ஆயுதங்கள் மிகுந்த இன்று அப்பழைய முறை முழுச்சீரழிவுக்கும் குழப்பத்திற்கும் வழிவகுக்கும். பிந்திய முறை தீமையை நன்மையால் வெல்லுவது மகோன்னதமான, முதிர்ச்சியான வாழ்வுக்கு வழிவகுக்கும்.

தீமையாய் உள்ளதை தோல்வியுறச் செய்ய நாம் புறத்தே முயலத் தேவையில்லை; கடவுளுக்கு விரோதமான எதுவும் நிலைத்திருக்காது. நல்லது அல்லாத விசயங்களெல்லாம் நிலையானவை அன்று; அவற்றின் அழிவுக்குரிய விதைகள் அவற்றினுள்ளேயே உள்ளன. அவைகள் விரைந்து மக்கிப் போக நாம் உதவ வேண்டுமாயின், தீமையை நன்மையால் வெல்ல வேண்டும் என்ற கடவுளின் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். தீமையான ஒன்றை வெல்ல தீமையை உருவாக்குபவர்கள், தீமையையே இரட்டிப்பாக்குகிறார்கள்.

கடவுளது சட்டங்கள் இடைவிடாது நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அதனோடு இயைபற்ற அனைத்தும் அவற்றின் அழிவுப் பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. முடிவில் கடவுள் கோலோச்சுவார் (மேலோங்கி நிற்பார்) என்பதை யார்தான் எங்ஙனம் சந்தேகிக்க முடியும். அது எவ்வளவு விரைவாக என்பது நம்மைப்

பொறுத்தது; அது எவ்வளவு வன்முறையோடு நீங்கிப் போகும் என்பதும் நம்மைப் பொறுத்தது. அது (இயைபின்மை) நீங்குவதற்கு நாம் அனுமதிக்க விழையும் அளவுக்கு வன்முறை குறைவாக இருக்கும். பழையதற்குள்ளேயே புதியதை நாம் கட்டக்கூடிய அளவிற்கு வன்முறை குறைவாக இருக்கும்; எனவே நாம் அதற்காக வேலை செய்வோம். எகிப்திய புராணப் பறவையான போனிக்ஸ்* போல சாம்பலிலிருந்து புதிய வாழ்வு எழுந்திட நாம் உதவுவோமாக. புதிய மறுமலர்ச்சிக்கான அடித்தளமிட நாம் உதவுவோமாக. வரவிருக்கும் பொற்காலத்திற்குள் நம்மை உயர்த்தும் வரையில் ஆன்மீக விழிப்பை விரைவுபடுத்த நாம் உதவிடுவோமாக.

பொற்காலம் மலர நாம் உதவிட மக்களிடமுள்ள நல்லவற்றை நாம் பார்க்க வேண்டும். எவ்வளவு ஆழமாகப் புதைக்கப்பட்டிருந்தாலும் சரி, அது அங்கே இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்திட வேண்டும். ஆம், பாராமுகமும் அங்கு இருக்கிறது; சுயநலமும் அங்கு இருக்கிறது; ஆனால் நல்லதும் இருக்கிறது. தீர்ப்புக் கூறுவதன் மூலமாக நாம் நல்லவற்றை அடைய முடியாது; அன்பினாலும் நம்பிக்கையினாலுமே அதனை அடைய முடியும்.

பதிலுக்கு எதையும் பெற நினைக்காது, கொடுக்க விரும்புவது தாய் அன்பாகும். அன்பு உலகை அணு ஆயுத அழிவிலிருந்து காப்பாற்றும். கடவுளை நேசியுங்கள். ஏற்புணர்வுடனும், பொறுப்புணர்வோடும் கடவுளை நாடுங்கள். உங்கள் சகோதர மானிடரை நேசியுங்கள். நட்புடனும் மன்னித்தல் பாங்குடனும் அவர்களிடம் திரும்புங்கள். அன்பு வழியை வாழ்ந்து கடவுளின் குழந்தையென நீங்கள் அழைக்கப்படுவதற்கு நீங்கள் தயாராகுங்கள்.

நீங்கள் கடவுளை அறிவீர்களா? நம்மிலும் பெரிய சக்தி ஒன்று இருப்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா? அச்சக்தி நமக்குள்ளும் பிரபஞ்சமெங்கும் வெளிப்படுகிறது. இதனைக் கடவுள் என நான் அழைக்கிறேன். கடவுளை அறிதல் என்றால் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? கடவுளின் இடைவிடாத வழிகாட்டுதலைப் பெறுதல் என்றால் என்ன? கடவுள் இருக்கிறார் என்பதைப்

* போனிக்ஸ் என்பது பண்டைய எகிப்திய புராண மரபில் வரும் ஓர் அற்புத அழகுப் பறவையாகும். இத்தகு பறவை ஒன்றே ஒன்று தான் உண்டு. அது 500, 600 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து, பின் நெருப்பில் தானாக விழ, புதிய இளைய பறவை ஒன்று அதிலிருந்து உயிர் பெற்று வரும் என நம்பப்படுகிறது. இது "உயிர்த்தெழல்" என்ற சமயக் கோட்பாட்டின் ஆதி வடிவம் எனலாம்.

பற்றிய விழிப்புணர்வு பெறுதல் என்றால் என்ன? கடவுளை அறிதல் என்பது அனைத்து மக்கள் மற்றும் படைப்புக்களினிடத்து அன்பை ஆழ்ந்து பிரதிபலித்தலாகும். கடவுளை அறிதல் என்பது அகத்திற்குள் அமைதியை உணர்வதாகும். எச்சுழலையும் சந்திக்க உதவும் அமைதி, கண்ணியம், தடுமாறாத உறுதி ஆகியவற்றைப் பெறுவதாகும் இது. கடவுளை அறிதல் என்பது ஆனந்தத்தில் நிறைவதாகும்; அது ததும்பி உலகை ஆசீர்வதிக்க வழிந்தோடுகின்றது.

எனக்கு இப்பொழுது ஒரே ஒரு ஆசைதான் உண்டு. கடவுள் எனக்கிட்ட பணியைச் செய்வதாகும். இதில் ஏதும் சிக்கல் இல்லை. என்னை ஒரு புனிதப்பயணம் மேற்கொள்ள கடவுள் வழிகாட்டும் பொழுது நான் மகிழ்ச்சியோடு அதனை மேற்கொள்கிறேன். நான் வேறு பணிகளைச் செய்யுமாறு கடவுள் வழிகாட்டும் பொழுது, நான் அவற்றை மகிழ்ச்சியோடு செய்கிறேன். நான் செய்வது விமர்சனத்துக்கு உள்ளானால் நான் தலைவணங்கி அதனை ஏற்கிறேன். நான் செய்வது பாராட்டைக் கொண்டு வந்தால் அதனை நான் கடவுளிடம் சமர்ப்பிக்கிறேன்; ஏனெனில் நான் ஒரு கருவியே; என் வழியே கடவுள் வேலை செய்கிறார். கடவுள் ஒன்று செய்யும்படி எனக்கு வழிகாட்டும் பொழுது எனக்கு ஆற்றல் தரப்படுகிறது; வளங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன; வழிகாட்டப்படுகிறது; பேசுவதற்குச் சொற்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பாதை எளிமையாக இருந்தாலும் கடினமாக இருந்தாலும் கடவுளின் அன்பு, அமைதி, ஆனந்தம் தரும் ஒளியில் நான் நடக்கிறேன். நன்றி கூறும் மற்றும் அமைதிப் பாசுரங்களுடன் கடவுளிடம் திரும்புகிறேன். இது கடவுளை அறிவதாகும். கடவுளைக் காண்பது மகத்தானவர்களுக்கு மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டதன்று. சாதாரண மானிடராகிய உங்களுக்கும் எனக்கும் உரியதாகும் இது. கடவுள் உங்களை—நம் ஒவ்வொருவரையும்—எப்பொழுதும் தேடுகிறார்.

நீங்கள் கடவுளைத் தேடினால், கடவுளைக் கண்டடைவீர்கள்—தெய்வீகச் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிவதால், மக்களை நேசிப்பதால், சுயநலத்தையும், பற்றுக்களையும் எதிர்மறைச் சிந்தனைகளையும், உணர்ச்சிகளையும் துறப்பதால் கடவுளைக் காணும்பொழுது அமைதியில் ஆழ்ந்து இருப்பீர்கள். கடவுளை நீங்கள் உள்ளே காண்பீர்கள்.

8. சிந்தனைக்குச் சில...

பாதையில் நடந்து செல்லாமல், ஒளியின் தரிசனம் கிடைக்காது. அதனை யாரிடமிருந்தும் நீங்கள் பெற முடியாது. நீங்கள் யாருக்கும் அதனை வழங்க முடியாது. உங்களுக்கு எளிதாக இருக்கும் அடிகளை நீங்கள் முதலில் எடுத்து வையுங்கள். நீங்கள் சில அடிகளை எடுத்து வைத்ததும் பிற அடிகளை எடுத்து வைப்பது எளிதாக இருக்கும்.

தெய்வீகத் திட்டத்தில் உங்களது பங்கு என்ன என்று தெரிந்தால், ஆற்றாமை உணர்வே உங்களுக்கு வராது. எச்சுழலையும், எத்தடையையும் சந்திக்கத் தேவையான வளங்கள் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. சிரமமெதுவும் இருப்பதில்லை; எப்பொழுதும் பாதுகாப்பு உண்டு.

நீங்கள் கடவுளுடன் எப்பொழுதும் ஒன்றுபட்டு இருக்கும் பொழுது, உள்ளிருந்து இடையறாது பெறும் பொழுது, ஐயமெதுவும் இருப்பதில்லை. நீங்கள் உங்கள் வழியை அறிவீர்கள். நீங்கள் ஒரு கருவியாகி அதன் வழி ஒரு பணியைச் செய்வீர்கள்; எனவே சுயநலப்பற்று/உடைமை உணர்வு இல்லாது போகிறது.

ஆன்மீக வாழ்வே உண்மையான வாழ்வாகும். மற்றவை அனைத்தும் மாயையாகும்; ஏமாற்றமாகும் கடவுளிடம் பிணைக்கப் பட்டிருப்பவரே உண்மையில் சுதந்திரமாக இருப்பர். தமது உயரிய உந்துதல்களின்படி நடப்பவர், நல்லதுக்கான ஆற்றல் ஆகின்றனர். பிறர் புறமே தெரியும் வகையில் தாக்கத்திற்கு உள்ளாக வேண்டுமென்பது முக்கியமன்று; முடிவுகளுக்காக முயல்வதோ ஆசைப்படுவதோ ஒரு பொழுதும் கூடாது. நீங்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு சரியான காரியமும்—நீங்கள் சொல்லும் ஒவ்வொரு நல்ல சொல்லும்—நீங்கள் நினைக்கும் ஒவ்வொரு ஆக்கச் சிந்தனையும்—நல்ல விளைவுகளை உடையது.

அக அமைதியைக் காண்பவர் அரிதே; ஆனால் அவர்கள் முயன்று முடியாமல் தோல்வியுறுகிறார்கள் அன்று, அவர்கள் முயல்வதே இல்லை.

நமது பிரபஞ்சத்தில் சந்தர்ப்பவசமாக எதுவும் நிகழ்வதில்லை. ஓர் உயரிய சட்டத்திற்கு ஏற்ப எல்லாம் நிகழ்கின்றன—எல்லாம் தெய்வீகச் சட்டத்தால் ஒழுங்குபடுத்தப்படுகிறது.

பிறரைத் தீர்ப்புச் சொல்வது உங்களுக்கு எதையும் தராது அது உங்களை ஆத்மீக ரீதியில் காயப்படுத்தும். அவரவர் தமக்குத் தாமே தீர்ப்புக்கூறிக்கொள்ளும்படி நாம் பிறரைப் பரவசப்படுத்தினால் சிறந்த செயல்கள் நடைபெறும்.

முழுவதுமான சுயநல வாழ்க்கை (தான் என்பதை மையமாகக் கொண்ட வாழ்க்கை) வாழத் தகுந்த வாழ்வன்று என நான் காண்கிறேன். நீங்கள் செய்து கொண்டிருப்பது உங்களைத் தவிர பிறருக்குப் பலன் அளிக்காது என்றால் அது செய்யத்தகுந்த செயலன்று.

கடவுள் வழி என்பது குழந்தையும் புரிந்து கொள்ளத்தக்க எளிய கோட்பாடுகளில் ஒன்றாகும். உண்மை எளிதானது-அதன்படி வாழ்வது அவ்வளவு எளிதானதன்று. எனவே பக்குவமற்ற மக்கள், எளிய உண்மையை வாழ்வதைத் தவிர்க்க, சிக்கலான விளக்கங்களுக்குப் பின்னர் மறைந்து கொள்கின்றனர்.

மானிடம் தனது உண்மையான உள்ளார்ந்த ஆற்றலின் மேல் தளத்தை மட்டும் தொட்டுள்ளது. இறையரசு நமக்குள் இருக்கிறது எனக் கற்பித்த இயேசு மற்றும் பிற தீர்க்கதரசிகளின் உண்மையைக் காண்பதன் வாயிலாக யாரும் இறை ஆற்றலுடன் ஒன்றுபட முடியும்.

மக்களுக்கு நீங்கள் கற்பிக்க விரும்பினால், அவர்கள் இளைய வராயினும், முதியவராயினும் சரி, அவர்கள் புரிந்து கொண்டுள்ள நிலையிலிருந்து தொடங்க வேண்டும்-அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அவர்களது கவனத்தை நீங்கள் கவர்ந்த பிறகு, தம்மால் செல்லக் கூடிய தூரம் வரை அவர்களை நீங்கள் எடுத்துச் செல்லலாம். உங்களது புரிந்து கொள்ளுதலை விட அவர்களது புரிந்து கொள்ளல் அதிகமாக இருக்குமானால் அவர்கள் உங்களுக்குக் கற்பிக்கட்டும். ஆத்மீக வளர்ச்சியை நோக்கிய படிகள் (steps) மிகுந்த வேறுபாடுடையதாக இருப்பதால், நம்மில் பெரும்பாலோர் ஒருவருக்கொருவர் கற்பிக்க முடியும்.

வாழ்க்கை என்பது வெற்றியும் தோல்வியும் கலந்தது. நீங்கள் உங்களது வெற்றிகளால் ஊக்கமடைய வேண்டும் தோல்விகளால் வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும். கடவுளிடம் நீங்கள் நம்பிக்கை இழக்காதவரை, நீங்கள் சந்திக்கும் எச்சுமலிலும் வெற்றிகரமாக இருப்பீர்கள்.

உணர்ச்சியோடு பிரச்சினைகளை நீங்கள் பார்க்கும் பொழுது அவற்றை நீங்கள் தெளிவாகப் பார்க்க மாட்டீர்கள். விசயங்களை நீங்கள் ஆத்மீக ரீதியில் பார்க்கும் பொழுது அவற்றைப் புரிந்து கொள்வீர்கள்...

நிகழ்காலத்தில் வாழுங்கள். செய்ய வேண்டிய செயல்களைச் செய்யுங்கள். ஒவ்வொரு நாளும் செய்ய முடிந்த நன்மைகளைச் செய்யுங்கள். எதிர்காலம் மலரும்.

கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடங்கள் பல உண்டு; சமன் படுத்தப்பட வேண்டியவைகள் உண்டு. ஒருவரின் வசதிக்காக பிரபஞ்ச விதிகளை மாற்ற இயலாது. வாழ்க்கை வழங்கும் அனைத்தையும் கல்வி அனுபவமாக மாளிடம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கற்க வேண்டும். இதே காரணத்தால் ஆத்மீக ரீதியில் பக்குவ மற்றவருக்கு வேறொருவர் ஊட்டிவிட முடியாது. தேடுபவர் கடவுளுடன் தனித்து நடக்க வேண்டும்.

நீங்கள் உங்கள் வாழ்வை பிரார்த்தனையாக அளித்தால், பிரார்த்தனையை எல்லா அளவுகளுக்கும் அப்பால் அடர்த்தியானதாக ஆக்குகிறீர்கள்.

பிறர் உங்களுக்காக வருத்தப்பட்டாலும், நீங்கள் ஒருபோதும் உங்களுக்காக வருத்தப்படாதீர்கள். இது ஆத்மீக வளர்ச்சிக்குப் பேரிடராகும். பிரச்சினைகளை, அவை எவ்வளவு சிரமமானதாக இருந்தாலும், ஆத்மீக வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகளாகக் காணுங்கள்; அந்த வாய்ப்புக்களை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

அகஅமைதி அடைய நீங்கள் உண்மையில் உங்கள் வாழ்வையே தரவேண்டும். வெறும் உடைமைகளை மட்டுமன்று. இறுதியாக நீங்கள் உங்கள் வாழ்வைத் தரும்பொழுது-உங்களது நம்பிக்கைகளையும் உங்களது வாழும் முறையையும் இயைபு படுத்திய பிறகு, அதற்குப் பிறகே, அகஅமைதியை நீங்கள் காணத் தொடங்க முடியும்.

9. அமைதிக்கான வழி

இது தான் அமைதிக்கான வழி: தீமையை நன்மையால், பொய்மையை உண்மையால், வெறுப்பை அன்பால் வெல்லுங்கள்.

எல்லாப் போர்களும் கெட்டவை; பேரழிவுக்கானவை என்பதைப் புரிந்து கொள்வது மக்களுக்குக் கடினமாக உள்ளது. மக்கள் தமது பக்குவமின்மையால் தீமையை இன்னும் அதிகத் தீமையால் வெல்ல முயன்று தீமையைப் பெருக்குகின்றனர். நன்மை மட்டுமே தீமையை வெல்லமுடியும்.

அமைதிவழி என்பது அன்புவழியே என்ற எனது எளிய அமைதிச் செய்தியே உண்மையில் போதுமானது. உலகில் மிகவும் மகத்தான சக்தி அன்பாகும். அது அனைத்தையும் வெல்கிறது. கடவுளின் அன்பு என்னும் சட்டத்தான் ஒருமைப்பட்டிருப்பவர் ஒரு படையைக் காட்டிலும் அதிக வலு உள்ளவர்; ஏனெனில் எதிரியை ஒருவர் அடக்க வேண்டியது இல்லை அவரை மடைமாற்ற முடியும் (transform).

ஒருநாள் நெடுஞ்சாலை ஓரமாக நான் நடந்து கொண்டிருந்த போது, அமைதிச் சொற்களை ஒரு பழக்கமான சதியில் பாடத் தொடங்கினேன். இது இன்றைய உலக நிலையை ஓர் இரத்தின சுருக்கத்தில் தொகுத்துரைக்கிறது என நான் நம்புகிறேன்.

போருக்கானவற்றைக் கட்ட உலகம் வெறியோடு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

முன்னொரு போதும் அறியாத அழிவுக்கு உலகம் தயார் செய்கிறது.

எதிரிகளைப் பெரிதும் சபிப்பதும், வாதங்கள் வளர்வதும் எனக்குக் கேட்கிறது.

ஆனால், ஓ, உலகம் அமைதிக்காக-அமைதிக்காக, ஏங்கிறது, அலைகிறது, வேண்டுகிறது!

அணுகுண்டு நம்மிடம் சொல்லுகிறது, “அமைதியை ஆக்குங்கள் அல்லது அழிவீர்கள்!” இராணுவ வெற்றி என்ற வகையில் இனிமேல் சிந்திக்க முடியாது என்பதை நாம் அறிகிறோம். அணு ஆயுதப்போர் என்பது பரஸ்பர சர்வநாசத்தைக் குறிக்கும். இந்த இக்கட்டான நிலையைப் பலர் அக்கறையற்றுப் பார்க்கின்

றனர்; சிலர் செயல் குலைந்து இதனைச் சந்திக்கின்றனர் மிகச் சிலரே இதனை ஆக்கப்பூர்வமாக எதிர்கொள்கின்றனர்.

ஆக்கபூர்வ அமைதிச் செயலுக்கு மிகுந்த தேவை உள்ளது. மானிட வரலாற்றில் ஒரு சிக்கலான கால கட்டத்தில் நாம் வாழ்கிறோம். இன்று வாழும் நாம் சர்வநாச ஆயுதப்போர், அமைதிப் பொற்காலம் ஆகிய இரண்டுக்குமிடையே ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்ற ஒரு மிக முக்கியமான தீர்மானத்தை எதிர்கொள்கிறோம். இன்று வாழும் அனைவரும் இத்தேர்வுக்கு உதவி செய்வர். ஏனெனில் இப்பொழுது போரையும், அழிவையும் நோக்கி உலக நிகழ்ச்சிகளின் அலை செல்கிறது. இந்தச் சிக்கலான நிலையில் ஒன்றும் செய்யாத அனைவரும் அழிவை நோக்கிச் செல்வதைத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். அமைதியைத் தேர்ந்தெடுக்க விரும்பும் அனைவரும் அமைதிக்காகப் பொருள் பொதிந்த முறையில் செயல்பட வேண்டும். அமைதிக்காகத் தொடங்கி வளர்ந்து வரும் எழுச்சி மற்றும் விழிப்புணர்வின் ஒரு பகுதியாக நாம் ஆக வேண்டும். அழிவை நோக்கிச் செல்லும் அலையை மாற்றத்தக்க அளவு அது வலுவும் வேகமும் பெற உதவ வேண்டும். இந்தச் சிக்கலான சூழ்நிலையில் நிச்சயமாக அமைதி அனைவரின் பணியாகும். அமைதிக்காக வேலை செய்ய வேண்டிய தருணம் இதுவாகும்.

முடிவான அமைதி அகத்திலிருந்து தொடங்குகிறது. அகத்தில் நாம் அமைதியைக் காணும்பொழுது, போராட்டம் எதுவும் இனி இருக்காது; போருக்கான வாய்ப்பும் இனி இருக்காது. இதுவே நாம் தேடும் அமைதியாயின் உங்களது உடலைச் செம்மையான வாழ்க்கை முறைகளால் தூய்மையாக்குங்கள்; எல்லா கெட்ட எண்ணங்களையும் வெளியேற்றி உங்களது மனத்தைத் தூய்மையாக்குங்கள்; பேராசையான அல்லது சுயநலமான கருத்துக்களை நீக்கி மற்றும் சகமானிடருக்குத் தொண்டு செய்ய முயன்று உங்களது நோக்கங்களைத் தூய்மையாக்குங்கள்; பொருள் உடைமைகள் அல்லது தற்பெருமைக்கான எல்லா விருப்பங்களையும் நீக்கி உங்களைப் பற்றிய கடவுளின் விருப்பத்தை அறியவும் அதன் படி நடக்கவும் விரும்பி உங்களது ஆசைகளைத் தூய்மையாக்குங்கள். பிறரையும் இங்ஙனம் செயல்படப் பரவசமுட்ட வேண்டும்.

இடைக்கால (interim) அமைதிக்குச் செயல்படவே சிலர் விரும்புவர்—மோதல்கள் இன்னும் உள்ள உலகில் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான முறைகளை அவர்கள் ஏற்படுத்த விரும்புவர்;

இதனால் உளவியல் வன்முறை இன்னும் இருக்கக் கூடுமானாலும் நேரடி வன்முறை (physical violence) மேலும் இருப்பதில்லை. நீங்கள் தேடும் அமைதி இதுவாயின், உலகளவில் உலக ஆபுதக் கலைப்பு மற்றும் மறுசீரமைப்புக்காகவும், எல்லா மக்களையும் உள்ளடக்கும் ஓர் உலக அரசாங்கத்திற்காகவும், எந்த ஒரு நாட்டின் நலனுக்கும் மேலாக மானிடக் குடும்பத்தின் நலனை வைக்கும் உலகச் சிந்தனைக்காவும் செயல்படுங்கள். “பாதுகாப்புத் துறை” எனக் கூறப்படும் துறையை அழிவுப் பணியிலிருந்து ஆக்கப் பணிக்கு மாற்ற தேசிய அளவில் பணியாற்றுவர்கள். உலகில் துயரப் படும் மக்களிடையேயும் அமைதிக் காலச் சூழ்நிலைக்கேற்ப நமது பொருளாதாரத்தை மாற்றுவதற்கும் நிறைய ஆக்கப்பணி செய்ய வேண்டியுள்ளது. இங்கே தீர்ப்பதற்கு நிறையச் சிக்கல்கள் உள்ளன. பிறரையும் உங்களோடு பணியாற்றச் செய்யுங்கள்.

நாம் ஒரே நேரத்தில் அக அமைதிக்கும் உலக அமைதிக்கும் வேலை செய்யலாம். ஒருபுறம், உலக அமைதி போன்ற தம்மை விட பெரிய இலட்சியத்தில் தம்மையே இழப்பதால் மக்கள் அக அமைதியைக் காண்கின்றனர்; ஏனெனில் அக அமைதியைக் காண்பது என்பது தன்னை மையமாகக் கொண்ட வாழ்விலிருந்து அனைவரின் நலனை மையமாகக் கொண்ட வாழ்விற்குள் செல்வதாகும். இன்னொருபுறம், உலக அமைதிக்கு பணியாற்றுவதற்கான வழிகளில் ஒன்று அக அமைதிக்கு நிறையப் பணியாற்றுவதாகும்; ஏனெனில் நம்மில் போதுமானோர் அக அமைதியினைப் பெற்றாலன்றி உலக அமைதி நிலைத்து நிற்காது.

எவ்வித புறவிசயங்களிலிருந்த போதிலும் எனது அக அமைதி தொடர்கிறது. நான் எந்தளவுக்கு இயையில் இருக்கிறேனோ அந்தளவுக்கே பிறரை இயைபுக்குள் இழுக்க முடியும். உலகம் அமைதியைக் காண்பதற்கு முன்னர் இன்னும் அதிக இயைபு தேவைப்படுகிறது. உலக நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி நான் அக்கறைப் படுவதில்லை என்பதல்ல இதன் பொருள். இக்காலம் போன்ற ஒரு கால கட்டம் நிறைய அமைதிப் பிரார்த்தனையும் அமைதிக் கான முயற்சியையும் வேண்டுகிறது. அனைத்துச் சரியான பணிக்கும், சரியான பிரார்த்தனைக்கும் பலன் உண்டு. நாம் முடிவுகளைக் காண்கிறோமோ இல்லையோ எல்லா நல்ல முயற்சிக்கும் நல்ல பலன் இருக்கிறது. இன்றைய உலக சூழ்நிலையில் இருளுக்கிடையிலும் நான் ஆர்வத்தை இழக்கவில்லை. மானிட வாழ்வு மேடு

பள்ளங்களைக் கடந்து இயைபை நோக்கிச் செல்வதைப் போல ஒரு சமுதாயத்தின் அமைதி நோக்கிய தேடலிலும் மேடு பள்ளங்கள் உண்டு என்பதை நான் அறிவேன்.

மக்களின் இதயங்களில் பூமியில் அமைதிக்கான ஆழ்ந்த ஆசை உள்ளது. அக்கறையின்மை, அறியாமை, அச்சம் ஆகிய வற்றால் அவர்கள் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லையாயின், அவர்கள் அமைதிக்காகப் பேசுவர். அவர்களது அக்கறையின்மையை பரவசமாக மாற்றுவதும் அவர்களது அறியாமையை உண்மையால் போக்குவதும், கடவுள் சட்டம் செயல்படுகிறது என்ற நம்பிக்கையோடு அவர்களது அச்சத்தைக் களைவதும் நன்மைக்காகப் பணி செய்வதும் அமைதி ஆக்கம் செய்பவர்களின் வேலையாகும்.

கடவுளது சட்டங்களுக்கு முரணான அனைத்தும் அறித்தியமானது என்பதை அறிந்து, நாம் சோர்வடைவதைத் தவிர்த்து, போரற்ற உலகம் பற்றிய நம்பிக்கை ஒளிவிடுவோம். அமைதி சாத்தியமானது. ஏனெனில் சிந்தனைகளுக்கு மகத்தான ஆற்றல் உண்டு.

இயைபற்றுள்ள பெருந்திரளான மக்களின் தீயவிளைவுகளை உண்மையிலேயே தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட ஒரு சிலரால் போக்கிவிட முடியும். எனவே அமைதிக்கு வேலை செய்பவர்கள் தளர்ந்து விடக்கூடாது. நம்மால் முடிந்த வழிகளிலெல்லாம் தொடர்ந்து அமைதிக்காகப் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்; செயல்பட வேண்டும்; அமைதிக்காகத் தொடர்ந்து குரல் கொடுக்க வேண்டும்; அமைதிவழி வாழ வேண்டும்; அமைதிக்குப் பிறரை ஊக்குவிக்க வேண்டும்; அமைதியைப் பற்றித் தொடர்ந்து சிந்திக்க வேண்டும்; அமைதி சாத்தியமே என்பதை அறிய வேண்டும். நாம் எதில் ஈடுபட்டுள்ளோமோ அது வெளிப்பட நாம் உதவுகிறோம். தனது நேரம் முழுவதையும் அமைதிக்குச் செலவழிக்கும் என்னைப் போன்ற சிறியவர் செய்திக்கு உரியவராகிறார். தங்களது சிறிது நேரத்தை பலர் அமைதிப் பணிக்குக் கொடுத்து வரலாறு படைக்கலாம்.

ஒரு முறை ஒரு பெண் என்னிடம் சொன்னாள், “அமைதி, நான் உன்னோடு அமைதிக்காகப் பிரார்த்தனை செய்கிறேன். ஆனால் அது சாத்தியமானது என உறுதியாக நான் நம்பவில்லை”. நான் சொன்னேன், “அமைதி கடவுளுடைய விருப்பம் என்பதை நம்பவில்லையா?” “ஆம்”, அவள் சொன்னாள், “அது கடவுளுடைய விருப்பம் என நான் அறிவேன்”. நான் சொன்னேன், “கடவுளுடைய விருப்பமானது சாத்தியமற்றது என நீ எவ்வாறு கூற முடியும்?”

அது சாத்தியமானது மட்டுமல்ல; அது தவிர்க்க இயலாதது; ஆனால் அது எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் என்பது நம்மைப் பொறுத்தது”.

ஒரு நல்ல இலட்சியத்திற்காகப் பணியாற்றும் நெகிழ்வாகப் பிணைக்கப்பட்டுள்ள குழுவின் ஆற்றலைக் குறைத்து மதிப்பிடாதீர்கள். அமைதிக்காக சேர்ந்து வேலை செய்யும் நாம் அனைவரும், அமைதிக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யும் நாம் அனைவரும் ஒரு சிறுபான்மையினரே. ஆனால் நாம் ஓர் ஆற்றல் வாய்ந்த அன்புக்குழுமம். நமது எண்ணிக்கைக்கு அப்பால் நமது ஆற்றல் உள்ளது.

தோல்வியடைவதாகத் தோன்றுவோர் வெற்றிக்குரிய வழியை ஏற்படுத்துகின்றனர்; அவர்கள் இறுதியில் வெற்றி பெறுவோரை விட பல சமயங்களில் அதிகமாகப் பங்களிக்கின்றனர். பாதை கடின மானதாக இருந்த போதும் வெளிப்படையான முடிவுகள் கிடைக்காத போதும் அமைதிக்காக பணியாற்றிய அமைதி முன்னோடிகளிடத்து நான் நன்றியுணர்வு இல்லாமல் இருக்க முடியாது.

என்னிடம் பொதுவாக அடிக்கடி கேட்கப்படும் கேள்விகளுள் ஒன்று: “உங்களது புனிதப்பயணத்திலிருந்து ஏதாவது முடிவுகளைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா?” நான் முடிவுகளைப் (பயன்களைப்) பார்க்கும்படி கேட்கப்படவில்லை என்பது தான் எனது பதிலாகும்—கடவுளின் கரங்களில் நான் முடிவுகளை விட்டு விடுகிறேன். அவை எனது வாழ்நாளில் கூட வெளிப்படாமல் இருக்கலாம். ஆனால் முடிவாக அவை பின்னர் வெளிப்படும். இதனை நம்புவீர்களோ, நம்பமாட்டீர்களோ நான் முடிவுகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். அமெரிக்க காங்கிரசுக்கு கடிதம் எழுதுவது முதல் சில நண்பர் அல்லது உறவினருடன் அமைதியை ஏற்படுத்திக் கொள்வது வரை ஏதாவது தமக்கே உரிய முறையில் அமைதிக்காக செயல்படும்படி மக்கள் பரவசப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாக அவர்களிடமிருந்து வந்த ஏராளமான கடிதங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

அனைத்து அமைதி ஆக்க வீரர்களின் மொத்த முயற்சிகளை நான் திரும்பிப் பார்க்கும் பொழுது, நான் பலன்களைப் பார்க்க முடிகிறது. நான் எனது புனிதப்பயணத்தைத் தொடங்கிய போது மக்கள் போரை வாழ்வின் அவசியமான ஒரு பகுதியாக ஏற்றுக் கொண்டனர். இப்பொழுது அமைதி ஆக்க வீரர்கள் மக்கள் செல்வாக்கில் இருக்கின்றனர்! நான் புனிதப் பயணத்தைத் தொடங்கிய போது, அகத்தேடலில் மிகக் குறைந்த ஆர்வம்

இருந்தது. உண்மையிலே நான் ஒரு மாநிலக்கல்லூரியில் ஓர் ஆய்வு நடத்தினேன்; அவ்வமயம் $\frac{3}{4}$ பங்கினர் முதல் $\frac{1}{4}$ பங்கினர் முடிய தங்களை நாத்திகர் இல்லையென்றாலும் கடவுளைப் பற்றி ஒன்றும் அறியாதவர் எனக் கருதியதை நான் காண முடிந்தது. இப்பொழுது ஆழமான தேடலில் ஆர்வங் கொள்ளாத ஒரு மாணவரையோ அல்லது நபரையோ நான் அரிதாகவே காண முடிகிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் அது மிகவும் நம்பிக்கைக்குரிய அடையாளமாகும்.

ஒருவகையில் இங்ஙனம் கூற முடியும்: நமது ஆத்மீக வளர்ச்சியைக் காட்டிலும் மேலாக பொருள் வளர்ச்சி எந்தளவு துயராக வளர்ந்துள்ளது என்றால் நாம் பூமியில் அனைத்து உயிர்களையும் அழிக்கும் விளிம்பில் நிற்கிறோம். மற்றொரு வகையில் பின்வருமாறு கூறலாம்: இராணுவ வெற்றி சாத்தியமல்ல என்பதை நாம் இறுதியாக உணர்வீன்றோம் என்பது எவ்வளவு நல்லது. எனவே பக்குவமற்றோருக்கும் நல்லவரல்லாதவருக்கும் கூட தங்களது ஆயுதங்களைக் கீழே போடுவதற்கான ஒரு செயல் ஊக்கம் இருக்கிறது. இவ்விரு கூற்றுகளும் உண்மையாகும்.

அச்சத்தைவிட உலக அமைதிக்கு அல்லது அக அமைதிக்குப் பெரிய தடை இல்லை. அது மானிடரைப் பெருமளவு அழிக்கும் ஆயுத உற்பத்திக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது. நாம் எதைப் பார்த்து அஞ்சுகின்றோமோ அதனை நோக்கி காரணமற்ற வெறுப்பை நாம் வளர்க்க நேரிடுகிறது. எனவே நாம் வெறுக்கவும் அஞ்சவும் ஆரம்பிக்கிறோம். இது உளவியல் ரீதியாக நம்மை புண்படுத்து வதுடன் உலகில் பதற்றங்களைப் பெருக்குகிறது; ஆனால் இத்தகு எதிர்மறைச் சிந்தனைகள் மிகுவதால் நாம் அஞ்சவனவற்றை நாம் ஈர்க்க நேரிடுகிறது. நாம் எதற்கும் அஞ்சாமல் அன்பு ஒளிர இருந்தால் நல்லவைகள் நடக்கும் என நாம் எதிர்பார்க்கலாம். அன்பு மற்றும் நம்பிக்கைக்கான அருட்செய்தியும் முன் உதாரணமும் இவ்வுலகிற்கு எவ்வளவு தேவைப்படுகிறது!

அமைதியும் விடுதலையும்! இவை நிகழும்! எவ்வளவு விரைவில் இவை வரும்? - இப்பொழுதா? அல்லது பேரழிவுக்குப் பின் காலங்கழித்து புதிய துவக்கம் பெற்ற பின்னரா? - இது நம்மைப் பொறுத்தது.

சிக்கல்களை அமைதி வழிகளில் தீர்ப்பது குறித்து நிறைய ஆய்வுகளும் பரிசோதனைகளும் செய்ய வேண்டியுள்ளது. நாம்

எங்கிருக்கிறோமோ அங்கிருந்தவாறு குழுக்களாக அல்லது தனி நபராக நாம் குறிப்பிட்ட அமைதித் திட்டங்களை மேற்கொள்ள முடியும்; எங்கு நல்லதைக் காண்கிறோமோ அங்கு அதனை வாழ்த்தி, வலுப்படுத்த பணி செய்ய முடியும்.

நீங்கள் ஒரு நாட்டை மட்டுமே - அதுவும் உங்களுடையதை மட்டுமே மாற்றுவதை எதிர்பார்க்கலாம். உங்களது நாடு தன்னை மாற்றிக் கொண்ட பிறகு அவ் முன் உதாரணம் பிற நாடுகள் தங்களை மாற்றிக் கொள்வதற்குத் தூண்டுதல் அளிக்கலாம். ஆயுதங்களைக் கைவிட்டு, தூய கரங்களுடன் உலகின் முன் தோன்றுவதற்கு செல்வாக்குள்ள நாடு எதற்காவது மகத்தான ஆத்மசக்தி இருக்குமானால் உலகம் மாறிவிடும். எந்த ஒரு செல்வாக்குள்ள நாட்டிற்கும் அத்தகு மகத்தான ஆத்மசக்தியும் துணிவும் இருக்குமா என்பதற்கான ஆதாரத்தை நான் பார்க்க வில்லை. எனவே ஆயுதக் கலைப்பு என்பது வாழவேண்டும் என்னும் விருப்பத்தால் உந்தப்பட்ட மெதுவான நிகழ்வாக இருக்கும்.

இன்று நம் உலகில் நாம் பார்க்கும் இருள் கடவுளுடைய சட்டங்களோடு இயைந்து செல்லாததால் ஏற்பட்ட சிதைவின் விளைவாகும். அடிப்படைச் சிக்கல் தேசங்களுக்கிடையில் இல்லை. இரண்டு எதிர்நிலையிலுள்ள நம்பிக்கைகளுக்கிடையில் இருக்கிறது. முதலாவது நம்பிக்கை தீமையை இன்னும் அதிகத் தீமையால் வெல்லலாம்; முடிவு வழியை நியாயப்படுத்துகிறது என்பதாகும். இந்நம்பிக்கை இன்று நமது உலகில் மிகவும் பரவலாக உள்ளது. இது போருக்கான வழியாகும். இது ஒவ்வொரு பெரிய நாடுகளின் அதிகாரப் பூர்வமான நிலையாகும்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இயேசுநாதர் கற்பித்த தீமையை நன்மையால் வெல்லுங்கள் என்ற வழி நம்முன் உள்ளது*. இதுவே எனது வழியாகும். நம்பிக்கையை ஒரு போதும் இழக்காதீர்கள்; கடவுளின் வழி இறுதியில் வென்றுதான் தீரும்.

உலகம் அமைதியாக மக்கள் அதிக அமைதியாக வேண்டும். பக்குவடைந்த மக்களிடம் போர் என்பது ஒரு பிரச்சினையன்று - அது சாத்தியமற்றதாக இருக்கும். மக்கள் தமது பக்குவமின்மையால் ஒரே நேரத்தில் அமைதியையும் போருக்கு இட்டுச் செல்லும் விசயங்களையும் விரும்புகின்றனர். எவ்வாறாயினும் குழந்தைகள் வளர்வது போல மக்களும் பக்குவமடைய முடியும்.

* உலக சமயங்களிலும் ஆன்மீக மரபுகளிலும் இதுவே மையமாகும்.

ஆம் நமது நிறுவனங்களும், தலைவர்களும் நமது பக்குவமின்மையைப் பிரதிபலிக்கின்றனர். நாம் பக்குவமடையும் பொழுது நாம் சிறந்த தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்போம்; சிறந்த நிறுவனங்களை அமைப்போம். நம்மில் பலர் தவிர்க்க விரும்பும் அதே விசயத்திற்கு அது எப்பொழுதும் திரும்பி வருகிறது. அது நம்மைச் செம்மையாக்கப் (improve) பணியாற்றுவதாகும்.

அமைதித் திருக்கோயில் நம்முள் உள்ளது. அதனைத் தேடுங்கள். அனைத்தும் உங்களுக்குக் கிடைக்கும். நமது நிறுவனங்கள் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி அவற்றைச் செம்மையாக்கப் போதுமான எண்ணிக்கையினர் அக அமைதியைக் காணும் காலத்தை நாம் நெருங்கி நெருங்கி வருகிறோம். இது நிகழும் பொழுது நிறுவனங்கள் முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்து இன்னும் பக்குவமடையாதவர்களை மேம்படுத்தும்.

நமது நாட்டிற்கு (அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிற்கு-USA) அமைதி வந்தது போல அதே வழியில் உலகிற்கும் அமைதி வரக்கூடும். உள்நாட்டுப்போர்கள், பூர்வீக இந்தியக் குடிமக்களுடனான போர்கள், நூற்றாண்டுகளாக நடந்த தனிநபர்களுக்கு கிடையே ஆன நேரடி ஆயுத மோதல்கள் (duels) ஆகியவற்றின் விளைவான குழப்பநிலை மாறி ஓர் ஒழுங்கு ஏற்பட்டு உள்ளது. உளவியல் வன்முறை இன்னும் நீடிக்கும் வேளையில், நேரடி வன்முறையைத் தவிர்க்க உத்திகள் (mechanism) உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. சிறிய உறுப்புக்களான மாநிலங்கள் பெரிய உறுப்பான அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிடம் (USA) போரிடுவதற்குரிய தமது உரிமையைக் கொடுத்துள்ளன. சிறிய உறுப்புக்களான நாடுகள் பெரிய உறுப்பான ஐக்கிய நாடுகள் சபையிடம் (UNO) போரிடுவதற்குரிய தமது ஓர் உரிமையை விட்டுக் கொடுக்கும் காலம் வருமென நான் நம்புகிறேன்.

நாடுகள் தமது பிற உரிமைகளை விட்டுத் தர வேண்டுமென்றோ அல்லது விட்டுத் தந்தாக வேண்டுமென்றோ நான் நம்பவில்லை. மக்கள் அடிமட்ட அளவில் தங்களது நிகழ்வுகள் மீது கட்டுப்பாட்டினை வைத்துள்ளனர். எவையெல்லாம் அடிமட்ட அளவில் நன்றாகவும் திறம்படவும் கையாளப்பட முடியுமோ அவையெல்லாம் அங்குமே கையாளப்பட வேண்டும். அவசியம் ஏற்பட்டால் மட்டுமே அதிகாரத்தை மேல்மட்டத்திற்குத் தரவேண்டும்.

ஐக்கிய நாடுகள் சபை உலகில் அமைதிச் சூழலைக் காக்கும் பணியினைச் செய்ய வேண்டும். நாம் பக்குவமற்று இருக்கும்வரை ஐக்கிய நாடுகள் சபை உலக அமைதிக்கு எதிராகத் தவறுகள் இழைப்போரைக் கையாள காவற்படை ஒன்று வைத்திருக்கும்; அத்தகையோரைப் பிரித்து அவர்களது மறுவாழ்வுக்கு ஏற்பாடு செய்யும் என நான் நம்புகிறேன். அதனிடத்தில் போரைத் தடுப்ப தற்காக ஆயுதமற்ற அமைதிப்படை ஒன்று இருக்கும். உணவுப் பற்றாக்குறை முதலான பிரச்சினைகளை நமது நாடே கையாள் லாம் என்ற வேளையில் சுதந்திரத்துக்காக முயலும் ஒரு நாடு போன்ற பிரச்சினைகளை ஐ.நா. கையாள வேண்டும் - சுதந்திரம் என்பது இன்று அனைத்து மானிட இதயங்களின் விருப்பமாகும்.

போரிலும் கிறித்துவ மதிப்பீடுகளிலும் நம்பிக்கை வைத்திருந்த ஒரு பெண்ணிடம் நான் ஒருமுறை கூறினேன். "ஒருபுறம் நீ கிறித்துவ மதிப்பீடுகளைப் பற்றிப் பேசுகிறாய், மறுபுறம் நீ கூறுகிறாய், 'அவர்கள் மதிப்பது வன்முறை அச்சுறுத்தல் ஒன்று தான் அல்லவா?' இதுதான் காலங்காலமாக இருந்து வரும் குறை யாகும். நாம் கிறித்துவ மதிப்பீடுகளை உதட்டளவில் மட்டுமே பேசுகிறோம்;* ஆனால் "கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல்" என்னும் காட்டுச் சட்டத்தின்படி வாழ்கிறோம். *தீமையினால் வெற்றி கொள்ளப்பட்டு விடாதீர்கள், தீமையை நன்மையால் வெல்லுங்கள்* என நாம் மேற்கோள் காட்டுகிறோம். பின்பு நாம் தீமையைத் தீமையால் வெல்ல முயல அதனால் தீமை பெருகு கிறது. நாம் கடவுளை வழிபடுகிறோம், ஆனால் கடவுளுடைய அன்புச் சட்டம் வாழப்படுவதற்காகக் காத்திருக்கிறது. அது அனைத்து மானிடமுள்ள தெய்வீகத்தைச் சென்றடைந்து அவர்களை மாற்றும்.

சமீபத்தில் கீழை நாடுகளுக்குச் சென்று திரும்பிய கனடாவின் பெரிய கிறித்துவ தேவாலயம் ஒன்றின் பாதிரியார் அகிம்சை வழிக்கு கிறித்துவர்களை மாற்ற பௌத்தர்கள் 2,000 போதகர்களை அனுப்புவதாக என்னிடம் கூறினார்!

இரண்டாவது உலகப்போரின் பொழுது பசிபிக் பகுதியில் அமெரிக்க ஞாயிறு (கிறித்துவ ஓய்வு நாள் பாட சாலை-Sunday School) பள்ளியின் ஆசிரியராக இருந்தவர் ஒரு ஜப்பானிய படைவீரனைப் பிடித்தார். அவனை முகாமுக்குக் கூட்டிச்

* இதுவே அனைத்துச் சமயத்தினருக்கும் பொருந்தும்.

செல்லும் போது அக்கைதி ஆங்கிலம் பேசுவன் என்பதை அந்த அமெரிக்க ஆசிரியர் கண்டார். “நான் ஏன் ஆங்கிலம் அறிவேன் என்பது உனக்கு தெரியுமா?” என்றான் ஜப்பானிய படைவீரன். “நான் ஒரு காலத்தில் கிறித்துவனாக இருந்தேன்”. அந்த அமெரிக்கர் ஒரு நொடி வியப்புற்று பின் கேட்டார் “நீ ஏன் கிறித்துவத்தைக் கைவிட்டாய்?”. ஜப்பானிய படைவீரனின் முகத்தில் வியப்புத் தோன்றியது; அவன் திடுக்கிட்டு விடையளித்தான், “நான் எவ்வாறு படைவீரனாக இருந்து கொண்டு இன்னும் கிறித்துவனாக இருக்க முடியும்!”

இரண்டாம் உலகப்போர் உள்ளிட்ட எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் அகிம்சையைப் பயன்படுத்த முடியும் என்பதை நாம் அறிவதில்லை. இரண்டாம் உலகப்போரில் அகிம்சை மற்றும் அன்பு வழியைப் பயன்படுத்திய நான்கு டானிஸ்காரர்களை (டென்மார்க்காரர்களை) நான் சந்தித்தேன்; அது ஓர் அற்புதமான கதையாகும்.

ஜெர்மானியர்கள் பிரான்சை ஆக்கிரமித்த பொழுது காவலுக்கிருந்த ஜெர்மானியப் படையினரை பிரெஞ்சுக்காரர்கள் அடிக்கடி கொன்று விடுவர். பின்னர் ஜெர்மானியர் அப்பகுதி மக்கள் அனைவரையும் பழிவாங்கக் கொன்று விடுவர். ஜெர்மானியர் டென்மார்க்கிற்குள் அணிவகுத்துச் சென்ற பொழுது டானிஸ் மக்கள் ஒத்துழையாமைத் திட்டமொன்றைத் தொடங்கினார்கள். ஒரு மானிடரின் இதயத்திற்குச் செல்லும் வழி அவரது வயிறே எனச் சொல்லப்படுவதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள் - டானிஸ் மக்கள் அவ்வழியைப் பயன்படுத்தினர். காவற்பணியில் ஈடுபட்டிருந்த ஜெர்மானியப் படையினரிடம் அவர்கள் கூறுவர், “எவ்வாறு எங்களுக்கு உங்கள் நாட்டில் இருக்க உரிமையில்லையோ அவ்வாறே நாஜி அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதியாக நீ இங்கே இருப்பதற்கு உரிமையில்லை. நீ தாய்நாட்டிலிருந்து வெகு தொலைவிற்கு வந்திருக்கும் ஓர் இளைஞன். உனக்கு ஒரு வேளை வீட்டு நினைவால் வாட்டமிருக்கலாம். நீ சக மானிடன் என்ற முறையில் உனது துப்பாக்கி பெல்டை அகற்ற விரும்பினால், உள்ளே வந்து எங்களுடன் எங்களது மாலையுணவைப் பகிர்ந்து கொள். உன்னை வரவேற்கிறோம்”. பொதுவாக இங்ஙனம் ஒரு தடவை அழைப்பதே போதுமானதாக இருக்கும். பின்னர் அச் ஜெர்மானிய படையினர் நினைக்கத் தொடங்குவர், “ஓ இவர்கள் அருமையான மக்கள். நாம் இங்கே என்ன செய்கிறோம்?”

டானிஸ் மக்கள் டென்மார்க்கினிருந்த யூதர்களைக் காக்கவும் அகிச்சை வழியைப் பயன்படுத்தினர்.

இரண்டாம் உலகப்போரின் பொழுது ஹிட்லரின் ஜெர்மனியில் தனது பெற்றோர்களுடன் வாழ்ந்த திருமணமான யூதப்பெண் ஒருத்தியை நான் சந்தித்தேன். அவள் தனக்குப் பதினாறு வயதான பொழுது திருமணம் செய்து கொண்டாள். அவளுக்கு பதினேழு வயதான பொழுது முதலாவது குழந்தை பிறந்தது. அவளது பதினெட்டாவது வயதில் அவளுக்கு இரண்டாவது குழந்தை பிறந்தது. அவள் பத்தொன்பதாம் வயதை அடைந்த பொழுது மூன்று சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன. முதலாவது: ஓர் ஆங்கிலேயக் குண்டால் அவளது வீடு அழிக்கப்பட்டது; அவளது பெற்றோர்கள் கொல்லப்பட்டனர்; அவளை விடுவிப்பதாக குண்டு வீசியவர்கள் நினைத்துக் கொண்டனர் என நான் யூகிக்கிறேன். இரண்டாவது நிகழ்ந்த சம்பவம்: அவளது கணவனை நாஜிக்கள் தூக்கிக் கொண்டு சென்று விட்டனர். அவன் இறந்துவிட்டதாகவே அவள் கருதினாள்; ஏனெனில் மீண்டும் அவனிடமிருந்து எச்செய்தியும் அவளுக்கு வரவில்லை. மூன்றாவது நிகழ்ந்த சம்பவம்: அவள் காயம்பட்டாள்; அவளது சிறிய இரு குழந்தைகளும் அமெரிக்கக் குண்டால் கொல்லப்பட்டனர். நான் அவளைப் பார்த்த பொழுது இன்னமும் அவள் காயங்களின் விளைவுகளைச் சுமந்தாள். மீண்டும், நாங்கள் (அமெரிக்கர்கள்) அவளை 'விடுவித்துக் கொண்டிருந்தோம்!'

அவள் காயம்பட்ட நிலையில் அகதினாடன் சுற்றித் சுற்றித் திரிந்தாள். சில சமயங்களில் தளர்வுறச் செய்யும் சூழ்நிலைகள் உங்களை ஆத்ம வளர்ச்சியில் முன் பாய்ந்து செல்லச் செய்கின்றன. அவள் சிந்திக்கத் தொடங்கினாள். *அவர்கள் காயப்படுத்தினார்கள்; நமது உடல்களைக் கூட அழித்து விட்டார்கள்; ஆனால் அவர்கள் தமது ஆத்மாவையே காயப்படுத்தியுள்ளார்கள்; அது மிகவும் மோசமானது.* அவளால் கருணை கொள்ள முடிந்தது, அந்தச் சூழ்நிலையோடு சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்கும்-கொலை செய்யப்பட்டவருக்கும் கொலைகாரருக்கும்-அவளால் பிரார்த்தனை செய்ய முடிந்தது. ஜெர்மானியர்களின் நட்புறவையும் பெறுமளவிற்கு அவள் மிகச் சிறந்த மனப்பான்மை கொண்டிருந்தாள். அவர்கள்தம் உயிரையும் பணயம் வைத்து அவளை இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பி வைத்தனர். அங்கு அவள் இங்கிலாந்து மக்களின் நட்பைப் பெற்று முடிவாக அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளை அடைந்தாள்.

இப்பொழுது இது தெளிவாக நீங்கள் கற்பனை செய்யக்கூடிய மிகக்கடுமையான சூழ்நிலைகளில் நிகழ்ந்த மிகவும் வியத்தகு ஆத்ம வெற்றியைக் குறிக்கிறது. இது வேறொன்றையும் விளக்குகிறது. யார் அல்லது எது அவளது எதிரி? அவளது வீட்டை அழித்து அவளது பெற்றோர்களைக் கொன்ற ஆங்கிலேயரா? அல்லது அவளது கணவரைக் கொன்ற ஜெர்மானியரா? அல்லது அவளைக் காயப்படுத்தி அவளது இரண்டு சிறிய குழந்தைகளைக் கொன்ற அமெரிக்கரா? இதற்கான விடை வியத்தகு வகையில் எளிதானதும் நன்கு தெரிந்ததுமாகும். **போர்தான் அவளது உண்மையான எதிரியாகும்.** “வன்முறை சிலவற்றைச் சாதிக்கும்; தீமையை அதிகத் தீமையால் வெல்லலாம்” என்பது பொய்யான நம்பிக்கை. அது அவளது உண்மையான எதிரி, அது அனைத்து மானிடத்தின் உண்மையான எதிரியாகும்.

மகத்தான சிரமங்களைச் சந்திக்கும் மானிட ஆத்மா, ஆத்ம வளர்ச்சிக்கான மகத்தான வாய்ப்புக்களையும் பெற்றுள்ளது. அது போலவே அழிவை எதிர்நோக்கும் ஒரு சமுதாயம் மறுமலர்ச்சிக் காலத்திற்குள் நுழைவதற்கான வாய்ப்பையும் பெற்றுள்ளது. விபத்து நீங்கலாக, வாழ வேண்டுமென்ற விருப்பம் ஓர் அணு ஆயுதப்போரிலிருந்து நம்மை விலக்கி வைக்கும் என நான் நினைக்கிறேன். இரு தரப்பும்* மாறும் என நான் நினைக்கிறேன். நாம் அதிகமான பொருளாதார மற்றும் சமூக ஜனநாயகத்தை நோக்கி நகர்வோம் அவர்கள் அதிகமான அரசியல் மற்றும் தனிநபர் ஜனநாயகத்தை நோக்கி நகர்வர். பொது (அனைவரின்) நலனையும் தனிநபர் நலனையும் பாங்குறப் போற்றும் இலட்சிய சமுதாயம் இனிமேல் தான் கட்டப்பட வேண்டும்.

அகிம்சையைப் பற்றிய கதைகள்

ஒரு நாள் பழைய கோட்டை ஒன்றின் அருகே சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தேன். அதனால் பேச முடியுமானால் அது மக்களுக்கு என்ன சொல்லும் என நான் வியந்தேன். நான் அதை இக்கட்டுரையாக எழுதினேன்.

ஒரு பழைய கோட்டை பேசுகிறது

நான் கட்டப்பட்ட பொழுது நிறையப் பணமும், காலமும் என்மீது செலவழிக்கப்பட்டது. ஏனெனில் நான் எல்லாப்

* அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளும் சோவியத் யூனியனும் (முதலாளித்துவம்-மற்றும் கம்யூனிச நாடுகள்) - ஆனால் இந்த இரு எதிர் துருவ அதிகார மையங்கள் பல அதிகார மையங்களாக இன்று மாறிவிட்டன.

படையெடுப்பாளர்களிடமிருந்து அந்நகரத்தைக் காப்பேன் என நினைக்கப்பட்டது. நான் இப்பொழுது கைவிடப்பட்ட நிலையில் உள்ளேன். நான் காலாவதியாகி விட்டேன் என்பதை அறிய மகத்தான ஞானம் தேவையில்லை. ஆனால் நான் மட்டுமன்று காலாவதியாகிவிட்ட பாதுகாப்புச் சாதனம். அவற்றில் மிகவும் நவீனமானவைகள் கூட இப்பொழுது காலாவதியாகி விட்டன; இருந்த பொழுதிலும் உங்களது அச்சத்திலும், குழப்பத்திலும் அவற்றோடு நீங்கள் ஒட்டிக்கொண்டுள்ளீர்கள். ஆனால் உங்களது பக்குவமின்மையால் உங்களது நேரத்தையும், உங்களது வளங்களையும் பெரிதும் இவைகளில் விரயம் செய்கிறீர்கள். எவற்றுக்கு எதிராகவும் அவை உங்களைக் காக்காது என்பதை உங்கள் இதயங்களில் அறிவீர்கள். ஆம், “அமைதியை ஆக்குங்கள் அல்லது அழிவீர்கள்!” என அணுகுண்டு உங்களிடம் சொல்லும் வேளையில் ஒரு புதிய யுகத்தை எதிர்நோக்கி, பாதுகாப்பு எதுவும் இல்லாதது போல நீங்கள் நிற்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். எல்லா பாதுகாப்பு அரண்களும் நொறுங்க வேண்டியது போல நொறுங்கி விட்டன; எனவே நீங்கள் உண்மையில் பாதுகாப்பின்றி உள்ளீர்களா? கடவுளது உயரிய சட்டங்களுக்குக் கீழ்படிவதால் வரும் நொறுங்க முடியாத பாதுகாப்புப் பற்றி நீங்கள் மறந்து விட்டீர்களா? காலங்காலமாக மானிடத்தின் மிகச்சிறந்த போதனைகளும், மிகச்சிறந்த ஞானிகளும் பிறரும் தீமையை நன்மையால் மட்டுமே வெல்ல முடியுமென உங்களுக்குப் போதித்து வளர்ந்துள்ளனர். நண்பர்களை நீங்கள் பெறவேண்டுமென்றால் நீங்கள் நட்பாக இருக்க வேண்டுமென அனுபவம் காட்டுகிறது. பேரழிவுப் பாதையைக் கைவிட்டு நிலைத்த மாறாத பாதுகாப்பை நோக்கித் திரும்பத் தேவையான ஞானம் உங்களுக்கு எப்பொழுது வரும்? உலக மக்களே, முடிவு எடுக்க வேண்டியது நீங்களே! நீங்கள் இன்னும் வாழ்வைத் தேர்ந்தெடுக்க முடியும்? ஆனால் நீங்கள் விரைந்து தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

மானிடர் என்னும் விந்தையான படைப்பு

வெளி உலகிலிருந்து வரும் அந்நியர் ஒருவர் மானிடர் என்னும் விந்தையான இப்படைப்பைப் பற்றிப் பின்வருமாறு நோக்குவார்:

வேறொரு உலகிலிருந்து வந்த ஓர் உயிர் தனது விண்வெளிக் கப்பலை ஒதுக்குப்புறமான இடமொன்றில் நிறுத்தியது. அடுத்த நாள் காலை அது படைமுகாம் ஒன்றைக் கடந்து சென்றது. விந்தை

யான தடிகளில் இணைக்கப்பட்டிருந்த கத்திகளால் வைக்கோல் பொதிகளை அங்கே ஆடவர் குத்திக் கொண்டிருந்ததை அது பார்த்தது. “இது என்ன?” அது சீருடை அணிந்திருந்த ஓர் இளைஞனிடம் கேட்டது. “துப்பாக்கி முனை ஈட்டிப் (வாள்) பயிற்சி”, இளைஞன் பதில் கூறினான், “டம்மிகள் மீது குத்தி நாங்கள் பயிற்சி செய்கிறோம். ஒரு மானிடரைக் கொல்லக் கத்தியை ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் பயன்படுத்த நாங்கள் கற்க வேண்டும். நிச்சயமாக, பலரை நாங்கள் துப்பாக்கி முனைக் கத்தியால் கொல்வதில்லை. நாங்கள் பெரும்பாலோரைக் குண்டுகளால் கொல்கிறோம்”. “ஆனால் மானிடரைக் கொல்ல நீங்கள் ஏன் விரும்புகிறீர்கள்?” என அந்த வேற்று உலகத்து உயிர் வியந்தது. “நாங்கள் விரும்பவில்லை”, அந்த இளைஞன் கசப்புடன் கூறினான், “எங்களது விருப்பத்திற்கு விரோதமாக நாங்கள் இங்கே அனுப்பப்பட்டுள்ளோம்; அதைப்பற்றி என்ன செய்வது என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை”.

அன்று பிற்பகல் அந்த உயிர் பெரிய நகரம் ஒன்றைக் கடந்து சென்றது. பதக்கத்தால் அலங்கரித்த சீருடை அணிந்த இளைஞன் ஒருவனைப் பார்க்க பொதுச் சதுக்கம் ஒன்றில் கூடிய ஒரு கூட்டத்தை அது கவனித்தது. “ஏன் அவன் பதக்கத்தால் அலங்கரிக்கப் படுகின்றான்?” என அவ்உயிர் விசாரித்தது. “ஏனெனில் அவன் போரில் நூறுபேர்களை கொன்றான்”, என்றான் அதனருகில் இருந்தவன். நூறுபேர்களைக் கொன்ற அந்த இளைஞனை வெறுப்புடன் பார்த்த அவ்உயிர் அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்றது.

நகரத்தின் இன்னொரு பகுதியில் ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதன் தூக்கிலிடப்படுவான் என ஒலிபெருக்கியில் உரக்க அறிவிக்கப் பட்டதை அவ்உயிர் கேட்டது. “ஏன் அவனைச் சாகடிக்க வேண்டும்?” என அது கேட்டது. “ஏனெனில் அவன் இரண்டு பேரைக் கொன்று விட்டான்”, என்றான் அதனருகில் இருந்தவன். மனங்குழம்பியவாறு அது நடந்து சென்றது.

அன்று மாலை, இவ்விசயத்தைப் பற்றி மீண்டும் சிந்தித்த பிறகு தனது நோட்டைத் திறந்து அது எழுதலானது: எல்லா இளைஞர்களும் எவ்வாறு திறம்பட மக்களைக் கொல்வது எனக் கற்கும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றனர் எனத் தோன்று கிறது. நிறையப் பேரை கொல்வதில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்குப் பதக்கங்கள் பரிசளிக்கப்படுகின்றன. கொல்வதில் திறனற்று உள்ளவர், ஒரு சிலரையே கொல்வதில் வெற்றி

பெறுபவர் ஆகியோர் மரணத் தண்டனை மூலம் தண்டிக்கப் படுகின்றனர்.

அவ்வயிர் சோகமாகத் தனது தலையை ஆட்டியவாறு ஒரு பிங்குறிப்பைச் சேர்த்தது: மானிடர் என்னும் விந்தையான படைப்பு விரைவில் தன்னைத்தானே அழித்துக் கொண்டு விடும் எனத் தோன்றுகிறது.

அமைதிக்கான நம்பிக்கைப் பற்றிய ஒரு காட்சி

எனது நாற்பத்தைந்து நாள் பிரார்த்தனை மற்றும் உண்ணா விரதத்தின் இறுதியில் நான் உறக்கத்திற்கும் விழிப்புக்கும் இடையே இருந்தேன். அப்பொழுது ஓர் அற்புதமான காட்சி எனக்குக் கிடைத்தது... அது ஒரு நம்பிக்கைக்கான காட்சியாகும். நான் உலகநாடுகள் போருக்கு ஆயுதமேந்துவதைக் கண்டேன். நான் அவர்களிடம் பேசினேன்; ஆனால் அவர்கள் கேட்கவில்லை. நான் அவர்களுக்காக அழுதேன். ஆனால் அவர்கள் கண்டு கொள்ளவில்லை. நான் அவர்களுக்காக வழிபட்டேன்; நான் என்னைச் சுற்றி நோக்கிய பொழுது, உலக மக்கள் என்னுடன் சேர்ந்து வழிபடுவதைக் கண்டேன். அடுத்தது நாங்கள் வழிபாடு செய்ய ஓர் ஒளிமயமான மூடுபனி போன்ற படலம் எங்கள் மீது எழுவதைக் கண்டேன். இது படிப்படியாக உருவம் போலாகியது. ஒரு சுடர்விடும் உருவம் உதித்தது; அதனது வெண்மையான ஆடைகள் ஒளிமயமாக இருந்தன. அதனது முகம் பிரகாசித்தது. அதனை என்னால் கூர்ந்து பார்க்க முடியவில்லை. அவ்வருவம் மென்மையான குரலில் பேசியது இடியின் ஆற்றலுடன் இருந்தது. “உங்களது வாட்களை கீழே போடுங்கள்!” என அவ்வருவம் கூறியது. “வாள் எடுப்பவர் வாளால் மடிவர்!” உலகநாடுகள் திடுக்கிட்டனபோலத் தோன்றின; தமது ஆயுதங்களைக் கீழே போட்டன. உலகமக்கள் கூடி இன்புற்றனர்.

அமைதி, ஆயுதக் கலைப்புச் சிந்தனைகள்

சரியான வழிபாடு சரியான செயலுக்கு இட்டுச் செல்கிறது என்பதை நான் மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். “செயல்படாத நம்பிக்கை மரணமாகும்”. சிந்தனைகளை செயல்படுத்துவதற்குரிய ஓர் அற்புதமான வழி அமைதிக்காக ஒரு கடிதம் எழுதுவதாகும்.

ஆயுதக்கலைப்பு மெதுவாகவே நளவாகிறது—இதற்குரிய ஒரு காரணம் அச்சம் மிகவும் பரவலாக உள்ளது; மற்றொரு காரணம் விரும்பும் இலட்சியத்தை ஆயுத வலுவால் அடைந்திட-

லாம் என்ற வெற்று நம்பிக்கைகளாகும்; இன்னொரு காரணம் போர் தயாரிப்பு என்ற ஒரு சூழ்நிலையில் சில பொருளாதாரங்கள் இலாபமாகச் செயல்படுவது போலத் தோன்றுகின்றன.

புதிய யுகம் உயரிய மதிப்பீடுகளைக் கோருகிறது. அமைதியைப் பற்றிப் பேசியவர்கள் ஒரு காலத்தில் இலட்சியவாதிகள் (idealists) என அழைக்கப்பட்டனர். ஆனால் அணு யுகத்தில் இந்த இலட்சியவாதிகள் மட்டும் ஒரே யதார்த்தவாதிகளாக (realists) மாறியுள்ளனர். நாம் உயரிய இலட்சியங்களைக் கொண்டவர்களாக எப்பொழுதும் நினைத்துக் கொள்கிறோம். அவற்றில் சிலவற்ற இச்சிக்கலான சூழ்நிலையில் நாம் பயன்படுத்துவோம்.

போர் என்பது கடவுளின் விருப்பத்திற்கு மாறானது; அது பொது அறிவுக்கும் முரணானது என்ற நம்பிக்கையுடனும் அமைதிக்கான வழி அன்புவழியே என்ற உணர்வுடனும் அன்பு வழியைப் பயன்படுத்தி அமைதிக்காக நான் வேலை செய்வேன். நான் ஓர் உறுப்பினனாக உள்ள எந்தக் குழுவும் அதனைப் பயன்படுத்த உதவுவேன்; நான் ஒரு குடிமகனாக உள்ள நாடு அதனைப் பயன்படுத்த உதவுவேன்; ஐக்கிய நாடுகள் சபை அதனைப் பயன்படுத்த உதவுவேன்; உலகெங்கும் அன்புவழி பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என வழிபடுவேன்.

நான் படைகளுக்குச் சொல்லுவேன்; ஆம், நாங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்; நீங்கள் எங்களுக்குத் தேவை. விமானப் படை ஆகாயத்தைத் தூய்மையாக்க முடியும்; கப்பற்படை சீரழிக்கப்பட்ட காடுகளைப் பேண முடியும்; கடற்படை கடலைத் தூய்மையாக்க முடியும்; கடலோரக் காவற்படை நதிகளைப் பார்த்துக் கொள்ள முடியும்; அபாயகரமான வெள்ளங்களைத் தடுக்க போதிய வடிகால்களை அமைக்கும் பணியில் தரைப் படையினரைப் பயன்படுத்தலாம். இதுபோன்று மானிடத்துக்கு நன்மை பயக்கும் திட்டங்களை அவை மேற்கொள்ளலாம்.

காரியங்களை செய்ய முடியாது என நினைப்பதன் மூலம் நம்மை நாம் வரையறுத்துக் கொள்கிறோம். உலகில் அமைதி சாத்தியமில்லை எனப் பலர் நினைக்கின்றனர்—அகஅமைதியை அடைய முடியாது எனப் பலர் நினைக்கின்றனர். இதைச் செய்ய முடியும் என அறியாதவர்தான் அதைச் செய்கின்றனர்!

அனைத்துச் சிரமங்களின் அடிப்படைக் காரணம் பக்குவமின்மையே ஆகும். எனவே தான் நமக்குள் அமைதியைக் காண்பது உலக அமைதிக்கான ஒரு படி என நான் மிக அதிகமாகப் பேசுகிறேன். நாம் பக்குவமானவர்களாக இருந்தால் போர் சாத்திய மில்லை. அமைதி உறுதிப்படும். நமது பக்குவமற்ற நிலையில் நாம் பிரபஞ்சத்தின் சட்டங்களை அறிவதில்லை; தீமையை அதிகத் தீமையால் வெல்லலாம் என நாம் நினைக்கிறோம். நமது பக்குவ மின்மையின் ஓர் அடையாளம் பேராசையாகும்; இது பகிர்தல் என்னும் எளிய பாடத்தை நாம் கற்பதைச் சிரமமாக்குகிறது...

இப்பொழுது, சில சமயங்களில் அறிகுறிகளே மிகக் கடுமையாக ஆகிவிடும் பொழுது, அவற்றின் மீது நாம் வேலை செய்யவில்லையெனில், காரணத்தின் மீது வேலை செய்ய நாம் உயிருடன் இருக்கமாட்டோம் என்பதை நான் இப்பொழுது உணர்கிறேன். எனவே வியட்நாம் போரின் பொழுது சில அமைதியான அமைதி ஆர்ப்பாட்டங்களில் நான் கலந்து கொண்டேன். அது ஒரு வியத்தகு நேரமாகும். அமெரிக்க மக்கள் அரசாங்கத்தை மீறி வியட்நாம் போரை நிறுத்தினர். இது இந்நாட்டு மக்களின் சக்தியைக் குறிக்கிறது.

பின்பு எல்லா அறிகுறிகளின் அறிகுறிகளான பரந்துபட்ட பட்டினி முதலானவை உண்டு. நான் ஒவ்வொருவருக்கும் தூய உணவும் நீரும் தூய காற்றும் கொடுக்க வேண்டுமென விரும்புவேன். அவர்கள் அனைவருக்கும் தேவையான நுகர் பொருட்களை வழங்க வேண்டுமென நான் விரும்புவேன். சிந்தனைக்கு நல்ல உணவு, அழகான சுற்றுச்சூழல்கள், பரவசமூட்டும் விசயங்கள் முதலியனவும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய விரும்புவேன். உலக நாடுகள் அழிவுக்கான ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்வதை நிறுத்தினால், மக்கள் அனைவர்க்கும் ஒரு மிகச் சிறந்த வாழ்க்கைக்கான சூழ்நிலைகளை உருவாக்கிக் கொடுக்க முடியுமென்பதைக் கண்டுபிடிக்க நீங்கள் ஒரு மிகச் சிறந்த கணிதவியலராக இருக்க வேண்டியதில்லை.

நம்மிடமுள்ள உயரிய ஒளிக்கு ஏற்ப நாம் நடக்க வேண்டும். இயைபற்றுள்ளோரை அன்புடன் நோக்க வேண்டும்; உயரிய வழிக்குச் செல்லுமாறு அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். அமைதியற்ற நிலைக்குள் இயைபை நீங்கள் கொண்டு வரும் பொழுதெல்லாம் நீங்கள் அமைதிக்குப் பங்களிக்கிறீர்கள். உலக

அமைதிக்கு, குழுக்களிடையே அமைதிக்கு, தனிநபர்களிடையே அமைதிக்கு அல்லது உங்களின் அக அமைதிக்கு நீங்கள் ஏதாவது செய்யும் பொழுது நீங்கள் மொத்த அமைதி நிலையைச் சீராக்குகிறீர்கள்.

கடவுளது சட்டங்களுக்குக் கீழ்படியாமை சீரழிவை உண்டாக்குகிறது என்பதை நாம் ஒரு பொழுதும் மறக்கக்கூடாது. இருந்தாலும் மக்கள் தமது தவறுகளிலிருந்து முடிவாகக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

நாம் இப்பொழுது நமது உலகத்தைக் காண்போம். ஏழ்மையான, போரால் சோர்வுற்ற, உலகம் இது. நமது நிலை என்ன? நாம் விரும்புகிற வகையில் இல்லையென்றாலும் பொருளைப் பெற்றுத்த வரையில் நாம் மிகவும் முன்னேறியுள்ளோம் ஆத்மீகத்துறையில் நாம் மிகவும் பின்தங்கியுள்ளோம். தொழில்நுட்பத்தில் முன்னேற்றங்களையெல்லாம் கண்டுபிடிக்கும் பொழுது முதலில் நாம் செய்வது அவற்றை ஆயுதங்களாக மாற்றி மக்களைக் கொல்லப் பயன்படுத்துவதாகும். இதற்குக் காரணம் என்னவெனில் நமது ஆத்மீக வளர்ச்சி மிகவும் பின்தங்கியுள்ளது. வருங் காலத்திற்குரிய மதிப்புமிக்க ஆய்வு ஆத்மீகத்துறையைப் பற்றியதாகும். இவ்விரண்டினையும் இயைபுக்குள் நாம் கொண்டுவர வேண்டிய தேவை உள்ளது. அங்ஙனமாயின் நாம் ஏற்கனவே அடைந்துள்ள பொருள் வளர்ச்சியை நல்ல முறையில் பயன்படுத்துவது எங்ஙனம் என்பதை அறிவோம்.

வியட்நாம் போரின் பொழுது தீவிரமான அமைதிப்பணி இருந்தது. போர் முடிந்தபோது இதன் வேகம் குறைந்தது... அக்கறையற்ற காலம் வந்தது. இது தவிர்க்க முடியாதது என நான் நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு போருக்குப் பின்னர் இங்ஙனம் நிகழ்கிறது.

போருக்குப் பின்னர் ஒரு வன்முறைக் காலம் உண்டு. முதலாவது, இரண்டாவது உலகப் போர்களுக்குப் பின்னர் நான் அதனைப் பார்த்தேன். இரண்டாவது உலகப் போருக்குப் பின்னர் நியூ ஜெர்சி காம்ப்டெனில் (Camden) ஒருவன் தெருவில் ஐவரைக் கொன்றதை நான் நினைவு கூர்கிறேன். அவர்கள் அவனை தீர விசாரித்த போது அவன் சொன்னான், "நீங்கள் தான் எனக்கு கொல்லக் கற்றுக் கொடுத்தீர்கள்". டெக்சாஸ் பல்கலைக்கழக மாடத்திலிருந்து சுட்டு 15 பேரைக் கொன்று பலரைக் காயப்

படுத்தியவனுக்கு வியட்நாம் போரின் பொழுது இராணுவத்தால் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருந்தது.

அமைதியின் விலை

போருக்குரிய விலையைச் செலுத்த நாம் எப்பொழுதும் தயாராக இருப்பது போலத் தோன்றுகிறது. ஏறத்தாழ மகிழ்ச்சி யோடு போருக்காக நமது நேரத்தையும் நமது செல்வத்தையும்— நமது உடல் உறுப்புக்களையும் ஏன் நமது உயிரையும் கூட—நாம் கொடுக்கிறோம். ஆனால் ஒன்றும் செய்யாது அமைதியை எதிர் பார்க்கிறோம். கடவுளுடைய சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் நாம் அமைதியைப் பெற முடியாது. *அமைதிக்குரிய விலையைக் கொடுக்க நாம் தயாராக இருந்தாலே நாம் அமைதியை அடைவோம்.* அதிகாரம் என்னும் போதையில் மூழ்கியுள்ள, பேராசையில் கெட்டுப்போன, பொய்த் தீர்க்கதரிசிகளின் மாய வலையில் சிக்கியுள்ள உலகிற்கு, அமைதிக்கான விலை உண்மையிலேயே அதிகமானதாகத் தோன்றலாம். அமைதிக்கான விலை உயரிய சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிதலாகும் தீமையை நன்மையால் மட்டுமே வெல்ல முடியும்; வெறுப்பை அன்பால் வெல்ல முடியும். நல்ல இலக்கை நல்வழியால் மட்டுமே அடைய முடியும்.

அமைதியின் விலை அச்சத்தைத் தவிர்த்து நம்பிக்கையால் அதனை நிரப்புவதாகும்—கடவுளது சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தால், கடவுளது அருளைப் பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கை அது. அமைதியின் விலை வெறுப்பை விடுத்து நமது இதயங்களில் அன்பை மேலாக ஆட்சி புரியச் செய்வதாகும்; உலகெங்குமுள்ள அனைத்து சகமானிடரிடத்தும் அன்பு காட்டுவதாகும் இது. அமைதியின் விலை, அமைதிக்கான வழி அன்பு வழியே என்பதை நினைவிற் கொண்டு, அகந்தையை நீக்கி அதனைப் பணிவரலும், இரக்க வுணர்வாலும் நிரப்புவதாகும். அமைதியின் விலை பேராசையை விடுத்து கொடுத்தலைக் கைக்கொள்வதாகும்; எனவே உலகில் பலர் தமக்குத் தேவையானதை விடக் குறைவாக வைத்திருக்கும் வேளையில் எவரும் தேவைக்கு அதிகமாக வைத்திருந்து ஆத்மீக ரீதியில் காயம்பட வேண்டியதில்லை.

முடிவு எடுப்பதற்குரிய காலம் உலக மக்களுக்குக் குறைவாக உள்ளது. இன்னும் சில வருடங்களில் நடக்க வேண்டும். அமைதியின் விலையை நாம் கொடுக்கப் போகிறோமோ அல்லது இல்லையா என்பது நமது விருப்பமாகும். நாம் இவ்விலையைக் கொடுக்க விரும்பவில்லையானால் நாம் சிறந்தது என நினைக்கும்

அனைத்தும் போர் என்னும் தீயில் அழிந்துவிடும். கடவுளது சட்டங்களுக்கு மாறான இயைபற்ற நிலையே இன்றைய நமது உலக இருளுக்கான காரணமாகும். பெரும்புயலுக்கு முந்திய இருள் இது என நம்பிக்கையற்று நாம் ஒருபொழுதும் சொல்லக்கூடாது; இப்பொழுது நாம் கற்பனையும் செய்யமுடியாத அமைதி என்னும் பொற்காலம் உதிப்பதற்கு முந்திய இருள் இது என நம்புவோம்; வேலை செய்வோம்; வழிபடுவோம்

10. அமைதிக் கோட்பாட்டின் விரிவுகள்

தீமையை நன்மையால் மட்டுமே வெற்றி கொள்ள முடியும் என்ற எளிய ஆத்மீகச் சட்டத்தைப் பலர் அறிகிறார்கள். போர் எதிர்ப்பு அமைதியாளர்கள் (Pacifists) இதை அறிவதுடன், அதன்படி வாழவும் முற்படுகின்றனர். அங்குளம் வாழ முற்படுகையில் அவர்கள் நேரடி வன்முறையைப் பயன்படுத்த மறுக்கின்றனர்; வன்முறை உபயோகத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்க மறுக்கின்றனர். போரை எதிர்த்து ஆனால் நேரடி வன்முறையைத் தங்களது சொந்த வாழ்வில் பயன்படுத்துபவர்களை நான் போர் எதிர்ப்பாளர் (War resisters) என அழைக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் அமைதியாளர்கள் (Pacifists) அல்லர். அகிம்சை போராட்ட வழிமுறை மிகத் திறனான வழிமுறை என்பதால் மட்டும் அதனை நம்பி அதனை பயன்படுத்துபவரை நான் அகிம்சை வழி எதிர்ப்பாளர் (Nonviolent resisters) என அழைப்பேன்; ஆனால் அவர்கள் அமைதியாளர்கள் (Pacifists) அல்லர். அகிம்சை வழி சரியான வழி என நம்புவதால் அமைதியாளர்கள் அகிம்சை வழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர்; எச்சூழலிலும் அவர்கள் வேறுவழி எதனையும் பயன்படுத்தமாட்டார்; அங்குளம் வேறுவழி பயன்படுத்துவதை நிராகரிப்பர்.

எதிர்ப்பு அனைத்தையும் ஒழிக்க, “பல்லுக்குப் பல், கண்ணுக்குக் கண்” என்னும் காட்டுச் சட்டத்தை பயன்படுத்தும் வழியில், மிருக இயல்பு சிந்திக்கிறது. ஆனால் இச்சட்டம் மானிடரின் எப்பிரச்சினையையும் தீர்ப்பதில்லை; அது தீர்வுகளைத் தள்ளிப் போடலாம்; நீண்டகால நோக்கில் அது பிரச்சினைகளை மோசமாக்குகிறது.

சில நாடுகள் போரில் ஈடுபட்டுள்ள பொழுது, காட்டுச் சட்டத்தையே பிற நாடுகளிடம் பயன்படுத்தும் போதும் கூட, அமைதியாளர்கள் அங்ஙனம் நடக்க இயலாது என்பதை அங்கீகரித்து அவர்களுக்கு இராணுவப் பணியிலிருந்து விலக்குத் தருகின்றன. படைகளில் பணியாற்றுவதற்குப் பதிலாக அவர்கள் இராணுவமற்ற பிற வழிகளில் பணியாற்றுகிறார்கள் அல்லது சிறைவாசம் அனுபவிக்கிறார்கள். அவர்கள் *மனச் சான்றின்படி படைப்பணி எதிர்ப்பாளர்கள்* (Conscientious objectors) என அழைக்கப்படுகின்றனர். அத்தகையோர் மிகச்சிலரே உள்ளனர். ஏனெனில் இவ்வளவு ஆரம்ப காலத்தில் அத்தகைய அக விழிப்புணர்வை மிகச் சிலரே பெற்றுள்ளனர்.

அமைதிக் கோட்பாட்டின் விரிவாக்கங்களைப் பற்றி நான் பேசும்பொழுது, எந்த நவீன சமூகத்திலும் மிகச்சிறிய குழுவாக உள்ள எனது சக அமைதியாளர்களிடம் நான் பேசுகிறேன் என்பதை நான் உணர்கிறேன். நான் வியந்து போற்றும் இச்சிறிய குழுவினருடன் நான் செய்துள்ள அமைதிக் கோட்பாட்டின் மூன்று விரிவாக்கங்கள் குறித்து நான் ஆராய விரும்புகிறேன்.

அமைதி கோட்பாட்டை நேரடி வன்முறை மற்றும் உளவியல் வன்முறையைப் பயன்படுத்தாமை உள்படக் கும் வகையில் நான் விரிவாக்கியுள்ளேன்*. எனவே நான் இப்பொழுது கோபப்படுவதில்லை. நான் கோபமான வார்த்தைகளையே பேசுவதில்லை கோபமான சிந்தனைகளையும் சிந்திப்பது இல்லை! யாராவது எனக்கு அன்பற்ற செயலைச் செய்தால் நான் ஆத்திரம் அடைவதற்குப் பதிலாகக் கருணை கொள்கிறேன். எனக்குத் துன்பம் செய்பவரையும், அங்ஙனம் துன்பம் செய்வதால் அவர்களுக்குப் பின்னர் விளையப் போகும் துன்பத்தை நான் அறிந்து, நான் ஆழ்ந்த கருணையோடு அவர்களை நோக்குகிறேன். வெறுப்பினை அன்பாலேயே வெல்ல முடியும் என்பதையும், அனைத்து மானிடரிடமும் நல்லது உள்ளது; அதனை அன்பு அணுகல் முறையால் அடைய முடியும் என்பதையும் அறிந்து என்னை வெறுப்போரிடமும் நான் பதிலுக்கு அன்பு செலுத்து கிறேன். அன்பில்லாமல் அகிம்சை முறையைப் பயன்படுத்துபவர்களுக்கு சிரமம் இருக்கலாம். மக்களை மாற்றுவதற்கு உதவாமல் உங்களது வழியில் காரியங்களைச் செய்வதற்கு அவர்களை நீங்கள் வற்புறுத்தினால், சிக்கல் உண்மையில் தீர்வதில்லை. நாம் ஒருவரிலிருந்து ஒருவர் உண்மையில் வேறானவர் அல்ல என்பதை

* அமைப்பியல் வன்முறையையும் இங்கு உள்ளடக்க வேண்டும்.

நீங்கள் நினைவில் கொண்டால் அது அடிமைப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக மடைமாற்ற (transform) வேண்டும் என்ற உங்களது ஆர்வத்தை அதிகரிக்கலாம். நேரடி வன்முறையையும் உளவியல் வன்முறையையும் பயன்படுத்தாமையை உள்ளடக்க உங்களது அமைதிக் கோட்பாட்டை விரிவாக்க வேண்டும்.

இறுதி வழியாகவன்றி நான் சட்டமறுப்பை* பரிந்துரைக்க மாட்டேன். சிறைக்கு உள்ளேவிட வெளியில் மக்கள் மிகப் பலவற்றைச் சாதிக்க முடியும். சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு தீர்வாக உளவியல் வன்முறையைக் கையாளும் அச்சுறுத்தும் செயல் எதனையும் நான் ஊக்குவிக்கமாட்டேன். ஒருவருக்குச் செய்வது நம் அனைவரையும் பாதிக்கிறது.

போருக்கான கட்டணத்தச் செலுத்தாமை, போரில் கலந்து கொள்ளாமை ஆகியவற்றை உள்ளடக்குவதாக அமைதிக் கோட்பாட்டை நான் விரிவாக்கியுள்ளேன். எனவே நான் அறிந்து பெடரல் வரிகளை இப்பொழுது கட்டுவதில்லை. நாற்பத்து மூன்று வருடங்களுக்கு மேலாக நான் வருமானவரி வரம்புக்கு கீழே வாழ்ந்து வருகிறேன். இதற்கு இரண்டாவது காரணம் ஒன்று இருப்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன்; உலகில் பிறர் தமது தேவைக்குக் குறைவாகப் பெற்றிருக்கும் பொழுது நான் எனது தேவைக்கு அதிகமானதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. வழக்கமாக, மதுபானம், புகையிலை ஆகியவற்றின் மீதான வரியை நான் ஒருபோதும் கட்டியதில்லை; ஏனெனில் அப்பொருட்களை நான் ஒருபோதும் பயன்படுத்தியது கிடையாது. நான் ஆடம்பரப் பொருட்களுக்கான வரியையும் கட்டுவதில்லை; ஏனெனில் அவற்றை நான் பயன்படுத்துவது இல்லை. நான் கேளிக்கை வரியும் செலுத்துவது இல்லை; ஏனெனில் நான் கேளிக்கை களுக்குச் செல்வதில்லை.

இப்பொழுது, நாம் அங்கீகரிக்கும் சிலவற்றைப் பெடரல் அரசாங்கம் ஆதரித்திடலாம்; ஆனால் இப்பொழுதுள்ள நிலையில் போருக்குச் செலுத்தாமல் இவற்றுக்கு மட்டும் வரி செலுத்துவது சாத்தியமல்ல. “நீங்கள் உங்களது நேரத்தில் பாதிையைப் போருக்குரிய செயல்களில் செலவழித்தால், எஞ்சிய பாதிையை நற்பணிகளுக்குப் பயன்படுத்தலாம்”, என அரசாங்கம் கூறினால், அதனை அமைதியாளர் ஏற்க முடியாது எனப் பதில் தருவர்.

* காந்திய சத்தியாகிரகம் அமைதியின் முக்கிய அம்சமாகும். அது புத்தரின் தாமரை சூத்திர மற்றும் இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவை வழியாகும்.

ஆனால் நேரத்திற்குப் பதிலாக பணம் என்று வரும்பொழுது அமைதியாளர் பலர் சரி எனப் பதில் தருவர். ஏதோ ஒரு வழியில் மானிடர் முரண்பட்டு நிற்கும் போக்குள்ளது என்பதை நான் உணர்கிறேன். ஆனால் அறிய முடிந்த அளவு முரணின்றி இருக்க வேண்டும் என நான் விரும்புவதால், “போருக்குச் செலுத்து வதில்லை; போரில் பங்கேற்பதில்லை” என்பனவற்றை உள்ளடக்கும் வகையில் எனது அமைதிக் கோட்பாட்டை விரிவுபடுத்துகிறேன்.

மானிடரைப் போல, பிற உயிர்களையும் துன்பப்படுத்தாமையையும் உள்ளடக்கும் வகையில் எனது அமைதிக் கோட்பாட்டை நான் விரிவாக்கியுள்ளேன். எனவே பல்லாண்டுகளாக இறைச்சியை—மாமிசத்தை, கோழிக்கறியை அல்லது மீனை உண்பதில்லை. மெல்லிய மயிர்தோல்களையோ, சிறகுகளையோ, தோல்களையோ, எலும்பையோ நான் பயன்படுத்துவதும் இல்லை. சிலர் நல வாழ்வு என்னும் காரணத்தால் மட்டும் சைவ உணவுக்காரர்களாக உள்ளனர். அவர்கள் போர் எதிர்ப்பாளர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. சிலர் இறைச்சி சாப்பிடவில்லையே என ஏங்குகின்றனர்; ஆனால் நான் அப்படியல்ல. சராசரி மானிடர் எங்ஙனம் மானிட இறைச்சிக்கு ஆசைப்படுவதில்லையோ அங்ஙனமே நான் மிருக இறைச்சிக்கு ஆசைப்படவில்லை. அமைதியாளர்களில் பலர்—உண்மையில் நவீன மானிடர்களில் பலர்—தாமே உயிர்களைக் கொன்று உண்ண வேண்டுமென்றால், இறைச்சியை உண்ணமாட்டார்கள் என நான் நினைக்கிறேன். இறைச்சிக்காக மிருகங்கள் வதம் செய்யப்படும் இடங்களை நீங்கள் சென்று பார்த்தால், அது மானிடரையும் பிற உயிர்களையும் துன்பப்படுத்தாமையை உள்ளடக்கும் வகையில் உங்களது அமைதிக் கோட்பாட்டை விரிவுபடுத்துவதற்கு ஊக்குவிக்கலாம்.

இன்று ஏற்பட்டு வரும் விழிப்புணர்வு ஒரு புதிய மறு மலர்ச்சியாக வளரக்கூடும். வாழ வேண்டும் என்ற விருப்பம் ஒரு வேளை நம்மை இவ்வழிக்கு உந்துகிறது... இன்றைய நெருக்கடி நிலையில் ஏதாவது செய்தாக வேண்டும் என்ற உணர்வு நம்மை இயக்குகிறது. பாரம்பரியமாக வன்முறையைப் பயன்படுத்திய குழுக்கள் அகிம்சை எதிர்ப்பைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆர்வத்துடன் போர் நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்ட மக்கள் போர் எதிர்ப்பாளர்களாக மாறிக் கொண்டிருக்கின்றனர் எனலாம். அமைதியாளர்களாக ஆகும் மக்களின் எண்ணிக்கை பெருகுகிறது. எனவே அமைதியாளர்கள் முன்னோக்கிச் சென்று

தமது அமைதிக் கோட்பாட்டில் சில விரிவாக்கங்கள் செய்ய வேண்டும் என நான் எதிர்பார்க்கிறேன்*.

அமைதியாத்திரி தனது மேலாடைப் பைகளில் கொண்டு சென்ற குறிப்புக்களில் இடம்பெற்ற மேற்கோள்களில் சில பின்வருமாறு:

ஜெனரல் ஓமர் மீராட்லி: “போர்களைத் தூண்டுவது போல உறுதியாகப் போர்களைத் தவிர்க்க முடியும். போர்களைத் தவிர்க்கத் தவறுபவர்கள் இறந்தோருக்கான பாபத்தில் பங்கு பெற வேண்டும்”.

ஜெனரல் டக்லஸ் மக் ஆர்தர்: “இன்று வாழும் யாரும் அறிந்ததைவிட நான் அதிகமாகப் போரைப் பற்றி அறிந்துள்ளேன். நண்பர், எதிரி ஆகிய இருவரையும் அழிக்கும் அதனது திறன் அதனை சர்வதேசச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்குப் பயன்படாத ஒரு கருவியாக ஆக்கிவிட்டது”.

போப் 23ஆம் ஜான்: “கடவுளது விருப்பத்திற்கு மாறாக சில அதிகாரிகள் எதையும் சட்டமாக்கினால் அல்லது அனுமதித் தால், இயற்றப்பட்ட சட்டங்களோ அல்லது வழங்கப்பட்ட ஒப்புதல் களோ மனச்சான்றினைக் கட்டுப்படுத்தாது. ஏனெனில் மானிடரை விட கடவுளுக்கே கீழ்ப்படிதலைக் கோர அதிக உரிமை உண்டு”.

டவீஜீட் ஜசன்ஹோவர்: “செய்யப்படும் ஒவ்வொரு துப்பாக்கியும் விடப்படும் ஒவ்வொரு போர்க்கப்பலும் செலுத்தப்படும் ஒவ்வொரு ராக்கெட்டும் இறுதியாகக் காணும் பொழுது பசியோடும் பட்டினியோடும் இருப்பவர், குளிரில் நடுங்குபவர், உடையற்று வாடுபவர் ஆகியோரிடமிருந்து திருடப்பட்ட வளமாகும்”. போரின் பயங்கரத்தையும் தொடரும் சோகத்தையும் நேரில் கண்டவர் என்ற முறையில், இன்னொரு போர் நாகரீகத்தை முற்றிலுமாக அழித்து விடும் என்பதை அறிந்தவர் என்ற முறையில்—அவர் படை மற்றும் போர்த்தளவாட தொழில் கூட்டமைப்பைப் பற்றி எச்சரித்தார்.

ஜான் எம். கென்னடி: “மானிட இனம் போருக்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும் அல்லது போர் மானிட இனத்திற்கு ஒரு முடிவு கட்டிவிடும். இன்று படையினர் மகிழ்ந்து அனுபவிப்பது போல மனச்சான்றின்படி போரை எதிர்ப்பவர் அதே புகழையும் கௌரவத்தையும் மகிழ்ந்து அனுபவிக்கும் அந்த தூரத்து நான் வரும் வரை போர் நிலவும்”.

* அமைதிக் கல்வி, பயிற்சி, குழந்தை வளர்ப்பு... முதலியனவும் முக்கியமாகும்.

லீண்டன் டி. ஜான்சன்: “துப்பாக்கிகளும், குண்டுகளும், ராக்கெட்டுகளும், போர்க்கப்பல்களும் இவையனைத்தும் மானிடத் தோல்விக்கான அடையாளங்களாகும்”.

போப் இரண்டாம் ஜான் பால்: “மானிடர் உருவாக்கிய பேரிடராகிய ஒவ்வொரு போரினையும் நோக்கி போரிடுவது தவிர்க்க முடியாதது, மாற்ற முடியாதது அன்று என்று மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தவும் மறுவலியுறுத்தவும் வேண்டும். மானிடம் தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்வதை விதியாகக் (ஊழாகக்) கொள்ளவில்லை. கொள்கைகள், ஆசைகள், தேவைகள் ஆகிய வற்றுக்கிடையே ஆன மோதல்களை போர் மற்றும் வன்முறையின்றி வேறு வழிகளில் தீர்க்க வேண்டும்; முடித்திட வேண்டும்”.

ஜெர்மன் கொய்ரீங் நூரன்பர்க் விசாரணையில் கூறியது: “ஏன், மக்கள் உறுதியாகப் போரை விரும்பவில்லை? ஒரு பண்ணையில் வேலை செய்யும் ஏழையான ஒருவன், போரினால் அவனுக்கு அதிகபட்சம் கிடைப்பது தனது பழைய வேலைக்கே திரும்பி வரவேண்டியது தான் என்றால் தனது வாழ்க்கையை சிரமத்திற்குள்ளாக்க ஏன் அவன் விரும்பவேண்டும்? பொதுமக்கள் இயல்பாக போரை விரும்புவதில்லை; அது ரஷ்யா ஆனாலும் சரி, இங்கிலாந்து ஆனாலும் சரி, ஜெர்மனி ஆனாலும் கூட அது அங்ஙனம் தான். இது புரிகிறது. ஆனால் ஒரு நாட்டின் தலைவர்கள் கொள்கையை முடிவு செய்கிறார்கள். மக்களாட்சி என்றாலும் சரி அல்லது பாசிச சர்வாதிகாரமானாலும் சரி அல்லது நாடாளுமன்ற ஜனநாயகமானாலும் சரி அல்லது கம்யூனிச சர்வாதிகாரமானாலும் சரி மக்களைப் போருக்கு இழுப்பது எப்பொழுதும் ஓர் எளிதான விசயம். மக்களுக்கு குரல் கொடுக்க ஆற்றலிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் தலைவர்களின் அழைப்புக்கு எப்பொழுதும் அவர்களைக் கொண்டு வர முடியும். அது எளிதானது. மக்களிடம் நீங்கள் சொல்ல வேண்டியதெல்லாம் அவர்கள் தாக்கப்படுகின்றனர் என்பது தான். நாட்டுப் பற்றில்லாதவர்கள் என்றும், நாட்டை ஆபத்துக்குள்ளாக்குகிறார்கள் என்றும் அமைதியாளர்கள் பழிக்கப்படுகின்றனர். எந்தவொரு நாட்டிலும் ஒரே மாதிரி தான் அது வேலை செய்கிறது”.

குண்டுக்கான பாதுகாப்பறை கட்டி பாதுகாப்பு உணர்ச்சி பெற்ற ஒருவரை நான் இதுவரையிலும் சந்தித்ததில்லை. அணுயுகத்தில் இராணுவவெற்றி என்பது காலாவதியாகிவிட்ட கருத்து எனப் புரிந்து கொள்ளாத நவீன படையாளர் யாரையும் நான்

சந்தித்ததில்லை. பல பொதுமக்களும் இதை உணர்கின்றனர். மானிட இனத்தை நிர்மூலமாக்கும் போருக்கான தயாரிப்பில் ஈடுபடுவதை நிறுத்த வேண்டும் என ஞானம் கோருகிறது போருக்கான விதைகளை அகற்றும் பணியைத் தொடங்க வேண்டும்.

11. குழந்தைகளும் அமைதிக்கான வழியும்

தமது நான்கு குழந்தைகளையும் அமைதிக்கான வழியில் பயிற்சி கொடுக்க உறுதி பூண்டிருந்த ஒரு தம்பதியரை நான் சந்தித்தேன். ஒவ்வொரு இரவு உணவின் பொழுதும் அவர்கள் அமைதியைப் பற்றி வழக்கமான பிரசங்கத்தினைச் செய்வர். ஆனால் ஒரு மாலையில் மூத்த புதல்வன் மீது அத்தந்தை எரிந்து விழுந்ததை நான் கேள்விப்பட்டேன். மறுநாள் மாலை மூத்த மகன் இளைய மகன் மீது அதே குரலோசையில் எரிந்து விழுந்ததை நான் கேள்விப்பட்டேன். பெற்றோர் கூறியது எதுவும் குழந்தைகள் மீது எந்தத் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை; அவர்கள் என்ன செய்தார்களோ அவற்றைக் குழந்தைகள் பின்பற்றினர்*.

குழந்தைகளிடத்தில் ஆத்மீகக் கருத்துக்களை விதைப்பது மிகவும் அவசியம். தமது குழந்தைப் பருவத்தில் விதைக்கப்பட்ட கருத்துக்களின்படி பலர் தமது முழுவாழ்வும் வாழ்கின்றனர். ஆக்கச் செயல்கள் மூலமாக தமக்கு முழுகவனிப்பும் அன்பும் கிடைக்குமென குழந்தைகள் கற்றுக் கொள்ளும் பொழுது, அழிவுச் செயல்கள் செய்வதை நிறுத்த அவர்கள் முனைகிறார்கள். குழந்தைகள் உதாரணத்தின் வழியாகக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்பதை நினைவில் கொள்வது மிகவும் முக்கியமாகும். நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்பது முக்கியமல்ல, நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்களோ அது குழந்தையின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

இது பெற்றோர்களுக்கு ஒரு பெரிய சவாலாக இருக்கும் ஒரு துறையாகும். எதிர்காலத்தின் வழியான அன்பு வழியில் நீங்கள் உங்கள் குழந்தைகளைப் பயிற்றுவிக்கிறீர்களா?

* குழந்தைகள் ஊடகங்களைப் பார்த்து கெடுவதைவிட தவறான பெற்றோர்களையும் ஆசிரியர்களையும் நண்பர்களையும் பார்த்து அதிகம் கெடுகின்றனர்!

தொல்லக்காட்சியில்* கதாநாயகன் வில்லனைச் சுடுவதை சிறிய குழந்தை கவனிப்பதை நான் காணும்பொழுது கவலை அடைகிறேன். சுடுவோர், வீரமானோர் எனச் சிறிய குழந்தையை நம்பச் செய்யும் படிப்பினையாகும் இது. கதாநாயகன் அதைச் செய்தான்; அது திறம்பட்டதாக இருந்தது. அது ஏற்கக் கூடியதாக இருந்தது; பின்னர் அந்த கதாநாயகன் சிறந்தவனாக நினைக்கப் படுகிறான்.

தொலைக்காட்சி போன்ற நிறுவனங்களை பாதிக்குமளவிற்கு நம்மில் போதுமான அளவினர் அக அமைதியைக் கண்டால், வில்லனைக் கதாநாயகன் மனம் மாற்றி நல்வாழ்வுக்குக் கொண்டு வருவதை சின்னக் குழந்தை பார்க்கும். சகமானிடருக்குத் தொண்டு புரியும் விதத்தில் குறிப்பிடத்தக்கவற்றை கதாநாயகன் செய்வதை குழந்தை பார்க்கும். எனவே நீங்கள் ஒரு கதாநாயகனாக இருக்க வேண்டுமென விரும்பினால், நீங்கள் மக்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற கருத்தை குழந்தை தெரிந்து கொள்ளும்.

எனக்குத் தெரிந்த பாதிரியார் ஒருவர் ரஷியாவில் சிறிது காலத்தைச் செலவிட்டார். ரஷ்யக் குழந்தைகள் துப்பாக்கியுடன் விளையாடுவதை அவர் பார்க்கவில்லை. அவர் மாஸ்கோவில் பெரிய பொம்மைக் கடைக்குச் சென்றார் துப்பாக்கிப் பொம்மைகளோ அழிவு ஆயுதங்களுக்கான பிற பொம்மைகளோ விற்பனைக்கு இல்லை என்பதைக் கண்டார்.

நமது பெரிய பண்பாட்டுக்கு உள்ளேயும் சில சிறிய பண்பாடுகளில் அமைதிக்கான பயிற்சிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஹேபி இந்தியர் (Hopi Indians) என்ற அமெரிக்கப் பூர்வீகக் குடிகளிடம் பத்து, பன்னிரண்டாண்டுகள் வாழ்ந்த ஒரு தம்பதியரை நான் அறிவேன். அவர்கள் என்னிடம் கூறினர், “அமைதி, இது அதிசயமாக உள்ளது-அவர்கள் யாருக்கும் ஊறு செய்வதில்லை”.

அமிஸ் (Amish) என்னும் அமெரிக்க இந்தியப் பூர்வீகக் குடிகள் மத்தியில் நான் நடந்துள்ளேன். அவர்கள் பல சமூகங்களாக உள்ளனர். அவை வன்முறையற்ற அமைதியும் பாதுகாப்புமான சமூகங்களாகும். நான் அவர்களிடம் பேசினேன். ஒரு மானிடரை ஊறுபடுத்துவதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க முடியாது எனச் சிறுகுழந்தையாக இருந்தது முதல் அவர்கள் கற்றுள்ளனர் என்பதை நான் உணர்கிறேன். எனவே அவர்கள் ஒருபோதும்

* அனைத்து ஊடகங்களையும் இங்கு நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

துன்புறுத்துவது இல்லை. நீங்களும் அவ்வழியில் வளர்க்கப் பட்டால் இது கைகூடும்.

நான்கு, ஐந்து வயதுடைய தனது மகளை ஒருத்தி என்னிடம் ஒரு முறை கூட்டி வந்து சொன்னாள், “அமைதி, எது நல்லது, எது கெட்டது என்பதை எனது மகளுக்கு நீங்கள் விளக்கு வீர்களா?” நான் அச்சிறுமியிடம் கூறினேன், “யாரையாவது துன்புறுத்துவது கெட்டதாகும். கவர்ச்சியான உணவைச் சாப்பிடும் பொழுது, அது உனக்குத் துன்பம் செய்யும்; எனவே அது கெட்டது”. அவள் புரிந்து கொண்டாள். “யாருக்காவது உதவி செய்வதாக அமைவது நல்லதாகும். நீ பொம்மையை எடுத்து விளையாடிவிட்டு அதனைப் பின்னர் அதற்குரிய பெட்டியில் வைப்பது உனது அம்மாவுக்கு உதவுவதாகும்; எனவே அது நல்லது”. அவள் புரிந்து கொண்டாள். சில சமயங்களில் மிகவும் எளிய விளக்கங்களே மிகச் சிறப்பானதாகும்.

எனது பெற்றோர் சிறுமியாக நான் இருந்த பொழுது என்னைப் படுக்கைக்கு அனுப்பும் பொழுது மிகவும் ஞானத்துடன் கூறுவர், “இருள் சூழ்கிறது; எனவே உனக்கு தாங்குவதற்கு ஓய்வான நேரமிது; இனிய, நட்பான, ஓய்வான இருளில் இப்பொழுது தாங்கச் செல்வாயாக”. என்னைப் பொறுத்தவரையில் இருளானது எப்பொழுதும் நட்பாகவும் ஓய்வாகவும் இருப்பது பேரலத் தோன்றுகிறது. என்னை வெதுவெதுப்பாக வைத்துக் கொள்வதற்கு இரவு முழுவதும் நான் நடக்கும் பொழுது அல்லது சாலையோரம் தாங்கும் பொழுது நான் இனிய, நட்பான, ஓய்வான, இருளுடன் இருக்கிறேன்.

குழந்தைகள் வளரும் பொழுது அவற்றுக்கு எங்கோ வேர்கள் தேவைப்படுகின்றன. குழந்தைகளைப் பெறுவதற்கு முன்னரே அவற்றை எவ்விடத்தில் வளர்க்க விரும்புகிறோம் என்பதைப் பெற்றோர்கள் தேர்ந்தெடுப்பது நல்லது*.

* இடம்பெயரல் (migration) மிகுந்துவரும் உலகில் இது மிகவும் முக்கியமாகும்.

12. நமது சமுதாயத்தை மாற்றுதல்

நமது உலகின், தேசத்தின் சில பிரச்சினைகளுக்கு அமைதித் தீர்வுகளுக்கான கருத்துக்கள் ஏதேனும் என்னிடம் இருக்கிறதா என நான் வினவப்படுகிறேன். உலக அமைதியை நோக்கிய மிகப் பெரும் தாவல் ஓர் உலகமொழியை நிறுவுவதாகும் என நான் நினைக்கிறேன்*.

ஸ்பானிஷ் மொழி பேசும் மெக்சிகோவில் எனக்கு முதலில் மொழித்தடை ஏற்பட்டது. அங்கு மக்களிடம் என்னால் எனது மொழிபெயர்க்கப்பட்ட செய்தியின் வாயிலாகவும் எனது புன்னகையின் மூலமாகவும் மட்டுமே பேச முடிந்தது. பின்பு கனடாவில் க்யூபெக் மாநிலத்தில் நான் மீண்டும் இதே சிரமத்திற்கு உள்ளானேன். கனடா இரு மொழி பேசும் நாடாகும். கியூபெக்கில் பள்ளிகள் பிரெஞ்சு மொழியில் நடக்கின்றன. கியூபெக் மக்கள் பலரால் ஆங்கிலம் பேச இயலவில்லை. நான் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஒரு செய்தியை வைத்திருந்தேன். சைகை மொழி மூலம் எனக்கு உணவும், தங்குமிடமும் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் அத்துடன் செய்தித் தொடர்பு நின்று விட்டது. ஓர் உலக மொழிக்கான மாபெரும் தேவையை நான் உணரும்படி இது செய்தது.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையால் அமைக்கப்படும் நிபுணர்கள் குழு ஒன்று எம்மொழி மிகச் சிறப்பாக உலக மொழியாகச் செயல்பட முடியும் என்பதை முடிந்த அளவு விரைவாகத் தீர்மானிக்க வேண்டும் என நான் நினைக்கிறேன். ஒருமுறை உலகமொழி எது என்று முடிவு செய்யப்பட்டதும் தேசிய மொழியோடு அம்மொழி எல்லாப் பள்ளிகளிலும் கற்பிக்கப்பட வேண்டும்; ஆகையால் மிக விரைவில் உலகில் உள்ள கற்ற ஒவ்வொருவரும் கற்ற மற்றொருவருடன் ஒரே மொழியில் பேச முடியும். உலகளாவிய புரிந்து கொள்ளுதலை நோக்கி நாம் எடுக்கக்கூடிய மிகப்பெரிய ஒரு நடவடிக்கை இதுவாக அமையும் என நான் நினைக்கிறேன்; உலக அமைதியை நோக்கி இது நீண்டு தாவிச் செல்வதாகும். நாம் இணைந்து பேசும் பொழுது வேறுபாடுகள் எவ்வளவு பெரிதாயினும் அவ்வேறுபாடுகளைக் காட்டிலும் நமது ஒத்த தன்மைகள் மிகவும் மகத்தானவை என்பதை நாம் உணர்வோம்.

மக்களாட்சியும் சமூகமும்

மக்களால் கட்டுப்படுத்தப்படுவது மக்களாட்சி என நான்

* இணைப்பு மொழிகளும் மொழிப் பன்மையும் அடிப்படைத் தேவைகளாகும்.

வரைவிலக்கணம் கூறுகிறேன். தமது வாழ்வை பிறர் கட்டுப்படுத்த அனுமதிப்பவர் அடிமைகளாவர். மக்கள் அடிமட்ட அளவில் நியாயமாகவும், திறம்படவும் தமது பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் வெற்றி பெறும் அளவிற்கு, அவர்கள் தமது வாழ்வின் மீது கட்டுப்பாட்டினை வைத்துள்ளனர். தங்களது பிரச்சினைகளுக்கானத் தீர்வு காணலை அதிகார மேல்மட்டத்திற்கு அவர்கள் தந்துவிடும் அளவிற்கு, அவர்கள் தமது வாழ்வின் மீதான கட்டுப்பாட்டினை இழக்கின்றனர்.

நாம் (அமெரிக்க ஐக்கியநாடுகளில்)* தனிநபர் ஜனநாயகத்தினை குறிப்பிடத்தக்க அளவு பெற்றுள்ளோம்—சான்றாக சிறுபான்மையினரின் தொடரும் பேச்சுரிமையைக் குறிப்பிடலாம். அரசியல் ஜனநாயகம் நம்மிடம் நிறைய உள்ளது. சமூக ஜனநாயகத்தில் நாம் முன்னேற்றம் கண்டு வருகிறோம். சமூக ஜனநாயகம் நிலவினால், மானிடர் அவர்களின் திறமையின் அடிப்படையில்—அவர்கள் சார்ந்துள்ள குழுக்களின் அடிப்படையிலன்று—மதிப்பீடு செய்யப்படுவார்கள். நாம் இத்திசையில் சட்டம் இயற்றியுள்ளோம் இன்னும் நாம் நீண்டதூரம் செல்ல வேண்டியுள்ளது. ஆனால் அங்கு சென்று கொண்டிருக்கிறோம்.

நாம் (அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில்) மிகவும் தோல்வியடைந்துள்ளது பொருளாதார ஜனநாயகத்தில் தான். இங்கே நமக்கு மிகுந்த கட்டுப்பாடு இல்லை. நான் இதைப்பற்றி கவலைப்படுகிறேன். நாம் உலகிற்கு ஒரு நல்ல முன்மாதிரியை வைக்க விரும்பினால் நாம் நம்மை செம்மைப்படுத்த வேண்டும் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். நான் ஒரு வருத்தமான கதையினைச் சொல்வேன்:

நான் யாரோ ஒருத்தரின் அறைவழியாக நடந்து சென்றேன். இரண்டு நகைச்சுவை நடிகர்கள் தொலைக்காட்சியில் திரளான மக்கள் கூட்டத்தின் முன்பாக நகைச்சுவை காட்டிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுள் ஒருவன் சொன்னான், “நான் எனது கம்பெனியிடமிருந்து பதக்கம் ஒன்று பெற்றுள்ளேன்”. “எதற்காக?” “அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்கள் விரைந்து சிதைந்திட நான் ஒரு வழி கண்டுபிடித்தேன்”. அம்மக்கள் கூட்டத்தினர் அனைவரும் சிரிக்கின்றனர்.

இது சிரிப்பதற்குரிய விசயமன்று. மூலப்பொருட்களின் இருப்பு குறைவாக உள்ளது. ஆற்றல் வளங்கள் குறைந்து வருகின்றன. பயனற்ற பொருட்களை உற்பத்தி செய்த முட்டாள

* இங்கு அவரவர் தமது நாட்டு நிலையோடு தொடர்புபடுத்தி அறிய வேண்டும்.

களாக வருங்காலத் தலைமுறையினர் நம்மைப் பார்ப்பர். ஆம், ஒவ்வொருவரும் நாம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை அறிந்தும் அவர்கள் அதைப்பற்றிச் சிரிக்கின்றனர். இது கட்டாயம் சரி செய்யப்பட வேண்டியுள்ளது என்பது உறுதி.

சரி செய்யப்பட வேண்டிய மற்றொரு விசயம் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமாகும். இதைப்பற்றி நான் மிகவும் கவலைப்படுகிறேன். இந்நாட்டில் சுமார் ஏழு அல்லது எட்டு மில்லியன் சுகமானிடர்கள் வேலையற்று உள்ளனர். இதனால் அம்மக்களுக்கு நிகழ்வது என்ன? அவர்கள் உளவியல் ரீதியாகச் சீரழிகிறார்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் தேவையற்றவர்கள் என்றும், அவர்களுக்கு இடம் இல்லை என்றும் சமுதாயத்தால் அவர்களிடம் சொல்லப்படுகிறது. வேலையின்மை ஒரு பயங்கரமான விசயமாகும். இதை நாம் சரி செய்ய வேண்டும்; உடனடியாக நாம் சரிசெய்ய வேண்டும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பின்னர் வேலை செய்யத் தகுதியுடைய வேலையற்ற அனைவரும் சமூகப் பணிக்கென விண்ணப்பிக்கலாம் என நான் ஆலோசனை தருகிறேன். சமூக நலத்திட்டம் போல இதற்கு நிதி வழங்கப்பட வேண்டும். இப்பணி முழுநேரப் பணியாகக் கூட இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை; அவர்கள் தாம் பெறுவதைச் சம்பாதித்தவராவர்.

உளவியல் ரீதியில் நலத்துடன் உள்ள எவரும் ஏதோ ஒரு வேலையில் பொருள் பொதிந்த வகையில் ஈடுபட்டிருப்பதை விரும்பாமல் இருக்கமாட்டார். உளவியல் ரீதியில் நோய்வாய்ப்பட்டவர் சிலர் உண்டு—குறிப்பாக நீண்டகாலமாக வேலையற்று இருந்து மிகமோசமாகச் சீரழிந்திருக்கின்றனர் என்பதை நான் புரிந்து கொள்கிறேன். ஆனால் இது மிகப்பலரைப் பொறுத்தளவில் உண்மையில்லை; ஏதாவது செய்ய வாய்ப்பிருந்தால் மிகப் பெரும்பாலோர் உண்மையில் தாவி ஓடிச்சென்று அவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்துவர்.

ஆன்மீகக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து இன்று நடைமுறையிலுள்ள கம்யூனிசம்* உட்பட்ட இயைபற்றுள்ள எதனையும் சமாளிக்க மிகச் சிறந்த வழி, அதனைப் பற்றி அச்சமற்று இருப்பதாகும் நாம் அஞ்சுவதன் மூலம் அதற்கு ஆற்றல் தருகிறோம்.

* கம்யூனிச சர்வாதிகாரம் பற்றி இங்கு குறிப்பிடப்படுகிறது. இது 1950, 1960களில் இருந்த நிலையாகும். இன்று பயங்கரவாதம் அங்கு உள்ளது.

அதன் மீது நல்ல தாக்கத்தினைக் கொண்டு வர வேண்டும். உங்களை நல்லதொரு முன் மாதிரியாக்குங்கள். அதனது தவறான தத்துவத்தைப் பின்பற்றுவதன் வாயிலாக அதனை வெற்றி கொள்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டாம். சான்றாக, 'முடிவு வழி முறைகளை நியாயப்படுத்துகின்றன' (The end justifies means) என்பது கம்யூனிச அரசாங்கங்களின் தத்துவத்தில் ஒரு பகுதி எனக் கூறப்படுகிறது—போரை ஒரு வழிமுறையாகப் பயன்படுத்தும் அனைத்து நாடுகளின் உண்மையான தத்துவம் இது. மாறாக, ஆத்மீகத் தத்துவமான 'வழிமுறைகள் முடிவைத் தீர்மானிக்கின்றன' (The means determine the end) என்பதை நீங்கள் பின்பற்றுங்கள். நல்ல வழிகளே ஒரு நல்ல முடிவினை உண்மையில் அடையும் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

முன்மாதிரியின் மூலமே நாம் மாறமுடியும். எனவே எனக்கு இந்நாட்டில் செய்யக்கூடிய அதிகாரம் இருந்தால் நான் மிகவும் மென்மையான நல்ல முன்மாதிரியை முன் வைப்பேன். எங்களது அரசாங்கத்தில் அமைதித்துறை (Peace Department) ஒன்றினை நிறுவிடுவேன்*. அதற்கு செய்வதற்கென மிகுந்த பயனுள்ள பணிகள் இருக்கும். இது சிக்கல்களை அமைதி வழியில் தீர்க்கவும், போர் தடுப்பு நடவடிக்கைகளுக்கும் அமைதிக்கான பொருளாதார சீரமைப்புக்கும் ஆய்வுகளை செய்யும். இத்துறை கோலாகலமாக தொடங்கப்படும்; இது போன்ற துறைகளை நிறுவும்படி அனைத்து பிற நாடுகளையும் நாம் கேட்போம். அவை நம்மோடு சேர்ந்து அமைதிக்கு வேலை செய்யட்டும். பல நாடுகள் இங்ஙனம் செய்ய விரும்பும் என நான் நினைக்கிறேன். அமைதித் துறைகளுக்கிடையில் தகவல் தொடர்புகள் நமது உலகில் அமைதியை நோக்கிய ஒரு படியாக இருக்கும்.

வியட்நாம் போரின் போது, உலகெங்கிலும் இருந்து என்னிடம் கடிதத் தொடர்பு கொண்டவர்களிடம் ஒரே கேள்வியை நான் கேட்டேன். "உலக அமைதிக்கு மிகப்பெரும் ஆபத்தாக உள்ள நாடு எது என உங்களது நாட்டு சககுடிமக்கள் கருதுகின்றனர்?" விடை ஏகமனதானதாக இருந்தது. அது ரஷ்யாவன்று அது சீனாவன்று. அது நாம் (அமெரிக்கா) தான்! "ஏன்?" என நான் கேட்டேன். விடைகள் சிறிது மாறுபட்டன. கீழை நாட்டினர்

* ஒவ்வொரு நாட்டின் அரசாங்கமும் அமைதித்துறை ஒன்றினை எல்லா மட்டங்களிலும் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பது ஆக்கமான ஆலோசனையாகும்.

பதிலளித்தனர், “ஏனெனில் மக்களைக் கொல்ல அணுகுண்டுகளைப் பயன்படுத்திய ஒரே நாடு உங்களது நாடு, மீண்டும் அங்கனம் பயன்படுத்த மாட்டீர்கள் என்பதற்கு ஆதாரம் இல்லை”. தென் அமெரிக்காவிலும் இலத்தீன் அமெரிக்காவிலும் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறத்தலைப்பட்டனர், “இன்று வியட்நாம்-நாளை நாங்களாக இருப்போம்”. ஐரோப்பாவிலும் பிற இடங்களிலும் விடை இப்போக்கில் இருந்தது. “போரில் அல்லது போருக்கான தயாரிப்புக் காலத்தில் உங்களது பொருளாதாரம் மிகச் சிறப்பாக வேலை செய்கிறது”. அல்லது, “உங்களது நாட்டில் போரில் அல்லது போருக்கான தயாரிப்பில் பெரும்பணம் சம்பாதிக்கப்படுகிறது”.

நான் இதனை உங்களுக்கு அறிவிக்க விரும்பவில்லை; அது எதிர்மறையானது. ஆனால் கடலுக்கு அப்பாலிருந்து நம்மைக் காணும் உலகநாடுகள் நமது அன்பான இதயத்தை எப்பொழுதும் பார்ப்பதில்லை என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும் என நான் நினைக்கிறேன். மாறாக நமது செயல்களைப் பற்றி அவர்கள் அச்சப்படுகின்றனர்.

உலகில் ஆயுதக் கலைப்பு மற்றும் அமைதிக்கான திசையில் நம்மால் முடிந்த எல்லா அடிகளையும் எடுத்து வைப்பதுடன், நாம் மேலும் மேலும் சிறந்த முன்மாதிரியை உலகில் முன் வைப்பதையும் பார்க்க நான் விரும்புகிறேன்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள், எனது பல வெளிநாட்டு நண்பர்கள் என்னிடம் கேட்டனர், “ஆயுதக் கலைப்புக்கான சால்ட் II (SALT II)* ஒப்பந்தத்தில் ரஷ்யா கையெழுத்திட்டு விட்டது. நீங்கள் ஏன் கையெழுத்திடவில்லை? ரஷ்யர்களை விட ஆயுதக் கலைப்பில் நீங்கள் குறைந்த ஆர்வம் கொண்டுள்ளீர்களா?” அவர்களுக்கு நான் பதில் சொல்ல முடியாது. நாங்கள் அதில் கையெழுத்திட நான் விரும்புகிறேன். அது ஒரு மென்மையான முதல் படி அது போதுமானதன்று, ஆனால் நாங்கள் அதில் கையெழுத்திட்டிருக்க வேண்டும்; பிறகு சால்ட் III (SALT III)க்காகவும், நாம் அடையக்கூடிய ஒவ்வொரு ஒப்பந்தத்திற்காகவும் கடுமையாகப் பாடுபட்டிருக்க வேண்டும்.

கனடாவில் எனது புனிதப்பயணத்தில், ரஷ்யாவிலிருந்து கடந்த நூற்றாண்டில் இடம்பெயர்ந்து குடியேறிய ஒரு

* SALT - Strategic Arms Limitation Talk

அமைதிக்குமுனையாகிய டௌக்ஹோபர்ஸ் (Doukhobors) என்று பொதுவாக அழைக்கப்படும் கிறித்துவின் ஆன்மீகக் குழுமங்களின் (Union of Spiritual Communities of Christ), இளைஞர் கூட்டு இசை நிகழ்ச்சியில் நான் பேசும்படி அழைக்கப்பட்டேன். நான் கூறினேன், “உங்களிடம் இந்த உலகிற்கு, குறிப்பாக ரஷ்யாவிற்குச் சிறப்பான செய்தி ஒன்றுள்ளது. உங்களில் பலர் ரஷ்ய மொழி பேசுவதால் ரஷ்யாவிற்கு அமைதித் தூதுக்குழு ஒன்றினை ஏன் அனுப்பக் கூடாது? சான்றாக இவ் இசைக் குழுவினை அனுப்பலாம். அவர்களோடு அவர்களது சொந்த மொழியில் பேசுவதற்கான ஒரு தனிவாய்ப்பு உங்களுக்கு உண்டு. இங்கிருந்து செல்லும் பொதுவான பிற தூதுக்குழுக்கள் அங்குள்ள பெரும் பாலும் அவர்களோடு தொடர்பு கொள்ள முடியாது. இன்றைய வரலாற்று நெருக்கடியில் இத்தகு பரிமாற்றம் அவசியமாகும்”.

ஐக்கிய நாடுகள் சபை செம்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். உலக மக்களாகிய நாம் ஒரு குழுவின் நலனுக்கு மேலாக முழு மானிடக் குடும்பத்தின் நலனை முன்வைக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்*. பட்டினியும் துன்பமும் நீக்கப்பட வேண்டும். உலக நாடுகளுக்கிடையில் விரிவான மக்கள் பரிமாற்றம் மிக உதவியாக இருக்கும்.

அமைதி தொடர்பான சில தேசியப் பிரச்சினைகள் உண்டு- குழுக்களிடையே அமைதிக்காக வேலை செய்யப்பட வேண்டும். அமைதிக்காலச் சூழலுக்கு ஏற்ப நமது பெருளாதாரத்தைச் சீரமைப்பது நமது முதலாவது தேசியப் பிரச்சினையாகும்.

சமூக அமைதிச் செயல் (Community Peace Action)

இந்த நெருக்கடி காலத்தில் ஒவ்வொரு நகரத்திலும் ஒரு சமூக அமைதிக்குழு இருக்க வேண்டும். இத்தகு குழுக்களை அக்கறையுள்ள சிலரைக் கொண்டு தொடங்கலாம்.

அமைதி வழியைத் தேடுவதற்கான அமைதிப் பிரார்த்தனை குழுவாக (Peace Prayer Group) சமூக அமைதி நடப்புறவு குழுக்களைத் (Community Peace Fellowships) தொடங்க வேண்டும் என நான் ஆலோசனை கூறி வருகிறேன். முதல் கூட்டத்தில் அகஅமைதியைக் கருத்தில் கொள்ளுங்கள். அதனைக் குறித்து வழிபாடு செய்யுங்கள்; விவாதம் செய்யுங்கள். உங்களது ஆத்ம முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும் சில அகத்தடையை பற்றி நீங்கள்

* “ஒருலக கூட்டாட்சி வலுவாய் வேண்டும்”, என்ற வேதாத்திரி மகரிஷியின் இலக்கை இங்கே நினைவில் கொள்வோம்.

அறிய நேர்ந்தால், கூட்டங்களுக்கு நடுவில் அகத்தடையை அகற்ற கவனம் செலுத்துங்கள். இரண்டாவது கூட்டத்தில் தனிநபர்களிடையே இயைபைப் பற்றி ஆலோசியுங்கள். நீங்கள் ஒருவருடன் இயைபற்று: உள்ளதை உணர்ந்தால், கூட்டங்களுக்கு நடுவே அதனை சரிசெய்ய ஏதாவது செய்யுங்கள். மூன்றாவது கூட்டத்தில் குழுக்களிடையேயான இயைபினைப் பற்றிச் சிந்தியுங்கள். கூட்டங்களுக்கு நடுவே ஒரு குழுவாக இன்னொரு குழுவிடம் நட்பினைக் காட்ட அல்லது அக்குழுவிற்கு உதவிட முயற்சி செய்யுங்கள். நான்காவது கூட்டத்தில் நாடுகளுக்கிடையே ஆன அமைதியைப் பற்றி ஆலோசனை செய்யுங்கள். அமைதிக்காக நல்லது செய்த ஒருவரைப் போற்ற கூட்டங்களுக்கு நடுவே ஏற்பாடு செய்யுங்கள். அடுத்த கூட்டத்தில் இவற்றை மீண்டும் செய்யத் தொடங்கலாம்.

சில இடங்களில் எனது நூல் அமைதிப் பிரார்த்தனைக் குழுக்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது; ஏனெனில் அது அக அமைதியைப் பற்றி ஆத்மீகப் பார்வையில் பேசுகிறது. ஒரு பத்தியை படித்து விட்டு விரும்பி வரவேற்கும் அமைதியில் திளையுங்கள்; பின்னர் அது குறித்துப் பேசுங்கள். நூல் முழுவதும் முடிக்க உங்களுக்கு எத்தனை பிரார்த்தனைக் கூட்டங்கள் தேவையோ அத்தனை கூட்டத்தை நடத்துங்கள். அதிலுள்ள ஆத்மீக உண்மைகளைப் புரிந்து கொள்ளவும், உணரவும் முடிந்த எவரும் அமைதிக்குப் பணியாற்ற ஆத்மீக ரீதியில் தயார்.

அமைதி படிப்புக்குழு (Peace Study Group) ஒன்றினைத் தொடங்கலாம். இன்றைய உலகநிலை என்ன என்பதையும் அதனை அமைதியான உலகநிலையாக மாற்ற என்ன தேவை என்பதையும் பற்றி நாம் ஒரு தெளிவான சித்திரத்தைப் பெறுவது அவசியமாகும். உறுதியாக இன்றைய போர்கள் அனைத்தும் நிற்க வேண்டும். நாம் அனைவரும் சேர்ந்து வெளிப்படையாக நமது ஆயுதங்களைக் கைவிட ஒரு வழியினைக் காண வேண்டும். உளவியல் வன்முறை* இன்னும் நிலவும் இவ்வுலகில் நேரடி வன்முறையைப் போக்க நாம் வழிமுறைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

உலகப் பிரச்சினைகளும், அப்பிரச்சினைகளின் தீர்வை நோக்கிய படிக்களும் உங்களுக்கு நன்கு தெளிவான பின்பு நீங்களும் உங்களது நண்பர்களும் **அமைதிச் செயல்குழுவாக**

* இங்கு அமைப்பியல் வன்முறையையும் (structural violence) சேர்த்திட வேண்டும்.

(Peace Action Group) ஆகத் தயாராகி விட்டார்கள். நீங்கள் புரிந்து கொள்ளக் கற்றுக்கொண்ட எந்த சிக்கலுக்காகவும் செயல்பட நீங்கள் படிப்படியாக அமைதிச் செயல் குழுவாக மாறுகிறீர்கள். அமைதிச் செயல் என்பது எப்பொழுதும் அமைதி வழியை வாழும் வடிவம் பெற வேண்டும். அது கடிதம் எழுதுதல்—நீங்கள் விரும்பும் அமைதிச் சட்டம் பற்றிச் சட்டசபையாளருக்கு, அமைதி விசயங்கள் குறித்து பத்திரிகையாளர்களுக்கு, அமைதி பற்றி நீங்கள் கற்றுக் கொண்டதை நண்பர்களுக்கு எழுதுதல்—என்ற வகையில் அமையலாம். அது அமைதி விசயங்கள் குறித்துப் பேச்சாளர்களைக் கொண்ட பொதுக்கூட்டங்கள், அமைதி இலக்கியத்தை விநியோகித்தல், மக்களிடம் அமைதி பற்றிப் பேசுதல், அமைதி வாரம், அமைதிக் கண்காட்சி, அமைதி நடைப் பயணம், அமைதி அணிவகுப்பு அல்லது அமைதித் தெப்பம் (அல்லது ரதம்) என வடிவம் பெறலாம். அமைதிக்காக அர்ப்பணித்துக் கொண்டோருக்கு வாக்களிப்பதாக அமைதிச்செயல் வடிவம் பெறலாம்*.

கெட்டவற்றுக்கு எதிராக வேலை செய்வதைவிட நல்லவற்றுக்காகச் செயல்படும் பொழுது உங்களது ஆற்றல் மிக அதிகமாக இருக்கும். நல்லவை நிறுவப்பட்டால் கெட்டவை தானே மறைந்து விடும் என்பது உறுதி. அடிமட்ட அமைதிப்பணி மிகவும் முக்கியமாகும். நாம் சேர்ந்து வேலை செய்கிறோமோ அல்லது தனியாக வேலை செய்கிறோமோ, அமைதிக்காக பணி செய்பவர் அனைவரும் ஒரு சிறப்பான அமைதிக் குழுமத்தைச் சேர்ந்தவராவார்.

எனது யாத்திரையின் தொடக்கத்தில் அமைதி நோக்கி நான் பேசிய சில பாடிகள் இப்பொழுது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன அல்லது ஏறத்தாழ தொடங்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. மாணவர் பரிமாற்றங்களோடு, பண்பாட்டுப் பரிமாற்றங்களோடு ஒரு விரிவான மக்களோடு மக்கள் அணுகல் முறை நடைமுறையில் உள்ளது. சிக்கல்களை அமைதி வழியில் தீர்ப்பது குறித்த ஆய்வுகள் நமது பல கல்லூரிகளில் இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நமது அண்டை நாடான கனடாவிலும் அமைதிப் பாடங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன**.

* அமைதி வாழ்வியலையும் இங்கு சேர்க்க வேண்டும்.

** உலகெங்கும் இத்தகு முயற்சிகள் உள்ளன. ஆனால் வன்முறையுடன் ஒப்பிடுகையில் இம்முயற்சிகள் மிகவும் சிறியனவாகும். இவை பெருக வேண்டும்.

இக்காலத்தில் புறஅமைதியை அடைவது முற்றிலும் நமக்கு சாத்தியமானது என நான் நம்புகிறேன். வரலாற்று ரீதியில் பேசுகையில், அழிவா? அல்லது மாற்றமா? என்று தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய நிலையில் மானிடர்கள் சரியாக மாற்றத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்; இவ்வொரு சூழ்நிலையே அவர்களை மாற்றத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க வைக்கும். எனவே உலகில் ஒரு மாறுதலான திசையில் நாம் நடப்பதற்கான சாத்தியம் இன்று உள்ளது—அந்த சாத்தியம் நிலவுகிறது!

உலகில் சிறியவர்களாகிய நாம், கையாலாகாதவர்களாக மீண்டும் ஒரு பொழுதும் உணரமாட்டோம். போதுமான எண்ணிக்கையினர் சேர்ந்து கேட்டால் உலக ஆயுதக்கலைப்பு, உலக அமைதி போன்ற மிகமிகப்பெரிய விசயங்களும் வழங்கப்படும் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்வோம். **நாம் சேர்ந்து கேட்போம்!**

13. ஓர் அமைதி புனிதப் பயணியின் வழி

“அமைதிப் புனிதப்பயணிகள் என்ன செய்கிறார்கள்?” என ஒருமுறை நான் வினவப்பட்டேன். ஓர் அமைதிப் புனிதப் பயணி அகமும் புறமும் அமைதிக்காக வழிபடுகிறார்; வேலை செய்கிறார்; அன்பு வழியே அமைதி வழி என ஓர் அமைதி புனிதப்பயணி ஏற்கிறார். அன்பு வழியிலிருந்து விலகுவது ஓர் அமைதிப் பயணத்தின் வழியிலிருந்து விலகுவதாகும். ஓர் அமைதிப் பயணி கடவுளுடைய சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிகிறார்; பெற்றுக் கொள்கின்ற மோன நிலையில் இருந்து தனது வாழ்க்கைக்கு கடவுளுடைய வழிகாட்டுதலைத் தேடுகிறார். ஓர் அமைதிப் பயணி வாழ்க்கையை அப்பட்டமாக எதிர்நோக்கி அதனது சிக்கல்களைத் தீர்த்து அதன் உண்மைகளையும் யதார்த்தங்களையும் கண்டுபிடிக்க மேல்மட்டத்திலிருந்து கீழே ஆழமாகச் செல்கிறார். ஓர் அமைதிப் புனிதப்பயணி உடம்பென்னும் கோவிலை, சிந்தனைகளை, ஆசைகளை உந்துதல்களைத் தூய்மையாக்குகிறார். தன்முனைப்பை, பிரிக்கப்பட்ட உணர்வை, அனைத்துப் பற்றுதல்களை, எல்லா எதிர்மறை சிந்தனைகளை எவ்வளவு விரைவாக முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக ஓர் அமைதிப் புனிதப்பயணி கைவிடுகிறார்.

இன்று பாரம்பரியமாக, எவ்விதமான வெளிப்படையாகத் தெரியும் ஆதரவுகளின்றி, ஓர் அமைதிப் புனிதப் பயணி நம்பிக்கையை மட்டும் கொண்டு நடக்கிறான். தங்குமிடம் தரப்படும் வரை நான் நடக்கிறேன். உணவுளிக்கப்படும் வரை நான் உண்ணாமல் இருக்கிறேன். உணவு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என ஒரு பொழுதும் நான் கேட்பதில்லை. ஆனால் அது கொடுக்கப்படுகிறது!

ஒவ்வொன்றும் எனக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது; நான் அவற்றைத் தந்து விடுகிறேன். பெறவேண்டுமென நீங்கள் விரும்பினால் நீங்கள் கொடுக்க வேண்டும். கொடுப்பது, கொடுப்பது, கொடுப்பதுவே உங்களின் மையமாக இருக்க வேண்டும். நீங்கள் மிக அதிகமாகக் கொடுத்து விட முடியாது. பெற்றுக் கொள்ளாமல் உங்களால் கொடுக்க முடியாது என்பதை நீங்கள் கண்டுபிடிப்பீர்கள். இத்தகு வாழ்க்கை முறை புனிதர்களுக்கென ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டதன்று. ஆனால் சிறியவர்களான உங்களையும் என்னையும் போன்றவர்களுக்கு இது கிடைக்கக்கூடியதாக உள்ளது—பிறருக்குக் கொடுக்க முன் வந்தால் இது சாத்தியமே.

ஒரு புனிதப்பயணி என்ற முறையில் ஒரு தூதுவராக ஆத்மீக உண்மைகளை எடுத்துரைக்கும் வேலையினைச் செய்வது எனது அருட்பணியாகும். இது நான் மகிழ்வுடன் ஏற்றுக் கொண்ட ஒரு பணியாகும். இதற்குப் பிரதிபலனாக நான் பாராட்டையோ புகழையோ மிளிரும் பொன்னையும் வெள்ளியையுமோ எதனையும் விரும்பவில்லை. இரகசியக் குரலில் மெல்லப் பேசும் ஓர் உயரிய ஆணையைப் பின்பற்ற முடிகிறது என்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கொடுப்பதற்கு நிறைய என்னிடம் உள்ளது. வாழும் கடவுளின் சட்டங்களைப் பற்றி நான் முக்கியமாகப் பேசுகிறேன். கடவுளுக்கான அக அனுபவ (mystical) அணுகல் முறையை, அக அமைதி என்னும் பேரரசை, நான் பிறருக்கு விரிவுபடுத்துகிறேன். இது இலவசமாகும்; கட்டணம் எதுவும் கிடையாது.

ஒரு காலத்தில்—நான் அக அமைதி அடைந்த பொழுது—நான் இறந்த பொழுது, நான் முழுமையாக எனக்குள் இறந்து பட்டேன். அதற்குப் பின்னர் எனது பழைய அடையாளங்களை விட்டுவிட்டேன். எனது கடந்த காலத்தில் வாழ வேண்டும் என்பதற்கான காரணம் எதுவும் எனக்குத் தெரியவில்லை; கடந்த காலம் இறந்து விட்டது. அதனை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க வேண்டிய

தில்லை. என்னைப் பற்றி விசாரிக்காதீர்கள்—எனது செய்தியைப் பற்றிக் கேளுங்கள். தூதுவரை நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டியது முக்கியமில்லை; செய்தியை மட்டும் நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

நான் யார்? நான் யார்? என்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டியது முக்கியமல்ல. இவ் உடலாகிய ஆடை (மட்பாண்டம்) அமைதி என்னும் பெயரில் பயணம் செய்யும் ஒரு காகம் இல்லாத ஒரு புனிதப்பயணியாகும். நீங்கள் பார்க்க முடியாதது தான் மிகவும் முக்கியமானதாகும். நம்பிக்கை என்னும் ஆற்றலால் உந்தப்படுபவள் நான்; அழிவற்ற ஞானம் என்னும் ஒளியில் நான் மூழ்குகிறேன்; பிரபஞ்சத்தின் முடிவற்ற சக்தியால் நான் வாழ்கிறேன்; இதுதான் எனது உண்மையான நானாகும்!

என்னை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்திக்—கடவுளால் என்ன செய்ய முடியும் என்பது குறித்து எனக்கு எப்பொழுதும் மலைப்பும் ஆச்சரியமும் இருக்கிறது. கடவுளுடைய கட்டளைக்கு முற்றிலுமாகச் சரண்புகுந்தவர் மிகவும் உன்னதமான கருவியாக அவரால் பயன்படுத்தப்படுபவர்—அவர்களுக்குச் சில விசயங்கள் உண்மையில் தெரியும்—அவர்கள் தன்னேர்மையாளர் (self-righteous) என அழைக்கப்படலாம். நீங்கள் தனக்கு எல்லாம் தெரியும் என நினைக்கும் அளவுக்கு தன்னை மையமாகக் கொண்டவராயின்—ஆனால், உண்மையிலே சில விசயங்களைத் தெரியும் அளவுக்கு நீங்கள் கடவுளை மையமாகக் கொண்டவராயின் பக்குவமற்ற வர்களால் நீங்களும் தன்னேர்மையாளர் என அழைக்கப்படலாம்.

முழுநிறைவை நோக்கி முயலுவது என் ஆசையாகும்; சாத்தியமான அளவிற்குக் கடவுளின் விருப்பத்துடன் இயைபு பட்டு இருப்பதும், நான் வைத்துள்ள மிக உயரிய ஒளிக்கு ஏற்ப வாழ்வதும் எனது ஆசையாகும். ஆம், நான் இன்னும் முழுநிறைவடையவில்லை. ஆனால் நான் தினமும் வளர்கிறேன் என்பது உறுதி. நான் முழுநிறைவடைவேனாகில் எனக்கு எல்லாம் தெரிய வரும்; நான் கடவுளைப் போல இருப்பேன். எவ்வாறாயினும் நான் என்ன செய்ய அழைக்கப்பட்டேனோ அவை அனைத்தையும் என்னால் செய்ய முடியும். தெய்வீகத் திட்டத்தில் எனது பங்காக நான் செய்ய வேண்டுமென தெரிய வேண்டியது எனக்குத் தெரிகிறது. எனக்குரிய கடவுளது சித்தத்தில் இயைந்து வாழும் மகிழ்ச்சியை நானும் அனுபவிக்கிறேன்.

நான் பெறும் எப்பாராட்டும் என்னை மாற்றாது; ஏனெனில் நான் அதனை அப்படியே கடவுளுக்கு அனுப்பி விடுகிறேன். நடப்பதற்குக் கடவுள் எனக்கு ஆற்றல் கொடுப்பதால் நான் நடக்கிறேன். வாழ்வதற்குரியதை கடவுள் தருவதால் நான் வாழ்கிறேன். பேசுவதற்குரிய சொற்களைக் கடவுள் தருவதால் நான் பேசுகிறேன். எனது விருப்பத்தை கடவுளின் விருப்பத்திடம் அடைக்கலம் தந்து விட்டேன். இப்பணிக்காக எனது முழு வாழ்க்கையும் என்னைத் தயாராக்கியது. இது எனது அழைப்பாகும். இது எனது வாழ்க்கைப் பணியாகும். இதைத்தான் நான் செய்ய வேண்டும். வேறு எதைச் செய்தும் நான் மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியாது.

நான் எனது புனிதப் பயணத்தை தொடங்கி லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் பகுதியை விட்டுச்சென்ற பொழுது ஒரு காசும் இல்லை; எனக்குத் தேவையான அனைத்தையும் கடவுள் தருவார் என்ற நம்பிக்கையில் நான் புறப்பட்டேன். நான் ஒரு பொழுதும் எதையும் கேட்கவில்லையென்றாலும், கடவுள் வழியில் அனைத்தையும் தருகிறார். எதுவும் எனக்குக் கேட்காமலே எனக்குத் தரப்படுகிறது.

கடவுள் என்னைப் பார்த்துக் கொள்வார். கடவுள் எனது தேவைகளைத் தருவார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. நான் எவ்வகையிலும் பாதுகாப்பற்று இருப்பதாக உணரவில்லை; ஏனெனில் இரவு எங்கே தூங்குவேன். அடுத்து நான் எங்கே அல்லது எப்பொழுது சாப்பிடுவேன் என்பது எனக்குத் தெரியாது, உங்களுக்கு ஆத்மீக பாதுகாப்பு இருக்கும் பொழுது, பொருள் பாதுகாப்புக்கான தேவை பற்றிய உணர்வுகள் எதுவும் உங்களுக்கு ஏற்படுவதில்லை. என்னைவிட வேறுயாரும் அதிக பாதுகாப்பை உணர்கிறார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது—ஆம், மக்கள் என்னை ஏழைகளில் ஏழையாக நினைக்கிறார்கள். ஆனால் செல்வந்தர்களில் செல்வந்தர் நான் என்பதை நான் அதிகமாக அறிகிறேன். என்னிடம் உடல் நலம், மகிழ்ச்சி, அக அமைதி உண்டு—நீங்கள் ஒரு கோடஸ்வரராக இருந்தாலும் இவற்றை உங்களால் விலைக்கு வாங்க முடியாது.

நான் எனது வேலையை சுலபமாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் செய்கிறேன். என்னைச் சுற்றி முழுவதும் அழகினை நான் உணர்கிறேன். நான் சந்திக்கும் ஒவ்வொருவரிடமும் நான் அழகினைப் பார்க்கிறேன். ஏனெனில் நான் எல்லாவற்றிலும் கடவுளைப் பார்க்கிறேன். வாழ்க்கைத் திட்டத்தில் எனது பங்கினை நான்

உணர்கிறேன் மகிழ்ச்சியாகவும் ஆனந்தமாகவும் அதனை வாழ்வதன் மூலம் நான் இயைபைக் காண்கிறேன். நான் மானிட இனம் முழுவதுடனும் எனது ஒருமைப்பாட்டையும் கடவுளுடன் எனது ஒருமைப்பாட்டையும் நான் அறிகிறேன். ஒவ்வொரு வரையும் மற்றும் ஒவ்வொன்றையும் நேசிப்பது, கொடுப்பது ஆகியவற்றில் எனது ஆனந்தம் வழிந்தோடுகிறது.

ஒளிக்கு, நேரடியாக ஒளியின் மூலத்திற்கு, நான் செல்கிறேன்; எந்த பிரதிபலிப்புகளிடமும் நான் செல்வதில்லை. என்னிடமுள்ள உயரிய ஒளிக்கு ஏற்ப வாழ்ந்து அதிக ஒளி என்னிடம் வருவதை நான் சாத்தியமாக்குகிறேன். மூலத்திலிருந்து வரும் ஒளியை நீங்கள் தவறாகக் கருத முடியாது; ஏனெனில் அது முழுமை யான புரிந்து கொள்ளத்தலுடன் வருகிறது; எனவே அதனை விளக்க முடியும், விவாதிக்க முடியும். எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய அனைவருக்கும் நான் அவ்வழியைப் பரிந்துரைப்பேன். தமக்கு வரும் உயரிய ஒளியை விரைவாக நடைமுறைப்படுத்துமளவிற்கு ஞானமுடையோர்க்கு மகத்தான அருளாசிகள் காத்திருக்கின்றன.

புறத்திலிருந்து பெறப்படுவதை அறிவுடன் (Knowledge) ஒப்பிடலாம். அது நம்புவதற்கு (believing) இட்டுச் செல்கிறது. அது செயலைத் தூண்டுமளவிற்கு வலுவானதன்று. புறத்தில் கண்டு அகத்தில் உறுதி செய்யப்படுவது அல்லது நேரடியாக அகத்தில் காண்பது (இது எனது வழியாகும்) என்பதை ஞானத்துடன் (Wisdom) ஒப்பிடலாம். அது அறிதலுக்கு இட்டுச் செல்கிறது; செயல் அதனுடன் சேர்ந்து செல்கிறது.

மக்களுடனான எனது செயல் தொடர்புகளில் நான் கடிந்து கொள்வதில்லை; ஆணைகள் இடுவதோ ஒரு செயல்திட்ட வரைபடம் விதிப்பதோ நான் செய்வதில்லை. உள்ளிருக்கும் இறைத்தன்மையை விழிப்புறச் செய்வது எனக்கு இடப்பட்ட பணியாகும். உண்மையென்னும் கதவுகளைத் திறந்து மக்களைச் சிந்திக்கச் செய்வதும், பிறரை அவர்களது அக்கறையற்ற, செயலற்ற நிலையிலிருந்து எழுச் செய்வதும், அவர்களைத் தமக்குள் உறைந்திருக்கும் அக அமைதியைத் தாமே தேடும்படி செய்வதும் எனது வேலையாகும். நான் எடுத்துக் கொண்ட பணியின் பரப்பு இதுவாகும். இதற்கு அதிகமாக என்னால் செய்யமுடியாது. எஞ்சியதை நான் எனக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திக்கு விட்டு விடுகிறேன்.

உங்களது புலன்கள் அனுபவித்திராதவைகளை உங்களது மனம் புரிந்து கொள்ளாதவைகளை ஏற்பது நம்பிக்கையாகும். ஆனால் இது வேறு வழிகளில் உங்களால் அறியப்படுகிறது; ஏற்கப்படுகிறது. நம்பிக்கையைப் பற்றி பேசுவது ஒருவருக்கு எளிதாகும்; அதனை வாழ்வது இன்னொரு விசயமாகும், என்னைப் பொறுத்த வரையில் நம்பிக்கை(faith)யானது மக்கள் தமது சுதந்திர விருப்பத்தினால் முயன்று கடவுளுடன் தொடர்பு கொள்ள முடியும் என்பதைக் குறிக்கிறது. அருள் (grace) என்பது கடவுள் எப்பொழுதும் மக்களை நோக்கி வருகிறார் என்பதாகும். கடவுளுடன் அல்லது தெய்வீக நோக்கத்துடன் நான் இடை விடாது தொடர்பு கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது எனக்கு முக்கியமாகும்.

மக்கள் தமது ஆத்மீக வறுமையை ஈடுகட்ட பொருட்களை சேமிக்க வேண்டியுள்ளது. அருளாசிகள் வரும் பொழுது, பொருட்கள் முக்கியமற்றுத் தோன்றும். ஆனால் பொருட்களுக்கான ஆசையைக் கைவிட்டு, அருளாசிகளுக்கு நாம் ஆசைப்படும் வரையில் அருளாசிகள்(spiritual blessing) கிடைக்காது. பொருட்களுக்கு ஆசைப்படும் வரையில், அதையே நாம் பெறுகிறோம்; நாம் ஆத்மீக ரீதியில் வறுமையாகவே இருக்கிறோம்.

தன்முனைப்பை வெற்றிக் கொண்டு, கடவுளின் பணியில் ஒரு கருவியாக தம்மை ஆக்கிக் கொண்டவர்கள் சாத்தியமற்றதாகத் தோன்றும் செயல்களையும் செய்யலாம்; ஆனால் அவர்கள் தன் சாதனை (self-achievement) என்னும் உணர்வினை அனுபவிப்பதில்லை, எல்லையற்ற பிரபஞ்சத்தின் ஒரு பகுதி நான் என்பதை இப்பொழுது நான் உணர்கிறேன்; நான் பிற ஆத்மாக்களிலிருந்து, கடவுளிலிருந்து வேறுபட்டவளன்று என்பதை உணர்கிறேன். மாயையான எனது “நான்” இறந்து விட்டது; உண்மையான “நான்” உடல் என்னும் மட்பாண்ட ஆடையைக் (garment of clay) கட்டுப்படுத்துகிறது; கடவுளின் பணிக்கு அதனைப் பயன்படுத்துகிறது.

நான் புனிதப்பயணத்தைத் தொடங்கியபொழுது எனது தலைமுடி வெண்மையாக மாறத் தொடங்கியது. எனது நண்பர்கள் எனக்குப் பித்துப்படித்து விட்டது என நினைத்தனர். அவர்களிடமிருந்து ஓர் ஊக்க வார்த்தையும் கிடைக்கவில்லை. நான் எங்கும் நடந்து திரிந்து என்னையே நான் நிச்சயமாக கொண்டு கொல்வேன் என அவர்கள் நினைத்தார்கள். ஆனால் அது என்னைக் கவலைப்படச் செய்யவில்லை. நான் வெளியே

சென்று நான் செய்ய வேண்டியதைச் செய்தேன். அக் அமைதியுடன் பிரபஞ்ச ஆற்றல் மூலத்துடன் நான் இணைக்கப் பட்டேன் என்பதை அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். எனது நம்பிக்கைகளை நான் விட்டுவிடவில்லை. நான் எழுது நல்ல எண்ணமுள்ள நண்பர்களிடம், வாழ்வில் இரண்டு பெரும் மாறுபட்ட பாதைகள் உள்ளன; அவற்றுள் தாம் விரும்புவதைத் தேர்வு செய்வதற்கான முழுச்சுதந்திரம் எல்லோருக்கும் உண்டு என அன்புடன் தெரிவித்தேன்.

நன்கு தெரிந்த, பலர் நடந்த பாதையொன்று உண்டு. அது புலன்களுக்கு மகிழ்ச்சியானது; உலக ஆசைகளை மிகுவிக்கும்; ஆனால் அது எங்கும் சென்றடையாது. அதிகமாக நடந்த செல்லப்படாத பாதையொன்று உண்டு; இதில் நடக்கத் தூய்மையாக்கமும் பலவற்றைக் கைவிடுதலும் தேவை; ஆனால் இப்பாதை சொல்லவொண்ணா ஆத்மீக அருளாசிகளை வழங்குகிறது.

எவ்வளவு ஆழத்தில் புதைந்திருந்தாலும், அனைவரிடமும் நன்மையின் ஒரு கீற்று உள்ளது. **அதுதான் உண்மையான நீங்கள்** (the real you). நான் நீங்கள் என்று கூறும்பொழுது, நான் எதனை உண்மையில் நினைக்கிறேன்? இந்த உடலாகிய மட்பாண்டத்தை நினைக்கிறேனா? இல்லை, அதுவன்று உண்மையான நீங்கள். தான் மைய இயற்கையை நான் நினைக்கிறேனா? இல்லை, அதுவன்று உண்மையான நீங்கள். உண்மையான நீங்கள் என்பது தெய்வீக ஒளிக்கீற்றாகும். சிலர் இதனைக் கடவுள் மையமான இயல்பு என அழைக்கிறார்கள்; பிறர் அதனை இறைத்தன்மை என்கிறார்கள்; உள்ளே உள்ள கடவுளின் ரஜ்ஜியம் அது. இந்துக்கள் இதனை நிர்வாணம் என அறிந்துள்ளனர்; பெளத்தர்கள் அதனை விழிப்படைந்த ஆத்மா எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்; சுவேத்கர்கள் அதனை உள்ளொளியாகக் காண்கின்றனர். வேறிடங்களில் உங்களுக்குள் உள்ள கிறிஸ்து, கிறிஸ்து விழிப்புணர்வு, மாட்சிமைக்கான நம்பிக்கை (the hope of glory) அல்லது உள்ளுறையும் ஆத்மா (indwelling spirit) என இது அறியப்படுகிறது. அதற்கு உளவியலாளர் சிலரும் அதிவிழிப்புணர்வு நிலை (super consciousness) எனப் பெயரிட்டுள்ளனர். ஆனால் பல்வேறு சொற்களால் அழைக்கப்படும் அது ஒன்றே. அது நம்முள் உறைகிறது என்பது தான் மிகவும் முக்கியமாக நினைவில் கொள்ளப்படவேண்டும்.

என்ன பெயர் அதற்குத் தருகிறோம் என்பது முக்கியமல்ல; கடவுள் மையமான இயல்பு என்னும் நிலையிலிருந்து

பிரபஞ்சத்தை பார்க்கும் வண்ணம் நாம் உயர வேண்டும். இந்த அனுபவத்தில் அனைத்து பிரபஞ்சத்துடனும் முழுமையாக நாம் ஒன்றுபடுவோம். முழுமையான ஒருமைப்பாட்டுடன் நாம் ஒன்று கலந்திடுவோம். மானிட இனம், பூமியில் உள்ள அனைத்து உயிரினங்கள், மரங்கள், செடிகள், காற்று, நீர் ஏன் பூமியோடும் ஒன்று கலந்திடும். உங்கள் வாழ்வை மகத்தானதாக ஆக்க இந்தக் கடவுள் மையமான இயல்பு இடைவிடாது காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது உங்களது வாழ்வை ஆள வேண்டுமா அல்லது உங்கள் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாது இருக்கவேண்டுமா என்பதை முடிவு செய்வதற்குரிய சுதந்திரம் உங்களுக்கு உண்டு. இதனை முடிவு செய்வதற்கான சுதந்திரம் எப்பொழுதும் உங்களுடையதே!

நீங்கள் படிக்கும் அனைத்திலிருந்தும் நீங்கள் சந்திக்கும் அனைவரிடமிருந்தும் நல்லதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; மற்றதை விட்டுவிடுங்கள். வழிகாட்டுதலுக்கும் உண்மைக்கும் நீங்கள் பிறரையும் நூல்களையும் பார்ப்பதைவிட உங்களது அகத்திலுள்ள குருவின் வழி மூலத்தைப் பார்ப்பது மிகவும் சிறந்தது. 'இது உண்மை; இது எனக்குரியது'; என உங்களுக்குள் ஒன்று சொன்னாலன்றி அது உங்களது அனுபவத்தின் ஒரு பகுதியாகாது. எல்லா நூல்களைப் படித்த பின்பும், எல்லா சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டபின்பும் உங்களுக்குரியது எது என்பதை நீங்கள் தீர்மானஞ் செய்ய வேண்டும். புத்தகங்களும் நபர்களும் உங்களுக்கு பரவசமூட்ட மட்டுமே முடியும். அவை உங்களுக்குள் உள்ள ஒன்றை எழுப்பவில்லையானால் குறிப்பிடத்தக்க எதுவும் சாதிக்கப்படாது. ஆனால் நீங்கள் நூல்களைப் படிக்க வேண்டுமாயின் பல நூல்களைப் படியுங்கள்; அதனால், சாத்தியமான பல மாறுபட்ட கருத்துக்களை நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்த முறையில் நீங்கள் உங்களது கருத்தினை உருவாக்கிட வேண்டும்.

உங்களது வாழ்விலுள்ள நல்லது அனைத்தையும் பற்றிச் சிந்தியுங்கள். உங்களது சிரமங்களைப் பற்றி ஒரு போதும் சிந்திக்காதீர்கள். உங்களை மறந்து விடுங்கள்; இவ்வுலகில் உங்களால் முடிந்த அளவு தொண்டாற்றுவதில் கவனத்தைக் குவியுங்கள்; உங்களை விட உயரிய இலட்சியத்தில் உங்களது தாழ்ந்த "நான்" என்பதை இழந்து, பிறகு உங்களது உயர்ந்த "நான்" என்பதே உங்களது உண்மையான "நான்" என்பதைக் கண்டு கொள்வீர்கள்.

நான் பேசுவது ஓர் எளிதான செயலன்று. ஆனால் உங்களது ஆத்மீகப் பயணத்தின் முடிவில் கிடைக்கும் பயன் அதை அடைவதற்குரிய உங்களது கஷ்டங்களை பெரிதும் நியாயப்படுத்தும் என நான் உங்களுக்கு உறுதியளிக்க முடியும், அப்பயணத்தில் பல மலைகளும், சம வெளிகளும் உண்டு. மலை ஏறுவது போன்றது இப் போராட்டமாகும்; ஒவ்வொரு மலை யுச்சியும் முந்தியதைவிடச் சற்று உயரமாக இருக்கும்.

நான் சீடர்களை ஏற்கிறேனா என சிலர் வினவுகின்றனர். உறுதியாக நான் ஏற்பதில்லை. இன்னொரு மானிடரைப் பின்பற்றுவது ஆரோக்கியமானதன்று. ஒவ்வொருவரும் தமது பக்குவத்தைத் தாமே கண்டறிய வேண்டும். இதற்குக் காலம் பிடிக்கும். வளர்ச்சிக்குத் தேவையான காலம் நபருக்கு நபர் வேறுபடுகிறது.

நீங்கள் ஏன் என்னைப் பார்க்கிறீர்கள்? நீங்கள் உங்களையே பாருங்கள். நீங்கள் ஏன் என் பேச்சைக் கேட்கிறீர்கள். நீங்கள் உங்களது குரலையே கேளுங்கள். நான் சொல்வதை நீங்கள் ஏன் நம்புகிறீர்கள்? நான் சொல்வதில் நீங்கள் ஏன் நம்பிக்கை வைக்கிறீர்கள்? என்னிடமோ அல்லது பிற எந்த ஆசிரியரிடமோ நம்பிக்கை வைக்காதீர்கள், ஆனால் உங்களது உள்ளொலியில் நம்பிக்கை வைங்கள். இது உங்கள் வழிகாட்டி; இது உங்கள் குரு. உங்களது குரு அகத்தில் இருக்கிறார்; வெளியில் இல்லை. உங்களை அறியுங்கள் என்னை அன்று!

என்னுடன் நடங்கள்; ஆனால் கண்முடித்தனமாக என்னைப் பின்பற்றாதீர்கள். உண்மையை வலுவாகப் பற்றுங்கள்; எனது உடலாகிய மட்பாண்டத்தை அன்று. எனது உடம்பு ஒரு வெறும் மட்பாண்டமே. அது இன்று இங்கே உள்ளது, நாளை அது போய் விடும். இன்று நீங்கள் என்னிடம் பற்றுக் கொண்டால், நாளை நான் உங்களுடன் இல்லாத பொழுது நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்? கடவுளிடம் உங்களை இணையுங்கள்; மானிடத்துடன் உங்களை இணையுங்கள்; பின்னரே நீங்கள் எனக்கு மிகவும் நெருக்கமாக இருப்பீர்கள்.

தேடுபவரின் பாதை இடறுகுழிகளும் மாயக்கவர்ச்சிகளும் நிறைந்தது. கடவுளுடன் அவர் பாதையில் தனியாக நடந்திட வேண்டும், உங்களது கால்களைத் தரையில் வைத்து உங்களது சிந்தனைகளை மிகவும் உயர பறக்க விட்டு நடக்கும்படி நான் பரிந்துரைப்பேன். அங்ஙனமாயின் நீங்கள் நல்லதை (good)

மட்டும் கவரலாம். கொடுப்பதில் கவனம் செலுத்துங்கள்; அதனால் பெறுவதற்கு நீங்கள் உங்களைத் திறக்கக்கூடும். உங்களுக்குள் உள்ள ஒளிக்கேற்ப வாழ்வதற்குக் கவனம் செலுத்துங்கள்; அதனால் இன்னும் அதிக ஒளிக்கு நீங்கள் உங்களைத் திறக்கக் கூடும்; அகவழியின் மூலமாக எவ்வளவு ஒளிபெற முடியுமோ அவ்வளவு ஒளி பெறுங்கள். இங்ஙனம் பெறுவது சிரமமாகத் தெரிந்தால், பரவசம் பெற ஓர் அழகிய மலரையோ அல்லது ஓர் அழகிய இயற்கைக் காட்சியையோ அல்லது இசையையோ அல்லது அழகிய சொற்களையோ நோக்குங்கள். எவ்வாறாயினும் வெளியிலிருந்து பெறுபவைகள் உங்களுடையதாவதற்கு முன்னர் அவை உள்ளிருந்து உறுதி செய்யப்பட வேண்டும்.

ஒரு தகுதியற்ற காரியத்தைச் செய்பவர் உண்மையில் உளவியல் ரீதியாக நோயாளி என்பதை நீங்கள் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். உடல் நோயாளியிடம் காட்டுவது போன்ற கருணையை நாம் அவரிடமும் காட்ட வேண்டும். உங்களைத் தவிர வேறு யாரும் உங்களைக் காயப்படுத்த முடியாது என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். யாராவது ஒருவர் கீழ்த்தரமான செயலை உங்களுக்குச் செய்தால் அந்நபரே காயப்படுவார். நீங்கள் எரிச்சல் பட்டாலொழிய, நீங்கள் கோபப்பட்டு நீங்களும் பதிலுக்குக் கீழ்த்தரமான செயலொன்றைச் செய்தாலொழிய, நீங்கள் உண்மையில் காயப்பட மாட்டீர்கள்.

சிரமங்களுக்குக் காரணமான நமது பக்குவமற்ற தன்மையை நோக்கிப் பணிபுரிபவளாக நான் என்னைக் கருதுகிறேன். மிகச் சிறுபான்மையினரே அடிப்படைக் காரணங்களைச் சரிசெய்யப் பணியாற்ற விரும்புகின்றனர். காரணத்தைச் சரிசெய்ய வேலை செய்யும் ஒவ்வொருவருக்கும் பதிலாக ஆயிரக் கணக்கானோர் அறிகுறிகளைச் சரிசெய்ய வேலை செய்கின்றனர். நோயின் அறிகுறிகளைப் போக்க புறநிலையில் வேலை செய்வோரை நான் ஆசீர்வதிக்கிறேன்; ஆனால் அடிப்படையில் நான் அக நிலையில் காரணங்களைச் சரிசெய்யத் தொடர்ந்து வேலை செய்கிறேன்.

பெரும்பாலோர் தமது வாழ்வின் நோக்கத்தையும், செயற்பாட்டையும் கண்டுகொள்ளாததால் அவர்கள் அகத்தில் வேதனையான இயைபற்ற நிலையை அனுபவிக்கின்றனர். இதனால் மானிட இனம் குழப்பத்தை நோக்கி நடக்கிறது. நம்மில்

பெரும்பாலோர் செய்வதைவிட செய்யாமலிருப்பதால் மிகவும் வீழ்ந்துபடுகின்றனர். “உலகம் அழிந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது நாம் இலட்சியமற்று, உணர்ச்சியற்று ஒவ்வொரு நாளும் நமது வழியில் செல்கிறோம்”.

எனது பணியில் நான் ஆக்க அணுகல் (positive approach) முறையைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளேன். எதற்கு எதிராகவும் கண்டனம் தெரிவிப்பவளாக நான் என்னை நினைக்கவில்லை; ஆனால் இயைபான வாழ்வுக்கு சாட்சியமளிக்க வந்தவளாக நான் என்னைக் கருதுகிறேன். இன்றைய சாட்சியமாக இருப்பவர் விடைகள் தருகிறார். எதிராகச் சாட்சியமளிப்பவர் அங்ஙனம் செய்வதில்லை. அவர்கள் பொதுவாகத் தீமையில் உழன்று, தீர்ப்பளிக்கவும், விமர்சிக்கவும் சில சமயங்களில் பட்டப்பெயரிட்டு வசைச்சொல் கூறவும் முற்படுகின்றனர். இயல்பாக, ஆக்க அணுகல் முறை நல்ல விளைவை உண்டாக்கும் வேளையில் எதிர்மறை அணுகல் முறை அதனைப் பயன்படுத்தும் நபரிடத்தில் அழிவு விளைவினை உண்டாக்குகிறது. தீமையானது முதலில் பலவீனமாகவும் அமைப்பாக இல்லாதிருந்தாலும், அது தாக்கப்படும் பொழுது அது இயங்குகிறது. எனவே தாக்குவது தீமைக்கு அங்கீகாரத்தையும், பலத்தையும் தருகிறது. தாக்குதல் இல்லாதபொழுது, நல்ல தாக்கங்கள் அந்நிலை மீது படும்படி செய்யும் பொழுது, தீமை மக்கிப்போவதுடன், தீமை புரிவோர் மடைமாற்றமடைகிறார். ஆக்க அணுகல் முறை பரவசமுடிகிறது; எதிர்மறை அணுகல் முறை கோபத்தை உண்டாக்குகிறது. மக்களை நீங்கள் கோபப்படச் செய்யும் பொழுது அவர்கள் தங்களது கீழ்த்தரமான இயல்புக்கங்களுக்கு ஏற்ப நடப்பார்கள்; பலசமயங்களில் வன்முறையாகவும் காரணகாரிய இயைபற்றும் செயல்படுகிறார்கள். மக்களை நீங்கள் பரவசப்படுத்தும் பொழுது அவர்கள் தங்களது உயர்வான இயல்புக்கங்களுக்கு ஏற்ப நியாயமாகவும், அறிவுப்பூர்வமாகவும் செயல்படுகிறார்கள். கோபம் நிலைத்ததன்று ஆனால் பரவசம் சிலசமயங்களில் வாழ்நாள் முழுவதும் தாக்கத்தை உண்டாக்குகிறது.

நீங்கள் சிந்திக்கும் சிந்தனைகளும் செய்யும் காரியங்களும் உங்களுக்குச் சரியானதுதானா என்பதை நீங்கள் தீர்மானஞ்செய்ய ஓர் அளவுகோல் இருக்கிறது. அவை உங்களுக்கு அக அமைதியை கொண்டு வந்திருக்கிறதா? என்பது அவ்வளவு

கோலாகும். அங்கனம் இல்லையாயின் அவற்றில் ஏதோ தவறு இருக்கிறது—எனவே தேடுவதைத் தொடருங்கள்! நீங்கள் செய்வது உங்களுக்கு அக அமைதியைத் தந்தால், சரியென நீங்கள் நம்புவதைத் தொடருங்கள்.

உங்களுக்குள் அமைதியைக் காணும் பொழுது பிறருடன் அமைதியாக வாழும் நபராக நீங்கள் ஆகிறீர்கள். வாழ்வின் மேல்மட்டத்தில் இருப்பதால் அல்லது வாழ்விலிருந்து ஏதாவது வழியில் தப்பிக்க முயல்வதால் அகஅமைதியைக் காண முடியாது. வாழ்வை நேருக்கு நேர் சந்தித்து, அதன் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து அதனது அடிமட்டத்திற்கு எவ்வளவு ஆழமாகச் செல்ல முடியுமோ அவ்வளவு ஆழமாகச் சென்று உண்மைகளையும் உண்மைத் தன்மைகளையும் கண்டுபிடிக்க அக அமைதி கிடைக்கிறது. மானிட நடத்தை தொடர்பாக முன்னரே நன்கு அறியப்பட்ட சட்டங்களை—“வழிமுறைகள் முடிவை நிர்மாணிக்கின்றன” என்பது போன்ற சட்டங்களைக்—கண்டிப்பாகப் பின்பற்றுவதால் அக அமைதி வருகிறது. சுய விருப்பு, பற்றுக்கள், எதிர்மறைச் சிந்தனைகள் மற்றும் உணர்வுகளைக் கைவிடுவதால் அக அமைதி வருகிறது. அனைவரின் நலனுக்காக வேலை செய்யும் பொழுது அக அமைதி வருகிறது. உலகெங்கு முள்ள நாம் அனைவரும்—மானிடமாகிய உடம்பின்—செல் களாகும். ஒவ்வொருவரும் தரவேண்டிய பங்களிப்பு உண்டு; இப்பங்களிப்பு என்ன என்பதை உள்முகமாக நாம் அறிய வேண்டும். சுயநலவழியில் வேலை செய்வதால் அன்று; ஆனால் மானிடக் குடும்பம் முழுமைக்கும் வேலை செய்வதாலேயே அக அமைதியைக் காண முடியும்*.

14. வாழ்க்கை வழிகாட்டி**

கேள்வி: நான் எங்கனம் கடவுளுக்கு நெருக்கமாக உணர முடியும்?
பதில்: கடவுள் என்பது அன்பு. நீங்கள் அன்பான பரிவுடன் நடந்து கொள்ளும் பொழுது, நீங்கள் கடவுளை வெளிப்படுத்துகிறீர்கள்.

* அனைவரின் நலன், கடையவர் நலன் முதலில் என்பதே புத்தர், இயேசுநாதர், காந்தி ஆகியோரின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளாகும்.

** அமைதி யாத்திரியின் கடிதத் தொடர்புகளிலிருந்து திரட்டப்பட்ட வினா விடைகள்

கடவுள் என்பது உண்மை. நீங்கள் உண்மையைத் தேடும்பொழுது, நீங்கள் கடவுளைத் தேடுகிறீர்கள். கடவுள் என்பவர் அழகு. ஒரு மலரின் அழகை நீங்கள் தொடும் பொழுது அல்லது குரிய அஸ்தமனத்தைத் தொடும் பொழுது, நீங்கள் கடவுளைத் தொடுகிறீர்கள். எல்லாவற்றையும் படைத்து, காத்து, ஒருங்கிணைத்து, அனைத்துக்கும் உயிர்தரும் அறிவே கடவுள். ஆம், கடவுள் அனைத்தின் சாரம்—நீங்கள் கடவுளுக்குள் இருக்கிறீர்கள்; கடவுள் உங்களுக்குள் இருக்கிறார். கடவுளது சட்டங்கள்—பௌதீக மற்றும் ஆன்மீகச் சட்டங்கள்—அனைத்தையும் ஊடுருவிப் பாய்கிறது. அதற்குக் கீழ்படியாத பொழுது மகிழ்வின் மையும் கடவுளிலிருந்து பிரிக்கப்படும் உணர்வும் ஏற்படுகிறது. அதற்குப் பணியும் பொழுது இயைபு ஏற்படுகிறது; கடவுளுக்கு நெருக்கத்தை நீங்கள் உணர்வீர்கள். தெய்வீகச் சட்டத்துடன் இயைந்து நீங்கள் வாழும் பொழுது, கடவுளுக்கு நெருக்கத்தை நீங்கள் உணர்வீர்கள்; கடவுளிடம் அன்பு மிகும்.

கேள்வீ: வெற்றிரகமான மானிட உறவின் இதயம் என்ன?

பதில்: அன்பான மக்கள்; தங்களிடமுள்ள நல்லதைப் பார்ப்பவர்கள்; இறைத்திட்டத்தில் ஒவ்வொருவரும் முக்கிய மானவர்கள் என்பதை அறிவார்கள். மேலும் இறைத் திட்டத்தில் அவர்களுக்கென செய்வதற்குப் பணி உண்டு.

கேள்வீ: ஆன்மீக வளர்ச்சியை விரைவாக அடைந்து விடலாமா? அல்லது அதற்குக் காலம் பிடிக்குமா?

பதில்: உடல் வளர்ச்சி, மனவளர்ச்சி போல ஆத்மீக வளர்ச்சியும் ஒரு படிமுறையாகும் (process). ஐந்து வயதுக் குழந்தை தனது அடுத்த பிறந்த நாளில் தனது பெற்றோரின் அளவுக்கு உயரமாகும் என எதிர்பார்க்க முடியாது; முதல் வகுப்பில் படிக்கும் குழந்தை, ஒரு பருவத்தின் முடிவில் கல்லூரிப் பட்டதாரியாகும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. உண்மையைத் தேடும் மாணவர் ஓரிரவில் அமைதியை அடைந்து விடுவார் என எதிர்பார்க்க முடியாது. எனக்கு அக அமைதியை அடைய பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆயிற்று. ஆத்மீக வளர்ச்சியானது ஆர்வத்தைத் தூண்டும், துய்த்து மகிழ்த்தக்க படிமுறையாகும். அதனை விரைவுபடுத்தவோ அல்லது மெதுவாக்கவோ விருப்பம் கூடாது. அதனை அனுபவியுங்கள்; அக அமைதியை நோக்கி அடியெடுத்து வையுங்கள்; அது பூத்துக் குலுங்கட்டும்.

கேள்வீ: அக அமைதியை எங்ஙனம் அடைய முடியும்?

பதில்: அக அமைதியை அல்லது இன்பத்தைக் காண, ஆத்மீக வளர்ச்சிக்குள் செல்ல வேண்டும்; “நான் மைய” வாழ்வை விட்டு விட்டு “கடவுள் மைய” வாழ்வுக்குள் நுழைய வேண்டும். “கடவுள் மைய” வாழ்வு என்பது உங்களை மொத்தத்தின் ஒரு பகுதியாகக் காண்பதும், அனைத்தின் நலனுக்காக வேலை செய்வதுமாகும்*.

கேள்வீ: முழு நிறைவான அன்பே இன்பத்துக்கான வழி என நீங்கள் கூறியுள்ளீர்கள். மனதைக் கட்டுப்படுத்துவதே அதற்கு வழி எனப் புத்தர் கூறுவது போல உள்ளது—“நல்ல ஆரோக் கியத்தை அனுபவித்து மகிழ, தனது குடும்பத்துக்கு உண்மையான மகிழ்ச்சியைக் கொண்டு வர, அனைவருக்கும் அமைதியைக் கொண்டு வர ஒருவர் தமது மனதை முதலில் ஒழுங்குபடுத்தி கட்டுப்படுத்த வேண்டும். ஒருவர் தனது மனதைக் கட்டுப் படுத்தினால் அவர் ஒளிக்குரிய வழியைக் காண்பார் அனைத்து ஞானமும் அனைத்து நலமும் அவருக்குக் கிட்டும்”.

பதில்: எதையும் பதிலுக்கு எதிர்பார்க்கும் சிந்தனையின்றி கொடுப்பதற்கான விருப்பமே நிறைவான அன்பாகும். இந்த ஆத்மீக நிலையை நீங்கள் சாதிக்கும் பொழுது, உங்கள் மனதை முழுமையான கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பீர்கள். அங்ஙனமே உங்களது உடலும் உணர்ச்சிகளும் உங்கள் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும்.

கேள்வீ: உங்களுக்கு ஓர் அழைப்பு உண்டு என நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். எல்லா மானிடர்களுக்கும் ஓர் அழைப்பு உண்டா?

பதில்: ஆம், எல்லா மானிடருக்கும் ஓர் அழைப்பு உண்டு; அது அவர்களுக்கு அவர்களது “கடவுள் மைய” இயல்பு விழிப்பதி விருந்து கிடைக்கிறது.

கேள்வீ: நாம் இங்கு மானிடருக்கு தொண்டு புரிவதற்கும், பாடங்கள் கற்றுக் கொள்வதற்கும் இருக்கிறோமா?

பதில்: ஆம், நாம் நமது அழைப்புக்கு ஏற்பத் தொண்டு செய்ய வேண்டும். இறைச்சட்டத்திற்கு ஏற்ப இயைபுடன் நடக்க நாம் கற்றுக் கொள்ளவும் வேண்டும் - அது நமது பாடங்களைப் படிப்பதன் ஒரு பகுதியாகும். நீங்கள் இயைபுடனும் அழைப்புக்கு ஏற்பவும் நடக்கும் பொழுதும் ஆத்மீக ரீதியில் வளர்க்கிறீர்கள்.

கேள்வீ: மானிடத்தின் இலக்கும், நோக்கமும் என்ன?

பதில்: நமது வாழ்வை கடவுளின் விருப்பத்துடன் இயைபு படுத்துவதே நமது இலக்கும், நோக்கமுமாகும்.

* புத்தர் மற்றும் மகாத்மா காந்தியின் கண்ணோட்டம் இதுவேயாகும்.

கேள்வீ கடவுள் என்பது என்ன?

பதில்: நாம் அனைவரும் ஒன்றாக இணைந்து புரிந்து கொள்ள முடியாதவைகளைக் கூட்ட - அங்ஙனம் கூட்டப்பட்டதற்கு நாம் தரும் ஒரு பெயர் கடவுளாகும். கடவுள் ஓர் ஆக்க சக்தி; காக்கும் ஆற்றல்; தொடர் மாற்றத்திற்கு உந்துவது அது; பௌதீக மற்றும் ஆத்மீகச் சட்டத்தால் பிரபஞ்சத்தை ஆளும் பேரறிவு; உண்மை; அன்பு; நன்மை; பரிவு; அழகு; என்றுமுள்ளது; எங்கும் ஊடுருவி யுள்ள, உள்ளீடு அல்லது ஆத்மா; அது பிரபஞ்சத்திலுள்ள அனைத்தையும் ஒன்று கூட்டுகிறது அது பிரபஞ்சத்திலுள்ள அனைத்துக்கும் உயிர் தருகிறது.

கேள்வீ: மக்கள் ஏன் மகிழ்ச்சியற்று உள்ளனர்?

பதில்: மக்கள் மகிழ்ச்சியற்று உள்ளனர் ஏனெனில் கடவுளது விருப்பத்துடன் அவர்கள் இயைபற்று உள்ளனர்.

கேள்வீ: தன்னைப் பற்றித் தாழ்வாக நினைப்பதில் அடிப்படையில் பிரச்சினைகள் அமைந்துள்ளதா?

பதில்: தெய்வ நோக்கத்திற்கு இயைபற்று நாம் வாழ்க்கை வாழும் பொழுது பிரச்சினைகள் வருகின்றன - இயைபை நோக்கி நம்மைத் தள்ளுவதற்காக அவைகள் வருகின்றன.

கேள்வீ: உங்கள் கருத்தின்படி இன்றைய முதன்மையான உலகப் பிரச்சினை என்ன?

பதில்: பக்குவமின்மையே (முதிர்ச்சியின்மையே-immaturity) முதலாவது உலகப் பிரச்சினையாகும். நமது உண்மையான உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களில் மிகக் குறைவான பகுதியையே நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். நமது பக்குவமின்மையால் நாம் பேராசையுடன் இருக்கிறோம்; தமக்குரியதைவிட அதிகமானதை சிலர் பறித்துக் கொள்வதால் பிறர் பட்டினி கிடக்கின்றனர். நமது பக்குவமின்மையால் நாம் அச்சப்படுகிறோம்; ஒருவருக்கு எதிராக இன்னொருவர் என அனைவரும் போட்டியிட்டு ஆயுதங்களைப் பெருக்குவதால் போர் விளைகிறது. உலகப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி நாம் வேலை செய்யும் பொழுது, பொதுவாகப் பிரச்சினை யின் அறிகுறிகள் என்ற அளவிலேயே நாம் வேலை செய்கிறோம். அடிப்படையில் பிரச்சினையின் காரணங்களை நீக்குவது என்ற அளவில் வேலை செய்வதை நான் தேர்ந்தெடுத்துள்ளேன்.

கேள்வீ: சுய அறிவின் நோக்கம் கடவுளை அறிவதா?

பதில்: நீங்கள் உண்மையிலேயே உங்களை அறிந்தால், நீங்கள் கடவுளின் குழந்தை என்பதை அறிவீர்கள். மேலும் கடவுளைப் பற்றிய விழிப்புணர்வைப் பெறுவீர்கள்.

கேள்வீ: அக இறை அனுபவம் (mysticism) என்றால் என்ன?

பதில்: அக இறை அனுபவ அணுகல் முறையில் செல்பவர் அகத்திலிருந்தே நேரடியாகக் காட்சிகளைப் பெறுகிறார். இந்த மூலத்திலிருந்து எல்லா உண்மையும் முதலிடத்துக்கு வருகிறது.

கேள்வீ: ஒருவர் எங்ஙனம் தமக்குள்ளிருந்து, தமது ஆத்மாவிலிருந்து விடைகளைப் பெற முடியும்?

பதில்: நீங்கள் ஆத்மா என்று கூறும் பொழுது, தெய்வீக இயல்பைக் கருத்தில் கொள்கிறீர்கள்; சிலர் “தான் மைய” இயல்பு என்று அதற்குப் பொருள் கொள்கின்றனர்; சிலர் இரண்டு அம்சங்களையும் அதில் காண்கின்றனர். உங்களது தெய்வீக இயல்பை—கடவுளின் ஒரு துளியை—அந்த உண்மையை உறுதிப்படுத்தும் ஓர் உண்மையை நீங்கள் வெளியிலிருந்து தொடும் பொழுது விழிப்புறச் செய்ய முடியும். அல்லது அந்த உண்மை நேரடியாக உள்ளிருந்து வர முடியும். பரவசம் தரும் நேரம் வேண்டும்; உங்களது இறை இயல்பை விழிப்புறச் செய்யும் பரவசம் தரும் அம்சங்களால் உங்கள் வாழ்வை நிரப்ப வேண்டும்.

கேள்வீ: நீங்கள் எங்கு தியானம் கற்றீர்கள்?

பதில்: நான் தியானத்தைக் கற்கவில்லை. நான் மெளனமாக, திறந்த மனநிலையில் இயற்கையின் அழகின் ஊடே நடக்கலானேன்—அப்பொழுது எனக்குக் கிடைத்த அற்புதமான ஒளிகளை நடைமுறைப்படுத்தலானேன்.

கேள்வீ: தேடுபவருக்கு தியானத்தைப் பரிந்துரைப்பீர்களா? அல்லது பிராணாயாமப் பயிற்சியைப் பரிந்துரைப்பீர்களா?

பதில்: தனித்து இருக்க அல்லது கடவுளுடன் தனியே இருக்க நேரம் ஒதுக்கும்படி நான் ஆலோசனை கூறுவேன்; கடவுளின் இயற்கை அழகுக்கு ஊடே திறந்த மனதுடன் (ஏற்கும் மனதுடன்) மெளனமாக நடக்க வேண்டும். இயற்கையின் அழகிலிருந்து பரவசம் கிடைக்கும்; மெளனமாக திறந்த நிலையில் (ஏற்கும் நிலையில்) நடக்க, தியானம் கிடைக்கிறது நடப்பதால் உடற்பயிற்சி மட்டுமில்லாமல் பிராணாயாமமும் கிடைக்கிறது—ஓர் அழகிய அனுபவத்தில் இவை அனைத்தும் கிடைக்கின்றன.

கேள்வீ: தியானத்தால் ஒருவரின் தெய்வீக இயல்பை விழிப்படையச் செய்யமுடியுமா?

பதில்: நீங்கள் உண்மையிலேயே தியானம் செய்தால், உங்களது உடலானது, நீங்கள் அதைப்பற்றி விழிப்புணர்வு கொள்ளாத அளவுக்கு, சௌகரியமானதாக மாறிவிடுகிறது. உங்களது

உணர்வுகள் அமைதியாக நிற்கின்றன. உங்கள் மனம் அமைதியாக உள்ளது—காத்திருக்கிறது; ஆனால் தள்ளுவதில்லை. இப்பொழுது நீங்கள் ஏற்பவராக, மௌனமாக இருக்கிறீர்கள்; தெய்வீகப் பெறுதல் உங்களது தெய்வீக இயல்பின் வழி நிகழ முடியும். உங்களுக்கு வரக்கூடிய காட்சிகளை—ஒளியை—நீங்கள் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்பது முக்கியமாகும்.

கேள்வி: குண்டலினி என்றால் என்ன?

பதில்: குண்டலினியை விழிப்புறச் செய்வது தெய்வீக இயல்பை விழிப்புறச் செய்வது என மூலத்தில் பொருள்பட்டிருக்க வேண்டும்—ஆனால் பிரபஞ்ச சக்தியின் மூலத்துடன் இணைவது (plugging) என இச்சொல்லைச் சிலர் பயன்படுத்துவதை நான் அறிவேன்.

கேள்வி: குண்டலினியை விழிப்புறச் செய்வது என்பதன் பொருள் என்ன?

பதில்: ஆத்மீக வளர்ச்சியை வலிந்து தள்ளுவதில் ஆர்வமுடைய வர்கள் குண்டலினியை விழிப்புறச் செய்வது பற்றிச் சிந்திக்கிறார்கள். ஆனால் நல்லுணர்வு உள்ளவர்கள் ஆத்மீக வாழ்வு வாழ்ந்து ஆத்மீக மலர்ச்சிக்குக் காத்திருக்கிறார்கள்.

கேள்வி: உள்ளுணர்வை (intuition) நீங்கள் விவரிக்க முடியுமா?

பதில்: தெய்வீக இயற்கையின் வழியாகப் பெறும் ஆத்மீகப் பெறுதலே உண்மையான உள்ளுணர்வாகும்—ஆனால் சில வேளைகளில் உளவியல் பெறுதலானது (Psychic receiving) உள்ளுணர்வு எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது என்பதை நான் அறிகிறேன்.

கேள்வி: நீங்கள் மானிடத்தை (humanity) நேசிக்கிறீர்களா அல்லது மக்களை (people) நேசிக்கிறீர்களா?

பதில்: கடவுளின் பார்வையில் நாம் அனைவரும் சம மதிப்பு உடையவர்கள்; சிந்தனை, சொல், செயல் ஆகியவற்றால் நான் அனைவரிடமும்—அன்புடனும் நல் வாழ்த்துடனும்—பிரார்த்தனை களுடனும் அருளாசிகளுடனும் விடாது எப்பொழுதும் தொடர்பு கொள்கிறேன். இது மானிடத்தை நேசிப்பதாகும். எவ்வாறாயினும் மானிடம் என்னும் உடம்பில் மக்கள் செல்களாவர். இறைத்திட்டத்தில் நான் எனது பங்கைச் செய்யும் பொழுது, நான் இந்த செல்களில் சிலவற்றுடன் தொடர்பு கொள்கிறேன். நான் யாருடனாவது அவர்களது வாழ்வு என்னைத் தொடும் பொழுது அவர்களுக்கு நான் எப்பொழுதும் தொண்டு செய்ய விரும்புகிறேன்; சில வேளைகளில் அங்ஙனம் தொண்டு புரிகிறேன். நான் யாருடனாவது இருக்கும் பொழுது அல்லது யாருடனாவது கடிதத்

தொடர்பு கொள்ளும் பொழுது, நான் அந்தக் குறிப்பிட்ட செல் மீது எனது அன்பையும் நல்வாழ்த்தையும் ஒருமுகப்படுத்துகிறேன்; பிறகு வழிபாட்டுடனும் ஆசிகளுடனும் அந்தச் செல்லை கடவுளின் கரங்களில் விட்டுவிடுகிறேன். இது மக்களை நேசிப்பதாகும். மக்களை நேசிக்காமல் சிலர் மானிடத்தை நேசிக்கின்றனர்; சிலர் மானிடத்தை நேசிக்காமல் மக்களை நேசிக்கின்றனர்; நான் இரண்டையும் நேசிக்கிறேன்.

கேள்வி: நன்மை (good) என்றால் என்ன? தீமை (evil) என்றால் என்ன? **பதில்:** சாதாரண நிலையில் நன்மை என்பது மக்களுக்கு உதவுவதாகும்; தீமை என்பது மக்களுக்குக் காயம் ஏற்படுத்துவதாகும். மேல்நிலையில், நன்மை என்பது இறைநோக்கத்துடன் இயைபுபட்டிருப்பதாகும்; தீமை என்பது இறைநோக்கத்துடன் இயைபற்று இருப்பதாகும்.

கேள்வி: “தீமையை விட நன்மை வலுவானது வெறுப்பை விட அன்பு வலுவானது” என அடிக்கடி எனக்கு நான் கூறிக் கொள்கிறேன். நல்லது வெற்றி பெற வேண்டும்; ஆனால் உலகில் அது வெற்றி பெறுமா?

பதில்: ஆம், இந்த உலகில் நல்லது வெற்றி பெறும். நாம் இன்று உலகில் காணும் இருள் நல்லது அல்லாதது சிதைவதன் விளைவாகும். நல்லவைகள் மட்டுமே நிலைத்து நிற்கும். ஆம், அன்பு இந்த உலகில் வெற்றி பெறும். வெறுப்பில் நிறைந்துள்ளவர்கள் மிகவும் மகிழ்வற்று உள்ளனர்; அவர்கள் விழிப்புணர்வின்றியும் கூட வேறு சிறந்த வழியை இறுதியாகத் தேட முற்படுகின்றனர். அன்பில் நிறைந்துள்ளவர்களே களங்கமற்றும் அமைதியர்களும் உள்ளனர்.

கேள்வி: சிந்தனை மற்றும் செயலில் தீய பழக்கங்கள் எங்ஙனம் நிறுத்த முடியும்?

பதில்: ஆத்மீக வளர்ச்சி ஏற்பட தீய பழக்கங்களான சிந்தனைகளும் செயல்களும் குறைகின்றன. எதிர்மறை எண்ணங்களை ஆக்க எண்ணங்களாக மாற்றுவதற்கு நீங்கள் வேலை செய்ய வேண்டும். ஒருவரைப் பற்றிய எதிர்மறைச் சிந்தனையாயின் அவரைப் பற்றிய நல்ல விசயத்தில் கவனம் செலுத்துங்கள். உலக நிலையைப் பற்றிய எதிர்மறைச் சிந்தனையாயின், அந்நிலையில் நிகழக்கூடிய மிகச்சிறந்த விசயத்தைப் பற்றிக் கவனத்தைச் செலுத்துங்கள். ஒரு தீய செயலிலிருந்து நீங்கள் முயன்று விலகி நிற்கலாம்—அந்த ஆற்றலை நற்செயலுக்குப் பயன்படுத்தலாம்.

கேள்வி: கெட்ட செயல்களைச் செய்வோரை, அவர்கள் வருத்தம் தெரிவிக்கும் முன்னரே, நீங்கள் மன்னிக்க விரும்புகிறீர்களா?

பதில்: நான் மக்களை மன்னிக்கக்கூடத் தேவையில்லை ஏனெனில் நான் வஞ்சகத்தை மனதில் வளர்ப்பதில்லை. அவர்கள் தீய செயல்கள் செய்தால் அவர்களுக்காக நான் பரிவு காட்டுகிறேன்; ஏனெனில் அவர்கள் தங்களுடைய காயப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். அவர்கள் வருந்துவார்கள் என நான் நம்புகிறேன்; ஏனெனில் அவர்கள் குணப்படுத்தப்பட வேண்டும் என நான் விரும்புகிறேன்.

கேள்வி: மருத்துவத்துறையை மேம்படுத்த ஏதேனும் சிந்தனைகள் உங்களிடம் உண்டா?

பதில்: பெளதீக, ஆன்மீகச் சட்டங்களுக்கு இயைபுடன் நடந்து கொள்ளுவதன் வாயிலாக நல்ல ஆரோக்கியத்தைப் (நலவாழ்வைப் பெற) பெறவும் அதில் நிலைக்கவும் ஆரோக்கிய (நலவாழ்வு) நிலையங்கள் வற்புறுத்த வேண்டும். இதுவே எதிர்காலத்திற்கான ககப்படுத்துதலாகும். மக்களை நோயாளிகளாக ஆகும்படி அனுமதித்துவிட்டு பின் அவர்களுக்கு உதவியைத் தேடும் போக்கு மிகுதியாக உள்ளது. மக்களை நலமாக வைத்துக் கொள்வதில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என நான் நம்புகிறேன். இதுவே ஆராய்ச்சியிலும் நிகழ வேண்டும். நாம் நோயின் அறிகுறிகளையே நீண்ட காலமாகப் போக்க முற்பட்டோம் - காரணங்களை நீக்குவதில் நாம் தீவிரமாக ஈடுபடுவோம்*.

கேள்வி: உண்மையைத் தெளிவாகப் பார்க்கலாம் என்பதற்காக உடலை அல்லது பொருள் இயல்பைவிட்டு தன்னை விடுவித்துக் கொள்வதுதான் ஆத்மீக இயல்பின் நோக்கமா?

பதில்: ஆத்மீக இயல்பு உண்மையைத் தெளிவாகப் பார்க்கிறது. அது உங்களது வாழ்வை ஆட்சி செய்ய நீங்கள் அனுமதித்தால், நீங்கள் உண்மையைத் தெளிவாகப் பார்ப்பீர்கள். தான் மைய இயல்பிலிருந்து உங்களை விடுவிப்பதற்கு உங்களது ஆத்மீக இயல்பு முயல்கிறது என்று நீங்கள் கூறலாம்; அதனால் நீங்கள் இறைநோக்கத்திற்கு இயைபுபட்ட ஜீவனாக ஆவீர்கள்**.

கேள்வி: ஒவ்வொருவரிடமும் ஆத்மீக இயல்பு உள்ளது என்று நாம் கொண்டால், ஏன் மிகச் சிலரே அதனை உணர்கின்றனர்? அவர்கள் முந்திய பிறவிகளில் செய்த தவறுகளுக்காக தண்டிக்கப்

* முழுமை நலவாழ்வு என்பதே மருத்துவத்தின் இலக்காக இருக்க வேண்டும். அரிதாக வரும் நோய்களுக்கும் விபத்துக்களுக்கும் சிகிச்சை என்ற நிலை உருவாக வேண்டும்.

** உடல் மற்றும் பொருள் நிராகரிக்கப்படுவதில்லை. அவை ஆத்மாவின் சாதனங்களாகின்றன.

படுகிறார்களா? அல்லது அவர்கள் இப்பிறவியில் இன்னும் ஒளி பெறாமல் உள்ளனரா?

பதில்: ஏனெனில் அவர்களுக்கு சுதந்திரம் (ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை) உள்ளது. தவறானவைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே தண்டித்துக் கொள்கிறார்கள். தொடர்ந்து ஒளி அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் அதனை ஏற்க அவர்கள் மறுக்கின்றனர். அவர்கள் தாமத சரியானவைகளைத் தேர்ந்தெடுக்காததால், தமக்குமுன் உள்ள பிரச்சினைகளால் அவர்கள் கற்பிக்கப்படுகிறார்கள்.

கேள்வி: ஏன் இவ்உலகம் இவ்வளவு குழப்பமாக உள்ளது?

பதில்: மானிடர் இறைச்சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிய மறுக்கின்றனர். எனவே இயைபை நோக்கி அவர்களைத் தள்ளுவதற்காக பிரச்சினைகள் வருகின்றன. முழுமையுடன் ஒப்பு நோக்குகையில் உலக வாழ்வு எவ்வளவு சிறியது என்பதை நாம் உணர்ந்தால் உலக வாழ்வின் சிரமங்களைப் பற்றி, அன்றாடச் சிரமங்களைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதைவிட, நாம் அதிகக் கவலைப்பட மாட்டோம்.

கேள்வி: எப்பொழுது ஒளி கிடைக்கும்?

பதில்: உங்களது விழிப்புணர்வை கடவுள் மைய இயல்பிலிருந்து காணும் அளவுக்கு நீங்கள் உயர்த்தும் பொழுது இது கிடைக்கும். அது ஒளி அனுபவம் (illumination experience) என அழைக்கப்படும்.

கேள்வி: கடவுள் உங்கள் வழியாகப் பேசுகிறாரா?

பதில்: ஒரு வகையில் அப்படித்தான். கடவுளது சட்டங்களால் ஆளப்படும் ஒவ்வொருவரின் வழியாகவும் கடவுள் பேசுகிறார்*.

கேள்வி: இறை வெளிப்பாட்டை நீங்கள் அனுபவித்துள்ளீர்களா? அது உண்மையாயின தமது ஆன்மீகச் செய்தியை வெளிப்படுத்துவதற்கு கடவுள் உங்களை ஏன் தேர்ந்தெடுத்தார்?

பதில்: எனது புனித யாத்திரையைத் தொடங்கிட எனக்கு மிக வலுவான உந்துதல் ஏற்பட்டது அல்லது அழைப்புக் கிடைத்தது. என்னுடைய விருப்பத்தை கடவுளுடைய விருப்பத்திடம் அடைக்கலம் தந்த பொழுது, ஆன்மீக உண்மையைப் பெறுபவராக என்னை ஆக்கிக் கொண்டேன். இதனை நீங்களும் செய்யலாம். நம் அனைவரிடமும் ஒரே ஆற்றல் பொதிந்துள்ளது. தேடும் அனைவருக்கும் கடவுள் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறார்;

* இது மிகவும் புரட்சிகரமான இறையியல் கோட்பாடாகும். ஆனால் போலிகளைப் பற்றி மிகுந்த எச்சரிக்கை தேவை. மனச்சிதைவு நோயை இதிவிருந்து வேறுபடுத்த வேண்டும்.

கேட்கும் அனைவருக்கும் கடவுள் பேசுகிறார். நீங்கள் உங்கள் விருப்பத்தை கடவுளின் விருப்பத்திடம் அடைக்கலமாகத் தரும் பொழுது, நீங்கள் மிகவும் செயல்பாடு மிக்க வாழ்க்கைக்குள் நுழைகிறீர்கள் - அது மிகவும் அழகான வாழ்வாகும்.

கேள்வீ: தான் மைய இயற்கை என்பது மாயையா?

பதில்: உடல் நிலையற்றது போல, தான் மைய இயற்கையும் நிலையற்றதாகும்-ஆனால் அது எவ்வளவு வேகமாக நமது வாழ்வினை ஆட்சி செலுத்துவதை விட்டுவிடும் என்பது நம்மைப் பொறுத்ததாகும்.

கேள்வீ: சுய பொறுப்புணர்வுக்கான சட்டம் ஒன்று உள்ளதா?

பதில்: உங்களது செயல்கள், பதில் செயல்கள், செயல் தேவைப்படும் பொழுது செயலற்று இருப்பது ஆகியவற்றுக்கு நீங்களே பொறுப்பாகும். நீங்கள் நல்வாழ்வு வாழ்வது மானிடத்துக்கு மட்டுமல்ல, ஆனால் உங்களுக்காகவும் தான்.

கேள்வீ: உங்களது இலட்சியச் சித்திரம் என்ன? உலக வாழ்விற்கு ஓர் இலட்சிச் சித்திரம் உண்டா?

பதில்: நாம் பகிர்ந்து கொள்ளவும் பிறரைக் கொல்லாதிருக்கவும் நாம் கற்கும் பொழுது புற இலட்சியச் சித்திரம் உருவாகிறது. நாம் அனைவரும் அக அமைதியைக் காணும் பொழுது அக இலட்சியச் சித்திரம் உருவாகிறது. அக இலட்சியச் சித்திரம் உருவாவதற்கு முன்னர் நம்மில் பலர் இன்னும் அதிக அக அமைதியைக் காண வேண்டியுள்ளது. புறம் முன்கூட்டியே காணத்தக்கது-அகத்தைக் காண்பதற்கு அதிகக் காலம் பிடிக்கும்.

கேள்வீ: எப்பொழுதும் எனக்கு அப்பால் உள்ள ஒரு கடவுள் உண்டா?

பதில்: கடவுளை ஒரு புனிதப் பெருங்கடலாகவும் உங்களைச் சுதந்திரம் உள்ள ஒரு துளியாகவும் நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். அந்தப் பெருங்கடலிலிருந்து விலகியிருப்பதை நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கலாம் - ஆனால் நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கமாட்டீர்கள். நீங்கள் அந்தப் பெருங்கடலின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம்; அந்நிலையில் உங்களது சுதந்திரத்தை நீங்கள் விட்டுவிடுவீர்கள்; கடவுளது விருப்பத்துடன் இயைபுபட்டு செயல்பட, நீங்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு இருப்பீர்கள். கடவுளின் ஒரு பகுதியாக, கடவுளுடன் ஒன்றுபட்டு இருப்பதாக, நீங்கள் உங்களைக் காண்பீர்கள்.

கேள்வீ: ஆத்மீக வாழ்வு என்றால் என்ன?

பதில்: அது ஐம்புலன்களால் காணப்பட முடியாதது. ஆத்மீக விசயங்கள் நீடித்திருக்கும்; உடல் விசயங்கள் நிலையற்றது.

கேள்வீ: உண்மை என்றால் என்ன?

பதில்: உண்மை என்பது தெய்வீகச் சட்டத்துடன் இயைபுடையதாக இருந்தலாகும். உண்மையே கடவுள்; கடவுளே உண்மை*. உண்மையே பேசுகின்ற ஒரு கருவியாக என்னை ஆக்கு என்பதே எனது தனிப்பட்ட பிரார்த்தனையாகும்.

கேள்வீ: ஆத்மீக உண்மையைக் காண நான் எங்கே பார்க்க வேண்டும்?

பதில்: முடிவாக ஆராயும் பொழுது ஆத்மீக உண்மையை நீங்கள் உங்களது உயரிய (மேலான்) இயல்பில் காண வேண்டும். கடவுள் என்னும் பெருங்கடலில் உங்கள் மேலான இயல்பு ஒரு துளியாகும்—அப்பெருங்கடலுக்கு அது நுழைவு வாயிலாகும். சில வேளைகளில் அழகிய சுற்றுச்சூழலால் அல்லது அழகிய இசையால் பரவசமாகி உங்களது மேலான இயல்பு விழிப்புறலாம். அதனால் உண்மையைப் பற்றிய அகக்காட்சி உங்களுக்குக் கிட்டலாம். சில சமயங்களில் உண்மை எழுதப்பட்டிருப்பதைக் காண்பீர்கள்; அல்லது உண்மை பேசப்படுவதைக் கேட்பீர்கள்; உங்களது மேலான இயல்பு அதனை உறுதிப்படுத்தும்; அல்லது உங்களது மேலான இயல்பு விழிப்படைவதன் வழியாக அகத்தில் உண்மையை நேரடியாகக் காண்பீர்கள்—இதுதான் எனது வழியாகும். அக மூலத்திலிருந்து தான் அனைத்துப் பரவசமான எழுத்துக்களும் வந்தன; நீங்களும் அந்த மூலத்திலிருந்து பெற முடியும். அமைதியாக இருங்கள்; அறிவீர்கள்.

கேள்வீ: ஒருவர் மேலும் அழகானவராக ஆவதில் எப்பொழுதும் வலி உண்டா?

பதில்: நீங்கள் கடவுளது விருப்பத்தைச் செய்யும்முன் வரை உங்களது ஆத்மீக வளர்ச்சியில் வலி உண்டு; அதற்கு நீங்கள் மேலும் தள்ளப்பட வேண்டிய தேவை இல்லை. கடவுளுடைய விருப்பத்திற்கு இயையாக நீங்கள் இல்லாத பொழுது, பிரச்சினைகள் வரும். அப்பிரச்சினைகளின் நோக்கம் இயைபை நோக்கி உங்களைத் தள்ளுவதாகும். நீங்கள் விருப்பத்துடன் கடவுளின் விருப்பத்தைச் செய்யும் பொழுது, அந்தப் பிரச்சினைகளை நீங்கள் தவிர்க்கலாம்.

கேள்வீ: மேலும் வளர்வதற்குத் தேவையில்லாது அமைதி உணர்வு நிலையை நான் எப்பொழுதாவது அடைவேனா?

* மகாத்மா காந்தியை இங்கு நினைவில் கொள்வோம்.

பதில்: நீங்கள் அக அமைதியைக் காணும் பொழுது மேலும் வளர வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்காது. உங்களிடம் நிறைவு இருக்கும்; உங்களது தெய்வீக வழிகாட்டுதலை பின்பற்றுவது அதில் அடங்கும். எவ்வாறாயினும் வளர்ந்து கொண்டே இருங்கள் - ஆனால் இயைபுடன் வளருங்கள்.

கேள்வீ: நான் மிகவும் தனிமையாக இருக்கிறேன். அதனைப்பற்றி நான் என்ன செய்ய முடியும்?

பதில்: நீங்கள் உண்மையில் எப்பொழுதும் தனியாக இல்லை. கடவுள் எப்பொழுதும் உங்களுடன் இருக்கிறார். சாத்தியமான மிகச் சிறந்த உறவுக்குக் கடவுளிடம் திரும்புங்கள். நல்ல நூல்களையும் உயரிய இசையையும் பரவசத்துக்கு நாடுங்கள். கடும் துயருற்று ஓடிந்து இருப்பவர்களுக்கு தொலைபேசியில் நல் சொற்களைக் கூறுங்கள். தனியாய் இருப்பவர்களைச் சென்று பாருங்கள். கொடுப்பதில் நாம் பெறுகிறோம்; நமது தனிமை மறைகிறது.

கேள்வீ: நீங்கள் எவ்வாறு ஆரோக்கியமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்கிறீர்கள்?

பதில்: கடவுளை நோக்கியே நான் இருப்பதால் நான் எப்பொழுதும் ஆரோக்கியத்தானும் மகிழ்ச்சியுடனும் உள்ளேன். இதன் பொருள் கடவுளுடைய சட்டங்களுக்கு நான் கீழ்ப்படி கிறேன். நான் தொண்டாற்றுவதற்கு வாழ்கிறேன். நான் எதிர்மறை எண்ணங்களை எண்ணுவது இல்லை... இதன் பொருள் கடவுளின் பௌதீக விதிகளுக்கு நான் கீழ்ப்படிகிறேன். எது உடல் நலத்திற்குத் தீங்கானதோ அதனை நான் செய்வது இல்லை. உடல் நலத்திற்கு உகந்ததை நான் செய்கிறேன். எனக்குக் கிடைத்துள்ள வெகுமதி நல்ல உடல்நலமும் மகிழ்ச்சியான மனநிலையுமாகும்.

கேள்வீ: எங்ஙனம் ஒரு சாதாரண இல்லத் தலைவியும் தாயுமான நான் உங்களிடமுள்ளதை அடைய முடியும்.

பதில்: பெரும்பாலான மக்களைப் போல இல்லற வாழ்வில் உள்ள ஒருவரும் நான் கண்ட அதே வழியிலே அக அமைதியைக் காண முடியும். எல்லோருக்கும் பொதுவான கடவுளின் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்; பௌதீகச் சட்டங்களுக்கு மட்டுமின்றி, மானிட வாழ்வை ஆட்சிபுரியும் ஆத்மீகச் சட்டங்களுக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள். நான் செய்தது போல, நீங்கள் நம்பும் அனைத்து நற் செயல்களையும் வாழ்ந்திட முதலில் தொடங்குங்கள். உங்களது ஆத்மாவிற்குத் தனித்தன்மையான, இறைத்திட்டத்தில் உங்களது

சிறப்பிடத்தை அறிந்து அதில் பொருந்துங்கள். நான் செய்தது போல, நீங்களும் பெறத் தயாராக உள்ள மௌனத்தில் தேட முற்படுங்கள். இல்லறத்தில் வாழ்வது ஆத்மீக வளர்ச்சிக்குத் தடையன்று; சில வழிகளில் அது இலாபமிக்கதாகும். பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதன் மூலம் நாம் வளர்கிறோம். இல்லற வாழ்வில் இருப்பது நாம் வளர்வதற்கு ஏராளமான பிரச்சினைகளைத் தருகிறது. இல்லற வாழ்வில் மக்கள் இறங்கும் பொழுது பெரும் பாலோர் முதன்முறையாக தங்களது “தான் மையத்திலிருந்து” மாறுகிறார்கள். எதனையும் திரும்பப் பெறும் எண்ணமில்லாது கொடுக்க விரும்புவது தூய அன்பாகும். தாயும் தந்தையும் தமது குழந்தையிடம் காட்டும் அன்பில் தூய அன்பின் முதல் அனுபவம் இல்லறவாசிகளுக்குக் கிட்டுகிறது.

கேள்வீ: நீங்கள் ஏன் சைவ உணவாளராக உள்ளீர்கள். அதில் முரணின்றி நிற்கிறீர்கள் என்பதில் எங்குளம் நீங்கள் உறுதியாக இருக்கிறீர்கள்?

பதில்: எனது சைவ உணவைப் பொறுத்தவரையில் என்னால் முடிந்த அளவு அதிகபட்சமாக அதனைப் பின்பற்றுகிறேன். ஒன்றை முழு நிறைவாகச் செய்ய முடியாது என்பதால், சரியானது என நான் கருதுவதை செய்யாமலிருந்ததில்லை. பிறரை எனது “தூய்மையற்ற வேலைகளைச்” செய்யும்படி இன்னொருவரைக் கேட்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. நான் ஓர் உயிரைக் கொல்லமாட்டேன். எனக்காக இன்னொரு உயிரைக் கொல்லும்படி நான் யாரையும் கேட்க மாட்டேன் அந்த உயிரின் இறைச்சியை நான் உண்ணமாட்டேன்.

கேள்வீ: எனது கணவர் அறுவை சிகிச்சைக்கு ஆட்பட வேண்டும். ஆனால் அவர் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே வருகிறார். நான் என்ன செய்வது?

பதில்: உங்களது கணவர் அறுவை சிகிச்சைக்கு ஆட்பட வேண்டியது அவசியம் எனில், சாத்தியமான அளவு அச்சமின்றி அறுவை சிகிச்சைக்கு உட்படுவது முக்கியமாகும். நான் அறிந்த ஒரு பெண் இதே மாதிரி ஒரு பிரச்சினையை எதிர்கொண்டாள். அவள் தனது கணவருடன் இது குறித்து ஆலோசித்தாள். நாம் நமக்குச் செய்ய வேண்டியதை எல்லாம் செய்ய வேண்டும் எனக் கடவுள் கோருகிறார் என்பதை அவள் புரிய வைத்தாள். தமக்கு மிகவும் சிறந்தது என அவர்கள் கருதிய உணவு மற்றும் வாழ்க்கை முறையை அவர்கள் ஏற்றார்கள். அறுவை சிகிச்சைக்குப் பிறகு ஓய்வெடுத்து வலுப்பெற அழகிய அமைதியான இடமொன்றுக்குச்

செல்லத் திட்டமிட்டார்கள். பின்னர் அருமையான பயணம் ஒன்றை மேற்கொள்ளவும் திட்டமிட்டனர். தாம் திட்டமிட்டவற்றை அனுபவிக்க, விரைந்து அறுவை சிகிச்சையை மேற்கொள்ள அவர் பொறுமையற்று இருந்தார். அவ்அறுவை சிகிச்சையானது பெரிதாக அமையாமல் சிறிய ஒன்றாக மாறியது. ஓய்வெடுத்து வலுப்பெறும் பயணம் விடுமுறைக் காலமாகவும் அதற்குப் பிந்திய பயணம் இரண்டாவது தேன்நிலவாகவும் ஆனது.

கேள்வீ: உங்களது கூட்டத்தில் புகைபிடிக்க வேண்டாமென்று நீங்கள் கேட்டுக்கொண்ட பொழுது, புகைபிடிக்காத அனை வருடனும் சேர்ந்து நான் உங்களுக்கு நன்றி கூறுகிறேன். ஆனால் புகை பிடிப்பவர்களை நீங்கள் நேசிப்பீர்களா என நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

பதில்: மக்களை சிந்திக்கச் செய்து, அவர்களது குறைகளிலிருந்து அவர்களை எழுப்புவது ஒரு யாத்திரியின் பணியாகும்; இதனால் மக்களை நேசிப்பதுடன் முரண் எழலாம். கனல்விடும் இரும்பை ஒரு குழந்தை தொட முற்படுவதைக் கண்டால், என்னால் முடிந்தால், அதனை உறுதியாகத் தடுக்க முற்படுவேன்—இதுதான் நான் செய்யக்கூடிய அன்பான செயலாகும்; ஆனால் அக்குழந்தை அதனை விரும்பாது இருக்கலாம்—கதறக்கூடச் செய்யலாம். ஒரு முறை புகைத்த ஒரு பெண்ணின் அருகில் அமர நான் மறுத்தேன்—அவர் அதைப்பற்றியே பல மணி நேரம் சிந்தித்துப் பின்னர் புகைப்பதையே விட்டுவிட்டதாக எனக்கு எழுதினார்.

கேள்வீ: எனது கணவர் சிகரெட் புகைக்கிறார்; புகையை என்னால் தாங்க முடியாது. நான் என்ன செய்ய வேண்டும், என நீங்கள் கூறுங்கள்?

பதில்: புகையிலைப் புகைக்கு ஒவ்வாமை உங்களிடம் உள்ளது. எனவே யாரும் புகைக்கும் அதே அறையில் நீங்கள் ஒரு பொழுதும் இருக்கக்கூடாது. மரம் எரிகின்ற புகை போன்று சில புகைகள் விஷமானதன்று. ஆனால் புகையிலைப் புகை விஷமாகும். அது யாருக்கும் நல்லதன்று. உங்களது கணவர் புகைப்பதை நிறுத்தினால் அது அவருக்கும் நல்லது; உங்களுக்கும் நல்லது. அவர் புகைப்பதை நிறுத்த விரும்பவில்லையாகில், நீங்கள் இருக்கும் அறையில் அவர் புகைக்கக் கூடாது. அவர் வீட்டுக்கு வெளியில் அல்லது வீட்டிலேயே அதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் அவர் புகைக்க மாட்டாரா? இதைப் பற்றிச் சண்டையிடுவதில் பயன் இல்லை. உங்களது ஆற்றலைச் சரியான விடையைக் காண்பதற்குப் பயன்படுத்துங்கள்.

கேள்வீ: புகைத்தல் அல்லது குடித்தல் ஆசையை அமுக்கி விடாமல் மடைமாற்றுவது எங்ஙனம்?

பதில்: நெடுங்காலத்திற்கு முன்னர் நான் காபி குடிப்பதை விரைந்து உடனடியாக நிறுத்தியது போல, புகைத்தல் மற்றும் குடித்தல் ஆகியவற்றை உடனடியாக விட்டு விடுவதே நல்லது. எவ்வாறாயினும் சிலருக்கு மாற்று தேவைப்படுகிறது. காபிக்குப் பதில் புதினா குடி அருந்தும் மங்கை ஒருத்தியை நான் சந்தித்தேன். விருந்துகளில் குடிக்குப் பதிலாக பழரசம் அருந்தும் மங்கை ஒருத்தியை நான் அறிவேன்; அவளது தோழிகள் அவள் செய்த மாற்றத்தைக் கூட அறியாதிருந்தனராம். எனக்கு தெரிந்த நண்பர் ஒருவர் தமது சட்டைப் பையில் சிகரெட்டுக்குப் பதில் உலர்ந்த பழங்களையும், கொட்டைகளையும் வைத்துக் கொள்வார்.

கேள்வீ: நாம் வெளியில் விரிந்து செல்ல வேண்டுமா? மேல்நோக்கிச் செல்ல வேண்டுமா?

பதில்: ஒளிக்காக நாம் எப்பொழுதும் மேல்நோக்கிச் செல்ல வேண்டும்—நமது உதவி, தேவைப்படுபவர்களிடம் நமது அன்பு விரிந்து செல்ல வேண்டும். ஆம், ஆத்மீகப் பாதையில் நடக்க நான் வழிகாட்டுதலுக்காக மேல்நோக்குகிறேன்; கொடுப்பதற்காக வெளியில் விரிகிறேன். எனவே நம்முடன் தொடர்பு கொள்பவர்களில் நம்மைவிட அதிகம் வளர்ந்தவர்களிடமிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்கிறோம் என்பது மட்டுமல்ல; ஆனால் குறைந்த வளர்ச்சியுடையவர்கள் நம்மிடம் உதவிக்காக வருகின்றனர்.

கேள்வீ: கடவுள் ஏன் இருக்கிறார்?

பதில்: கடவுள் ஓர் உயிர் ஆற்றல்; அது இன்றி பிரபஞ்சம் இல்லை. பெளதீக, ஆத்மீக பிரபஞ்சம் முழுவதும் கடவுளின் வெளிப்பாடு உள்ளது.

கேள்வீ: கடவுளுடன் ஒருவரது உறவு என்பது என்ன?

பதில்: கடவுளது சட்டங்களுடன் உங்களது வாழ்வை இயைபு படுத்தி நீங்கள் உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். அது அனைவருக்கும் பொதுவானது இறைத்திட்டத்தில் உங்களது பாகத்தை அறிந்து அதில் பொருந்த வேண்டும்; அது ஒவ்வொரு மானிட ஆத்மாவுக்கும் தனித்துவமானதாகும்.

கேள்வீ: இயேசு யார்?

பதில்: இவ்வலகில் நடந்த மகத்தான ஆத்மீக ஆசிரியர் இயேசு ஆவார். அவரது வாழ்வானது உள்ளுறையும் கிறிஸ்துவால் ஆளப்பட்டது. நம்முடைய வாழ்வும் அங்ஙனம் அமைய முடியும் என அவர் கற்பித்தார்.

கேள்வீ: நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவரா எனக் கேட்பவர்களிடம் நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள்?

பதில்: நான் ஒரு குறிப்பிட்ட சமயத்தை சார்ந்தவளல்ல; என்றும் அங்ஙனம் ஒருபொழுதும் இருந்ததில்லை. நான் ஆழமான சமயப் பெண். நான் அகவழியைச் சமய வாழ்வாகக் கொண்டுள்ளேன்; அறிவுப்பூர்வமான வழியோ, ஆரம்பகால சமயப் பயிற்சியோ எனது வழியன்று. இதுவே ஒரே வழி என்று நான் ஒருபொழுதும் கூற மாட்டேன்; நிச்சயமாக, இது ஒரு மேன்மையான வழி, மக்கள் அவரவர் வழியைத் தேர்ந்தெடுக்கவும், வளர்க்கவும் உரிமை உண்டு.

கேள்வீ: இயேசு கிறிஸ்து மானிடத்தின் மீட்பாளர் (இரட்சகர்) என்று நம்புகிறீர்களா? அல்லது அவர் பிறரிடமிருந்து வேறுபட்டவரன்று. ஆனால் ஆத்மீக ரீதியில் அதிகமாக வளர்ந்தவர் என்று நம்புகிறீர்களா?

பதில்: இயேசு* மிகவும் வளர்ந்த ஜீவன். அவர் தமது காலத்தைவிட மிக அதிகமாக வளர்ந்திருந்தார். கிறிஸ்து என்பது தெய்வீக இயற்கையாகும்; அது அவர் வாழ்வை ஆட்சி செய்ததுபோல உங்கள் வாழ்வையும் ஆட்சி செய்ய முடியும். உள்ளூறையும் கிறிஸ்து “மானிடத்தின் இரட்சகராவார்”. அது உங்கள் வாழ்வை ஆட்சி செய்யும் பொழுதே மகிழ்ச்சி ஏற்படும்.

கேள்வீ: இயேசுவின் இரண்டாவது வருகையில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டா?

பதில்: மானிட வாழ்வின் தொடர்ச்சியை நம்புபவர்கள் அனைவரும் (அங்ஙனம் நம்பாத சிலரும்) இயேசுவின் வருகையில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். நம்முள் உறையும் கிறிஸ்து அல்லது கடவுள் இயற்கை நமது வாழ்வை ஆட்சி செய்ய நாம் அனுமதிக்க வேண்டும் என நான் நம்புகிறேன்.

கேள்வீ: “இவ்வலகமல்லாத” கடவுளின் இராஜ்ஜியம் பற்றிய போதனைக்கு இயேசு கொள்ளும் பொருள் யாது?

பதில்: அவர் உள்ளே உள்ள கடவுளின் இராஜ்ஜியம், கடவுள் மைய இயற்கை, இறை இயற்கை—உள்ளூறையும் கிறிஸ்து பற்றிப் போதிக்கிறார்.

கேள்வீ: வாழ்வில் முதல் முக்கியத்துவமானது என்ன?

* அமைதி யாத்திரி வரலாற்றில் வாழ்ந்த இயேசுவையும், எல்லோருள்ளும் உறையும் கிறிஸ்துவையும் (இதுவே கடவுள், பரமாத்மா, அல்லா, ஈஸ்வரன், புத்தர், சிவன், விஷ்ணு, சரஸ்வதி, லட்சுமி...) வேறு படுத்துவதை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். நம்முள் உறையும் கடவுள் நம்மிடம் ஆட்சி செலுத்த (சுடர்விட) நாம் இறைநிலையை அடையலாம்.

யதீஸ்: “கடவுளின் ராஜ்ஜியத்தை அவரது உண்மையையும் முதலில் தேடுங்கள். மற்றவைகளெல்லாம் உங்களுடன் சேர்க்கப்படும்” என இயேசு கூறினார். இது உண்மையாகும். சொற்களால் சாத்தியமாக நான் விளக்கக்கூடியதை விட எல்லா அருளாசிகளும் அப்பாற்பட்டவையாகும். உடல்நலம், மகிழ்ச்சி, அக அமைதி மற்றும் கடவுளின் இருத்தல் பற்றிய விழிப்புணர்வு. பதற்ற உணர்வு வற்ற முழுமையான நிலைத்த தன்மை. அச்ச உணர்வு உங்கள் வாழ்விலிருந்து முற்றிலும் போய்விடுகிறது. நீங்கள் அச்சுணர்வு கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் கடவுள் அங்கே இருப்பதை நீங்கள் உணரும் பொழுது கடவுளுடன் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்.

கேள்வி: நீங்கள் ஆத்மீக ரீதியில் வளர்ந்திருந்தால், நீங்கள் எப்படி புகழ் பெற்றவராக இல்லாதுள்ளீர்கள்?

யதீஸ்: அக அமைதியை அடைந்த பெரும்பாலானவைகள் புகழ் பெற்றவர்கள் அல்லர்.

கேள்வி: நீங்கள் ஓர் அவதாரமா? தெய்வீகப் பிறவியா?

யதீஸ்: நான் அமைதி-அக அமைதி மற்றும் புற அமைதி-யாத்திரி. அமைதிக்கான பிரார்த்தனையுடன் நான் நடக்கிறேன். பிரார்த்தனை புரியும்படியும் அமைதிக்காக வேலை செய்யும்படியும் நான் பிறரைப் பரவசப்படுத்த முற்படுகிறேன். மக்களை அதிகமான ஆத்மீக வாழ்வை நோக்கிச் செலுத்துவதற்காக மீண்டும் மீண்டும் வரும் தொண்டராக நான் இருக்க மகிழ்ச்சியுடன் விரும்புகிறேன்.

கேள்வி: இரட்சகர் என்னும் கருத்து பக்குவமற்ற ஒன்றா? இயேசு ஓர் இரட்சகரா? நீங்கள் ஓர் இரட்சகரா?

யதீஸ்: ஆம், இரட்சகர் கோட்பாடு முதிர்ச்சியற்றதே (பக்குவமற்றதேயாகும்). முதிர்ச்சியற்றவர்கள் தங்களுக்குள் கிறிஸ்துவைப் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக இரட்சகரைக் காண முற்படுகிறார்கள். இயேசு ஒரு மகத்தான ஆத்மீகப் போதனையாளர். கடவுளுடைய சட்டங்களை எங்ஙனம் வாழ்வது என நான் போதிக்கிறேன். ஒவ்வொருவரிடத்திலும் ஒரு தெய்வீக இயற்கை உள்ளது. இது வெவ்வேறு பெயர்களில் அழைக்கப்படுகிறது. போதுமான வாழ்க்கைக் காலங்களுக்குப் (பிறவிகளுக்குப்) பிறகு அது அந்த ஜீவனை ஆட்சி செய்யத் தொடங்குகிறது. அந்த ஜீவன் கூட்டத்திலிருந்து விலகி நிற்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் சிலர் உள்ளனர். முக்கியமான விசயம் என்னவென்றால் அது உங்களை ஆட்சி செய்ய முடியும்.

கேள்வி: மானிடர் ஏன் குறுகிய சமய உறுதிக் கோட்பாட்டை (dogma) உருவாக்கினர்?

பதில்: குறுகிய சமய உறுதிக் கோட்பாடு கட்டாயமாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதன்று. அறியாமை, அச்சம் மற்றும் பக்குவமின்மை யிலிருந்து குறுகிய உறுதிக் கோட்பாடு உருவாகிறது. சிலவேளை களில் பழிபாவங்களுக்கு அஞ்சாதவர்கள் முதிர்ச்சியடையாத மக்களுக்கு எதிராக அதனைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். மக்கள் குறுகிய சமயக் கோட்பாடுகளை நம்புகிறார்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் அங்ஙனம் பயிற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

கேள்வீ: மக்கள் ஏன் கோட்பாட்டுச் (குறுகிய) சமயங்களை நம்புகின்றனர்?

பதில்: முதிர்ச்சியற்ற மக்கள் முதிர்ச்சியற்ற சமயத்தை நம்புகின்றனர்; ஏனெனில் வேறுவிதமாக இருக்க அவர்கள் அஞ்சுகின்றனர். அவர்கள் போதுமான அளவு முதிர்ச்சி அடைந்ததும் தமது முதிர்ச்சியின்மையை உணர அதிலிருந்து விலக முற்படுகின்றனர்.

கேள்வீ: குறுகிய சமயக் கோட்பாடு என்பதை விளக்குவீர்களா?

பதில்: ஒவ்வொரு சமயத்தின் ஆன்மீக உண்மையின் மூலத்தை எடுத்து விட்டால் எஞ்சுவது குறுகிய சமயக் கோட்பாடாகும்.

கேள்வீ: கடவுளுடன் தகவல் தொடர்பு கொள்வது என்பது எதைப் போன்றது?

பதில்: கடவுள் நமக்குள்ளும் உள்ளார்; நம்மை சுற்றியும் உள்ளார் என்பதை ஆழமாக அகத்தே அறிய முற்படுவதே கடவுளுடன் தகவல் தொடர்பு கொள்வதாகும். கடவுள் அமைதியின் மூலம், அகத்தோ சிறிய குரலின் மூலம் பேசுகிறார்.

கேள்வீ: அறிவியலும் சமயமும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டதா?

பதில்: அறிவியல் நடைமுறை ரீதியாகச் செயல்படுகிறது; சமயம் தெய்வீக வழிகாட்டுதலைச் சார்ந்துள்ளது. சரியானதாயின் அவை ஒரே முடிவை அடையும். ஆனால் அறிவியலுக்கு மிகுதியான காலம் பிடிக்கும்.

கேள்வீ: ஆத்மீகப் பரிணாமத்தை விளக்குவீர்களா?

பதில்: தெய்வீக நோக்கத்திற்கு இயைய நீங்கள் வாழும் பொழுது உங்கள் வாழ்வில் ஆத்மீக வளர்ச்சி (பரிணாமம்) ஏற்படுகிறது; அனைவருக்கும் பொதுவான தெய்வீகச் சட்டங்கட்குக் கீழ்ப் படிதல் மற்றும் தெய்வீகத் திட்டத்தில் உங்களுக்கான தனித் தன்மையான வேலையைச் செய்தல்.

கேள்வீ: கடவுள் இருக்கிறார் என்பதை நிரூபிப்பதற்கு உண்மையில் ஒரு வழியுமில்லை என நாத்திகர் கூறுகின்றனர். கடவுள் உள்ளார் என்பதை நீங்கள் நிரூபிக்க முடியுமா?

பதில்: உண்மையில் நாத்திகர் என்று யாருமில்லை; ஏனெனில் அந்நபருக்குள்ளும் தெய்வீக இயற்கை உள்ளது; அது விழிப்புறச் செய்யப்படுமானால், அவர் கடவுளுக்கு மிக அருகில் உள்ளதை அனுபவிப்பார். நாத்திகர் என்று தங்களை அழைப்பவர் உள்ளனர். அவர்களுக்கு கடவுளைப் பற்றி நான் பின்வருமாறு வரை விலக்கணம் (define) தருவேன். கடவுளை *அறிவுப்பூர்வமாக* நோக்கினால், அவர் ஆக்க ஆற்றல் காக்கும் சக்தி; மாற்றத்துக்கான உந்துதல்; முழுமையான அறிவு (பேரறிவு), உண்மை (பேருண்மை). கடவுளை *உணர்வுப்பூர்வமாக* நோக்கினால், அவர் அன்பு, நன்மை, பரிவு, அழகு எனக் காணலாம். கடவுளை *ஆத்மீகமாக* நோக்கினால், என்றுமுள்ள, எங்கும் நிறைந்த, உள்ளீடு அல்லது ஆத்மா. அது பிரபஞ்சத்திலுள்ள அனைத்தையும் இணைக்கிறது; பிரபஞ்சத்திலுள்ள அனைத்துக்கும் உயிர் தருகிறது.

கேள்வீ: பிரபஞ்சம் படைக்கப்பட்டது ஒரு மாபெரும் தற்செயலான நிகழ்வா?

பதில்: பிரபஞ்சம் பேரறிவின் ஆக்கமாகும். அதனை இப்பொழுது நம்மால் கற்பனையும் செய்ய முடியாது—அதில் கற்றுக் கொள்ளவும் வளரவும் அற்புதமான வாய்ப்பு நமக்கு உள்ளது.

கேள்வீ: பிரபஞ்சத்தின் இயல்பு என்ன?

பதில்: பிரபஞ்சத்தின் இயல்பானது மேன்மையையும் முழுநிறைவையும் நோக்கி வளர்வதாகும்.

கேள்வீ: பௌதீக உலகம் எப்பொழுது படைக்கப்பட்டது? அது எப்பொழுது அழிவுறும்?

பதில்: பிரபஞ்சத்தின் சரியான தொடக்க காலத்தை நாம் அறிய முற்பட்டாலும், நாம் அறியோம். ஆம், பிரபஞ்சத்தின் முடிவு காலத்தைப் பற்றியும் நாம் அறியோம்; அதைப் பற்றிக் குறைவாகப் பேசப்படுகிறது. நாம் உண்மையாகக் கூறக்கூடியது இதுதான்; படைப்பின் தேவையிருந்த பொழுது அது தொடங்கியது; மேலும் தேவை இல்லாத பொழுது அது முடிந்து விடும். அது இன்று மிகவும் தேவைப்படுகிறது. நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ஒரு பாடம் இறந்த காலத்திலோ எதிர்காலத்திலோ வாழ முற்படுவதற்கு மாறாக நாம் நிகழ்காலத்தில் வாழ வேண்டும். நாம் உண்மையில் ஆத்மீகமானவர்கள் என்ற பாடத்தை நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; அது கற்க வேண்டிய மிகவும் முக்கியமான பாடமாகும். அதை நமது இலக்கு மற்றும் பரிணாமத்தின் இலக்கு என்று கூறலாம். எவ்வாறாயினும் நமது உடனடியான இலக்கு நமது

வாழ்வை இறைச் சட்டத்துடன் இயைபுபடுத்தும் நாம் எவ்வேலையைச் செய்ய வந்தோமோ அவ்வேலையைச் செய்வதுமாகும்.

கேள்வீ: சொர்க்கமும் நரகமும் இருக்கிறது என நீங்கள் நம்புகிறீர்களா?

பதில்: சொர்க்கமும் நரகமும் வாழ்வின் இருத்தல் நிலைகளாகும். சொர்க்கம் என்பது கடவுளின் விருப்பத்துடன் நாம் இயைபுபட்டு இருத்தலாகும். நரகம் என்பது கடவுளின் விருப்பத்துடன் இயைபற்று இருத்தலாகும். நீங்கள் வாழ்வின் இரு பக்கத்திலும் (இப்பிறவியிலும், பிற பிறவியிலும்) இவ்விரு நிலைகளில் இருக்க முடியும். நித்தியமான நரகம் என்பது இல்லை.

கேள்வீ: இவ் உலக வாழ்விற்கு முன்னும், உலக வாழ்விற்குப் பின்னும் நமக்கு அனுபவம் உண்டா?

பதில்: நாம் பழைய நாட்களையும் (நேற்றையும்) வரவிருக்கும் நாட்களையும் (நாளையையும்) நினைப்பது போல இவ்வுலக வாழ்க்கை (இப்பிறப்பு) அனுபவத்தை நினைக்கும் ஒரு கண்ணோட்டம் உண்டு. நேற்று செய்தது நமது நாளைய வாழ்வைப் பாதிக்கலாம் என்பது போல, பழைய அனுபவங்கள் (முற்பிறப்பு) உலக வாழ்வைப் (இப்பிறப்பைப்) பாதிக்கின்றன; அங்ஙனமே உலக வாழ்க்கை (இப்பிறப்பு) எதிர்கால அனுபவத்தைப் (எதிர்கால பிறப்பைப்) பாதிக்கும். இத்தகு பார்வை உடையவர்களுக்கு உலகம் ஒழுங்கானதாகவும் நீதியானதாகவும் சட்டப்படி நடப்பதாகவும் உள்ளது. ஆளும் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படியும் பொழுது இயைபு ஏற்படுகிறது. உலக வாழ்வின் எல்லைகட்கு அப்பால் காண முடியாதவர்களால் இதனைக் காண முடியாது. அவர்களுக்கு உலகம் மிகவும் அநீதியானதாகவும் ஒழுங்கற்றதாகவும் இருக்கும்.

கேள்வீ: மக்கள் ஏன் மரணத்திற்கு அஞ்சுகிறார்கள்?

பதில்: பெரும்பாலும் எல்லா அச்சங்களும் அறியாததைப் பற்றிய அச்சங்களாகும். மக்கள் மரணத்தைக் கண்டு அஞ்சுகின்றனர். ஏனெனில் மரணத்தில் என்ன நிகழ்கிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. எவ்வாறாயினும் மரணம் என்று சொல்லப்படும் படிமுறையின் தொடக்கத்தை நான் அனுபவித்திருக்கிறேன்—ஓரிரவு பனிப்புயலில் நான் மரணத்தை நோக்கி உறையத் தொடங்கினேன்—ஆனால் நான் அச்சப்படவில்லை. மரணம் என்று அழைக்கப்படும் அந்த மாற்றத்தின் தொடக்கத்தை அந்த இரவில் அனுபவித்தது அழகானது. மரணம் என்று சொல்லப்படும் மாற்றத்தை வாழ்வின் கடைசி தீரச் செயலாக கருதி நான்

எதிர்நோக்குகிறேன். சுதந்திர வாழ்வுக்கான மகோன்னதமான மாற்றத்தை (மரணத்தை) நான் நேசிப்பவர்கள் அடையும் பொழுது அவர்களுடன் நானும் மகிழ்ந்திருக்கிறேன். எதைப் பார்த்து அஞ்சுகிறோமோ அதனைப் பழகிவிட்டால் அந்த அச்சத்தை நீங்கள் வெல்ல முடியும்.

கேள்வீ: ஒருவர் மரணத்தைக் கண்டு அஞ்சினால், அவரது தன்னைப் பற்றிய கருத்து தாழ்வானதாக உள்ளது என்று பொருளா? **பதில்:** மரணத்தைப் பற்றி அஞ்சுகிறோம் என்றால் நீங்கள் உங்களை உங்களது ஆத்மாவை விட்டுவிட்டு உடலுடன் இணைத்துப் பார்க்கிறீர்கள் என்று பொருள். அது தன்னைப் பற்றிய தாழ்ந்த கருத்தாகும்.

கேள்வீ: முன்னரே நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு முன்னர் உடலைவிட்டு ஆத்மா நீங்க முடியுமா?

பதில்: இந்தப் பிரபஞ்சம் நிறைவான சட்டங்களால் ஆளப்படுகிறது என்பது உண்மையே. சிலர் பூமியில் மிகவும் குறுகிய காலம் இருப்பதற்கே வருகிறார்கள். சிலர் சில காரியங்கள் முடியும் வரை இருப்பதற்கு வருகிறார்கள். உடம்பு எவ்வளவு காலம் இருக்குமோ அவ்வளவு காலம் இருப்பதற்குச் சிலர் வருகிறார்கள். பாடங்களைப் படிப்பதற்கு கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு, தொண்டு புரிவதற்கு அல்லது இவற்றின் சேர்க்கைக்கு, நீங்கள் உலகிற்கு வந்திருக்கலாம். இவற்றிலெல்லாம் உங்களுக்குச் சுதந்திரம் இருக்கிறது. உங்கள் உடம்பை நீங்கள் நன்கு கவனித்துக் கொண்டால், தவறாக உங்கள் உடம்பை பயன்படுத்தினால் வாழ்வதைவிட, நீங்கள் அதிக காலம் வாழ்வீர்கள். சிந்தனைகளும் உணர்ச்சிகளும் இதில் ஓரிடம் பெறுகின்றன. எனவே உண்மையில் விசயங்கள் ஓரளவுக்கே முன்கூட்டியே முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது—நீங்கள் விரும்பினால் அதிக காலம் வாழ முடியும்.

கேள்வீ: ஆத்மீக இயற்கை நித்தியமானது என்றால், உடம்பின் சாவுக்குப் பின் அது என்ன செய்யும்?

பதில்: தான் மைய இயற்கை முழுவதுமாக வெற்றி கொள்ளப் படுமானால், ஆத்மீக இயற்கை—அதுதான் உண்மையான நீங்கள்—ஆத்மீக மண்டலத்துக்கு, உளவியல் மண்டலத்துக்கன்று, செல்லும். அந்நிலையில் அது மேலும் உலக வாழ்க்கை வாழ வேண்டிய தேவையிராது; அது வேறு வேறு பாடங்களைப் படிக்கும். ஆத்மீக இயற்கை எப்பொழுதும் நல்லது; அது கடவுளின் விருப்பத்துடன்

இணைந்து இருக்கும். தான் மைய இயற்கைதான் சில வேளைகளில் பலவீனமாக இருக்கும்; சிலவேளைகளில் நல்லதாக இருக்கும்; சில வேளைகளில் இயைபற்றதாக இருக்கும்.

கேள்வி: ஊழ்வினை (Karma) என்றால் என்ன?

பதில்: ஊழ்வினை என்பது செயல் விளைவுத் தத்துவமாகும்; “நீங்கள் எப்படி விதைக்கிறீர்களோ அப்படியே அறுவடை செய்வீர்கள்,” அதனைப் பல பிறவிகளை வைத்தே நோக்க வேண்டும். யாரோ ஒருவர் மீதான வெறுப்பால் ஏற்படும் அல்சரை உடையவர்கள் (அவர்களுக்குக் காணும் கண் இருக்குமானால்) செயல் விளைவுத் தத்துவத்தை தமக்குத் தாமே நிரூபித்துக் கொள்வார்கள்.

கேள்வி: சில பிரச்சினைகள் தீராது நீடிக்கின்றன. இவை செயல்விளைவுத் தத்துவத்தின் (ஊழ்வினையின்) விளைவா?

பதில்: உங்களுக்கு வரும் பிரச்சினை ஒவ்வொன்றுக்கும் உங்கள் வாழ்வில் ஒரு நோக்கம் உள்ளது. பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதின் மூலம் நீங்கள் கற்றுக்கொள்கிறீர்கள்; வளர்கிறீர்கள். உங்களால், சுரியான அணுகுமுறையுடன், தீர்க்கப்பட முடியாத பிரச்சினை எதுவும் உங்களுக்கு முன் வைக்கப்படுவதில்லை. மிகப் பெரும் பிரச்சினை உங்கள் முன் வைக்கப்படுமானால் அப்பெரும் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குரிய மகத்தான அக வலு உங்களிடம் உள்ளது என்பதையே அது காட்டும். உடன் கொண்டு வரும் சில பிரச்சினைகள் ஊழ்வினையின்-செயல் விளைவுத் தத்துவத்தின்-விளைவாகும். அவற்றைத் தீர்ப்பதற்காக நீங்கள் வந்திருப்பதாக கூறக்கூடும். அவை தீர்க்கப்பட வேண்டியது முக்கியமாகும். நீங்கள் வந்ததற்கான ஒரு காரணம் அதுவாகலாம். இவ்வலகில் சில பிரச்சினைகள் தவறான உணவுப்பழக்கத்தால் அல்லது தவறான சிந்தனையால், தவறான உணர்வால் ஏற்படுகின்றன. பயனற்ற உணவுகளை உட்கொள்வதால் அல்லது வெறுப்புச் சிந்தனை போன்ற பயனற்ற சிந்தனைகளை சிந்திப்பதால் அவை ஏற்படலாம். சில சிரமங்களுக்கான போக்குகளை நாம் உடன் கொண்டு வந்திருக்கலாம்; உங்களது பிறப்பிற்கான நிலைகளை நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறீர்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். நான் எல்லோருக்கும் முழுமையான சுகத்தை வேண்டுகிறேன்-அச்சகம் பெறுதலானது அறிகுறிகளை மருந்துகளால் அமுக்கிப் பெறுவதன்று. ஆனால் காரணங்களை நீக்குவதன் வழி சுகம் பெறுதலாகும். உண்மையிலேயே சிறந்த நலம் தரும் உணவைத் தேர்ந்தெடுத்து உண்ண நீங்கள் பரவசப்படுத்தப்படுவீர்கள் என நான் நம்புகிறேன். உங்கள் வாழ்வை அழகிய

பொருட்களால்—இயற்கையின் அழகு, உயர்த்தும் இசை, அழகிய சொற்கள், பொருள் பொதிந்த செயல்கள் ஆகியவற்றால் — நிரப்பிட நீங்கள் பரவசப்படுத்தப்படுவீர்கள் என நான் நம்புகிறேன். உங்களைக் கீழே இறக்கும் எல்லா விசயங்களிலிருந்தும் விலகி இருங்கள்; உங்களை உயர்த்தும் எல்லா விசயங்களுடனும் ஒட்டிக் கொள்ளுங்கள்.

கேள்வீ: கெட்ட ஊழ்வினையை “விட்டுத் தொலைக்க” மிகச் சிறந்த வழி என்ன?

பதில்: கெட்ட ஊழ்வினையை விட்டுவிட மிகச் சிறந்த வழி உங்களால் முடிந்த வழிகளில் நீங்கள் தொண்டு செய்வதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு இருப்பதுதான். நீங்கள் போதுமானதைக் கொடுத்ததும் கடவுளை அறிவீர்கள்; அக அமைதி பெறுவீர்கள்—ஏனெனில் கொடுப்பதால் நாம் பெறுகிறோம்.

கேள்வீ: எனது கடந்த வாழ்வை (முற்பிறப்பை) நான் அனுபவிக்க முடியுமா?

பதில்: இங்கு நீங்கள் எப்பாடத்தைப் படிக்க வந்தீர்களோ அப்பாடத்தைப் படித்துக் கொண்டதும் உங்களது கடந்த பிறப்பு அனுபவங்களில் சிலவற்றை நீங்கள் நினைவிற்குக் கொண்டு வர முடியும். அதற்கு முன்னர் அந்த விசயங்களை அறியாதிருப்பது நல்லதுதான்—உங்களிடம் விடை முன்னரே இருக்குமானால் அப்பிரச்சினையை நீங்கள் தீர்க்கும் வாய்ப்புக் குறைவானதுதான். பழைய பக்திப் பாடலொன்று கூறுகிறது: “நான் தூரத்துக் காட்சிகளை காண வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை; ஓர் அடி எனக்குப் போதுமானதுதான்”. இது ஞானம் மிகுந்ததாகும்.

கேள்வீ: எனது கோபத்தையும் ஆத்திரத்தையும் எனது தெய்வீக இயற்கை கட்டுப்படுத்துமா?

பதில்: உங்களது தெய்வீக இயற்கையால் உங்களது உடல், மனம், உணர்ச்சிகள் ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். உங்களது தான் மைய இயற்கையால்—அதனை ஓரளவு ஆட்சி செய்ய, முடியுமெனினும்—அதனைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. கோப ஆற்றலை அமுக்கிவிடக் கூடாது; அது உங்களை உள்ளிருந்து காயப்படுத்தும். காயப்படுத்துவதுடன் அதனை வெளியிடுவது சுற்றுச்சூழலில் சிரமங்களை உண்டாக்கும். அவசியமான பணிக்கு அல்லது நற்பயன் விளைவிக்கும் பயிற்சிக்கு இதனை மடை மாற்றம் செய்திட வேண்டும். நேசமற்ற செயலைச் செய்யும் ஒருவர் ஓரளவுக்கு மனரீதியான நோயாளி என்பதை உணர்ந்தால், கோபமானது பரிவாக மாறிவிடும்.

கேள்வீ: மக்கள் எங்ஙனம் தங்களது தன்னம்பிக்கையை வளர்க்க முடியும்?

பதில்: நீங்கள் யார் என்பதை உணர்ந்தால் உங்களது தன்னம்பிக்கை அதிகரிக்கும். நீங்கள் கடவுளின் குழந்தை; அவ்வகையில் நடக்கக்கூடிய திறன் உண்டு.

கேள்வீ: இந்த (அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள்) செல்வந்த நாட்டில் ஏன் பலர் நிதிப்பிரச்சினை பற்றிப் புகார் செய்கின்றனர்.

பதில்: பணப்பிரச்சினை உள்ளதாகச் சொல்லும் பெரும்பாலானோர் உண்மையில் தங்களது தேவையைவிட அதிகமானவற்றை விரும்புகிறார்கள். தேவையின் அளவுக்கு எனது வாழ்வை கீழே கொண்டு வருவது எனக்கு மிகவும் எளிதாக இருந்தது. உலகில் பிறர் தமது தேவையை விடக் குறைவாக எவத்துள்ள பொழுது, எனக்குத் தேவையானதைவிட அதிகமானதை ஏற்பதில்லை என நான் இயல்பாக உணர்ந்து முடிவெடுத்தேன். என்னைச் சுற்றி நான் பார்த்த பொழுது பெரும்பாலான கடன்கள் வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளுக்குச் செலுத்துவதற்கன்று; ஆனால் மக்களுக்குத் தேவையில்லாத பொருட்களுக்குச் செலுத்துவதற்கே யாகும். தமக்குத் தேவை இல்லாத பொருட்களை மக்கள் ஏன் விரும்புகின்றனர். சில சமயங்களில் சுய சுகபோகத்திற்காக—சுய ஒழுங்கின் மூலமின்றி வேறு வழிகளில் தாம் தேடுவதை ஒரு பொழுதும் அடைய முடியாத பொழுது சில வேளைகளில் “தான்” என்ற தன்முனைப்பை நிறைவு செய்வதற்காக—தான் என்பது கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, உயர் இயற்கை ஆட்சி செய்யாதவரை தாம் தேடுவதை அவர்கள் அடையமாட்டார்கள். ஆத்மீகப் பாதுகாப்பு இல்லாததை பொருள் பாதுகாப்பால் சரிக்கட்டச் சிலர் முயல்கின்றனர்—ஆனால் அது அங்ஙனம் முடியாது. நம்முடைய மையம் பொருள்களின் மீது இருக்கக் கூடாது என்பதை நமக்குக் கற்பிக்க நிதிப்பிரச்சினை வருகிறது. நமது வாழ்வில் வரும் பிரச்சினைகளின் அற்புதமான நோக்கங்களை நீங்கள் அறிவீர்களா என்பதை நான் அறியேன்; அப்பிரச்சினைகள் நமக்கு எங்ஙனம் பாடம் கற்பிக்க வருகின்றன? அவற்றை நாம் எங்ஙனம் கடவுளின் உதவியுடன் தீர்க்கலாம்? என்பவைகளை நீங்கள் அறிவீர்களா?

கேள்வீ: பொருள்கள் பற்றிய நமது கண்ணோட்டம் என்னவாக இருக்க வேண்டும்?

பதில்: பொருட்களை அவற்றின் சரியான இடத்தில் வைத்து, அவற்றின் மீது பற்றின்றி அவற்றை நாம் பயன்படுத்தினால், நாம்

எவ்வளவு சுதந்திரமாக இருப்போம்! நமக்குத் தேவையில்லாத பொருட்களின் சுமையால் நாம் அழுந்த மாட்டோம். மானிடம் என்னும் உடம்பில் நாம் அனைவரும் செல்களே என்பதை நாம் உணர்ந்து கொண்டால், பின்னர் “சிலருக்கு அதிகம் பிறருக்கு மிகக் குறைவு” என்பதற்கு மாறாக அனைவருக்கும் போதுமானது வேண்டும் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திப்போம்.

கேள்வி: பேரழிவு பற்றிய முன்அறிவித்தல்களைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பதில்: சிந்தனையின் ஆற்றலை நினைவில் கொள்ளுங்கள். நிகழக் கூடிய மிகச் சிறந்ததைப் பற்றி நினையுங்கள். நடக்க வேண்டும் என நீங்கள் விரும்பும் நல்ல விசயங்களைப் பற்றி மட்டும் சிந்தியுங்கள். உங்களது சிந்தனைகள் வழி நீங்கள் உங்களது அகச்சூழலை உருவாக்குகிறீர்கள். மேலும் உங்களைச் சுற்றிய சூழலை உருவாக்க உதவுகிறீர்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். ஒரு மகத்தான முடிவெடுக்க நாமெல்லாம் உதவுகிறோம். உதயத்திற்கு முன்புதான் மிகவும் இருள்நிறைந்த நேரம் இருக்கும் என்பதையும் நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

கேள்வி: வன்முறை நிரம்பிய இவ்வுலகிற்குள் எனது பேரக்குழந்தை வருவதைப் பற்றி நான் என்ன செய்ய முடியும்?

பதில்: கடவுளால் நிரம்பியுள்ள உலகத்திற்குள் உங்களது பேரக்குழந்தை பிறப்பதாக ஏன் சிந்திக்கக்கூடாது. கடவுளது சட்டம் தொடர்ந்து எப்பொழுதும் நிறைவேற்றப்படுகிறது. கடவுளது சட்டத்துடன் இயைபற்றது அழிவை நோக்கிச் செல்கிறது. இயைபற்றவை சிதைவுறுவதே (அழிவதே) நாம் காணும் இருளாகும். “கடவுள் இறக்கவில்லை அவர் தூங்கவில்லை... தவறானது தோல்வியுறும் சரியானது வெற்றி பெறும்... பூமியில் சமாதானம், மானிடருக்கு நல்ல விருப்பம்” முடிவாக கடவுள் கோலோச்சுவார் என்பதை எவரும் எங்குளம் சந்தேகப்பட முடியும்? அது எவ்வளவு விரைவாக என்பது நம்மைப் பொறுத்தது.

கேள்வி: பின்வரும் பிரச்சினைகட்கு உங்களது தீர்வுகள் என்ன?

1) ஆற்றல் நெருக்கடி

பதில்: எல்லா வகையானதரய (பின்விளைவற்ற) ஆற்றல்களைப் பற்றிய தீவிரமான ஆராய்ச்சிகள் வேண்டும்-சூரிய சக்தி, காற்று சக்தி, நீர் சக்தி, அலை சக்தி. சிலவிடங்களில் வெந்நீர் ஊற்று சக்தி கிடைக்கிறது. சூரியத் தகடுகள் மற்றும் இரண்டு காற்றாலைகளால் சுயமாக ஆற்றல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட ஓரிடத்தில் நான் தங்கி இருந்தேன்.

ii) பயங்கரவாதம்

பதில்: பயங்கரவாதிகள் மிகவும் முதிர்ச்சியற்றவர்கள் (பக்குவ மற்றவர்கள்). தீமை தீமையால் வெற்றி கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கைகள் உடைய தவறான பயிற்சி பெற்றவர்கள் அவர்கள். அவர்கட்கு மறுவாழ்வு தர சுகப்படுத்தும் சிகிச்சைத் திட்டம் ஒன்று தேவையாகும்.

iii) திட்டமிட்ட குற்றங்கள்

பதில்: திட்டமிடப்பட்ட குற்றம் ஒரு முதிர்ச்சியற்ற சமூகத்தைக் காட்டுகிறது. அங்கு வெற்றி என்பது பணத்தாலும் பொருட்களாலும் அளக்கப்படுகிறது. இதனுடன் தொடர்புடையவர்களுக்கு மறுவாழ்வு தர குணப்படுத்தும் சிகிச்சைத் திட்டம் தேவைப்படுகிறது.

iv) வன்முறைக் குழுக்கள் மற்றும் வன்முறைக் குழுக்களின் போர்
பதில்: நல்ல சூழலில் விளையாடுவதற்குக் குழந்தைகட்கு நிறைய வசதிகளும், இளைஞர்கட்கு அர்த்தமிக்க திட்டமிடப்பட்ட செயல்களும் இருக்குமானால் இளைஞர் வன்முறைக் குழுக்களைத் தவிர்க்கலாம்.

v) கடமைகளிலிருந்து (பணிகளிலிருந்து) விலகி நிறறல் (Absenteeism)

பதில்: மக்கள் தாம் அழைக்கப்படாத வேலைகளைச் செய்வதால், பெரும்பாலும் பணிகளிலிருந்து விலகி நிற்கிறார்கள். அதிகப் பணம் தரும் வேலை என்று இராமல் மக்கள் தாம் விரும்பும் வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

vi) பொறாமை

பதில்: முதிர்ச்சியற்றவர்கள் பொறாமைப்படுகிறார்கள். ஏனெனில் யாரையும் போல அவர்களும் முக்கியமாவார்கள்; அவர்களிடமும் அதே அளவு உள்ளார்ந்த ஆற்றல் உண்டு இறைத் திட்டத்தில் செய்ய வேண்டிய பணி ஒன்றுள்ளது என்பதை அவர்கள் அறியாது உள்ளனர்.

vii) வெறுப்பும் இனவாதமும்

பதில்: வெறுப்பை நீங்கள் அன்பால் வெற்றி கொள்ளலாம். வெறுப்பு வெறுப்பவரையே, வெறுக்கப்படுபவரையன்று, காயப்படுத்துகிறது. இனவாதப் போக்கைப் பின்பற்றுபவர்கள் காயப்படுவர். யாரைப் பாகுபடுத்துகிறோமோ அவர்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்க உரிமை உள்ளது. அவர்கள் தவறான பதில் செயலால்—கோபத்தால்—காயப்படுத்தப்படலாம். அல்லது பாகுபடுத்தப்படும் நிலைக்கு அப்பால் வளர்ந்து ஆத்மீக ரீதியாக வலுப்படுத்தப்படலாம்.

viii) மனஉளைச்சல்

பதில்: தான் மைய இயற்கை தன் வழிச் செல்ல முடியாத பொழுது உளைச்சல் அடைகிறது. உயரிய இயற்கை பொறுமையாக இருக்கிறது; சரியான அணுகல் முறையால் அனைத்துப் பிரச்சினைகளையும் தீர்க்க முடியும் என்பதை அது அறிகிறது.

ix) துன்பம்

பதில்: இது ஓர் ஒழுங்கான பிரபஞ்சமாகும். நமக்கு வரும் துன்பங்கள் நமது வாழ்வில் ஒரு நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது—அது நமக்குச் சிலவற்றைக் கற்பிக்கிறது. அவற்றின் பாடங்களை நாம் நோக்க வேண்டும்.

கேள்வி: நீங்கள் தாராள மனப்பான்மையாளர் (liberal)? பழமைப் பற்றாளர் (conservative)?

பதில்: நல்லவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதில் நான் பழமைப்பற்றாளர். மாற்ற வேண்டும் என்பதை மாற்றுவதில் நான் தாராள மனப்பான்மையாளர்.

கேள்வி: உங்களது அரசியல், சமூகத் தத்துவம் என்ன?

பதில்: இறைநோக்கத்துடன் நமது அரசியலும் சமூகமும் இயைபு படுத்தப்பட வேண்டும்.

கேள்வி: முதலாளித்துவம் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பதில்: வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும், தேவையற்ற பொருட்களையும் உருவாக்கும் இன்றைய பொருளாதார முறை முதலாளித்துவம் என்றால் அதனை செம்மைப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். மேலும் பரவல்முறை அவசியமாகும். தொழிற்சாலைகளில் வேலைபார்ப்பவர்களே அதன் உரிமையாளர்களும் இருந்தால் பெரும்பாலான உரசல்களைத் தவிர்க்கலாம். முதலாளித்துவம் என்றால் பொதுவாகப் போட்டியாகும் — எதிர்காலத்திற்கான பணி ஒத்துழைப்பாகும்.

கேள்வி: ஜனநாயகம் சரியான அரசாட்சி வடிவம் என்று கருதுகிறீர்களா?

பதில்: ஜனநாயகம் என்பது, அது எங்ஙனம் விளக்கப்படுகிறதோ அதன்படி, மக்களால் கட்டுப்படுத்தப்படுமானால் அது சரியான அரசாட்சி வடிவமாகும். முழுமையான ஜனநாயகம் என்பது தனிநபர், அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம்... முதலிய அனைத்து நிலைகளிலும் இருக்க வேண்டும் என நான் நம்புகிறேன். அது உண்மையிலேயே இருக்குமானால்—அது இன்று இல்லை—இறைநோக்கத்துடனான இயைபாக அது இருக்கும்.

கேள்வீ: இடதுசாரிகள் என்பது என்ன? வலதுசாரிகள் என்பது என்ன? **பதில்:** சமூக மாற்றத்தை இயல்பாக நடப்பதைவிட விடைத்து; நடத்த முற்படுபவர்கள் இடதுசாரிகள் எனப் பெரிதும் அழைக்கப்படுவர். இருப்பவற்றை அப்படியே வைத்துக் கொள்ள முற்படுபவர்கள் அல்லது கடினாரத்தைப் பின்னோக்கித் திருப்ப முற்படுபவர்கள் வலதுசாரிகள் எனப் பெரும்பாலும் அழைக்கப்படுவர். அவ்விரு சாரரிடமும் பொதுவான ஒரு பண்பு உள்ளது. “இலக்குகள் வழிமுறைகளை நியாயப்படுத்தும்” என்ற தவறான தத்துவத்தில் அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். இது போர்த் தத்துவமாகும். நாம் பயன்படுத்தும் வழிமுறையே முடிவைத் தீர்மானிக்கும்* என நான் நம்புகிறேன். இது அமைதித் தத்துவமாகும். அது அனைத்து சமயங்களின் தத்துவமாகும். உங்களது தெய்வீக இயற்கை அமைதித் தத்துவத்தால் வாழ்கிறது.

கேள்வீ: கம்யூனிசம் உலகம் முழுவதையும் எடுத்துக் கொண்டு, சமயங்களை முற்றிலுமாகத் துரத்திவிடும் என நம்புகிறீர்களா? **பதில்:** நிச்சயமாக சமயம் நிலைத்து நிற்கும்; ஏனெனில் அனைத்து மானிடர்களின் இன்றும் மேன்மையான வாழ்வுக்கான அகத் தேடலாக அது உள்ளது. கம்யூனிசம் மிகவும் உயரிய நிலையில் குழும வாழ்வைப்-பகிர்தலைப்-பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. சில சிறிய சமூகங்களில் இது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதில், அது சமயத்துக்குப் பகையாக இல்லை. உண்மையில் எப்பெரிய சமூகத் திலும் அது நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. இதனை ஒரு இலட்சியக் குறிக்கோளாக வெளிப்படுத்திய நம் பெரிய சமூகம் நாட்டின் சமயத்துக்கு எதிராகச் - ஏனெனில் அது மக்களை ஒடுக்குகிறது என உணர்ந்தால் - சென்றது. பின்னர் அதுவே ஒரு சர்வாதிகாரமானது. இறையுடன் இயைபற்றுள்ளவை - இந்நாட்டிலிருந்தாலும், பிற நாடுகளில் இருந்தாலும், அனைத்து நாடுகளிலிருந்தாலும்-சிதையும் படிமுறையில் உள்ளன. அவை தமக்குள்ளேயே அழிவுக்கான விதைகளைப் பெற்றுள்ளன. பொருளாதார ஜனநாயகம் பற்றிக் கம்யூனிஸ்டுகள் உலகிற்குச் சிறிது கற்பிக்கக் கூடும்.

கேள்வீ: அணு ஆயுதப் போரைத் தொடங்கி கம்யூனிஸ்டுகள் உலகை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்துவிடுவார்கள் என நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?

பதில்: இல்லை, எந்த ஒரு நாடும் அணு ஆயுதப் போரைத் தொடங்க விரும்பும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. நம்மைச் சுற்றி

* இது மகாத்மா காந்தியின் மையக் கோட்பாடாகும்

உ.எ.எ அணு ஆயுதங்களால் ஏற்படும் விபத்தால் அணு ஆயுதப் போர் தொடங்கலாம்.

கேள்வியீ: ஒருவர் தன்னைச் தற்காத்துக் கொள்ள கராத்தே முதலிய கலைகளைப் பயில்வது நல்லதா?

பதில்: என்னுடைய ஆயுதம் அன்பாகும். அதைத் தவிர்த்து வேறு எந்த தற்காப்பு உத்தியையும் கற்பதை நான் ஒரு பொழுதும் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாது. முதிர்ச்சியற்றவர்களும் அச்சம் மிகுந்தவர்களும் கராத்தே மற்றும் பிற தற்காப்பு உத்திகளைக் கற்கின்றனர்.

கேள்வியீ: சாத்துவீகம் (passive) என்பது அமைதி என்பதாகவும் ஆக்கிரமிக்கும் தன்மை (aggressive) என்பது போர் என்பதாகவும் பொருள்படுகிறதா?

பதில்: சாத்துவீகமானவர் வன்முறையைப் பயன்படுத்த மாட்டார், ஏனெனில் அவர் பலவீனமானவர் என நீங்கள் கூறலாம். அமைதியை நாடுபவர் வன்முறையைப் பயன்படுத்த மாட்டார், ஏனெனில் அது கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலானதாகும். ஆக்கிரமிக்கும் நபர் இயைபுடன் வாழ விரும்பலாம். ஆனால் அவரது செயல்கள் மோதல்களை உண்டாக்கும்.

கேள்வியீ: மொத்தக் குற்றங்களில் 88 சதவிகிதம் ஆண்களால் இழைக்கப்படுகின்றன; அவர்களே எல்லாப் போர்களிலும் சண்டையிடுகிறார்கள். ஆம், சில விதிவிலக்குகள் இருக்கின்றன; ஆனால் பொதுவாக மகளிர் ஆடவரைவிட முதிர்ச்சி அடைந்தவர்களாகவும் சட்டத்துக்குக் கீழ்ப்படிபவர்களாகவும் உள்ளனர் என நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? மகளிர் ஆத்மீக ரீதியில் அதிகப் பரிணாம வளர்ச்சி அடைந்தவர்களா?

பதில்: “ஆடவர் முரட்டுத்தனமாக இருக்கவேண்டும்; அன்புச் சட்டப்படி நடப்பது பலவீனமானது” என ஆடவருக்குக் கற்பிக்கப்படுகிறது. “அன்புச் சட்டப்படி நடப்பது மகளிருக்குச் சரியானது” எனக் கருதப்படுகிறது. மகளிர் அங்ஙனம் இருக்க வேண்டுமென்றே பெரிதும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனர். மகளிரைப் போல ஆடவருக்கும் அதே அளவு உள்ளார்ந்த ஆத்மீக ஆற்றல் உள்ளது. ஆனால் ஆடவர் தமது வன்முறை மனப்போக்கால் அதிக ஆத்மீக வளர்ச்சி அடைய முடியாது போகிறது. நமது நாட்டில் ஆடவர்கள் போர்களில் சண்டையிடுகின்றனர், ஏனெனில் அதுவே நமது வழக்கமாக உள்ளது. ஆனால் சில நாடுகளில் பெண்களும் சண்டையிடுகின்றனர்.

கேள்வி: தவறுகள் செய்யும் குழந்தைகளைப் பெற்றோர்கள் எங்ஙனம் தண்டிக்க வேண்டும்?

பதில்: பாராட்டும், பரிசு தரும் திட்டமுமே. மிகவும் நன்றாக வேலை செய்கிறது; பரிசை நிறுத்தி வைப்பதே தண்டனையாகும்.

கேள்வி: ஒழுக்கமின்மை என்றால் என்ன?

பதில்: வழக்கத்துடன் இயைபற்றதை ஒழுக்கமின்மை என மக்கள் சில சமயங்களில் பேசுகின்றனர். இறை நோக்கத்துடன் இயைபுடன் இருப்பது உண்மையான ஒழுக்கமாகும்.

கேள்வி: மனம் என்பது அனுபவம் எழுதும் “எழுதப்படாத வெறும்” கரும்பலகையா?

பதில்: மனம் என்பது ஒரு கருவி; அது தான் மைய இயற்கையால் அல்லது தெய்வீக இயற்கையால் பயன்படுத்தப்படலாம். ஆம், நிச்சயமாக அனுபவத்தால் அது தாக்கம் பெறுகிறது.

கேள்வி: கனவுகளைப் பற்றிய உங்களது விளக்கம் என்ன?

பதில்: மனநிலையின் தேடி அலைதலாகவோ அல்லது உடல், மன அல்லது உணர்வு அழுத்தங்களின் மாயைகளாகவோ பெரும்பாலான கனவுகள் இருக்கும். அவற்றை மறந்துவிட வேண்டும். சிலவேளைகளில் ஒரு காட்சி கிடைக்கலாம்; அதனை உங்களால் மறக்க முடியாது.

கேள்வி: உங்களது வாழ்வுக்காக நீங்கள் உழைக்கிறீர்களா?

பதில்: நான் எனது வாழ்வுக்காக முற்றிலும் வித்தியாசமான வகையில் வேலை செய்கிறேன். என்னால் முடிந்ததை நான் சிந்தனையாலும், சொற்களாலும், செயல்களாலும் மானிடரது வாழ்வைத் தொடும் வகையில் நான் கொடுக்கிறேன். அதற்குப் பதிலாக மக்கள் கொடுப்பதை நான் பெற்றுக் கொள்கிறேன், ஆனால் நான் கேட்பது இல்லை. அவர்கள் கொடுப்பதால் அவர்கள் ஆசிர்வதிக் கப்படுகிறார்கள். நான் கொடுப்பதால் நான் ஆசிர்வதிக் கப்படுகிறேன்.

கேள்வி: நீங்கள் வேலை இல்லாது இருக்கிறீர்களா?

பதில்: நான் வேலை இல்லாது இருக்கிறேனா? நான் தினமும் 16 மணி நேரம், வாரத்திற்கு ஏழு நாட்கள் வேலை செய்கிறேன். நான் பணம் எதுவும் சம்பாதிப்பதில்லை. என்ன அர்த்தத்தில் நீங்கள் இங்ஙனம் சொல்கிறீர்கள்? எனக்கு பணம் சம்பாதிக்க வேண்டிய தேவை இல்லை. எனக்குத் தேவையானது அனைத்தும் கொடுக்கப்படுகிறது. இதையே நான் வேறுவிதமாக எனது வாழ்வின் வேறொரு காலத்தில் நான் செய்ய முடியும். நான் விரும்பினால்

வரிகட்டுபவர்கள் உருவாக்கும் சமூகப் பாதுகாப்பில்* சட்டப்படி நான் வாழ முடியும். ஆனால் அவர்கள் பெரிதும் தயங்கியே அதைத் தருவர். எனக்குத் தன்னார்வமாகத் தரப்படுவதில் நான் தாராளமாக வாழ முடியும். அவர்கள் கொடுப்பதற்காக ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறார்கள். நான் எனது வேலையை விரும்புகிறேன். நான் செய்ய வேண்டிய வேலை உள்ளது. நான் பேசுகின்ற பேச்சுக்கு சிலர் மிக உயரிய ஊதியம் பெறுகிறார்கள். ஆனால் அங்ஙனம் நான் ஏற்பதில்லை. நான் ஏராளமான கடிதங்கட்குப் பதில் எழுதுகிறேன்; நிறைய ஆற்றுப்படுத்துதல் செய்கிறேன். ஆற்றுப்படுத்துவதற்குப் பலர் நல்ல ஊதியம் பெறுகின்றனர். அதற்கு நான் பணத்தை ஏற்பதில்லை. நான் இப்பொழுது கல்வி மற்றும் பரவசப் பயணங்கட்கு தலைமை ஏற்கத் தொடங்கியுள்ளேன். அது இளைப்பாறிப் புத்தாற்றல் பெறும் முயற்சி போன்றதாகும். அது மக்களிடம் நல்ல விளைவுகளை ஏற்படுத்தி உள்ளது. நாங்கள் அலாஸ்காவுக்குச் சென்றதை நினைவு கூர்கிறேன் அங்கு சென்று திரும்பியவர்கள் பரவசமும் எழுச்சியும் பெற்றனர்; அதில் கலந்து கொண்ட ஒவ்வொருவரும் நல்ல காரியத்திற்கு வேலை செய்வது அல்லது தொண்டுப் பாதையில் செல்வது எனச் சிந்தித்தனர். அலாஸ்கா பயணத்தில் கலந்து கொண்ட சிலர் இன்றும் மக்களுக்கு உதவ வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றனர் என நம்புகிறேன்.

கேள்வீ: நீங்கள் ஏன் பணத்தை ஏற்பதில்லை?

பதில்: ஏனெனில் நான் ஆத்மீக உண்மையைப் பற்றிப் பேசுகிறேன்; ஆத்மீக உண்மைகள் ஒரு பொழுதும் விற்கப்படக்கூடாது - அதனை விற்பவர்கள் தங்களை ஆத்மீக ரீதியாகக் காயப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். தபால் வழியாக (நான் கேட்காது) வரும் பணத்தை நான் ஏற்கிறேன். ஆனால் அதனை நான் எனக்காகப் பயன்படுத்துவது இல்லை. அதனை அச்சிடவும் தபால் செலவுக்கும் பயன்படுத்துகிறேன். ஆத்மீக உண்மைகளை வாங்க முற்படுபவர்கள், தாங்கள் தயாராவதற்கு முன்னரே அதனைப் பெற முயல்கின்றனர். இந்த அற்புதமான மிகவும் ஒழுங்குமுறையான பிரபஞ்சத்தில், அவர்கள் தயாரானதும் அது கொடுக்கப் படுகிறது.

கேள்வீ: “ஆத்மீக உண்மையை வாங்காமல் இருத்தல்” என்பதற்குப் பின்னுள்ள கோட்பாடு என்ன?

* Social security வேலை இல்லாதவரின் அடிப்படைத் தேவைக்கு அரசு தரும் பொருளாதார ஆதரவு.

பதில்: “ஆத்மீக உண்மையை வாங்காமல் இருத்தல்” என்பதற்குப் பின்னுள்ள கோட்பாடு இதுதான்: அதனை வைத்திருப்பவர்கள் அதனை விற்க மாட்டார்; எனவே அதனை விற்பவரிடம் அது இல்லை. இவை “விலை இல்லாத முத்துக்களாகும்”. நீங்கள் ஆத்மீக உண்மைக்குத் தயாரானதும் அது உங்களுக்குத் தரப்படும். மற்றொரு புறம் நீங்கள் எப்படி கொடுக்கிறீர்களோ அப்படி உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். ஆனால் ஒரு கட்டணம் தருவது என்பது வெகுமதி தருவதாகாது. நீங்கள் யாரிடமிருந்து வாங்குகிறீர்களோ அவர்களிடம் தர வேண்டியது இல்லை; மானிடம் என்னும் உடம்பில் நாம் அனைவரும் செல்களே.

கேள்வி: நீங்கள் தனிமை உணர்வு அடைவதோ, அதைரிய மாவதோ, சோர்வடைவதோ இல்லையா?

பதில்: இல்லை, நான் ஒரு பொழுது தனிமை உணர்வு அடைவதோ, அதைரியமாவதோ, சோர்வடைவதோ இல்லை. கடவுளுடன் தொடர்ந்து உறவில் வாழும் பொழுது, நீங்கள் தனிமையாய் இருக்க முடியாது. கடவுளின் அற்புதமான திட்டம் செயல்படுவதை நீங்கள் பார்க்கும் பொழுது, எல்லா நல்ல முயற்சியும் நல்ல பலனைத் தருவதை அறியும் பொழுது, நீங்கள் அதைரியமாக முடியாது. நீங்கள் அக அமைதியைக் கண்ட பொழுது, பிரபஞ்ச சக்தியின் மூலத்துடன் தொடர்பு கொள்கிறீர்கள்; நீங்கள் சோர்வடைய முடியாது.

கேள்வி: நீங்கள் பேசுகின்ற விசயங்களை நீங்கள் எப்பொழுது கற்றீர்கள்? நாங்கள் அனைவரும் தேடுவதை நீங்கள் கண்டு பிடித்துள்ளீர்கள் என்பது தெளிவு. உங்களது தகவலின் மூலத்தை மறைக்க உங்களுக்கு உரிமை இல்லை.

பதில்: எனது தகவலின் மூலத்தை நான் ஒரு பொழுதும் மறைத்ததில்லை. ஒளிக்கு! நான் நேரடியாக ஒளியின் மூலத்திற்குச் செல்கிறேன்—நான் எந்த பிரதிபலிப்புக்கும் செல்வதில்லை. அந்த உயரிய ஒளிக்கு ஏற்ப நான் வாழ்ந்து சாத்தியமான அதிக ஒளியைப் பெற்றிட நான் முயல்கிறேன். அந்த மூலத்திலிருந்து ஒளி வருவதை நீங்கள் தவறாகக் கொள்ள முடியாது. அது முழுமையான புரிதலுடன் வருகிறது; எனவே அதனை நீங்கள் விளக்கலாம், விவாதிக்கலாம்.

கேள்வி: உங்களுக்கு எவ்வளவு வயதாகிறது?

பதில்: புனித யாத்திரையின் வழியில் பலர் எனது வயதினைக் கேட்பர். “என்னுடைய வயதை நான் அறியேன்; அதனை ஆராய்ந்து கண்டிடவும் நான் திட்டமிடவில்லை” என அவர்களிடம்

கூறினேன். நான் பிறந்த தேதி எனக்குத் தெரியும். அது எனது நினைவோடையின் ஓரத்தில் உள்ளது. ஆனால் நான் அதனை வெளியில் கூறமாட்டேன். அதனால் என்ன பயன் விளையும்? பலர் எனது பழைய பெயரையும் கற்பனை செய்ய முயன்றுள்ளனர். மிகவும் சுவையான ஊகம் நான் அமெல்லா எர்தார்ட் (Amelia Earhart) என்பதாகும். எனது வயது எனது மனதை விட்டுப் போய் விட்டதற்கு நான் நன்றியுள்ளவளாக இருக்கிறேன். நான் எனது பிறந்த நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிருந்தவரை நான் வயதாவதைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினேன்; எனக்கு வயதாயிற்று. வயது என்பது ஒரு மனநிலை. நான் என்னை வயதற்றவளாகக் கருதுகிறேன். அதுவே நான் பிறருக்குத் தரும் ஆலோசனையாகும். நீங்கள் விரும்புமளவுக்கு உங்களுக்கு வயதாகட்டும்; அதற்குப் பின்னர் வயதை உருவாக்குவதை நிறுத்தி விடுங்கள்.

நான் எனது கிரக, நட்சத்திர நிலைகளைத் தருவதில்லை. நான் ஒரு கிரகத்தால் தள்ளவிடப்படுகிறேன் என உண்மையிலேயே நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? உங்களுக்கு தெய்வீக இயற்கை எப்பொழுதும் சுதந்திரமாக உள்ளது—உங்களது தான் மைய இயற்கையே சுதந்திரமாக இல்லை. நான் எனது கிரக நிலையைத் தராததற்கு இரு காரணங்கள் உண்டு. ஓர் ஆர்வமான ஜோதிடர் ஒரு ஜாதகத்தை என்மீது ஏற்றக்கூடும். இது எவ்வளவு பெரிய கால விரையம். எனது பிறந்த நேரம் அறியப்படுமானால், பிறந்த நாள் வாழ்த்து அட்டைகளால் நான் மூழ்கடிக்கப்படுவேன்; கிறிஸ்துமஸ் காட்டுகளால் நான் இப்பொழுது அடித்துச் செல்லப்படுவது போன்றது அதுவாகும். அதற்குப் பதில் எழுத வருடந்தோறும் நான் இரு வாரங்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிவரும்.

கேள்வீ: உங்களது உண்மைப் பெயரும் பின்னணியும் என்ன? பதில்: அமைதி யாத்திரி என்பதைத் தவிர்த்து வேறொரு பெயர் இல்லை. எனக்கு வீடு என்று ஒன்று இல்லை; கடிதங்களை முன்மொழிந்து அனுப்பி வைப்பதற்கான முகவரி மட்டுமே உண்டு: “கொலொலின், நியூஜெர்சி”. எனது பின்னணியைப் பற்றி இதனை மட்டும் குறிப்பிடுவேன், நான் ஒரு ஏழைக் குடும்பத்திலிருந்து வந்தேன்; முறையான கல்வி மிகவும் குறைவு, சிறப்பான திறன்கள் இல்லை; வழிகாட்டுதல்படி நான் வாழ்கிறேன்..

கேள்வீ: உங்களுக்குக் குழந்தைகள் உண்டா?

பதில்: நான் குடும்ப வாழ்வுக்குள் அழைக்கப்படவில்லை. பெரும்பாலானோருக்கு அத்தகு அழைப்பு உண்டு. காதலிக்கிறார்கள்; ஒரு குடும்பமாக ஆகிறார்கள். அது என்னுடைய அழைப்பன்று;

குடும்ப வாழ்வுக்கு அழைக்கப்படாத சிலர் உள்ளனர். திருமண மாகாத மகளிர் சிலர் ஆடவரை வெறுப்பவராக உள்ளனர். நான் இன்றோ, என்றோ அங்ஙனம் இருந்ததில்லை. நான் ஆடவருடன் எப்பொழுதும் நல்லுறவு கொண்டுள்ளேன்.

கேள்வி: உங்களிடம் எவ்வாறு இவ்வளவு ஆற்றல் உள்ளது?

பதில்: நீங்கள் அக அமைதியை அடைந்ததும் உங்களுக்குச் சிறப்பான ஆற்றல் கிட்டுகிறது - நீங்கள் அதிகம் கொடுக்க, அதிகம் பெறுகிறீர்கள். நீங்கள் உங்கள் அழைப்பைக் கண்டதும் நீங்கள் இலகுவாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் வேலை செய்வீர்கள். உங்களுக்கு சோர்வே ஏற்படாது.

கேள்வி: தலைமுறை இடைவெளி மாணவர்களுடன் நீங்கள் உறவு கொள்வதைத் தடுக்கிறதா?

பதில்: அது ஒரு விழுமிய (value) இடைவெளி; தலைமுறை இடைவெளி அன்று. சமூகத்தின் தவறான விழுமியங்களான போர், பொல்லாங்கு, பொருள் முதல்நிலை, பொய்மை ஆகிய தவறான விழுமியங்கட்கு எதிராக மாணவர்கள் கிளர்ந்தெழுதி றார்கள். நான் இந்தப் பொய்யான விழுமியங்களை ஆதரிக்காத தால், மாணவர்களுடன் உறவு கொள்வதில் எனக்கு எந்தச் சிக்கலும் இல்லை.

கேள்வி: நீங்கள் ஜோதிடத்தை நம்புகிறீர்களா?

பதில்: ஜோதிடத்தை விளக்குவதை நோக்கும் பொழுது அது தான் மைய இயற்கையால் ஆளப்படும் வாழ்வைப் பற்றிய சில தகவல்களைத் தருகிறது. ஜோதிடத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள தான் மைய இயற்கையில் மிகவும் மூழ்கி, பின் அதைத் தாண்டு வதில்லை.

கேள்வி: ஒரு பிரச்சினையை எதிர்கொள்ளும் பொழுது, அதனைப் பற்றி நான் அறிவுப் பூர்வமாக எதுவும் செய்ய முடியுமா?

பதில்: உடல்நலம் பற்றிய பிரச்சினையை நீங்கள் எதிர்கொண்டால், “நான் எனது உடலைத் தவறாகப் பயன்படுத்தினேனா?” என்ற கேள்வியை உங்களையே கேளுங்கள். நிதிப் பிரச்சினையை நீங்கள் எதிர்கொண்டால், “நான் எனது வரம்புகளுக்குள் வாழ்ந் தேனா?” என உங்களையே கேளுங்கள். உளவியல் பிரச்சினையை நீங்கள் எதிர்கொண்டால் “கடவுள் விரும்பியவாறு நான் நேசிக்கி ரேனா?” என உங்களையே கேளுங்கள். நிகழ்காலத்தில் நீங்கள் செய்வதே எதிர்காலத்தை உருவாக்குகிறது. எனவே ஓர் அற்புத மான எதிர்காலத்தை உருவாக்க நிகழ்காலத்தைப் பயன்படுத்துங்கள்.

கேள்வி: பிறர் சொல்வது மற்றும் செய்வதற்குத் தவறான பதில் செயல்களைச் செய்து நான் மிகவும் துன்பப்படுகிறேன்.

பதில்: எல்லாவற்றையும் நீங்கள் புரிந்து கொண்டால் உங்களது தவறான பதில் செயல்கள் அனைத்தும் பரிவாக மாறும். உங்களிடம் தவறான பதில் விளைவுகளைத் தூண்டுபவர்கள் இயைபற்று உள்ளனர்; அவர்களுக்கு அன்பு தேவைப்படுகிறது. ஆம், அன்பு செலுத்தப்படுவது மிகவும் முக்கியமாகும். ஒவ்வொரு பிரச்சினையையும் அன்புடன் சந்தியுங்கள்; அதனை உங்களால் கையாள முடியும். ஒருவர் மிகவும் இழிவான தாழ்ந்த செயலை எனக்குச் செய்தால், அவர்மீது நான் ஆழமான பரிவைக் கொள்கிறேன்; அவருக்காக பிரார்த்தனை புரிகிறேன்—வெறுப்பான அல்லது கோபமான பதில் செயலால் நான் என்னைக் காயப்படுத்திக் கொள்வதில்லை.

கேள்வி: சுய கட்டுப்பாடு உண்மையில் செயல்படுமா?

பதில்: அக அமைதியை நோக்கி நடக்கும் பொழுது அப்பாதையானது எளிமையாகத் தோன்றாமலிருக்கலாம்; ஆனால் நடந்து முடிந்த பிறகு அதனைத் திரும்பிப் பார்த்து சிந்தித்தால், “அக அமைதி என்னும் மாபெரும் அருளாசியை மிக எளிதாகப் பெற்றோம்” என வியப்போம்.

கேள்வி: பெருந்தீனியரை, தவறாக உணவுகளைச் சாப்பிடுபவரை என்ன செய்வது?

பதில்: அவர் இந்தப் பிரச்சினையை உணர்ந்து, அதைச் சரி செய்ய விரும்பினால், அவர் நல்ல, முழுமையான உணவுகளையே* உட்கொள்ள வேண்டும். உங்கள் வாழ்வில் உணவை ஒரு சிறிய பகுதியாக ஆக்குங்கள், வாழ்வை பொருள் மிக்க விக்யங்களால் நிரப்புங்கள். உணவைப் பற்றிச் சிந்திக்கவே உங்களுக்கு நேரம் இருக்காது.

கேள்வி: அமைதியை நாடகமாகத் தருவது எங்ஙனம்?

* முழுமையான உணவு என்பது கோதுமை, கைக்குத்தல் அரிசி, காய்கறிகள், கீரைகள், பழங்கள், கொட்டைகள், பருப்பு வகைகள் (இவைகளை மிதமாக வேக வைத்து மசாலா சேர்க்காது சமைக்க வேண்டும்)... முதலியன. ஐஸ்கிரீம், கேக், சாக்லெட், காபி, தேநீர், பாட்டில் பானங்கள், இனிப்பு வகைகள், வறுக்கப்பட்ட மசாலா உணவுகள், பதப்படுத்தப்பட்ட உணவுகள், பிஸ்கட்டுகள், தீனிவகைகள் முதலியன தீமை தரும் தவறான உணவுகளாகும். மது, போதைப் பொருட்கள், புகையிலை முதலியன முற்றிலும் விலக்கப்பட வேண்டும். நாம் விழிப்புணர்வு பெற “கொள்ளு உண்பதைக்” கைவிடுவோம் ஒவ்வொருவரும் அவரது தேவைக்கேற்ற சரியான உணவைத் தேர்வு செய்ய வேண்டும்.

பதில்: நடமாடும் நாடக அரங்கைப் பயன்படுத்தி அமைதியை நாடகமாகக் கொண்டு செல்வது ஒருவழி என நினைக்கிறேன். அமைதிக்காகக் கலைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என நீண்ட காலமாக நான் சிந்தித்து வருகிறேன். சொற்பொழிவுகளை ஒரு சிலரே கேட்பர். சுவையான கையேட்டைத் தந்தால் இன்னும் அதிக மனவர்கள் முழுமையாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ படிப்பர். தொலைக்காட்சி, வானொலி ஆகியவற்றின் வழி அமைதிச் செய்தியை அமைதியாளர் கொண்டு சென்றால் அது இன்னும் பலரைச் சென்று சேரும். அமைதிக்காக நாடகம் அல்லது தோற்பாவைக் கூத்து முதலியவற்றை மக்கள் தாம் இருக்குமிடத்திலிருந்து பார்க்கும்படி நடத்துவது எல்லோருக்கும் அது சென்று சேர உதவும்.

கேள்வி: நமது சிந்தனைகளுக்கும் உணர்வுகளுக்கும் நாமே பொறுப்பாவோமா? நமது நடத்தைகளுக்கு நாம் பொறுப்பாவதிலிருந்து அது எங்ஙனம் அடிப்படையில் மாறுபடுகிறது.

பதில்: ஆத்மீக ரீதியாகப் பார்ப்போமேயானால் தவறான நடத்தையினால் துன்பப்படுவதுபோல எதிர்மறைச் சிந்தனைகள் மற்றும் உணர்வுகளால் நீங்கள் துன்பப்படுவீர்கள். எவ்வாறாயினும் நீங்கள் அறிந்தும் செய்யாதிருந்தால் அதிகத் துன்பப்படுவீர்கள். ஆம், இந்த மூன்றுக்கும் நீங்களே பொறுப்பு.

கேள்வி: ஓய்வு பெறுவது என்பது ஒருவருக்கு என்ன பொருள் படும்?

பதில்: ஓய்வு பெறுவது செயலிலிருந்து நின்று விடுவதன்று; ஆனால் அது பணிமாற்றமேயாகும்—வாழ்வை முழுவதுமாகத் தொண்டுக்குத் தருவதாகும். எனவே அது உங்கள் வாழ்வின் மிகவும் அற்புதமான காலமாக இருக்கும்—நீங்கள் மிகுந்த மகிழ்வுடன், அர்த்தமுள்ள வகையில் சுறுசுறுப்பாக இருப்பீர்கள்.

கேள்வி: எனது வாழ்வு வெறுமையாகத் தோன்றும் பொழுது நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?

பதில்: உங்களது வாழ்வு வெறுமையாகத் தோன்றினால் உங்களுக்கு ஓர் அற்புதமான வாய்ப்பு உள்ளது. பெரும் பாலோரது வாழ்வு குறைந்தபட்ச ஒரு பகுதியாவது நல்லது அல்லாத விசயங்களால் நிரம்பியுள்ளது. உங்களது வாழ்வு வெறுமையாகத் தோன்றினால், அதனை நல்லவற்றாலேயே நிரப்புவதற்கு ஓர் அற்புத வாய்ப்புக் கிட்டியுள்ளது.

கேள்வி: அச்சத்தை எது வெற்றி கொள்ளும்?

பதில்: சமய மனப்போக்கு அச்சத்தை வெற்றி கொள்கிறது. சகோதர மானிடரிடம் அன்பு காட்டும் மனப்பாங்குடன்

இருந்தால், அவர்களிடம் நீங்கள் அஞ்சமாட்டீர்கள். முழுமையான அன்பு அச்சத்தை நீக்குகிறது. கடவுளிடத்துக் கீழ்ப்பாடிதலுள்ள மனப்பாங்கு, கடவுளது இருத்தலைப் பற்றிய இடைவிடாத விழிப்புணர்வை உங்களிடம் கொண்டு வரும்; பிறகு அச்சம் நீங்கி விடும். நீங்கள் அழிக்கப்படக்கூடிய உடலை அணிந்து மட்டும் உள்ளீர்கள் என்பதை அறியும்பொழுது—நீங்கள் அவ்வுடலை இயக்கும் உண்மை; அதனை அழித்துவிட முடியாது என்பதை அறியும் பொழுது—நீங்கள் எங்ஙனம் அச்சப்படுவீர்கள்?

கேள்வீ: வெளியில் தனியே இருக்கும்பொழுது இருட்டிற்கு அஞ்சுவது போன்ற சிறிய அச்சங்களை நான் எங்ஙனம் வெற்றி கொள்ள முடியும்?

பதில்: நான் இருளை எப்பொழுதும் நட்புடன் இருப்பதாகச் சிந்திக்கிறேன். அது தூங்குவதற்கு ஏற்ற நல்ல ஓய்வு நிலையைத் தருகிறது. இருள் சூழ்வதைக் கவனியுங்கள் என நான் ஆலோசனை கூறுவேன்; சூரியன் அஸ்தமனமாவதையும், முதலாவது நட்சத்திரத் தையும் பாருங்கள். இருளுடன் பழகிக் கொள்ளுங்கள்—உண்மையில் அச்சம் என்பது அறியாததைப் பற்றிய அச்சமேயாகும்.

கேள்வீ: அனைத்து மானிடரும் அச்சத்தை அனுபவிக்கின்றனர் என உளவியல் மருத்துவர்கள் கூறுகிறார்கள்; ஆனால் நீங்கள் எதைப் பார்த்தும்—மரணத்தைப் பார்த்துங் கூட—அஞ்சுவது இல்லை என கூறுகிறீர்கள். நீங்கள் எவ்வாறு முழுவதுமாக அச்சமற்று உள்ளீர்கள்? பிற மக்களை விட நீங்கள் உங்கள் மனதின் மீது அதிகக் கட்டுப்பாடு வைத்திருக்கிறீர்கள்?

பதில்: நாம் ஏதோ ஒரு வகையில் கற்றுக் கொண்டளவு நமது ஆரம்ப கால வாழ்வில் அச்சத்தை அனுபவிக்கிறோம். உங்களது மனம், உங்களது உடம்பும் உணர்வுகளும்கூட, தெய்வீக இயற்கையால் போதுமான அளவு கட்டுப்படுத்தப்பட முடியும்; தான் மைய இயற்கையால் இங்ஙனம் கட்டுப்படுத்தப்பட முடியாது. நீங்கள் உண்மையில் மக்களை நேசித்தால், அவர்களிடம் அஞ்ச மாட்டீர்கள். தெய்வீக விருப்பத்துடன் இயையப்பட்டு நீங்கள் வாழ்ந்தால், அச்சம் நீங்கிவிடும். உங்களுக்குள் நித்தியமானது எது என்பதை நீங்கள் இனங்கண்டுவிட்டால் மரணத்தைக் கண்டு நீங்கள் அஞ்சமாட்டீர்கள். நீங்கள் அச்சப்பட்டால், உங்கள் வாழ்வானது தான் மைய இயற்கையால் ஆளப்படுகிறது. மனதின் பெரிய முயற்சியால் அச்சப்படாத வகையில் உங்களைப் பயிற்சி செய்து கொள்ளலாம்—ஆனால் தெய்வீக இயற்கையால் நீங்கள் ஆளப்படும் பொழுது, நீங்கள் அச்சப்படமாட்டீர்கள்.

கேள்வி: எனது வாழ்க்கைக்கு அதிகப் பொருள் (அர்த்தம் - meaning) கிடைக்க நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?

பதில்: எனது யாத்திரை தொடங்குவதற்கு 15 ஆண்டுக்குமுன், எவ்விதத் தயக்கமுமின்றி எனது வாழ்வைத் தருவதற்கு நான் முழுவதுமான விரும்பியதை உணர்ந்தேன். ஒவ்வொரு காலையும் நான் கடவுளைப் பற்றி நினைத்தேன். எனக்கு கிடைத்த ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் நான் தொண்டு செய்வதற்கு என்ன வாய்ப்புள்ளது என பார்த்தேன். ஒவ்வொரு நாளும் எவ்வளவு நல்ல காரியம் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு செய்தேன் - இனிமை யான சொல் மற்றும் மகிழ்வான புன்முறுவலின் முக்கியத்துவத்தை மறக்கவில்லை. என்னால் கையாள முடியாததாக தோன்றிய பெரிய விசயங்களுக்காக நான் பிரார்த்தனை செய்தேன் - சரியான வழிபாடு சரியான செயலைத் தூண்டுகிறது. எனது வாழ்வு மலர்ந்தது. நீங்களும் முயற்சி செய்யுங்கள்.

கேள்வி: ஒருவரது வாழ்வை எங்ஙனம் மேம்படுத்த முடியும்.

பதில்: விடைகளுக்காக உங்களுக்குள் பாருங்கள்-உங்களது தெய்வீக இயல்பு-உங்களது அக அமைதி-அனைத்து விடைகளையும் அறியும். உங்களது வாழ்வை தெய்வீக சட்டத்துடன் இயைபுபடுத்த நேரத்தைச் செலவிடுங்கள். தீமையை நன்மையால் பொய்மையை உண்மையால், வெறுப்பை அன்பால் வெல்லப் பணியாற்றுங்கள், உங்களுக்கு ஒரு நல்ல வாழ்க்கை முறையை ஏற்படுத்திட பாடுபடுங்கள். நீங்கள் குடும்பத்திற்குள் உள்ளீர்களோ, இல்லையோ பின்கண்ட விசயங்கள் முக்கியமானவை 1) வாழ்வதற்கான ஒரு வழி, அது சமுதாயத்தில் பயனுள்ள பணியாக இருக்க வேண்டும் 2) நல்ல வாழ்க்கைப் பழக்கங்கள்-ஓய்வு, உடல் பயிற்சி, நல்ல உணவுப் பழக்கம், ஆனால் இவற்றுக்கு மேலாக நல்ல சிந்திக்கும் பழக்கம் முதலியன; எதிர்மறைச் சிந்தனைகள் கூடாது. 3) வாழ்க்கையில் பரவசமுட்டும் விசயங்கள்-உங்களை உயர்த்தும் விசயங்கள்; அழகான சொற்கள் இனிமையான இசை, இயற்கையின் அழகை ரசித்தல் 4) எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு தொண்டு செய்யுங்கள்; முடிந்தளவு பிறருக்கு உதவுங்கள்-இவ்வுலகில் நீங்கள் எவ்வாறு கொடுக்கிறீர்களோ அவ்வாறு பெறுகிறீர்கள்.

கேள்வி: பலர் இயைபற்று இருக்கும்பொழுது எனது வாழ்வை மேம்படுத்துவது எங்ஙனம் உதவும்?

பதில்: மக்கள் மேம்படவே மானிடம் மேம்படும். நீங்கள் முன்னேறும் பொழுது உங்களைச் சுற்றியுள்ளவர்களை தமது வாழ்வை மேம்படுத்த விரும்பும்படி பரவசப்படுத்தலாம். **இயைபற்ற பலரை**

விட, கடவுளுடன் இயைபுடைய சிவரின் ஆற்றல் மிகவும் வலுவானது என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

கேள்வீ: என்னைப் போன்ற ஒரு சிறியவர் அமைதிக்காக என்ன செய்ய முடியும்?

பதில்: இவ்வகையில் இன்று வாழும் கோடான கோடி மக்களுக்கு நான் சொல்வேன், சிறியவர்கள், தனியாகவும், கூட்டாகவும் செய்யக் கூடிய குறிப்பிடத்தக்க விசயங்கள் பல உள்ளன. எனது சகோதர மானிடருக்கு சாத்தியமான அளவு தொண்டு புரிய எனது வாழ்வை நான் அர்ப்பணித்த பொழுது, ஒருவர் அங்கதமாகக் கூறினார்: “நீங்கள் என்ன செய்ய முடியும் என நினைக்கிறீர்கள்?” நான் பதில் கூறினேன், “நான் சிறியவள் என்பது எனக்குத் தெரியும்; நான் சிறிய செயல்களையே செய்ய முடியும் ஆனால் செய்யப்பட வேண்டிய சிறிய விசயங்கள் உலகில் நிறைய உள்ளன.” செய்வதற்கு உகந்த சிறிய செயல்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் எனக்கு எப்பொழுதும் சிரமமில்லை. நான் யாத்திரையைத் தொடங்கிய பொழுது நான் மிகவும் பெரிய விசயங்களைக் கேட்டேன். ஒருவர் என்னிடம் அப்பொழுது சொன்னார், “நீங்கள் இதற்குச் சந்திரனையே கேட்கலாம்”. ஆனால் நான் பதிலுரைத்தேன், “சிறிய வர்களான நம்மைப் போன்ற போதுமானவர்கள் பலர் சேர்ந்து கேட்டால் மிக மிகப் பெரிய விசயங்களையும் அடைய முடியும்”.

நான் இதனை உங்களுக்குச் சொல்ல முடியும்: “நிகழ் காலத்தை வாழுங்கள்; செய்ய வேண்டியது என அறிந்த விசயங்களைச் செய்யுங்கள். முடிந்த நல்ல காரியங்களைத் தினமும் செய்யுங்கள். எதிர்காலம் மலரும்”.

15. அமைதியை நோக்கி

1. கிறித்துவத் தேவாலயம்**

அவன் சொன்னான், “ஆம், நிச்சயமாக நான் கூறுவது தவறாகலாம் ஆனால் நான் ஆச்சரியப்பட மாட்டேன்; இதுதான் மிகப் பெரும் கிறித்துவ தேவாலயமாகில்- மானிடர் இதுவரை கட்டியவற்றில்.”

* அமைதி யாத்திரியின் கவிதைகள்

** அமைதி யாத்திரி கிறித்துவத்தை முன்னிறுத்திப் பேசுகிறார். இதுவே பிற சமயங்கட்கும் பொருந்தும்.

நமது இசைக் கருவிகள் தான் யிகச் சிறந்தவை;
 நமது பாடற்குழு அற்புதமாகப் பாடுகிறது;
 வண்ணம் தீட்டப்பட்ட கண்ணாடிச் சன்னல்களும்-விலைமதிப்பற்ற
 சமய உரைமேடையும்-நீங்கள் காண்பதில் யிகச் சிறந்தது.
 ஆனால் இங்கு செல்வந்தர்களே வரவேற்கப்படுவர்;
 பழிதூற்றுக்கின்ற வதந்திகளை நிறைய நான் கேட்கிறேன்;
 விலைமிகுதியான சமய உரை மேடையிலிருந்து,
 போரைப் பெருமைப்படுத்திப் போதகர் பேசுகிறார்.
 “கிறித்துவ தேவாலயத்தில் இதைவிட அதிகமானது வேண்டுமா?”
 பெருமைபுடன் அவன் என்னிடம் சொன்னான்.
 “ஒரே ஒரு விசயம் மட்டும்”, நான் பதிவூரைத்தேன்
 “கிறித்துவம்!”

2. மானிடர் இல்லா உலகம்

எனக்கு முன்னால் கலகலவென விழுமிய ஆறு ஓடியது.
 எனக்கு பின்னால் மரங்களை அணிந்த அமைதியான மலைகள்.
 “மனிதன் சொல்கிறான் இது எனது உலகம்”, நான் சிந்தித்தேன்.
 “ஆனால் மனிதர் இல்லாத காலம் ஒன்று இருந்தது.
 இந்தப் பழைய உலகம் அவனில்லாமல் இதே மாதிரி இருந்ததா?”
 “நான் பாய்ந்து கொண்டிருந்தேன்”, முணுமுணுத்தது நதி.
 “நான் உறுதியாக நின்றிருந்தேன்”, மலை இரகசியம் பேசியது.
 “மனிதன் இன்று”, நான் நினைத்தேன், “ஓ அழவில்லை உறுதியுடன் நிற்கின்றான்.
 யில்லியன் கொடூரமான பொருட்களை அவன் உருவாக்கினான்-
 ஒவ்வொன்றும் முந்தியதைவிட யிகவும் ஆபத்தானது;
 தன்னையே அழிப்பதில் அவன் வெற்றி அடைந்தால்
 எனது உலகம் என்று அவன் கூறும் இவ்உலகம் அவனின்றி நுட்குமா?”
 “நான் இன்னும் பாய்ந்து கொண்டிருப்பேன்”, என முணுமுணுத்தது ஆறு.
 “நான் உறுதிபட நிற்பேன்” என இரகசியம் பேசியது மலை.

3. போர்க்காய்ச்சல்

பயங்கரமான விழிஇழந்த நிலை-

அது உனது எதிரியைப் பேயாகக் காட்சி தர வைக்கிறது;
 அவனுக்கு நீ பேயாகக் காட்சி தருகிறாய்-
 போர்க் காய்ச்சல்.

அச்சம் தரும் மனநலம் கெட்ட நிலை-

அது ஒரு செயலை மகத்தான உத்தியாக உனக்கு ஆக்குகிறது;
 எதிரிக்கு அதுவே மோசமான துரோகச் செயல்-
 போர்க் காய்ச்சல்.

பயமுறுத்தும் குடிபோதை நிலை-

அது கெட்டது சரிவெனத் தோன்றும் வரை மனதைக் குழப்பும்;
 வெறுப்பு நல்லதாகவும், கொலை அறமாகவும் தோன்றுகிறது-
 போர்க் கா

திகிலூட்டும் பயங்கர நோய்.

அதற்கு எந்த சிகிச்சையும் நாடப்படவில்லை, ஆனால் மாறாக;
அந்நோயைப் பரப்ப வழி தேடப்படுகிறது-
போர்க் காய்ச்சல்.

4. படைக்கு ஆள் திரட்டல்

நெடுங்காலத்திற்கு முன்பு, மானிடர் வெறும் காட்டுயிராண்டுகளாக
இருந்தபொழுது

அவர்கள் ஒருவர், அல்லது இருவரைச் சாகத் தேர்ந்தெடுத்தனர்;
தொடர் என்னும் புயல் கடவுளுக்குப் பஸியிடுவதற்காக.

ஆனால் இப்பொழுது அவர்கள் நாகரீகமாகி விட்டார்கள்,
கிறிஸ்தவர்களானார்கள்.*

அவர்கள் ஒரு மில்லியன் அல்லது இரண்டு மில்லியன்
மக்களைச் சாகத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்;

போர் என்னும் இரக்கமற்ற கடவுளுக்குப் பஸியிடுவதற்காக.

5. போர்

அச்சம் தரும் போர்க்களத்திற்கு, என்னைக் கட்டாயப்படுத்தி அனுப்பினர்.
எனது எதிரி என அவர்கள் கூறிய ஒரு மனிதனைச் சந்தித்தேன்-
அவனை எனது வாளால் அறுத்தேன்!

நான் அவ்வுடலை இழுத்த பொழுது, அவனது இரத்தம்
பீறிட்டுப் பாய்ந்தது;

நான் உடனே அகச்சான்றின் கொடிய சித்திரவதைக்குள்ளானேன்.
“நான் ஒரு மனிதனைக் கொன்று விட்டேன்!” நான் சொன்னேன்:

அவன் மெலிந்தும் இளமையாகவும் என்னைப் போல்
அச்சத்துடனும் இருந்தான்,

அவர்கள் சொன்னது போல அவன் ஒன்றும் பேயல்ல -

“அவர்கள் உன்னைக் கொல்ல என்னை அனுப்பினார்கள்”,
அவன் பெருமூச்செறிந்தான்

“ஓ, கடவுளே! நீ அவ்வாறு செய்திருப்பாய் என விரும்புகிறேன்”,
நான் உறுதியாகக் கூறினேன்.

“ஏன், நான் எதற்காகச் சண்டையிடுகிறேன் என்பதைக்கூட
நான் அறியேன்!”

“நானும் தான்”, அவன் தன் இறுதி மூச்சை விட்டான்; இறந்தான்.

6. வெற்றியாளர்

மானிடர் எற்படுத்திய அழிவுக்கு நடுவில்

இயற்கை அமைதியாக நடக்கிறது.

சாவோரின் மரண ஓசையுடன் துப்பாக்கிகளின் இடிமுழக்கம்,
மாரிக்காலம் வந்து செல்கிறது.

* அவரவர் சமயத்தின் பெயரை “கிறிஸ்தவர்களானார்கள்” என்பதற்குப் பதில் சேர்த்துக் கொள்ளவும்.

உடைந்த துப்பாக்கியின் முனையைச் சுற்றி
 மெல்லிய இளம் புற்கள் தலைதூக்கிகின்றன;
 நொறுங்கிய மண்டையோட்டின் கண் வழியே
 பொன்னிறப் பூக்களை உடைய ஒரு செடி வளர்கிறது.

7. ஒரு மனச்சான்றின் போர்ப்பணி எதிர்ப்பாளருக்கு
 கடவுள் உலகைப் பார்த்தார்;

ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து எழுபத்தி இரண்டு
 மானிடர் வெறுப்பால் மிருகமாவதை கடவுள் கண்டார்.
 யாரும் கடவுளிடம் உண்மையாக இல்லை.
 கடவுள் மானிடர் இரத்தம் சிந்துவதைப் பார்த்தார்-
 அளவற்ற துன்பத்தை விளைவிக்கின்றனர்,
 கடவுள் இரகசியமாக முணுமுணுப்பதை நான் கேட்டேன்,
 “நான் அவர்களுக்காகப் பேசியது வீண்!”

ஆனால் பின்னர் கடவுள் ஒரு வீரமான மனிதரை ஒற்றறிந்தார்-
 திட்டப்பட்டு, இழித்துரைக்கப்பட்டு தனியாக அவர் இருந்தார்
 ஏனெனில் அவர் வெறுக்கவும் கொல்லவும் மாட்டார்;

ஒரு சிறைதான் அவரது வீடாகும்;
 அவரது இலட்சியம், செல்வத்தைச் சம்பாதிப்பதன்று,
 ஆனால் சகமானிடருக்குத் தொண்டு புரிவதாகும்.
 கடவுள் இரகசியமாக முணுமுணுப்பதைக் கேட்டேன்,
 “அவரில் நான் மீண்டும் வாழ்கிறேன்!”

8. பேராசை (மானிடர் அல்லது நாடுகளின் கதை)

இரண்டு மனிதர்கள் இருந்தனர்.

அவர்கள் எல்லைக்கோடு பற்றி மோதினர்.
 ஒருவன் சொன்னான், “அந்த நிலம் எனக்குச் சொந்தம்!”
 மற்றவன் சொன்னான், “அது என்னுடையது!”

எனவே அவர்கள் சண்டையிட்டனர், சண்டையிட்டனர்,
 இரண்டு காட்டு மிருகங்கள் போல;

அய்யோ! சிந்தப்பட்ட அந்த இரத்தம்!
 ஒருவன் குற்றயிராகி ஊனமுற்று விழுந்தான்,
 மற்றொரு மனிதன் இறந்து போனான்!

ஊனமுற்றவன் துன்பத்தில் வாழ்ந்தான்,
 நம்பிக்கையிழந்து அவன் கதறினான்,
 “நாம் எவ்வளவு பெரிய முட்டாள்கள், மிகுந்த பேராசையாய்
 இருந்தோம்!

நாம் இருவரும் பகிர்ந்து கொள்ள ஏராளமானது இருந்தது!

9. உங்கள் எதிர்காலம்

இவ்வலகில் நீங்கள் கொடுப்பதுபோல உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்;
 நீங்கள் மன்னிப்பது போல மன்னிக்கப்படுவீர்கள்-
 நீங்கள் உங்கள் வழியில் செல்லும் பொழுது,

230 / அக அமைதி முதல் உலக அமைதி வரை

ஓவ்வொரு அழகிய நாளின் ஊடேயும்,
உங்களது எதிர்காலத்தை நீங்கள் இன்று வாழ்வதால்
உருவாக்குகிறீர்கள்.

10. அமைதி யாத்திரியின் பொன் மொழிகள்

நன்றிகூறுதலைக்கூட எதிர்பார்க்காது கொடுப்பவர்கள்
ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவர்கள்
அவர்கள் பூரணமாக வெகுமதி பெறுவர்.

தான் அறிந்த நல்லவை ஒவ்வொன்றையும் செயல்படுத்துபவர்
ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவர்கள்,
அவர்களுக்கு மேலான உண்மைகள் வெளியிடப்படும்.

பலன் கருதாது கடவுளது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவர்கள்
ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவர்கள்,
அவர்களுக்கான மன அமைதி மகத்தானதாக இருக்கும்.

சுமாளிடரை நேசிப்பவர்கள், நம்புவவர்கள் ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவர்கள்
அவர்கள் மானிடரின் நல்லதை அடைவார்கள்;
அன்பான பதில் பெறுவார்கள்.

உண்மையைக் காண்பவர் ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவர்கள்,
அவர்கள் உடலாகிய ஆடையன்று; அதைச் செயல்படுத்தும்
ஆத்மாவே உண்மையானது, அழிவற்றது என்பதை அறிவார்கள்.

நாம் மரணம் என்றழைக்கப்படும் மாற்றம் உலக வாழ்வின்
வரையறைகளிலிருந்து விடுதலை என்பதை உணர்ந்தவர்கள்
ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவர்கள்,
நாம் நேசிப்பவர் மகத்தான மாற்றத்தை அடைவதை அவர்கள்
கொண்டாடுவர்.

தமது வாழ்வை அர்ப்பணித்து ஆசிர்வாதம் பெறுபவர்கள்
ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவர்கள்,
அவர்கள் மேலே செல்ல வேண்டிய பாதையின் சிரமங்களை
வெற்றி கொள்ளும் தீரமும் பற்றுறுதியும் உடையவர்கள்,
அவர்கள் இரண்டாவது ஆசிர்வாதத்தைப் பெறுவார்கள்.

அக அமைதியை தேடும் சுயநல நோக்கமின்றி ஆன்மீகப் பாதையில்
முன்னேறுபவர்கள் ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவர்கள்,
அவர்கள் அக அமைதியை அடைவார்கள்.

சொர்க்க ராஜ்ஜியத்தின் கதவுகளை முரட்டுத்தனமாக அணுக
முற்படுவதைவிட
பணிவுடனும், அன்புடனும், தூய்மையுடனும் அணுகுபவர்கள்
ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவர்கள்,

அவர்களே நேரே உள்ளே செல்வர்.

11. அன்பு ஊற்று

அன்பு ஊற்று

நீதான் என் மூலம்-

உன் விருப்பத்தை நேசிக்கிறேன்
எனது ஆன்மா கதந்திரமாக உள்ளது-
அழகிய நான்
நாம் அனைவரும் காண்கின்ற பொழுது
உலகின் நம்பிக்கையை,
அது அன்பு.

12. அமைதி வழிபாடு

ஓர் மெல்லிய அற்புத ஜீவனே
என்னையும் அணைத்து மானிடரையும்
அணைத்திடு, அமைதிப்படுத்து, வலுப்படுத்து

தீகிவடைந்த எங்கள் கரங்களிலிருந்து
குண்டுகளையும் வாட்களையும் எடுத்துவிடு;
பற்றுறுதியால் எங்களை நிரப்பு.
எங்களிடம் ஞானத்தையும் அன்பையும் நிரப்பு;
எங்கு, எந்நாட்டில் நாங்கள் நடந்தாலும்
வாழ்வு மலரும்; மரணம் நிற்கும்;
இதுவே அமைதி இளவரசரின் விருப்பம்
என்பதை நாங்கள் அறிவோம். ஆமென்.

* * *

பின் இணைப்பு 1

அமைதி யாத்திரியின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு

- 1907 கிழக்கத்திய அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் பிறந்தார்
- 1938 தயாரிப்பு தொடங்குகிறது. பெறுவதைவிட கொடுப்பது என்று வாழ்தல்
- 1953 ஜனவரி 1 "அமைதி யாத்திரி" என்னும் பெயரை எடுத்துக் கொண்டார். கலிபோர்னிய மாநிலம் பாசிலெனாவிலிருந்து அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் தழுவிய பாத யாத்திரையைத் தொடங்கினார்.
- 1954 45 நாட்கள் உண்ணா நோன்பு.
- 1955 கலிபோர்னியா மாநிலம் சான்பிரான்ஸிஸ்கோவிலிருந்து இரண்டாவது யாத்திரை தொடங்கியது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் குறைந்தது 100 மைல்கள் நடை எல்லா மாநிலத் தலைநகர்களுக்கும் செல்லுதல். மெக்சிகோ, கனடாவிலும் நடத்தல்.
- 1957 கனடாவில் 1000 மைல்கள் நடத்தல். கனடாவின் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் நூறு மைல்கள் நடத்தல்.
- 1964 25000 மைல்கள் பாதயாத்திரையை வாஷிங்டனில் முடித்தல். யாத்திரையில் மைல்களை எண்ணுவதை இத்துடன்

நிறுத்திக் கொள்ளல். ஆனால் தொடர்ந்து நாட்டின் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடத்தல்.

1966 4வது யாத்திரை தொடக்கம்.

1969 5 யாத்திரை தொடக்கம்

1973 6 வது யாத்திரை தொடக்கம்

1976 அலாஸ்கா, ஹவாய் பகுதிகட்கு முதல் முறை விஜயம்.

1978 7வது யாத்திரை தொடக்கம்

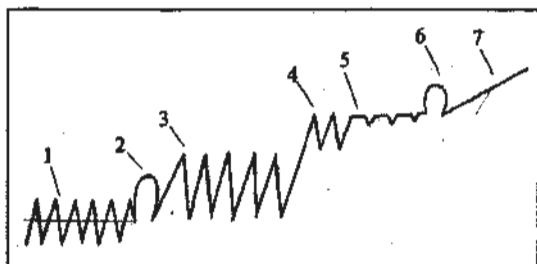
1979 குன்: அலாஸ்கா கல்வி மற்றும் பரவசமூட்டும் பயணம்.

1980 ஆகஸ்டு: ஹவாய் கல்வி மற்றும் பரவசமூட்டும் பயணம்

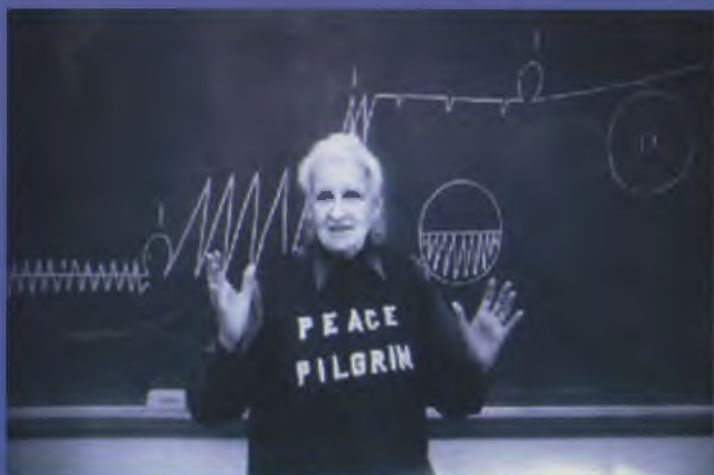
1981 குலை 7: இந்தியானா மாநிலம் நாக்ஸ் (Nnox) அருகில் தமது 7வது யாத்திரையில் உடலை நீத்து “சுதந்திர வாழ்வுக்குச்” சென்றார்.

பின் இணைப்பு 2

அமைதி யாத்திரியின் ஆன்மீக வளர்ச்சி அட்டவணை

1. “நான் மைய” இயல்பில் நிகழ்ந்த மேலும் கீழுமான ஊசலாட்டங்கள்.
2. திரும்பி வரமுடியாத முதல் எழுச்சி. உயர் (இறை) விருப்பத்துக்கு தொண்டாற்ற, எவ்விதத் தயக்கமுமின்றி வாழ்வைத் தர (அர்ப்பணிக்க) முழு விருப்பம்.
3. “கடவுள் மைய” இயற்கைக்கும் “நான் - மைய” இயற்கைக்கும் இடையே போராட்டம்.
4. முதல் உச்ச அனுபவம். அக அமைதி பற்றிய காட்சி.
5. நீண்ட, நீண்ட அக அமைதிச் சமவெளிகள்.
6. முழுமையான அக அமைதி.
7. உயர்வான மேனோக்கு (ஏறுமுகம்) பாதையில் தொடர்ச்சி யான வளர்ச்சி.

அமைதி யாத்திரி

அக அமைதி முதல்

உலக அமைதி வரை

தமிழில்

டாக்டர் பா. ஆனந்தி

யோரா. டாக்டர் ச. சண்மீரகாசம்

அமைதியைத் தேடும் அனைவரும்
கட்டாயம் படிக்க வேண்டிய
வழிகாட்டும் பரவசப் பெருநூல்..
இந்நூல் நமது இல்லங்களை
அலங்கரிக்கும் அரிய
அருள் பெட்டகம்..
அக அமைதி முதல்...
உலக அமைதி வரை
அற்புதப் பயணம் செய்திட்ட
முழுமை ஞானியின்
வாழ்க்கை சாட்சியம்...

பிளைஸ் செந்நூல் வரிசை-4

யோகம் & தியானம்,
முழுமை நலவாழ்வு,
ஆன்மீகம், அமைதி,
தத்துவம், சமயம்.

விலை ரூ.125/-